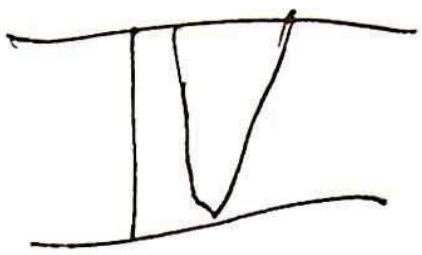
Wilders

B.

Advocatenkantoor Steijnen, Olof & Stelling
Couwenhoven 52-05
3703 ER ZEIST
tel. 030-6956867
e-mail: sagitar@hetnet.nl

PLEITNOTITIES

voor de zitting van 1 juni 2011 van de meervoudige strafkamer van de rechtbank te Amsterdam

van

mr. E. Olof, uitoefenend het recht van vervanging en bijstand van
mr. N.M.P. Steijnen en
mr. M.F.A. Enaït

inzake

OM/Wilders, parketnummer 425046-09

namens de vertegenwoordigde benadeelde partijen

HET OM STELT DAT, AANGEZIEN WILDERS NU EENMAAL VRIJGESPROKEN ZOU MOETEN WORDEN, RECHTSTREEKSE SCHADE VOOR ONZE CLIENTEN ONTBREEKT

1.1 In reactie op onze vordering benadeelde partijen is door het OM ten eerste nog eens herhaald dat er voor onze cliënten van een rechtens relevante schade geen sprake kan zijn, nu immers voor de verdachte op alle punten vrijspraak zou moeten volgen. Zoals hier trouwens ook voor alle **andere** benadeelde partijen zou gelden.

1.2 De vraag die zich hier dan, namens de slachtoffers van het optreden van Wilders die door ons worden vertegenwoordigd, opdringt is deze: wat is de betekenis van deze stellingname voor de schade-positie van onze cliënten, met name dus de door ons gerepresenteerde 'gewone' mos-lims?

1.3 Zoals u weet is de schade die wij namens onze benadeelde partijen aan de orde stellen uitsluitend gerelateerd aan het **meest verstrekkende** hetze-optreden van de verdachte, en wel diens optreden met betrekking tot het drietal onderwerpen dat wij eerder al als volgt hebben geparafraseerd en samengevat:

- er moet een verbod komen dat nog langer moslims ons land binnenkomen;
- er moet een verbod komen om nog langer hier te lande moskeeën te bouwen;
- er moet een verbod komen om hier in ons land nog langer de koran te lezen.

1.4 In verband met de hier voorliggende vraag:

> 'Wat betekent nu deze opstelling van het OM voor de schade-positie van onze cliënten?',

dient dan allereerst te worden geconstateerd dat, nu juist op deze drie meest verstrekkende onderwerpen

> - die inmiddels dus uitdrukkelijk onderdeel vormen van het politieke programma van de verdachte en onderwerp van politieke machtsvorming ter realisering hiervan -

het OM het met ons eens is dat door Wilders hiermee wordt aangezet tot discriminatie van moslims, en wel direct of indirect.

1.5 Na deze vaststelling te hebben gedaan, zullen wij ons daarbij verder in het geheel niet nader uitlaten over de kwestie dat, alhoewel het OM mét ons van oordeel is dat met name het verderfelijke optreden van Wilders inzake deze drie onderdelen op zichzelf als aanzettend tot discriminatie moet worden opgevat, hier desalniettemin door het OM, al dan niet terecht, uiteindelijk tóch het standpunt wordt ingenomen dat aan het discriminatoire karakter hier de strafbaarheid zou komen te vervallen omdat deze drie strevingen van de verdachte deel zouden uitmaken van een 'maatschappelijk debat', ja inmiddels zelfs van een regelrecht 'politiek debat'.

1.6 Wij zullen ons hier, in dat verband, dan ook uitsluitend beperken tot nadere uitlating over de volgende vraag:

> 'Lijden onze cliënten in mindere mate schade, of zelfs helemaal geen schade meer, in door de door ons bij ons pleidooi in eerste aanleg aangegeven zin
>
> > - kortweg dus inhoudende dat onze cliënten zich in hun fundamentele mensenrechten bedreigd weten, zich in toenemende mate maatschappelijk als tweederangs burgers bejegend voelen, zich in hoge mate existentieel bedreigd voelen, et cetera -
>
> nu het OM heeft vastgesteld dat het politieke streven van de verdachte naar verwerkelijking van deze drie agendapunten
>
> > - en wel dus dat er een verbod moet komen om nog langer moslims tot ons land toe te laten, nog langer hier te lande moskeeën te bouwen en hier nog langer de koran te lezen -
>
> inmiddels onderdeel is geworden van een 'maatschappelijke debat'? Ja zelfs intussen ook van een 'politiek debat'?

1.7 Kort en goed zullen we ons hier dus beperken tot de vraag: maakt deze rechtmatigverklaring van deze drie verderfelijke strevingen van de verdachte, juist ook omdat zij inmiddels onderdeel zijn geworden van 'het politieke debat', en daarmee beweerdelijk als rechtmatig zouden hebben te gelden, dat onze cliënten van deze perverse strevingen nu ook minder schade zouden ondervinden?

1.8 Het antwoord hierop kan alleen maar ontkennend zijn: dat is volstrekt niet het geval.

1.9 Vanuit een oogpunt van de rechtstreekse schade die deze drie meest verstrekkende strevingen van de verdachte aan onze cliënten toebrengen betekent het feit dat deze hetze-strevingen inmiddels deel zouden uitmaken van een 'maatschappelijke debat', ja inmiddels zelfs van een 'politieke debat', en dat beweerdelijk daarmee aan deze ook in de opvatting van het OM discriminatoire strevingen het strafbare karakter zou zijn ontvallen, dan ook volstrekt niet dat de verdachte met deze abjecte strevingen aan onze cliënten ook maar een grammetje minder schade zou toebrengen.

1.10 Met andere woorden: als vanwege de opvatting dat, juist met name ook omdat die abjecte strevingen thans deel uitmaken van 'het politieke debat', de strafbaarheid aan deze an sich discriminatoire strevingen van de verdachte zou zijn komen te ontvallen, al zou hebben te gelden dat hier van schade in formele zin niet langer sprake zou kunnen zijn, dan geldt dit in elk geval zeker niet voor de feitelijke schade, de schade in materiële zin.

1.11 Integendeel! Want juist ook het feit dat deze abjecte strevingen van de verdachte inmiddels onderdeel vormen van een 'maatschappelijk debat', ja zelfs een 'politiek debat', betekent alleen maar dat deze strevingen van de verdachte voor onze cliënten daarmee nog eens **extra** schadelijk worden. Omdat de dreiging van daadwerkelijke realisatie voor onze cliënten daarmee nog eens in hoge mate **extra** dichterbij wordt gebracht.

1.12 Hoe meer dus een 'maatschappelijk debat', ja zelfs 'politieke debat' over deze strevingen van de verdachte aanzwelt, hoe groter daarmee dan ook de schade wordt die daarmee aan onze cliënten wordt toegebracht, een en ander in termen van toename van de dreiging voor hen dat het inderdaad tot daadwerkelijke verwezenlijking van deze verderfelijke plannen komt.

1.13 Met die paradox zien de protagonisten van de opvatting dat van het 'maatschappelijk debat' en het 'politiek debat' een disculperende werking zou uitgaan op het op zichzelf discriminerende karakter van deze strevingen van de verdachte zich dan ook geconfronteerd: hoe meer dat 'debat' over deze verderfelijke strevingen van de verdachte aan maatschappelijk gewicht wint

- en hoe meer dus, vanuit die optiek, het discriminerende karakter daarvan als gedisculpeerd zou moeten worden beschouwd -

des te meer doet zich dan het feit voor dat nu juist onze cliënten, juist ook bij een toenemend gewicht van dat 'debat', als direct gevolg daarvan geconfronteerd worden met een evenredig toenemende mate van schade. En dit dan in de zin van een steeds sterker wordende dreiging van daadwerkelijke implementatie van de hier aan de orde zijnde abjecte strevingen van de verdachte.

1.14 Voorzitter, tijdens onze mondelinge toelichting hebben we al de navolgende op de schade van onze cliënten betrekking hebbende cruciale vraag op tafel gelegd.
Het gaat hier om een vraag die we, gezien het verdere verloop van het proces, thans van een conclusie willen voorzien.

1.15 De vraag die we namens onze benadeelde cliënten opwierpen, en die aan uw ingrepen waaraan we ons vrijwillig hebben onderworpen ontkwam, was de volgende:

> "Kunt u zich voorstellen wat de impact is - in termen van een nog verdere toename en versterking van gevoelens van totale ontrechting, ja van existentiële bedreiging - voor onze cliënten, die hier uitgaat van het feit dat ook het OM (..) te kennen geeft dat een maatschappelijk debat over de hier aan de orde zijn- de politieke programmapunten van de verdachte tot invoering van een verbod om nog langer moslims tot Nederland toe te laten, een verbod om nog langer de koran te lezen en een verbod om hier nog langer moskeeën te bouwen, als een maatschappelijk zeer wenselijke aangelegenheid moet worden beschouwd?
>
> Kunt u zich voorstellen wat voor **extra** angst en **extra** gevoelens van totaal in de steek gelaten worden het bij onze cliënten te weeg brengt als nota bene het OM het maatschappelijk belang van een serieus maat-schappelijk debat over deze politieke haat-agenda van de verdachte zelfs als zo zwaarwegend aanmerkt dat daarmee, althans volgens het OM, de strafbaarheid aan deze op pure discriminatie gerichte hetze-oproepen zou komen te ontvallen?"

1.16 Zoals daar juist aangekondigd zullen we deze vragen nu van een conclusie voorzien.
Die conclusie is dan de volgende.

1.17 De rechtbank zal hier uiterst voorzichtig moeten wikken en wegen waar het recht zal moeten worden verondersteld hier het zwaartepunt te leggen: bij de bescherming van de verdachte met de onderhavige in alle openheid op pure discriminatie gerichte politieke strevingen of bij de bescherming van onze cliënten en hun fundamentele mensen-rechten.

1.17 En in elk geval zal daarbij dan als richtsnoer hebben te gelden dat ook al zou de rechtbank eventueel geneigd zijn om een zwaar gewicht toe te kennen aan een zo restrictief mogelijke uitleg van de hier aan de orde zijnde nationaalrechtelijke strafrechtelijke bepalingen, die uitleg in elk geval niet zo 'strikt' zal kunnen zijn dat daarmee niet langer kan worden voldaan aan de internationaal-rechtelijke verplichtingen die voor Nederland gelden ten aanzien van het tegengaan van, alsmede het optreden tegen discriminatoir handelen.

1.18 Want die botsing met de internationaalrechtelijke verplichtingen ter voorkoming en bestrijding van discriminatie zal dan zonder meer helder maken dat daarmee een uitleg wordt gegeven aan onze strafrechtelijke anti-discriminatiebepalingen, die zich op de verkeerde weg bevindt. En die in elk geval niet juist **kán** zijn.

WAT BETEKENT VANUIT SCHADEOOGPUNT VAN ONZE CLIENTEN EEN VRIJSPRAAK VAN DE VERDACHTE

B.2 Vanuit schadeoogpunt van onze cliënten, met name de hier betrokken 'gewone' moslims, dienen de juridische, politieke en maatschappelijke consequenties van vrijspraak door uw rechtbank in volle omvang onder ogen te worden gezien.

B.4 Een vrijspraak van de verdachte zal immers, vanuit schade-perspectief van onze cliënten, totaal iets anders bewerkstelligen dan enkel een brede maatschappelijke verzuchting in de trant van: 'Eindelijk is nou eens definitief vastgesteld dat Wilders mag zeggen wat hij zegt!'

B.5 Wat een vrijspraak van de verdachte immers zal bewerkstelligen is - en dat daarmee niet alleen voor de verdachte, maar voor elke Nederlandse politieke partij het, vanaf dat moment van vrijspraak, voortaan in ons land volstrekt gelegitimeerd zou zijn om, tot onpeilbare schade van onze cliënten, voluit in te zetten op de volgende politieke programmapunten van de verdachte. Namelijk dat het hier in ons land verboden wordt verklaard om nog langer moslims toe te laten, nog langer de koran te lezen en nog langer moskeeën te bouwen.

B.6 En dat dan allemaal onder het motto dat dit niet in strijd zou zijn met de anti-discriminatiewetgeving.

B.7 Als uw rechtbank dan ook morgen tot vrijspraak van de verdachten zou besluiten, staat er dan ook, juridisch gesproken, niets meer aan in de weg dat gevestigde politieke partijen, bij wijze van spreken overmorgen, tot onpeilbare schade aan onze cliënten, met de verdachte een pact afsluiten tot een daadwerkelijke invoering in ons land van deze verderfelijke politieke agendapunten van de verdachte.

B.8 U dient zich als rechtbank te realiseren hoever uw verantwoordelijkheid in deze strekt.

B.9 Het OM waagt het, tot peilloze schade van onze cliënten, ook na kennis te hebben genomen van hetgeen door de benadeelde partijen daartegen is

ingebracht, in volle omvang het standpunt te blijven innemen dat de verdachte ook politiek volledig mag blijven inzetten op, en met volle kracht verder aan politieke machtvorming mag doen terzake van, een verbod om in ons land nog langer de koran te lezen, een verbod om in ons land nog langer moskeeën te bouwen en een verbod voor moslims om nog langer tot ons land te worden toegelaten.

B.10 Als ook door uw rechtbank het op volle kracht verder aan politieke machtsvorming blijven doen terzake van een verbod om nog langer de koran te lezen, nog langer moskeeën te bouwen en nog langer moslims tot ons land toe te laten als rechtens toelaatbaar zal worden gekwalificeerd - en over **die** rechtsvraag gaat, in al zijn verstrekkendheid, uiteindelijk deze rechtszaak tegen de verdachte - dan is voor onze cliënten het hek daarmee volledig van de dam, de existentiële bedreiging compleet en de totale ontrechting een feit.

B.11 Over **die** vraag, de vraag dus of dit voor onze cliënten discriminatie betekent, mag iedereen zich in ons land zich in alle openheid uitlaten, mogen alle partijen in deze rechtszaal in alle openheid een standpunt kenbaar maken. Hen die nota bene van een dergelijke ontwikkeling het regelrechte slachtoffer dreigen te worden, wordt echter, als **enigen**, in deze rechtszaal daaromtrent de mond gesnoerd.

B.12 Terzake van wat hier de kernvraag is, namelijk: 'Gaat het hier om strafwaardige discriminatie of niet?', worden zij, nota bene de slachtoffers, op een wijze die hier te lande zonder precedent is, in een bij decreet van uw rechtbank geconstrueerde rechtsinterpretatie, als enigen monddood gemaakt.

B.13 Maar met een topzware hypotheek beladen onderwerpen verdwijnen niet middels censuur.

Met conclusie tot toewijzing van de vordering.

1-6-2011

Voorzitter, leden van de rechtbank,

Ik treed vandaag op als vervanger van kantoorgenoor Steijnjen en mr. Enaït, die beiden verhinderd zijn.

Ik zal, van de slotwoorden die ik namens onze cliënten zal uitspreken nu erst een exemplaar van de pleitnotities aan de griffier overhandigen.

Voorzitter, we zullen niet nader uitlaten over de juridische juistheid van de kern van wat hier door het OM na het requisitoir nog is aangevoerd. We zullen ons strikt beperken tot wat de gevolgen daarvan zijn - en blijven ! - voor de schadepositie van onze cliënten, met name de door ons gerepresenteerde 'gewone' moslims.

In dit verband zijn er nog een drietal onderwerpen waarop wij nader wensen in te gaan.

Allereerst zullen wij nader ingaan op voor onze cliënten vanuit schade-oogpunt uiteraard zeer belangrijke kwestie dat aangezien - en dit vormt een, vanuit zuiver juridisch oogpunt, voor ons onaantastbaar en onbespreekbaar gegeven - het OM ook thans nog blijft stellen dat de verdachte zou moeten worden vrijgesproken, de vraag daarmee rijst wat dit in het algemeen betekent voor de schadepositie van onze cliënten. En dit dan toegespitst op de vraag of daarmee, in **juridische** zin, de schade voor onze cliënten van het optreden van de verdachte als het ware 'verdampt' zou moeten beschouwd, als ook in **materiële**, dat wil dus zeggen **feitelijke** zin, namelijk: wat is de impact van dit alles op de **feitelijke** schade voor cliënten?

Voor Wilders is het duidelijk wat de gevolgen zijn van deze, ook na het aanhoren van benadeelde partijen, volgehouden opstelling betekent. Maar wat is hiervan de impact op de **fetelijke** schadepositie van de verdachte?
Uitgaande van het gegeven dat het recht niet alleen over juridische abstractie gaat, zal immers ook nader moeten worden belicht wat hier **feitelijk** gebeurt.
In dit geval dus met de schadepositie van onze cliënten in zijn algemeenheid.

Ten tweede zullen wij dan nader ingaan op ook **nà** het aanhoren van de benadeelde partijen door het OM volgehouden stellingname dat, zo er al schade voor de benadeelde partijen zou zijn, van een voldoende - wat ik maar zal noemen - 'rechtsstreeksheid' van die schade niet zou zijn gebleken.

In dit verband willen we ook nog eens heel precies de schadepositie van onze cliënten, 'gewone' moslims in ons land, tegen het licht houden. Want daar zitten toch een aantal specifieke aspecten aan die door het OM ook nog bij diens antwoord ten onrechte worden verwaarloosd.

En **ten derde** komen wij dan, heel in het algemeen, nog te spreken over wat een eventuele vrijspraak van de verdachte voor onze cliënten aan maatschappelijke impact zal hebben.

Advocatenkantoor Steijnen, Olof & Stelling
Couwenhoven 52-05
3703 ER ZEIST
tel. 030-6956867
e-mail: sagitar@hetnet.nl

PLEITNOTITIES

voor de zitting van 1 juni 2011 van de meervoudige strafkamer van de rechtbank te Amsterdam

van

mr. E. Olof, uitoefenend het recht van vervanging en bijstand van
mr. N.M.P. Steijnen en
mr. M.F.A. Enaït

inzake

OM/Wilders, parketnummer 425046-09

namens de vertegenwoordigde benadeelde partijen

HET OM STELT DAT, AANGEZIEN WILDERS NU EENMAAL VRIJGESPROKEN ZOU MOETEN WORDEN, RECHTSTREEKSE SCHADE VOOR ONZE CLIENTEN ONTBREEKT

1.1 In reactie op onze vordering benadeelde partijen is door het OM ten eerste nog eens herhaald dat er voor onze cliënten van een rechtens relevante schade geen sprake kan zijn, nu immers voor de verdachte op alle punten vrijspraak zou moeten volgen. Zoals hier trouwens ook voor alle **andere** benadeelde partijen zou gelden.

1.2 De vraag die zich hier dan, namens de slachtoffers van het optreden van Wilders die door ons worden vertegenwoordigd, opdringt is deze: wat is de betekenis van deze stellingname voor de schade-positie van onze cliënten, met name dus de door ons gerepresenteerde 'gewone' mos-lims?

1.3 Zoals u weet is de schade die wij namens onze benadeelde partijen aan de orde stellen uitsluitend gerelateerd aan het **meest verstrekkende** hetze-optreden van de verdachte, en wel diens optreden met betrekking tot het drietal onderwerpen dat wij eerder al als volgt hebben geparafraseerd en samengevat:

- er moet een verbod komen dat nog langer moslims ons land binnenkomen;
- er moet een verbod komen om nog langer hier te lande moskeeën te bouwen;
- er moet een verbod komen om hier in ons land nog langer de koran te lezen.

1.4 In verband met de hier voorliggende vraag:

> 'Wat betekent nu deze opstelling van het OM voor de schade-positie van onze cliënten?',

dient dan allereerst te worden geconstateerd dat, nu juist op deze drie meest verstrekkende onderwerpen

> - die inmiddels dus uitdrukkelijk onderdeel vormen van het politieke programma van de verdachte en onderwerp van politieke machtsvorming ter realisering hiervan -

het OM het met ons eens is dat door Wilders hiermee wordt aangezet tot discriminatie van moslims, en wel direct of indirect.

1.5 Na deze vaststelling te hebben gedaan, zullen wij ons daarbij verder in het geheel niet nader uitlaten over de kwestie dat, alhoewel het OM mét ons van oordeel is dat met name het verderfelijke optreden van Wilders inzake deze drie onderdelen op zichzelf als aanzettend tot discriminatie moet worden opgevat, hier desalniettemin door het OM, al dan niet terecht, uiteindelijk tóch het standpunt wordt ingenomen dat aan het discriminatoire karakter hier de strafbaarheid zou komen te vervallen omdat deze drie strevingen van de verdachte deel zouden uitmaken van een 'maatschappelijk debat', ja inmiddels zelfs van een regelrecht 'politiek debat'.

1.6 Wij zullen ons hier, in dat verband, dan ook uitsluitend beperken tot nadere uitlating over de volgende vraag:

> 'Lijden onze cliënten in mindere mate schade, of zelfs helemaal geen schade meer, in door de door ons bij ons pleidooi in eerste aanleg aangegeven zin
>
> > - kortweg dus inhoudende dat onze cliënten zich in hun fundamentele mensenrechten bedreigd weten, zich in toenemende mate maatschappelijk als tweederangs burgers bejegend voelen, zich in hoge mate existentieel bedreigd voelen, et cetera -
>
> nu het OM heeft vastgesteld dat het politieke streven van de verdachte naar verwerkelijking van deze drie agendapunten
>
> > - en wel dus dat er een verbod moet komen om nog langer moslims tot ons land toe te laten, nog langer hier te lande moskeeën te bouwen en hier nog langer de koran te lezen -
>
> inmiddels onderdeel is geworden van een 'maatschappelijke debat'? Ja zelfs intussen ook van een 'politiek debat'?

1.7 Kort en goed zullen we ons hier dus beperken tot de vraag: maakt deze rechtmatigverklaring van deze drie verderfelijke strevingen van de verdachte, juist ook omdat zij inmiddels onderdeel zijn geworden van 'het politieke debat', en daarmee beweerdelijk als rechtmatig zouden hebben te gelden, dat onze cliënten van deze perverse strevingen nu ook minder schade zouden ondervinden?

1.8 Het antwoord hierop kan alleen maar ontkennend zijn: dat is volstrekt niet het geval.

1.9 Vanuit een oogpunt van de rechtstreekse schade die deze drie meest verstrekkende strevingen van de verdachte aan onze cliënten toebrengen betekent het feit dat deze hetze-strevingen inmiddels deel zouden uitmaken van een 'maatschappelijke debat', ja inmiddels zelfs van een 'politieke debat', en dat beweerdelijk daarmee aan deze ook in de opvatting van het OM discriminatoire strevingen het strafbare karakter zou zijn ontvallen, dan ook volstrekt niet dat de verdachte met deze abjecte strevingen aan onze cliënten ook maar een grammetje minder schade zou toebrengen.

1.10 Met andere woorden: als vanwege de opvatting dat, juist met name ook omdat die abjecte strevingen thans deel uitmaken van 'het politieke debat', de strafbaarheid aan deze an sich discriminatoire strevingen van de verdachte zou zijn komen te ontvallen, al zou hebben te gelden dat hier van schade in formele zin niet langer sprake zou kunnen zijn, dan geldt dit in elk geval zeker niet voor de feitelijke schade, de schade in materiële zin.

1.11 Integendeel! Want juist ook het feit dat deze abjecte strevingen van de verdachte inmiddels onderdeel vormen van een 'maatschappelijk debat', ja zelfs een 'politiek debat', betekent alleen maar dat deze strevingen van de verdachte voor onze cliënten daarmee nog eens **extra** schadelijk worden. Omdat de dreiging van daadwerkelijke realisatie voor onze cliënten daarmee nog eens in hoge mate **extra** dichterbij wordt gebracht.

1.12 Hoe meer dus een 'maatschappelijk debat', ja zelfs 'politieke debat' over deze strevingen van de verdachte aanzwelt, hoe groter daarmee dan ook ook de schade wordt die daarmee aan onze cliënten wordt toegebracht, een en ander in termen van toename van de dreiging voor hen dat het inderdaad tot daadwerkelijke verwezenlijking van deze verderfelijke plannen komt.

1.13 Met die paradox zien de protagonisten van de opvatting dat van het 'maatschappelijk debat' en het 'politiek debat' een disculperende werking zou uitgaan op het op zichzelf discriminerende karakter van deze strevingen van de verdachte zich dan ook geconfronteerd: hoe meer dat 'debat' over deze verderfelijke strevingen van de verdachte aan maatschappelijk gewicht wint

- en hoe meer dus, vanuit die optiek, het discriminerende karakter daarvan als gedisculpeerd zou moeten worden beschouwd -

des te meer doet zich dan het feit voor dat nu juist onze cliënten, juist ook bij een toenemend gewicht van dat 'debat', als direct gevolg daarvan geconfronteerd worden met een evenredig toenemende mate van schade. En dit dan in de zin van een steeds sterker wordende dreiging van daadwerkelijke implementatie van de hier aan de orde zijnde abjecte strevingen van de verdachte.

1.14 Voorzitter, tijdens onze mondelinge toelichting hebben we al de navolgende op de schade van onze cliënten betrekking hebbende cruciale vraag op tafel gelegd.
Het gaat hier om een vraag die we, gezien het verdere verloop van het proces, thans van een conclusie willen voorzien.

1.15 De vraag die we namens onze benadeelde cliënten opwierpen, en die aan uw ingrepen waaraan we ons vrijwillig hebben onderworpen ontkwam, was de volgende:

> "Kunt u zich voorstellen wat de impact is - in termen van een nog verdere toename en versterking van gevoelens van totale ontrechting, ja van existentiële bedreiging - voor onze cliënten, die hier uitgaat van het feit dat ook het OM (..) te kennen geeft dat een maatschappelijk debat over de hier aan de orde zijn- de politieke programmapunten van de verdachte tot invoering van een verbod om nog langer moslims tot Nederland toe te laten, een verbod om nog langer de koran te lezen en een verbod om hier nog langer moskeeën te bouwen, als een maatschappelijk zeer wenselijke aangelegenheid moet worden beschouwd?
>
> Kunt u zich voorstellen wat voor **extra** angst en **extra** gevoelens van totaal in de steek gelaten worden het bij onze cliënten te weeg brengt als nota bene het OM het maatschappelijk belang van een serieus maat-schappelijk debat over deze politieke haat-agenda van de verdachte zelfs als zo zwaarwegend aanmerkt dat daarmee, althans volgens het OM, de strafbaarheid aan deze op pure discriminatie gerichte hetze-oproepen zou komen te ontvallen?"

1.16 Zoals daar juist aangekondigd zullen we deze vragen nu van een conclusie voorzien.
Die conclusie is dan de volgende.

1.17 De rechtbank zal hier uiterst voorzichtig moeten wikken en wegen waar het recht zal moeten worden verondersteld hier het zwaartepunt te leggen: bij de bescherming van de verdachte met de onderhavige in alle openheid op pure discriminatie gerichte politieke strevingen of bij de bescherming van onze cliënten en hun fundamentele mensen-rechten.

1.17 En in elk geval zal daarbij dan als richtsnoer hebben te gelden dat ook al zou de rechtbank eventueel geneigd zijn om een zwaar gewicht toe te kennen aan een zo restrictief mogelijke uitleg van de hier aan de orde zijnde nationaalrechtelijke strafrechtelijke bepalingen, die uitleg in elk geval niet zo 'strikt' zal kunnen zijn dat daarmee niet langer kan worden voldaan aan de internationaal-rechtelijke verplichtingen die voor Nederland gelden ten aanzien van het tegengaan van, alsmede het optreden tegen discriminatoir handelen.

1.18 Want die botsing met de internationaalrechtelijke verplichtingen ter voorkoming en bestrijding van discriminatie zal dan zonder meer helder maken dat daarmee een uitleg wordt gegeven aan onze strafrechtelijke anti-discriminatiebepalingen, die zich op de verkeerde weg bevindt. En die in elk geval niet juist **kán** zijn.

HET OM STELT DAT RECHTSTREEKSE SCHADE VOOR ONZE CLIENTEN ONTBREEKT, AANGEZIEN VOLGENS HET OM VAN EEN VOLDOENDE RECHTSTREEKSHEID (CAUSALITEIT, RELATIVITEIT) BIJ DE TOEGEBRACHTE SCHADE GEEN SPRAKE ZOU ZIJN

A.1 Het OM geeft bij antwoord opnieuw te kennen dat ook daarom van schadevergoeding hier geen sprake zou zijn, omdat ook de mate van rechtsstreeksheid van de hier aan de benadeelden toegebrachte schade, zo die er al zou zijn, in elk geval niet voldoende zou zijn.

A.2 Dat zou hier volgens het OM ook voor onze cliënten moeten gelden.

A.3 Door het OM wordt in dit verband onder meer verwezen naar de uitspraak van de Hoge Raad met betrekking tot de vorderingen van de benadeelde partijen in de Janmaat-zaak.

A.4 Naast het feit dat de Janmaat-zaak, voor wat betreft de positie van de benadeelde partijen, speelde in een ander juridisch tijdsgewricht en afgezien van nog andere factoren die hier het verschil maken, willen wij er hier in elk geval nog twee specifieke verschilpunten uitlichten tussen de zaak van de benadeelden in de Janmaat-zaak en onze cliënten als benadeelden in de onderhavige zaak.

A.5 En dat is allereerst dat, anders dan in de Janmaat-zak gold voor degenen die in die zaak als benadeelde partijen optraden, er in de onderhavige zaak sprake is van een drietal door de verdachte nagestreefde maatregelen, die zich nu juist gericht en messcherp keren tegen onze cliënten: onze cliënten mogen van Wilders niet langer meer in Nederland de koran lezen, onze cliënten mogen hier niet langer moskeeën bouwen en het zijn dan tenslotte de geloofsgenoten van onze cliënten, die niet langer tot ons land zouden moeten worden toegelaten.

A.6 Het gaat hier dus, aders dan in de Janmaat-zaak, om een reeks duidelijk gearticuleerde en afgebakende discriminatoire maatregelen, rechtstreeks gericht tegen onze cliënten, in casu de door ons gerepresenteerde 'gewone' moslims.

A.7 En ten tweede was dan, voor wat betreft de benadeelde partijen in de Janmaat-zaak, geen sprake van een imminente dreiging van de zijde van Janmaat voor wat betreft een eventuele invoering van tegen de daarin optredende benadeelde partijen gerichte discriminatoire maatregelen.

A.8 Ook **dát** is in de onderhavige zaak tegen Wilders volstrekt anders.
Er is hier, in deze zaak, wel degelijk sprake van een rechtens relevante dreiging met betrekking tot gerichte discriminatoire maatregelen tegen onze cliënten: namelijk een dreiging tot uiteindelijke daadwerkelijke realisatie van de door de verdachte tot politieke inzet gemaakte verboden tot nog langer bouwen van moskeeën, nog langer lezen van de koran en de nog langere toelating van moslims tot ons land.

A.9 Deze discriminatoire maatregelen doen bovendien, anders dan in de Janmaat-zaak het geval was, een regelrechte aanval op de fundamentele mensenrechten van onze cliënten, waarmee het onmiddellijk aan hen toebrengen van een rechtstreekse schade op zich al een direct gegeven is. Dit nog afgezien van de gevoelens van totale ontrechting, van angst, van existentiële bedreiging, van het ontnemen van bestaanszekerheid, van het verdwijnen van maatschappelijke veiligheid, enzovoort, enzovoort, die hier het onmiddellijke en rechtstreekse gevolg zijn van deze abjecte aanval op hun fundamentele mensen-rechten, hun gelijkwaardigheid als mens en hun menselijke waardigheid.

A.10 Tenslotte nog dit.
Wij hebben het OM in elk geval ook al eerder horen stellen dat, als het gaat om de vraag of er sprake is discriminatie of aanzetten tot haat, de gevoelens van de slachtoffers er niet toe zouden doen.

A.11 Dat zou dan, behalve voor de kwalificering tot van enig optreden tot, juridisch gezien, discriminatoir, ook hebben te gelden voor de kwalificering van enig gevolg van op discriminatie gericht optreden als rechtstreekse schade.

A.12 Met andere woorden: welke gevoelens het discriminatoire optreden van Wilders ook oproept bij de beoogde slachtoffers, zolang er jegens hen geen maatregelen zijn geëffectueerd, die daadwerkelijk discriminatoir uitwerken, kan in die visie van een rechtstreekse schade nog nimmer sprake zijn.

A.13 Vertaald naar het hier nog levende verleden betekent een dergelijke interpretatie van het begrip rechtstreekse schade hier dat de joden in de Tweede Wereldoorlog pas rechtstreekse schade van de tegen hen gevoerde anti-semitische campagne begonnen te ondervinden, toen tegen hen de eerste maatregelen van uitsluiting daadwerkelijk werden geëfectueerd.

A.13 De volstrekte onaanvaardbaarheid van deze benadering, zoals zoveel in dit

proces-Wilders dat als onaanvaardbaar heeft te gelden, brengt ons, ter afsluiting tot het volgende korte gedicht. Het betreft hier een gedicht van de 19e eeuwse Groningse dichter Willem de Mérode, slachtoffer van justitieel wanbeleid tegen het feit dat hij homosexueel was. Zijn ervaringen met justitie brachten hem daarbij tot de volgende dichtregels:

"Hoedt u voor de waanzin van het recht,
de dorre wijsheid van de letterknecht.
Zij is als wilde haver op de akker,
van buiten glanzend, maar van binnen slecht."

N.M.P. Steijnen
E. Olof

WAT BETEKENT VANUIT SCHADEOOGPUNT VAN ONZE CLIENTEN EEN VRIJSPRAAK VAN DE VERDACHTE?

B.2 Vanuit schadeoogpunt van onze cliënten, met name de hier betrokken 'gewone' moslims, dienen de juridische, politieke en maatschappelijke consequenties van de gevorderde vrijspraak door uw rechtbank in volle omvang onder ogen te worden gezien.

B.4 Een vrijspraak van de verdachte zal immers, vanuit schade-perspectief van onze cliënten, totaal iets anders bewerkstelligen dan enkel een brede maatschappelijke verzuchting in de trant van: 'Eindelijk is nou eens definitief vastgesteld dat Wilders mag zeggen wat hij zegt!'

B.5 Wat een vrijspraak van de verdachte immers zal bewerkstelligen is dat daarmee niet alleen voor de verdachte, maar voor elke Nederlandse politieke partij het, vanaf dat moment van vrijspraak, voortaan in ons land volstrekt gelegitimeerd zou zijn om, tot onpeilbare schade van onze cliënten, voluit in te zetten op de volgende politieke programmapunten van de verdachte. Namelijk dat het hier in ons land verboden wordt verklaard om nog langer moslims toe te laten, nog langer de koran te lezen en nog langer moskeeën te bouwen.

B.6 En dat dan allemaal onder het motto dat dit niet in strijd zou zijn met de anti-discriminatiewetgeving.

B.7 Als uw rechtbank dan ook morgen tot vrijspraak van de verdachten zou besluiten, staat er dan ook, juridisch gesproken, niets meer aan in de weg dat gevestigde politieke partijen, bij wijze van spreken overmorgen, tot onpeilbare schade aan onze cliënten, met de verdachte een pact afsluiten tot een daadwerkelijke invoering in ons land van deze verderfelijke politieke agendapunten van de verdachte.

B.8 U dient zich als rechtbank te realiseren hoever uw verantwoordelijkheid in deze strekt.

B.9 Het OM waagt het, tot peilloze schade van onze cliënten, ook na kennis te hebben genomen van hetgeen door de benadeelde partijen daartegen is ingebracht, in volle omvang het standpunt te blijven innemen dat de verdachte ook politiek volledig mag blijven inzetten op, en met volle kracht verder aan politieke machtvorming mag doen terzake van, een verbod om in ons land nog langer de koran te lezen, een verbod om in ons land nog langer moskeeën te bouwen en een verbod voor moslims om nog langer tot ons land te worden toegelaten.

B.10 Als ook door uw rechtbank het op volle kracht verder aan politieke machtsvorming blijven doen terzake van een verbod om nog langer de koran te lezen, nog langer moskeeën te bouwen en nog langer moslims tot ons land toe te laten als rechtens toelaatbaar zal worden gekwalificeerd - en over **díe** rechtsvraag gaat, in al zijn verstrekkendheid, uiteindelijk deze rechtszaak tegen de verdachte - dan is voor onze cliënten het hek daarmee volledig van de dam, de existentiële bedreiging compleet en de totale ontrechting een feit.

B.11 Over **die** vraag, de vraag dus of dit voor onze cliënten discriminatie betekent, mag iedereen zich in ons land zich in alle openheid uitlaten, mogen alle partijen in deze rechtszaal in alle openheid een standpunt kenbaar maken. Hen die nota bene van een dergelijke ontwikkeling het regelrechte slachtoffer dreigen te worden, wordt echter, als **enigen**, in deze rechtszaal daaromtrent de mond gesnoerd.

B.12 Terzake van wat hier de kernvraag is, namelijk: 'Gaat het hier om strafwaardige discriminatie of niet?', worden zij, nota bene de slachtoffers, op een wijze die hier te lande zonder precedent is, in een bij decreet van uw rechtbank geconstrueerde rechtsinterpretatie, als enigen monddood gemaakt.

B.13 Maar met een topzware hypotheek beladen onderwerpen verdwijnen niet middels censuur.

Met conclusie tot toewijzing van de vordering.

Arrondissementsparket Amsterdam

Postadres Postbus 84500, 1080 BN Amsterdam

Bezoekadres
Parnassusweg 220-228
Toren A/B
Telefoon (020) 541 2111
Fax (020) 541 2693

Bij beantwoording de datum en ons kenmerk vermelden.

Beweging tot Herstel van het Respect p/a
Advocatenkantoor Steijnen, Olof en Stelling
T.a.v. mr. N.M.P. Steijnen
Couwenhoven 52-05
3703 ER ZEIST

Contactpersoon Mw. mr. B. van Roessel
Onderdeel Team Noord/Oost
Doorkiesnummer 020 541 3829
Datum 1 juni 2011
Ons kenmerk 13/425046-09
Uw kenmerk -
Onderwerp Zaak Wilders

Geachte heer Steijnen,

Zoals u eerder per brief is bericht was vandaag in de zaak tegen dhr. G. Wilders ter terechtzitting het repliek van het OM, het dupliek van de raadsman van verdachte, de reacties van de benadeelde partijen en het laatste woord van verdachte, aan de orde.

De rechtbank heeft vandaag het onderzoek ter zitting nog niet gesloten. Deze sluiting zal plaatsvinden op de zitting van 9 juni aanstaande om 9.00 uur. Behalve de sluiting van het onderzoek ter zitting, zal er op die datum in de huidige planning niks gebeuren.

De zaak zal vervolgens ten behoeve van het uitspreken van het vonnis, worden aangehouden tot de zitting van 23 juni aanstaande om 9.00 uur.

U kunt genoemde zittingsdagen bijwonen. Zij vinden in principe plaats in het gerechtsgebouw gelegen aan de Parnassusweg 220 te Amsterdam.

Wij hopen u voldoende te hebben geïnformeerd. Mocht u nog nadere vragen hebben dan vernemen wij dat graag.

Hoogachtend,

i.o.

mr. B. van Roessel
mr. P. Velleman
Officieren van Justitie

Neeltje van Holst

Van: "Nederland Bekent Kleur" <nbk@nederlandbekentkleur.nl>
Aan: <info@nederlandbekentkleur.nl>
Verzonden: dinsdag 31 mei 2011 15:19
Onderwerp: [nieuwsbrief] Woorden Wilders zijn daden

NIEUWSBRIEF NEDERLAND BEKENT KLEUR

Inhoud:

- Rabbae: "Woorden van Wilders zijn daden geworden".
- Onderzoek: Uitspraken Wilders leiden tot discriminatie en geweld.
- Marokkaans-Nederlandse Amal: "Wilders ziet moslims als dieren".
- Steun de juridische strijd tegen Wilders met een donatie!
- Organisaties voegen extra haatcitaten van Wilders aan zaak toe.
- Brede steun voor minderhedenorganisaties in strafzaak.
- Twaalf misverstanden over de strafzaak Wilders rechtgezet.

Rabbae: "Woorden van Wilders zijn daden geworden".

Vrijdag hebben vertegenwoordigers van minderheden gesproken tijdens de strafzaak tegen Wilders. Ze vroegen een symbolische schadevergoeding van 1 euro van de PVV-leider vanwege de gevolgen die allochtonen ondervinden van zijn discriminerende uitspraken. Voorzitter Mohamed Rabbae van het Landelijk Beraad Marokkanen zei: "De schade die moslims en allochtonen van Wilders uitspraken ondervinden is niet alleen maar een gevoel; de schade is gebaseerd op concrete feiten: Woorden zijn daden geworden. Daarom moet de rechtbank een grens trekken". Een samenvatting van zijn pleidooi is verschenen op VARA-website Joop.nl:
http://tinyurl.com/rabbaebetoog

Onderzoek: Uitspraken Wilders leiden tot discriminatie en geweld.

Het optreden van PVV-leider Wilders de afgelopen jaren heeft geleid tot meer discriminatie van en meer geweld tegen moslims. Dat heeft een van de advocaten van de gedupeerde minderhedenorganisaties, Michiel Pestman (Bohler-advocaten), vrijdag betoogd voor de rechtbank in Amsterdam. Hij refereerde aan een reeks onderzoeken waaruit de schadelijke gevolgen voor moslims en allochtonen blijkt. (Zie pdf: http://tinyurl.com/Onderzoekenpdf). "Het klimaat ten aanzien van de Marokkaanse gemeenschap is door toedoen van de verdachte verhard en verziekt", zei Pestman. Zie het bericht op Nu.nl:
http://tinyurl.com/3g8sfmq

Marokkaans-Nederlandse Amal: "Wilders ziet moslims als dieren".

Wilders spreekt over moslims alsof zij geen mensen maar dieren zijn. Dat heeft de Marokkaans-Nederlandse Amal (37), een van de benadeelde partijen in de strafzaak tegen Wilders, vrijdag betoogd voor de rechtbank in Amsterdam. Ze vertelde wat de uitspraken van Wilders voor haar persoonlijk leven betekenen. Wilders roept op tot uitsluiting en intolerantie en legt een 'hypotheek van angst en haat' op de schouders van allochtonen. Het verhaal van Amal is ook gepubliceerd op Volkskrant.nl: http://tinyurl.com/amal37

Bekijk ook:
- Wilders ziet moslims als dieren (Novum): http://tinyurl.com/3wgeale
- Interview vorig jaar met Amal bij P&W: http://tinyurl.com/3s8fvru

---

Steun de juridische strijd tegen Wilders met een donatie!

De strafzaak tegen Wilders leidt tot extra kosten. Stichting Nederland Bekent Kleur is een van de benadeelde partijen in de strafzaak tegen Wilders. Voor onze activiteiten zijn we afhankelijk van uw donatie! Stort daarom een gift op giro 5058 t.n.v.: stichting Nederland Bekent Kleur, Amsterdam. Online doneren met iDEAL kan ook. Klik daarvoor hier: http://tinyurl.com/NBKdonaties

---

Organisaties voegen extra haatcitaten van Wilders aan zaak toe.

Wilders' advocaat Moszkowicz noemde in de rechtbank de negen uitlatingen waar Wilders voor gedagvaard is "niet imposant". Het gerechtshof sprak eerder wel van een "niet aflatende" hoeveelheid. Om dat nog eens te onderstrepen hebben de minderhedenorganisaties een lijst van 25 haatcitaten van Wilders ingebracht als processtuk in de strafzaak. De herhaling en de context van het haatzaaien blijkt uit de tientallen schriftelijke citaten van Wilders waarvan het OM de meeste niet heeft opgenomen in de dagvaarding. De citaten van Wilders werden nu voorgelezen door de rechter. De gedupeerden hebben ook honderd haatcitaten van Wilders verzameld op de website http://www.watwilwilders.nl

---

Brede steun voor minderhedenorganisaties in strafzaak.

De Turkse organisatie HTIB, de Antilliaanse beweging MAAPP, het Landelijk Beraad Marokkanen en stichting Nederland Bekent Kleur hebben zich gevoegd als benadeelde partij in de strafzaak tegen Wilders. Ruim 2.000 mensen tekenden een steunverklaring voor de vier Minderhedenorganisaties. Daaronder zijn naast tientallen vertegenwoordigers van migranten en vluchtelingenorganisaties en voormalig minister Hedy d'Ancona, IKON-pastor Bram Grandia,

columniste Karin Spaink en de hoogleraren Philomena Essed en Theo van Boven (zie: http://tinyurl.com/ondersteuners). Mr. Pestman en prof. Prakken van Bohler-Advocaten treden op namens de vier benadeelde organisaties. Zie ANP-bericht:
http://tinyurl.com/3q5cyo7

Twaalf misverstanden over de strafzaak Wilders rechtgezet

Er bestaan veel misverstanden over de strafzaak tegen Wilders. We zetten daarom op de website strafzaakwilders.nl in twaalf punten nog eens op een rij waar het om gaat in de zaak tegen de PVV-leider. Wilders wordt verdacht van het aanzetten tot haat en discriminatie van moslims, niet-westerse allochtonen en Marokkanen. Wist je dat er jaarlijks 200 andere discriminatiezaken voor de rechter komen en dat 53 procent van de Nederlanders het terecht vindt dat Wilders wordt vervolgd? Je leest het allemaal hier: http://tinyurl.com/12punten

---

Giften zijn welkom op giro 5058 t.n.v. Nederland Bekent Kleur te Amsterdam of doneer online via: http://tinyurl.com/NBKdonaties

---

#

http://www.nederlandbekentkleur.nl
https://www.facebook.com/NederlandBekentKleur

Nieuwsbrief2 mailing list
http://nederlandbekentkleur.nl/cgi-bin/mailman/listinfo/nieuwsbrief2

29-5-2011

VERVOLG DAGVAARDING

- NIEUWE TEKEN OM WEGENS NIEUWE WETTING SARTIKEL

- PROCEDURE TEKEN DAT STAAT WEEGS WEIGERING OP TE TREDEN TEKEN AANGESTEL TOT HOOFT EN DISCRIMINATIE, NIET PREJUDICIEEL ADVIES LICHT VAN JUSTITIE

vijf vragen

'Op Hyves maken we smiley-ruzies'

De sociale-netwerksite Hyves heeft een lespakket ontwikkeld waarmee docenten kinderen op de basisschool kunnen leren verantwoord en veilig te internetten. Het bestaat uit tien lessen, via Hyves.nl/lespakket te downloaden, die in een reeks of afzonderlijk kunnen worden gedoceerd. Maar Marcel (12) en zijn vrienden weten al aardig goed wat ze wel en niet kunnen uitspoken op internet.

'Wilders zaait haat tegen mij'

■ Benadeelde tijdens proces: Ik merk dagelijks de gevolgen van Wilders' uitlatingen

Nico de Fijter

"Ik wens geen paria te worden in het land waar ik geboren ben en al mijn hele leven leef. Want Nederland is ook net zo goed mijn land, waar geen Henk of Ingrid voor mij hoeft te betalen. Waar de vrijheid van meningsuiting mij net zo lief is als een ieder van ons. Maar die vrijheid stopt wat mij betreft, en ook volgens de wet, daar waar de grens wordt overschreden en men mij gaat discrimineren. Waar haat gezaaid wordt jegens mij, om het feit dat ik geboren ben uit twee ouders die zelf in Marokko zijn geboren, maar wel het grootste gedeelte van hun leven in Nederland hebben geleefd. En waar mijn moeder nog steeds een hoofddoek draagt net als zoveel moslims hier in Nederland en elders op de wereld."

Het Wilders-proces heeft veel gezichten. Dat van een invloedrijk politicus die zich voor zijn uitspraken moet verantwoorden. Dat van de vrijheid van meningsuiting en de vraag waar haar grenzen liggen. Dat van de rechterlijke macht, die in de loop van het proces een paar butsen opliep.

Gisteren was het gezicht van het Wilders-proces dat van de slachtoffers – juridisch gezegd: de benadeelde partijen. Van de mensen en organisaties die zeggen dat ze door de uitspraken van de PVV-voorman schade oplopen. Gisteren kwamen ze aan het woord, de meesten vertegenwoordigd door advocaten. Allemaal eisen ze daarom een schadevergoeding: de meesten een symbolische, van één euro. Want, zeggen ze, om het geld gaat het niet. Het gaat ze erom dat de uitspraken van Wilders hun het leven in Nederland een stuk moeilijker heeft gemaakt. En dat daar wat aan moet gebeuren. Te beginnen met een veroordeling door de rechter.

Een van de benadeelde partijen is de 37-jarige Amsterdamse Amal Bensalah – het citaat dat hierboven staat komt uit het verhaal dat ze gisteren in de rechtszaal hield. Zij ondervindt, vertelde ze, dagelijks de gevolgen van Wilders' uitlatingen.

Ze haalde een interview uit 2005 met de PVV'er aan, waarin hij zei dat de intolerantie van de islam met intolerantie en uitsluiting moet worden beantwoord. "Dat dit vrij letterlijk wordt opgevat op straat", vertelde Bensalah, "bleek bijvoorbeeld toen een jongeman tijdens de vorige verkiezingscampagne met zijn fiets op mij inreed en zei: 'Wilders heeft gelijk, jullie moeten oprotten van hier'."

Of, zoals Mohamed Rabbae – oud-politicus en nu voorzitter van het Landelijk Beraad Marokkanen – het zei: "Wilders heeft de grondslag voor het vreedzaam samenleven van moslims met andere bevolkingsgroepen zwaar vergiftigd. Onze kinderen zijn bang en onzeker geworden."

Of Wilders wordt veroordeeld zal over, naar het zich laat aanzien, ruim twee weken duidelijk worden. Komende maandag mag Wilders' raadsman eerst nog zijn pleidooi houden. Het Openbaar Ministerie eiste eerder deze week vrijspraak op alle punten.

Schadevergoeding geëist van Wilders

28-5-2011

Door een onzer redacteuren

AMSTERDAM. In het proces tegen Geert Wilders hebben verschillende particulieren en organisaties gisteren geprobeerd aan te tonen dat zij schade hebben geleden als gevolg van uitspraken van de PVV-leider. Wilders staat bij de rechtbank in Amsterdam terecht op verdenking van groepsbelediging, het zaaien van haat en aanzetten tot discriminatie. Hij wordt op bevel van het gerechtshof vervolgd voor uitspraken die hij buiten de Tweede Kamer heeft gedaan, zoals: „De Koran is het Mein Kampf van de islam."

Namens de Antilliaanse Yvonne Wolthuis vroeg advocaat H. Sarolea een schadevergoeding van een euro. Wolthuis vindt dat Wilders met zijn uitspraken het leefklimaat in Nederland heeft „vergiftigd".

Advocaat L. Nix betoogde namens de Marokkaanse moskeeën dat Wilders moslims en niet-moslims het vertrouwen heeft ontnomen „elkaar als mens te zien." Hij stelt dat Wilders een klimaat heeft geschapen waaruit intimidatie van moslims en beschadiging van moskeeën voortvloeien. Hij vorderde een schadevergoeding van 128.473 euro. Zo veel leden tellen de moskeeën die Nix vertegenwoordigt.

Het OM eiste woensdag op alle punten vrijspraak voor Wilders. Maandagmiddag pleit advocaat B. Moszkowicz voor zijn cliënt.

Redelijken en gekken op zoek naar luisteraars in zaak-Wilders

28-5-2011

Van onze verslaggever
Toine Heijmans

AMSTERDAM Het was de dag van de 'benadeelden', zoals de slachtoffers van Geert Wilders in de rechtszaal worden genoemd. Het was de dag van de pijn, de woede, de frustratie en het ongeloof, van de redelijken en van de gekken – maar niemand had nog echt oren naar dat verhaal.

Het einde lonkte, nog maar twee zittingsdagen te gaan, en het leek alsof iedereen het wel had gezien. Zoals een dansvloer ineens leeg kan lopen, zo liep de rechtszaal leeg.

Verslaggevers, cameralui en Rutger Castricum bleven weg. De supportersploeg van Wilders was teruggebracht tot één man: Tweede Kamerlid Harm Beertema. De hashtag #wildersproces deed weinig meer; alleen toen een verwarde man het woord kreeg, kwam Twitter even tot leven (#kreek).

'Het is toch een beetje *Spiderman 2*', zei een journalist die het proces tot nu toe minutieus volgde. 'Het nieuwe is eraf.'

Dat was sneu voor de 'benadeelden', die toch al moeite hadden hun boodschap aan de man te brengen. Ze probeerden van alles. Ze deden werkelijk hun best. De één (Amal Bensalah, een jonge Amsterdamse) vertelde in een persoonlijk verhaal over de schade die Geert Wilders haar had toegebracht. Over de 'hypotheek van haat en angst' die op haar schouders was gelegd, 'een last die ik onmogelijk kan aflossen en waaronder ik bezwijk'.

Een ander (Ties Prakken, emeritus hoogleraar en advocaat) volgde de internationale juridisch-wetenschappelijke weg; ze meanderde van Neurenberg naar Rwanda naar Amsterdam, maar werd telkens geblokkeerd door de rechtbankvoorzitter die zijn strenge gezicht had opgezet, en niet van plan was de boel uit de hand te laten lopen. Soms leek het even alsof ook de rechtbankvoorzitter genoeg had van de dansvloer.

> “Dit is belangrijker dan de kleur van de wijn bij een etentje
>
> Mohamed Rabbae
> 'Benadeelde' in zaak-Wilders

Dat was frustrerend, voor de benadeelden. Een van hen (Mohamed Rabbae) vatte het mooi samen, toen hij opnieuw door de rechter werd onderbroken. 'Deze opmerkingen', zei hij over zijn eigen verhaal, 'zijn belangrijker dan de kleur van de wijn bij een etentje dat hier uitvoerig is behandeld'. Toen dat etentje in de rechtszaal werd besproken, een paar weken geleden, was het proces-Wilders opening van het Journaal, en trending op Twitter (#schalke #hendriks #jansen).

De 'benadeelden' hebben een merkwaardige positie in het proces. Ze mogen hun verhaal vertellen, maar eigenlijk ook niet. Eigenlijk moet het Openbaar Ministerie hun grieven vertalen, maar dat wil vrijspraak. Ook Geert Wilders wil vrijspraak. De 'benadeelden' zijn als enigen uit op een veroordeling, maar daar mogen ze niets over zeggen. Ze mogen alleen iets zeggen over de schade, die ze is toegebracht.

Zo bungelden ze er een beetje bij.

'Wij zitten hier niet in de Tweede Kamer', onderbrak de rechtbankvoorzitter het pleidooi van Mohamed Rabbae. 'Dus wilt u dat onderdeel liever laten?' Niet veel later onderbrak hij hem nog een keer. 'In het Engels zouden we zeggen: *point taken*.'

Moszkowicz zuchtte en steunde. In een pauze praatte hij even met Jeroen de Kreek, een 'benadeelde' die vingerschoenen droeg. 'Mooie schoenen heb je', zei hij.

Het pleidooi van De Kreek dat volgde, was dat van een hevig verwarde man. Hij wilde Geert Wilders, de 'imposante misdadiger', achter de tralies: 'Ik sta hier de democratische rechtsstaat te verdedigen'.

Ties Prakken, Amal Bensalah en alle anderen die serieus werk hadden gemaakt van hun rol als 'benadeelde', krompen ineen.

de Volkskrant za. 28-5-11

1.

Proces Wilders

27 Mei 2011

Toelichting op eis tot schadevergoeding
door Mohamed Rabbae

Mijnheer de voorzitter, leden van de rechtbank, dames en heren,

1. Principiële zaak.

Wij staan vandaag voor u met een principiële vraag waarop het antwoord van uw rechtbank van diepgaande betekenis zal zijn voor de rechtstatelijke ordening van onze samenleving en de omgangsvormen tussen burgers daarin. De vraag is deze: is de vrijheid van meningsuiting absoluut en grenzeloos, of kent ook deze belangrijke vrijheid een grens, namelijk daar waar andere vrijheden en grondrechten daardoor aangetast worden. Met andere woorden: mag Wilders alles zeggen wat hij wil of dient hij – ook en wellicht juist als politicus – rekening te houden met het recht van moslims om – als burgers van Nederland – niet gediscrimineerd te worden, en gelijk behandeld te worden. Met inachtneming van uw onafhankelijkheid, zullen wij uw antwoord op deze principiële vraag afwachten.

Principieel is ook onze opvatting dat Wilders een vrij man is. Hij verdient alle vrijheid om zich te bewegen zoals hij wil. Ondanks het feit dat wij hier frontaal tegenover elkaar staan, wijs ik met al mijn kracht de bedreigingen in de richting van zijn persoon af. In een democratie hebben de burgers genoeg middelen om elkaars opvattingen te bestrijden. Dreigen met geweld dient de democratie niet, en tast zowel het leven van Wilders als ook de zaak van de moslims aan.
Uit het diepste van mijn hart hoop ik dat hij nooit in gevaar komt; mocht het onverhoopt gebeuren en ik ben in zijn beurt dan ben ik één van de eersten om hem te beschermen. Tegelijkertijd ben ik één van de eersten om zijn opvattingen over de moslims met alle beschikbare democratische middelen te bestrijden.

Mijnheer de Voorzitter, leden van de rechtbank!

De omvang en de diepte van de schade die de moslims lijden als gevolg van de uitspraken van verdachte worden zichtbaar en duidelijk wanneer we die plaatsen in de totale context van de strategie van Wilders als politicus. Elke politicus is op zoek naar steun om macht te verwerven ten einde zijn of haar stempel op de samenleving te drukken. Maar hoe ziet de samenleving van Wilders voor de moslims eruit?

Uit zijn uitspraken (op internet; op de site van de PVV,in dagbladen, radio en t.v.), het verkiezingsprogramma (2010-2015) van de PVV en enkele standpunten van zijn partij die – zoals wij weten – slechts één lid kent, namelijk Wilders zelf, kunnen wij de volgende contouren van zijn samenleving afleiden:

Grondrechten:

- Artikel 1 van de grondwet wordt veranderd om daarin de superioriteit van de westerse cultuur boven die van de moslims te verankeren. Hij wil dus discriminatie grondwettelijk verankeren.

"Want ongelijke gevallen hoeven niet gelijk behandeld te worden" (*Onafhankelijkheidsverklaring Groep Wilders, 13 maart 2005)*

- De Commissie Gelijke behandeling wordt opgeheven.
- Het stemrecht van niet-Nederlanders op lokaal niveau wordt afgeschaft.
- Geen burgers met een dubbele nationaliteit in de regering, provinciale staten, gemeenteraden en bepaalde overheidsfuncties.
- Vrijheid van meningsuiting: gelet op de intolerante houding tot nu toe van Wilders en zijn partij inzake de vrijheid van meningsuiting van de historicus Thomas von der Dunk, de filosoof Rob Riemen en de schrijver Karel Kanits) zal deze vrijheid wel voor Wilders en zijn gelijk denkenden gelden maar niet voor anders denkenden.

Veiligheid:

- Burgers worden preventief gefouilleerd.
- Marokkaans- Nederlandse jongeren die in de fout gaan worden als straatterroristen in de knie beschoten.
- Allochtone burgers die drie keer een delict plegen worden het land uitgezet.
- Militairen in het Nederlandse leger met een islamitische achtergrond, moeten in tegenstelling tot hun collega's met een christelijke of joodse achtergrond de hun toekomende geestelijke verzorging zelf betalen.

Rechtstaat:

- In zijn samenleving wordt de vrijheid van rechters wat de hoogte van de strafmaat betreft aan banden gelegd. Rechters en officieren van justitie worden gekozen en door politici beoordeeld of zij het goed doen. Nederland wordt dan een soort Berlusconi -land.

Internationale rechtsorde:

- Nederland krijgt een sterk nationalistisch karakter en stapt uit de Europese Unie.
- De VN wordt door Nederland genegeerd omdat deze institutie zou zijn gedomineerd door de islamitische landen.
- De handhaving van de internationale rechtsorde wordt in de grondwet geschrapt.

(Rechts)Positie van moslims en niet-westerse allochtonen:

- De islam is een ideologie en kan op geen enkele manier aanspraak maken op de voorrechten van een godsdienst.
- De bouw van moskeeën wordt stopgezet. De bestaande moskeeën worden dichtgemetseld.
- De islamitische scholen worden gesloten. De christelijke en joodse scholen blijven bestaan naast openbare scholen.
- De burgers – vooral de moslims en Antilianen - worden etnisch geregistreerd.
- Daarbij moet de aanduiding "Antilliaan" aangegeven worden.
- De burgers met een dubbele nationaliteit worden geregistreerd.
- De Nederlandse nationaliteit van burgers met een dubbele nationaliteit die een ernstig delict hebben gepleegd, wordt ingetrokken.
- Antilianen die een ernstig delict hebben gepleegd worden teruggestuurd. Dus Nederlanders worden het land uitgezet.
- De Koran wordt verboden, ook bij moslims thuis.
- Het dragen van een hoofddoek wordt verboden in de zorg, het onderwijs; op alle niveaus van de overheid (gemeente, provincie en rijk) en ook bij gesubsidieerde organisaties.
- Buiten deze instituties, d.w.z. op straat, moet de draagster van de hoofddoek belasting betalen.
- De moslims en niet-westerse allochtonen mogen niet in Nederland een gezin stichten.

"Ik ontzeg niemand een gezinsleven. Ook niet-westerse allochtonen niet. Ze mogen trouwen, ze mogen samenwonen. Alleen niet in Nederland."
Geert Wilders, Volkskrant, 7 oktober 2006

- Aan allochtonen wordt een assimilatiecontract aangeboden. Bij het niet tekenen of niet naleven daarvan wordt de burger het land uitgezet.
- De immigratie van mensen uit de islamitische landen wordt stopgezet.
- De moslims moeten uiteindelijk Nederland en Europa verlaten (zie de uitspraak van Wilders op de Deense Televisie van juni 2009 en diverse andere uitspraken hierover).

Conclusie:

Als Wilders het voor het zeggen krijgt dan zal Nederland een autoritaire staat worden en zullen de trias politica, de rechtstaat en uiteindelijk de democratie sneuvelen. De moslims worden officieel gedumpt in een (grond)wettelijk apartheidsregiem op weg naar een definitieve verdrijving uit de samenleving. Een samenleving waarin discriminatie berust op etnische en religieuze gronden. De moslims en niet-westerse allochtonen worden ongelijk behandeld, niet om wat ze gedaan hebben, **maar om wie ze zijn!**

Hopelijk wordt ons historische besef wakker geschud!

1.1Het gaat Wilders in de kern niet om de islam maar om de moslims:

- Het gaat hem niet om de positie van de vrouw, anders zou hij ook het christendom aanvallen; hij zou dan onmogelijk samenwerken in één kabinet met een christelijke partij- de SGP- die de vrouw discrimineert.
- Het gaat hem ook niet om de homo's anders zou hij ook het christendom en het Jodendom aanvallen ; en hij zou beslist niet samenwerken met de SGP!
- Hij kan repliceren dat hij de islam en moslims aanvalt omdat de islam gewelddadig en barbaars is. Voorzitter! De moeder van alle barbaarse tragedies in de moderne geschiedenis heeft zich afgespeeld in het christelijke Europa: de Holocaust!
  Moeten we daaruit afleiden dat alle christenen gewelddadig en barbaars zijn?
  In Ierland zijn de christenen(katholieken en protestanten) jarenlang bezig geweest elkaar met grof geweld elkaar de hersens in te slaan. Moeten we daaruit concluderen dat alle christenen gewelddadig en barbaars zijn?
  Het Israëlische leger heeft in 2008/2009 in Gaza een slachtpartij verricht onder de Palestijnen (onder wie veel vrouwen en kinderen): moeten we daaruit concluderen dat alle Joden gewelddadig en Barbaars zijn? Dat zou toch waanzinnig en absurd zijn om te stellen dat het barbaars geweld van een enkeling of enkelingen de schuld is van iedereen dit behoort tot diezelfde gemeenschap of diezelfde godsdienst!

- Hij stelt dat de islam een imperialistische godsdienst en de moslims kolonisten. As hij zijn geschiedenis boeken goed leest dan kan hij onmogelijk ontkennen dat de koloniale en imperialistische bewegingen voornamelijk gingen van het westen naar het zuiden en oosten. Dus in de terminologie van het christelijke westen naar de islamitische landen.
- Hij verklaart graag dat de islam en moslims niet compatibel zijn met democratie. Maar iedereen die eerlijk is- zoals president Obama eergisteren nog in London verklaarde- moet erkennen dat alle dictators in de islamitische wereld gesteund werden en worden door het christelijke westen.

Mijnheer de voorzitter!
Overal onder mensheid heb je goede en slechte mensen. Alle religies kennen hun goede momenten en slechte momenten !
Maar de logica en de wereld van Wilders zijn zwart-wit simpel: iedereen deugt en iedereen is beschaafd behalve de moslims!

Hij beweert dat het hem gaat om de islam als ideologie. Hij vindt deze ideologie fascistisch en verwerpelijk. In de kern is zijn belangrijkste en **onmiskenbare** doelwit de moslims, **de mensen** dus. Want wat is de islam zonder moslims? Echter, om de mogelijke strafbaarheid van zijn racistische aanpak van de moslims te ontlopen, fabriceert hij de constructie dat hij kritiek heeft op de islam als godsdienst. En als hij later merkt dat zelfs dat kan stuiten op de wet, dan ontvouwt hij een nieuw rookgordijn, namelijk: de islam als politieke ideologie. Hiermee wil hij meer ruimte voor zichzelf creëren: immers een politiek debat over een politieke ideologie biedt hem meer bescherming.

Mijnheer de voorzitter!
Het gaat ons niet om kritiek op de islam. Kritiek op de islam moet kunnen, en we weten maar al te goed dat zelfs God in Nederland allang geen meerderheid achter zich heeft. Serieuze kritiek – hoe pijnlijk ook – moeten wij incasseren en zelfs respecteren, maar belachelijke opvattingen- ver van ons werpen. Nogmaals ons gaat het erom dat Wilders- door zijn uitspraken en maatregelen- de moslims in hun burgerrechten en maatschappelijke positie schade toebrengt.

Sommige mensen beweren dat Wilders zijn kwalijke uitspraken doet in het kader van het debat. Is Wilders werkelijk uit op het debat?
Absoluut niet: in de Tweede Kamer hanteert hij zuivere oneliners. Daarbuiten heeft hij heeft tot nu toe systematisch geweigerd met moslims in debat te treden.

Dit kan volgens mij maar drie dingen betekenen, namelijk:

- **Ten eerste:** het debiteren van eenzijdige oneliners beschermt hem tegen de risico's van het debat. Immers debatteren impliceert dat men beschikt over sterke argumenten en open staat voor betere. Het vermijden van het debat met moslims maakt duidelijk dat Wilders bang is voor andere argumenten.
- **Ten tweede:** hij vindt dat zijn opvattingen **De waarheid, de enige waarheid** in zich dragen en daarom hoeft hij ook niet te debatteren. Dat is precies de opvatting van moslimfundamentalisten. Wilders is dus in die zin duidelijk een **fundamentalist.**
- **Ten derde**: ondanks zijn retoriek over democratie is Wilders geen democraat, want een echte democraat loopt niet weg voor het debat. Het debat is juist de kern van de democratie.

2. Strategie van verdachte is gericht op het mobiliseren van angst, haat en vijandigheid tegen de moslims.

Om politieke macht te verwerven en zijn racistische samenleving van de grond te krijgen, heeft hij steun van de Nederlandse kiezers nodig. Om deze steun te krijgen weet hij dat sinds 2001 de islam goed verkoopt zowel in de politiek als in de media. Immers, in naam van de islam gebeuren allerlei afschuwelijke dingen in de wereld. Om de afkeer van de moslims bij de rest van de samenleving te voeden, heeft hij een beeld van de moslims ontwikkeld waarin deze bevolkingsgroep als inferieur, vreemd,crimineel, bedreigend, angstwekkend, onbetrouwbaar en vijandig wordt neergezet.

"We hebben een gigantisch probleem met moslims, het loopt aan alle kanten de spuigaten uit."
Geert Wilders, Interview in De Volkskrant, 7 oktober 2006

"De islam zal bij een continuering van het huidige wanbeleid het Westen overwinnen en overheersen. Maar dat gebeurt niet zolang ik hier ook maar iets voor het zeggen heb!"
Geert Wilders op GeenStijl, 23 januari 2007

"De elite noemt deze Marokkanen, die hier de boel verzieken, heel romantisch 'nieuwe Nederlanders'. Ik noem ze liever 'kolonisten'. Moslim -kolonisten. Want ze zijn niet gekomen om te integreren, maar om de boel hier over te nemen, om ons te onderwerpen."
Geert Wilders, Algemene Politieke Beschouwingen, 17 september 2008 (op pvv.nl)

"De islam wil overheersen en is uit op de vernietiging van onze Westerse beschaving. In 1945 werd in Europa het nazisme overwonnen. In 1989 werd in Europa het communisme overwonnen. Nu moet de islamitische ideologie worden overwonnen. Stop de islamisering. Verdedig onze vrijheid."
Film Fitna van Geert Wilders e.a., 27 maart 2008

2.1 Hij schetst lugubere scenario's om de angst bij de autochtone medeburgers aan te jagen!

Een aantal voorbeelden:

a. De massa-immigratie als spookbeeld :

Volgens Wilders wordt Nederland, door de massa-immigratie, volledig ondergelopen door moslims. Hij heeft het ook over een tsunami van de islamisering van Nederland, als gevolg van deze massa-immigratie.

Enkele uitspraken ter illustratie:

"De demografische samenstelling van de bevolking is het grootste probleem van Nederland." **(interview Volkskrant, 7 oktober 2006).**

"We moeten de tsunami van de islamisering stoppen." En: "Van die tsunami van een onswezensvreemde cultuur die hier steeds dominanter wordt. Daar moet een halt aan worden toegeroepen."
(Geert Wilders Interview in de Volkskrant, 7 oktober 2006)

"De eerste islamitische invasie werd na de verovering van Spanje, Portugal en het zuiden van Frankrijk in het jaar 732 gestopt bij Poitiers en de tweede invasiepoging door de Ottomaanse Turken werd voor de poorten van Wenen gekeerd toen ze daar in 1683 gelukkig de pan in werden gehakt." "... het aantal islamieten in ieder Europees land neemt meer dan zorgwekkende vormen aan." "De PVV zal zich met man en macht verzetten tegen deze derde islamitische invasiepoging."
Geert Wilders op GeenStijl, 6 februari 2007

Wat zeggen de feiten/cijfers van het CBS op dit punt?

Saldo van immigratie en emigratie van moslims:

	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010
Immigratie:	18.100	15.400	15.700	17.200	23.109	19.600	17.200
Emigratie:	21.100	23.100	24.500	21.200	18.675	9100	10.600
Saldo :	**-3.000**	**- 7.700**	**-8.700**	**-4000**	**4.434**	**10.500**	**6.600**

Volgens het CBS telt Nederland in 2010 900.000 moslims. Dat is **6%** van de totale bevolking. In 2050 zullen zij, volgens de prognose van het NIDI (Nederlands Interdisciplinair Demografisch Instituut), met 1,3 miljoen **7,6%** van de totale bevolking vormen. (Bron: Factbook Forum in 2010).

Hoezo tsunami!!!

2.2 Wilders islamiseert alles:

"De islamisering is het grootste probleem van Nederland"
(Volkskrant 7 oktober 2006).

"Veel fundamentele problemen in Nederland, zoals infrastructuur, files, huisvestingsproblemen en de verzorgingsstaat, zijn uiteindelijk direct gerelateerd aan migranten."

(Geert Wilders in interview met DPA, 3 januari 2008)

Een paar voorbeelden van hoe Wilders en zijn partij de islamisering overal zien opduiken:

- Wilders vraagt aan alle ministeries om een berekening van het aandeel van de migranten (moslims en niet-westerse migranten) in de kosten van deze departementen.
- De partij van Wilders in Den Haag wil het aandeel van de moslimjongeren in de sport limiteren om zo de islamisering van de sport tegen te gaan. Straks komt hij misschien met een wetsvoorstel om doelpunten, gemaakt door voetballers met een Turkse en Marokkaanse achtergrond, ongeldig te verklaren, want anders wordt de samenleving daardoor geïslamiseerd!!!!
- De partij vraagt aan de minister van onderwijs en cultuur om het kinderlied van Kinderen voor Kinderen "Baklava of rijstevla" niet door de publieke omroep ("staatsomroep") uit te zenden, want het woord "Allah Akbar" komt daarin 27 keer voor. Dit leidt volgens de partij van Wilders tot de onderwerping aan het islamitische imperialisme en vernedering van de Nederlanders. De publieke omroep moet volgens de partij van Wilders niet meewerken aan het uitleggen van de Ramadan (de vastenmaand) aan kinderen, en ook niet vertellen dat iedereen tijdens het Suikerfeest (aan het einde van de Ramadan) snoepgoed krijgt. Want dat is islamitische propaganda!
- Om de islamisering onder controle te krijgen vraagt de partij van Wilders de regering naar het aandeel van de namen van moslimbaby's in de top 7 van de namen in de grote steden.
- Wilders verklaart dat hij voor kernenergie is want- zegt hij -: "We moeten onafhankelijk zijn van de olie van de moslims".

Zijn boodschap aan het autochtone deel van de bevolking is duidelijk: al uw problemen hebben te maken met de aanwezigheid van moslims: van de files tot de sport. Alleen de luchtvervuiling heeft hij nog niet in de schoenen van de moslims geschoven!!!

b. Wilders predikt discriminatie tegen de moslims:

Moslims moeten volgens hem als **ongelijke gevallen** ook in de wet ongelijk behandeld worden. Dat dit geen theorie is maar praktijk is, kunnen we zien aan het feit dat zijn opvatting inmiddels omgezet is in een maatregel dat deel uitmaakt van het "gedoogakkoord" tussen Wilders, Rutte van de VVD en Verhagen van het CDA. In dit akkoord worden er twee categorieën Nederlanders gecreëerd: de eerste categorie bestaat uit blanke autochtone Nederlanders en de tweede uit de moslims en niet-westerse allochtone Nederlanders. Als een lid uit de eerste categorie een ernstig delict pleegt dan komt hij na zijn straf terug in de samenleving. Wanneer echter een lid uit de tweede categorie hetzelfde delict pleegt, dan moet hij zijn Nederlandse paspoort inleveren en wordt hij het land uitgezet.

Conclusie:
Zelfs met een Nederlands paspoort is de moslim en de niet-westerse allochtoon uiteindelijk geen volledige Nederlander en blijft hij een soort "vreemdeling plus" (+).

"We lijden in dit land aan een gelijkheidssyndroom. Ongelijke gevallen hoeven niet gelijk te worden behandeld. De islam is een ongelijk geval (..) Daarom behandelen we de islam anders. Ik wil niet toegeven aan een cultuur die ons wezensvreemd is. Geen islamonderwijs dus. Dat is het principe."
Geert Wilders, De Volkskrant, 13 maart 2005

"Ik wil een nieuw artikel 1, waarin de Leitkultur van het Westen wordt verwoord. Er mogen van mij in Nederland best joodse en christelijke scholen bestaan, maar geen islamitische scholen."
Geert Wilders, HP/De Tijd, 12 december 2007

"Artikel 23 van de grondwet blijft bestaan maar islamitische scholen mogen niet worden opgericht. Ongelijke gevallen hoeven niet gelijk te worden."
Onafhankelijkheidsverklaring Groep Wilders, 13 maart 2005

"Niet-westerse allochtonen met een dubbele nationaliteit, die zich schuldig maken aan misdaad, zoals die vele Marokkaanse straatterroristen die grote delen van Nederland onveilig maken, die moeten hun Nederlandse paspoort inleveren en gaan het land uit. ."
Geert Wilders, Zendtijd voor politieke partijen PVV, 10 februari 2008

c. Wilders zet de moslims neer als vijanden van de Nederlandse rechtsorde.

Verdachte zet keer op keer de moslims neer als een bevolkingsgroep die met een geheime agenda naar Nederland is gekomen, namelijk om de rechtsorde en de cultuur van het land kapot te maken, en het land over te nemen om uiteindelijk hier de sharia in te voeren. Deze angstaanjagende beweringen zijn een eigen verzinsel van verdachte, bedoeld om de niet alerte tv-kijker en krantenlezer bang te maken en haat en vijandigheid te mobiliseren tegen de moslims. Deze verhalen zijn niet op feiten gebaseerd. Iedereen weet dat de moslims **per ongeluk** naar Nederland kwamen. Ze hadden in hun herkomstland geen werk en werden hiernaar toe geworven door Nederlandse bedrijven die snakten naar arbeidskrachten. De mensen kenden elkaar niet eens om van een gezamenlijke agenda te spreken. Geen enkele serieuze moslim of moslimorganisatie heeft ooit gepleit voor invoering van de **sharia** en het kapot maken van de Nederlandse rechtsorde. Integendeel, de absolute meerderheid van de moslims is trots op Nederland, kan zich prima vinden in de Nederlandse democratie (o.i.d.) en wil liever in vrede leven en met rust gelaten worden door verdachte en zijn partij.

Ook toen verdachte met zijn film "Fitna" de moslims uit hun tent trachtte te lokken om eindelijk aan de Nederlandse autochtone bevolking te laten zien hoe gewelddadig en vijandig zij in feite zijn, is het hem niet gelukt om de moslims te vervreemden van Nederland. Ik kan hierbij twee momenten in herinnering brengen. Het **Landelijk Beraad Marokkanen,** waar ik voorzitter van ben, heeft toen de ambassadeurs van de islamitische landen verzocht om geen boycot tegen Nederland af te kondigen. "Want", zeiden wij, "Nederland is ons land". Elke maatregel tegen Nederland is een maatregel tegen ons. Tegelijkertijd hebben wij alle belangrijke religieuze leiders in de islamitische landen verzocht om de zelfde houding in acht te nemen. En ook nu wij als moslims door verdachte in een moeilijke situatie gedreven worden, hebben wij geen enkele behoefte gevoeld om één of ander islamitische land te vragen ons te hulp te schieten. Wij hebben grote problemen, maar wij zijn Nederlanders en zullen dit varkentje daarom als Nederlandse burgers moeten wassen.

"Zo lang niet duidelijk is dat de Nederlandse moslimgemeenschap de orde en spelregels van de Nederlandse rechtsstaat van harte accepteert, ontbreekt het fundament van vertrouwen dat noodzakelijk is om grondwettelijke rechten en vrijheden in dezelfde mate toe te kennen als aan andere groepen in Nederland die deze orde en spelregels hebben gevormd en dragen."
Klare Wijn (partijprogramma PVV), 31 maart 2006

"Ik zou niet graag willen dat een groeiend aantal mensen, wellicht in de toekomst een meerderheid, van de bevolking of van het kabinet uit moslims bestaat."
Geert Wilders, NOVA, 28 februari 2007

Geert Wilders, De Volkskrant, 13 maart 2005

"Niet alleen respect voor de wet maar ook respect voor de waarden (is fundamenteel aan de Nederlandse samenleving), met wellicht een uitzondering, ik geloof dat mensen wiens enig doel het is, om alles waar wij voor staan kapot te maken, ons wettelijk systeem om willen zetten in bijvoorbeeld Sharia en Islamitische wetgeving en onze democratie willen vervangen met iets anders, mensen die ook geweld willen gebruiken om hun islamo-fascistische doeleinden te bereiken, die mensen verdienen volgens mij niet dezelfde rechten onder de grondwet."

Geert Wilders, BBC-Hardtalk interview, 22 maart 2006

"De demografische samenstelling van de bevolking is het grootste probleem van Nederland. Ik heb het over wat er naar Nederland komt en wat zich hier voortplant. Als je naar de cijfers kijkt en de ontwikkeling daarin... Moslims zullen van de grote steden naar het platteland trekken."

Geert Wilders Interview in de Volkskrant, 7 oktober 2006

"De omgang met de islam en moslims in ons land moet dus minder vrijblijvend worden. (..) De analyse is helder, we hebben een groot probleem met de islam, ook in Nederland. (..) Immigratie uit islamitische landen moet worden verboden. We moeten leren intolerant te zijn tegen de intoleranten, op straat, in de moskee en in de rechtbank. We moeten haat en geweld van terroristen beantwoorden met uitsluiting en intolerantie en laten zien wie de baas is in Nederland."

Geert Wilders, NRC Handelsblad, Opinie, P 07, 22 juli 2005

d. Wilders verscherpt de tegenstellingen tussen autochtonen en moslims/niet- westerse allochtonen.

" De PVV van Geert Wilders is de partij die zich met de meeste nadruk richt tegen de islam en moslims en vormt een belangrijke oorzaak van de verscherpte tegenstellingen in het maatschappelijk debat rondom moslims."
Meldpunt Discriminatie Internet (MDI), Jaarverslag 2008

Zijn platte boodschap is simpel en doorzichtig: de materiële situatie van Henk en Ingrid was beter geweest als Fatima en Ahmed er niet waren. Met andere woorden: dat obstakel moet weggewerkt worden.
Een aantal uitspraken mogen dit duidelijk maken:

"Jan en Annie betalen voor Achmed en Fatima. Nederland moet kiezen: immigratieland of verzorgingsstaat."

Reactie van de PVV op rapport van de commissie Bakker, 2 juli 2008

"Voor de PVV is duidelijk wie er uit de luie stoel moeten komen en wie na een hard werkend leven erin mogen plaatsnemen. Voor de PVV is duidelijk dat Nederland geen immigratieland moet zijn; alleen dan kan de verzorgingsstaat overeind blijven voor wie daar tijdens en na een hardwerkend bestaan recht op heeft."

Reactie PVV op rapport van de commissie Bakker, 2 juli 2008

Ik denk wel eens: in het vliegtuig wordt ze al geleerd: jij stemme op Wouter Bos, hij jou geve uitkering. Maar wie betaalt de rekening? Wie betaalt die honderd miljard? Dat zijn de mensen die Nederland hebben opgebouwd, de mensen die hard werken, de mensen die keurig sparen en netjes hun belasting betalen. De gewone Nederlander die het niet cadeau krijgt. Henk en Ingrid betalen voor Mohammed en Fatima."
Geert Wilders tijdens Algemeen Politieke Beschouwingen, 18 september 2008 (op pvv.nl)

"Het [is] volstrekt onwenselijk dat Amsterdam maar liefst 177 nationaliteiten telt".
Geert Wilders, AT5 (n.a.v. Kamervragen PVV), 22 augustus 2007

"Wanneer meer mensen langer door moeten werken, zijn in de ogen van de PVV eerst de Turken en Marokkanen aan de beurt: In de leeftijd 55-64 werkt nog geen 10% van hen. Het is onaanvaardbaar de werkende Nederlanders daar de rekening voor te laten betalen door hen tot hun 67e te laten doorwerken, waarbij de pensioenopbouw zelfs wordt beperkt."
Reactie PVV op rapport van de commissie Bakker, 2 juli 2008

e. Wilders zet moslims neer als profiteurs:
Verdachte portretteert graag de moslims als profiteurs die niet willen werken en parasiteren op het autochtone deel van de bevolking. Hierbij zwijgt hij bewust over de meerderheid van de moslims die als werknemers of ondernemers hun dagelijkse bijdrage leveren aan de Nederlandse economie. Hij stelt dat slechts 10% van de ouderen (tussen 55-65 jaar) werken, maar verzwijgt daarbij het feit dat deze vroegere gastarbeiders al in de jaren '80 uit het arbeidsproces zijn afgevoerd als gevolg van de grote werkloosheid toen en dat velen van hen in de WAO werden gedumpt. Bovendien, dit zijn de mensen die in de jaren '60 en '70 hun rug hebben versleten door het werk dat Henk en Ingrid toen te vies of te zwaar vonden. Dit belet hem echter niet om de volgende uitspraken te debiteren:

"Ik ben voor sluiting van de grenzen voor gezinshereniging en familiehereniging van nietwesterse, islamitische allochtonen. Negenennegentig procent van die mensen voegt niets toe. Daar hebben we alleen maar ellende van."
Geert Wilders, Zakenblad 'Zoete', juni/juli 2006 printversie (wijkt af van website)

f. Wilders positioneert moslims als een onbetrouwbare vijfde colonne
Door moslims met een dubbele nationaliteit als **onbetrouwbaar** neer te zetten wil hij beletten dat hoog opgeleide en getalenteerde leden uit deze bevolkingsgroep op hoge posities in de samenleving terechtkomen. Zijn politieke agitatie tegen de benoeming van Ahmed Aboutaleb en Nebahat Albayrak als staatsecretaris in het kabinet Balkende IV is een duidelijke illustratie hiervan. Ook hier verzwijgt hij -of weet hij niet- dat wij vaak de toorn van de autoriteiten van de herkomstlanden op ons hebben afgroepen toen we diverse malen hun oekazes en bevelen om ons te distantiëren van de Nederlandse samenleving, naast ons hebben neergelegd. Een markant voorbeeld was de oproep -om niet te zeggen het commando- van Koning Hassan II van Marokko aan de Marokkanen hier, om zich niet in te laten met de politiek en de

vakbeweging in Nederland, en daardoor niet deel te nemen aan de lokale verkiezingen van 1986. Daar hebben wij ons niets van aangetrokken en onze eerste deelname aan de Nederlandse verkiezingen was daarmee een voldongen feit. Als Nederlandse burgers, hebben wij gekozen voor Nederland.

Wij zijn geen poppetjes in handen van wie dan ook, maar hebben ons eigen geweten en volgen onze eigen moraal. En die is niet te breken; noch door dictators in de herkomstlanden noch door autoritaire populisten in Nederland. Daarom kan ik persoonlijk kwaad worden over de volgende uitspraken die verdachte uitkraamt, en diep teleurgesteld zijn door al die mensen die dit soort praatjes van verdachte klakkeloos geloven.

"Zolang de beoogd PvdA-staatssecretarissen Ahmed Aboutaleb en Nebahat Albayrak een dubbele nationaliteit hebben, mogen ze niet toetreden tot het nieuwe kabinet". "Een minister of staatssecretaris kan geen twee petten op hebben."
Geert Wilders, website Elsevier 15 februari 2007

"Ministers en staatssecretarissen mogen geen twee nationaliteiten hebben".
Geert Wilders, NOVA, 28 februari 2007

"Taqqiya is een bekend begrip in de islamitische wereld. Het wil zeggen dat moslims die nog niet in een moslimland leven vaak niet alles zeggen wat ze werkelijk vinden." "Maar op het moment dat de islamitische cultuur sterker wordt zullen er ook moslims zijn, die nu als gematigd worden gezien, die meegaan in de dwangmatigheid van de Koran en zijn ideologie. Dat begrip komt uit de moslimwereld zelf en mag dus niet worden onderschat. "Daarom is het dus ook te makkelijk om te zeggen dat er genoeg moslims met onze samenleving meedoen. Het zegt namelijk niets over hoe men zich gaat gedragen als er meer moslims in Nederland vertegenwoordigd zijn."
Geert Wilders in interview Nu.nl op 11 september 2008

g. Wilders zet aan tot haat en geweld tegen moslims.

Om zijn doel – zoals ik eerder heb uiteengezet – te bereiken aarzelt verdachte niet om op een sluwe en geraffineerde manier direct dan wel indirect tot geweld aan te zetten tegen de moslims.

Hoor de volgende uitspraken!

" Je voelt dat je niet meer in je eigen land, leeft. Er is een strijd gaande en we moeten ons verdedigen."
Wilders,De Pers 13/2/2007

"Oud-chef van de Mossad Efraim Halevy zegt dat de Derde Wereldoorlog is begonnen . Die woorden neem ik niet in de mond maar het klopt wel."
Wilders, De Pers 13/2/2007

"Je kan intolerantie alleen met intolerantie beantwoorden, het is niet anders, vrienden. Dat is misschien niet prettig, niet politiek correct. Maar als je niet wilt dat je zelf wordt opgegeten, zal je toch de ander moeten opeten."
Geert Wilders, NRC, 24 mei 2008

"Ik wil moskeeën afbreken..." (..) "Ik ga er als eerste met cement en stenen heen om die moskeeën dicht te metselen."
Geert Wilders De Limburger, 4 september 2004
"Mocht het ooit tot rassenrellen komen, wat ik dus echt niet wil, dan hoeft daarvan niet bij voorbaat een negatieve werking uit te gaan."

"Maar als je ook maar dénkt aan invoeren van de sharia, het meppen van homo's, als je ook maar één millimeter over de schreef gaat, dan pakken we je op en gooien je **het land** uit!"
Geert Wilders op een partijbijeenkomst van de PVV,Binnenlands Bestuur, 29 mei 2009.

" We moeten leren intolerant te zijn tegen de intoleranten, op straat, in de moskee en in de **rechtbank**. We moeten haat en geweld van terroristen beantwoorden met uitsluiting en intolerantie en laten zien wie de baas is in Nederland."
Geert Wilders, NRC Handelsblad, Opinie, P 07, 22 juli 2005

Tot in uw rechtbank is Wilders bezig geweest met het haat zaaien tegen de moslims en het creëren van een conflictueuze tweedeling in de samenleving: Op 7 februari stelt hij tijdens zijn verklaring in uw rechtbank dat de islam **"een ideologie is die al veertien eeuwen uit is op onze vernietiging".**

Conclusie:
Wilders werkt bewust aan het verscherpen van tegenstellingen, botsingen en conflicten tussen bevolkingsgroepen in de samenleving. Dit hoeft volgens hem "niet negatief uit pakken" als hij daardoor maar meer politieke macht krijgt. Wilders is liever een politieke pyromaan dan een maatschappelijke brandweerman!

Dat de uitspraken van een politicus als Wilders grote risico's in zich dragen voor de samenleving is ook de waarschuwing van het Europese Hof voor de Rechten van de Mens, in verband met de zaak Frenet, de Belgische politicus:

"Politieke uitspraken die aanzetten tot haat op basis van religieuze, etnische en culturele vooroordelen, zijn een gevaar voor de sociale vrede en politieke stabiliteit van democratische staten."

Ook de secretaris-generaal van de V.N., Bank Moon, veroordeelde daarom Wilders vanwege het haat zaaien door zijn film Fitna:

"I condemn, in the strongest terms, the airing of Geert Wilders' offensively anti-Islamic film. There is no justification for hate speech or incitement to violence. The right of free expression is not at stake here."
Statement by UN Secretary-General Ban Ki-moon on the film Fitna
http://www.un.org/News/Press/docs/2008/sgsm11483.doc.htm

h. Wilders beledigt de moslims:
Door uitspraken als hierna raakt verdachte de moslimgelovigen in hun diepste ziel.

"En de zieke pedofiel Mohamed gaf het voorbeeld door zich als een varken te gedragen door Aicha te huwen en te consumeren terwijl ze nog geen tien jaar oud was."
Elsevier, 30 augustus 2009

"De profeet Mohamed is een enge duivel die we in Nederland niet moeten aanbidden".
G. Wilders in Het Nieuwsblad(Vlaams), 9 februari 2008

"De kern van het probleem is de fascistische islam, de zieke ideologie van Allah en Mohammed zoals neergelegd in de islamitische Mein Kampf: de Koran."
Geert Wilders, Volkskrant, 8 augustus 2007

"Als moslims hier willen blijven, moeten ze de helft uit de Koran scheuren en weggooien."
Geert Wilders, interview in De Pers, 13 februari 2007

"Ik heb genoeg van de Koran in Nederland: verbied dat fascistische boek."
Geert Wilders, Volkskrant 8 augustus 2007

"En de Koran is het Mein Kampf van een religie die beoogt anderen te elimineren..."
Geert Wilders, Volkskrant 8 augustus 2007

"Ik zaai geen haat, dat doet de Koran. Het is een fascistisch boek. Dit is geen boek dat we hier moeten hebben."
Geert Wilders AD, zaterdag 17 augustus 2007

i. Wilders zet de moslims neer als achterlijk:
Één voorbeeld uit zijn veelvuldige herhalingen op dit punt: Op 7 februari j.l. verkaart hij in deze rechtbank:

"De islam is een ideologie die voortkomt uit de woestijn en alleen maar woestijnen kan voortbrengen omdat ze de mens geen vrijheid gunt. De islamitische Mozart, de islamitische Gerard Reve, de islamitische Bill Gates; ze bestaan niet want zonder vrijheid is er geen creativiteit."

Drie opmerkingen over deze opvatting van Wilders:

- Zoals bekend komt zowel het jodendom, het christendom als de islam uit de woestijn, als Wilders begrijpt wat ik bedoel. En alle drie de godsdiensten kennen hun glorieuze momenten en hun donkere periodes.
- Toen de westerse beschaving nog in de luiers lag en de duisternis heerste in Europa was het juist de islamitisch- Arabische wereld die de toon aangaf zowel in de kunst en cultuur als ook in de wetenschap: medicijnen, filosofie, sociologie, sterrenkunde, wiskunde, rechten, architectuur,etc.

Wilders weet waarschijnlijk niets van wetenschappers als Averroes, Avicenne, Ibn Khaldoun, Al Khawarizmi, en anderen.Hij weet waarschijnlijk niet dat hij dagelijks telt en rekent in Arabische cijfers.

- Dat de meerderheid van de eerste generatie gastarbeiders die naar Nederland kwam zeer laaggeschoold was is een feit. Maar Wilders verzwijgt dat dit de bewuste keuze was van het bedrijfsleven toen. Men wilde geen mondige arbeiders. Echter, veel van hun kinderen zijn hoger geschoold dan Wilders. Op alle terreinen zijn ze bezig hun talent voor Nederland in te zetten en de toekomst van Nederland mede vorm te geven.

j. Wilders ontmenselijkt moslims.

Hij praat over de moslims als zijn het dieren. Ik citeer:

"De demografische samenstelling van de bevolking is het grootste probleem van Nederland. Ik heb het over wat er naar Nederland komt en wat zich hier voortplant. Als je naar de cijfers kijkt en de ontwikkeling daarin... Moslims zullen van de grote steden naar het platteland trekken."
Geert Wilders Interview in de Volkskrant, 7 oktober 2006

De moslims beschrijft hij vaak als barbaren, parasieten en achterlijke en vuile wezens die voortkomen uit een wezensvreemde cultuur.
Wanneer hij voorstelt om speciaal voor de moslima's een belasting in te voeren op het dragen van een hoofddoek dan heeft hij het over een kopvoddentax: de insinuatie is overduidelijk!
Ook wanneer hij –zoals onlangs- de moslims schildert als "islamitische stemvee" laat hij maar al te graag zien dat hij de moslims als minderwaardige wezens beschouwt.

k. Wilders oefent druk en dreigementen uit op de moslims.

Ten einde de moslims in beweging te krijgen om Nederland te verlaten, aarzelt hij niet om het dreigement als drukmiddel tegen deze bevolkingsgroep te hanteren:
"Maar ik wil niet dat er meer moslims in Nederland komen, ik wil liever dat het er minder worden. Dus wil ik de grenzen voor migranten uit moslimlanden dichtgooien. Bovendien wil ik moslims aanmoedigen om Nederland vrijwillig te verlaten. De demografische ontwikkeling moet zo worden, dat de kans klein is dat er weer twee in het kabinet komen. Er is nu teveel islam in Nederland."
Geert Wilders, NRC Handelsblad, 24 februari 2007

"Ik vind wel dat er minder moslims moeten zijn in Nederland."
Geert Wilders, Het Nieuwsblad (Vlaams), 9 februari 2008

"Niet-westerse allochtonen met een dubbele nationaliteit, die zich schuldig maken aan misdaad, zoals die vele Marokkaanse straatterroristen die grote delen van Nederland onveilig maken, die moeten hun Nederlandse paspoort inleveren en gaan het land uit. ."
Geert Wilders, Zendtijd voor politieke partijen PVV, 10 februari 2008

"Waarom durven wij niet te zeggen dat moslims zich aan ons moeten aanpassen, omdat onze normen en waarden nu eenmaal van een hoger, beter, prettiger en humaner beschavingsniveau zijn? Niks integratie, assimilatie! En laat daarna de hoofddoekjes maar wapperen op het Malieveld. Ik lust ze rauw."
Geert Wilders, HP/De Tijd, 6 februari 2004

"Iedere niet-westerse allochtoon moet een assimilatiecontract tekenen. Daarin staat precies wat je wel en niet mag doen. Als je daar niet aan voldoet, moet je het land verlaten."
Geert Wilders, Volkskrant, 7 oktober 2006

I. Wilders richt zijn pijlen speciaal op de Marokkanen.

Ter illustratie een paar citaten van verdachte:

"Dhr. Aboutaleb kan beter burgemeester worden van Rabat in Marokko in plaats van Rotterdam. Met hem als burgervader is Rotterdam Rabat aan de Maas", betoogt Geert Wilders."Een Marokkaan als burgemeester van de tweede stad in Nederland is net zo gek als een Nederlander als burgemeester van Mekka. Het Kabinet mag dhr. Aboutaleb, die immers ook Marokkaan is, niet benoemen als burgemeester van Rotterdam. Nog even en we krijgen een imam als aartsbisschop. Dit is gekkenwerk", aldus de PVV-leider.
Persbericht PVV, 17 oktober2008

"De elite noemt deze Marokkanen, die hier de boel verzieken, heel romantisch 'nieuwe Nederlanders'. Ik noem ze liever 'kolonisten'. Moslim-kolonisten. Want ze zijn niet gekomen om te integreren, maar om de boel hier over te nemen, om ons te onderwerpen."
Geert Wilders tijdens Algemene Politieke Beschouwingen, PVV-website, 17 september 2008

"Een op de vijf Marokkaanse jongeren staat als verdachte bij de politie geregistreerd. Hun gedrag vloeit voort uit hun religie en cultuur. (..) De paus had laatst volkomen gelijk: de islam is een gewelddadige religie. (..) Het zit in die gemeenschap zelf."
Geert Wilders, Volkskrant 7 oktober 2006

Verdachte weet dondersgoed dat de meerderheid van de Marokkanen – de ene met meer of minder capaciteiten dan de andere – probleemloos functioneert in de samenleving. Veel jongeren schitteren als grote talenten in verschillende sectoren (universiteiten en hogescholen, advocatuur, ingenieurs, schrijvers, architecten, modeontwerpers, muzikanten, toneel- en filmacteurs, kunstenaars, voetballers, boxers, etc). Dit wonder heeft zich voltrokken binnen twee generaties: allemaal kinderen van gasarbeiders! Deze en komende generaties Marokkaanse Nederlanders zullen de toekomst van Nederland mede bepalen. Verdachte draait echter zijn zwart-wit "anti- moslim" camera voortdurend weg van deze talenten en richt zich voornamelijk en alleen op die 10% jongeren die

in de problemen zijn of problemen veroorzaken. Want zijn strategie is het beeld van deze probleemjongeren zoveel mogelijk vergroten om de gevoelens van afkeer, haat, discriminatie en uitsluiting jegens alle Marokkanen en moslims te voeden. Zijn doel is hierdoor de Marokkaanse en moslimtalenten te blokkeren in hun carrière. Wilders wil geen kind van een Marokkaan of moslim zien functioneren als staatssecretaris, minister of burgemeester. Want dan verzwakken deze talenten zijn doemscenario. Wilders wil geen integratie maar afstoting van de moslims.

Verdachte maakt dankbaar misbruik van de problemen van of veroorzaakt door die 10% Marokkaanse jongeren. Terwijl deze problemen komen door zuiver sociale en economische factoren (geen ouderlijk gezag thuis, armoede, sociale ontsporing) zet verdachte hun graag neer als straatkolonisten en straatterroristen, die op bevel van de imam de straat opgaan om de boel kort en klein te slaan. Met andere woorden: het zit volgens verdachte in hun religie en hun cultuur.

Volgens deze logica van verdachte zouden de autochtone jongeren die onlangs in Urk het huis van de burgemeester in brand probeerden te steken, ook door de islam gedreven zijn. En waren de Surinaamse jongeren die in Rotterdam jaren geleden problemen gaven ook moslims? Waren de autochtone voetbal hooligans die elkaar met kettingen en wapens te lijf gingen ook moslims? En wat te zeggen van de autochtone feestgangers die een paar jaar geleden in Hoek van Holland met elkaar dodelijk gevechten voerden? Zijn ze ook door de islam aangestuurd? En de autochtone jongen die kort geleden een aantal mensen doodschiet; was hij ook door de islam gedreven? Of zou men eerlijk zijn en inzien dat bij al deze jongeren – ook de Marokkaans- Nederlandse jongeren- andere factoren in het spel zijn? Namelijk opvoeding, onderwijs, sociale omgeving, individuele problemen, collectief asociaal gedrag, etc...!

Deze Marokkaanse jongeren luisteren naar niemand, ook niet naar hun ouders, laat staan naar de imam. Ze zijn nooit in een moskee geweest, kennen de islam alleen van horen zeggen, net als verdachte en sommige journalisten in Nederland. Bijzonder is dat verdachte en deze jongeren elkaar nodig hebben:

verdachte heeft ze nodig om zodoende de islam met straatterrorisme te verknopen en hieruit politieke munt te slaan en ze hebben hem nodig om hun wangedrag tegen "racistisch Nederland" te legitimeren. Deze merkwaardige coalitie wordt dankbaar onderhouden door onwetende journalisten (zoals van de televisierubriek Één Vandaag) die deze manipulatie van verdachte maar al te graag doorlepelen naar de t.v.-kijker en de krantlezer.

Heeft verdachte een oplossing voor de problemen van deze jongeren? Ja:

minimale gevangenisstraffen en schieten door de knie. Dus repressie en geweld!

m. Wilders voedt weerstand en vijandigheid ook tegen de niet-westerse allochtonen.

Hij discrimineert niet alleen naar religie maar ook naar etniciteit. En diegenen die beweren dat hij geen racistische opvattingen heeft, moeten maar luisteren naar enkele van zijn uitspraken:

"Wat is het eerste dat u verandert als u het morgen voor het zeggen krijgt in Nederland? "De grenzen gaan nog diezelfde dag dicht voor alle niet-westerse allochtonen."
Geert Wilders, interview in de Volkskrant, 7 oktober 2006

"Interviewer: Meent u bijvoorbeeld, dat het feit dat steden als Amsterdam, Rotterdam en Den Haag, spoedig als het niet nu al het geval is, in de meerderheid niet-blank zijn, onacceptabel is voor Nederland? Wilders: "Natuurlijk is dat onacceptabel."
Geert Wilders, BBC-Hardtalk interview, 22 maart 2006

"Ik ontzeg niemand een gezinsleven. Ook niet-westerse allochtonen niet. Ze mogen trouwen, ze mogen samenwonen. Alleen niet in Nederland."
Geert Wilders, Volkskrant, 7 oktober 2006

Conclusie:

Wilders werkt al jaren systematisch en consequent aan de volgende strategie:
Enerzijds door de moslims en niet-westerse allochtonen continu te beledigen, vernederen en denigreren, bewerkstelligen dat ze -in de ogen van de rest van de samenleving gediskwalificeerd worden als burgers van dit land.
Anderzijds door haat te zaaien en de angst en onveiligheid te voeden bij de autochtone bevolking, deze burgers tot afwijzing en discriminatie van de moslims en niet-westerse –allochtonen toe te bewegen.
Uiteindelijk moet deze tweespalt de moslims doen voelen dat ze hier niet meer thuis zijn en dat zij Nederland moeten verlaten.
Dat deze strategie reeds schadelijke effecten begint te sorteren zien we aan de volgende ontwikkelingen.

3. De persoonlijke en maatschappelijke schade bij moslims.

3.1. Openlijk racisme.

Vroeger was racisme terecht een taboe. Men schaamde zich voor zijn racistische gedachten. Onder invloed van verdachte is racist zijn bijna een geuzennaam geworden.

Volgens de Europese Commissie voert Nederland de ranglijst aan van discriminatie naar geloof.
"Nederland heeft het hoogste percentage mensen dat vindt dat er discriminatie op grond van etniciteit plaatsvindt (80%) en ook het hoogste percentage mensen dat zegt getuige te zijn geweest van discriminatie op grond van etniciteit (19%).

Beide percentages zijn in Nederland sinds 2006 ook het snelst toegenomen, terwijl in de Europese Unie als geheel burgers juist vinden dat discriminatie afneemt. Nederland voert ook de ranglijst aan op de lijst van discriminatie naar geloof: 59 % van de ondervraagden is van mening dat discriminatie op grond van geloof in Nederland wijdverbreid is.
Europese Commissie, "Eurobarometer: Discrimination in the EU in 2009", November 2009
http://ec.europa.eu/public_opinion/archives/ebs/ebs_317_en.pdf

Volgens de Raad van Europa (ECRI) is er in Nederland een significante toename van islamofobie:
"Sinds het tweede ECRI-rapport is, deels als gevolg van een aantal binnen- en buitenlandse gebeurtenissen, de toon van het Nederlandse politieke en publieke debat over integratie en andere voor etnische minderheden relevante thema's op dramatische wijze verslechterd, wat heeft geleid tot een zorgwekkende polarisatie tussen de autochtone bevolking en etnische minderheden. Controversiële beleidsvoorstellen, soms in strijd met nationale en internationale gelijkheidsbeginselen, hebben – ofschoon uiteindelijk niet aangenomen – geleid tot discriminatie van leden van minderheidsgroepen. Moslimgemeenschappen, met name de Marokkaanse en Turkse gemeenschap, zijn het hardst getroffen door deze gebeurtenissen, die hebben geleid tot een significante toename van islamofobie, zowel in de politiek als daarbuiten."
Derde rapport over Nederland, Europese Commissie tegen Racisme en Intolerantie (ECRI), Raad van Europa, 12 februari 2008
http://www.meldpunt.nl/uploads/upload_documents/Netherlands%203e%20rapport%20-%20cri08-3%20-%20neerlandais.pdf

Ik citeer verder uit het derde rapport van de Raad van Europa (ECRI):
" De moslims van Nederland zijn sinds het tweede ECRI-rapport onderworpen aan stereotyperend, stigmatiserend en soms ronduit racistisch politiek taalgebruik, vooringenomen mediaberichtgeving en buitenproportionele aandacht van veiligheids - en ander beleid. Zij zijn slachtoffer geworden van racistisch geweld en andere racistisch gemotiveerde misdrijven; voorts heeft men discriminatie ervaren. [...] Het is de indruk van ECRI dat politiek taalgebruik hierin een cruciale rol heeft gespeeld. ECRI merkt op dat Nederlandse politici de afgelopen jaren niet zijn teruggeschrokken voor stereotyperende, stigmatiserende en soms ronduit racistische uitspraken over moslims, noch voor denigrerende uitspraken – zowel in culturele als religieuze zin – over de Islam. [...] In meer algemene zin merkt ECRI met spijt op, dat stigmatiserend, stereotyperend en zelfs ronduit racistisch taalgebruik tegen moslims (waar recentelijk [...] met name de Partij voor de Vrijheid PVV

gebruik van maakt) in de regel onweersproken blijft door de gevestigde politieke partijen."
Derde rapport over Nederland, Europese Commissie tegen Racisme en Intolerantie (ECRI),
Raad van Europa, 12 februari 2008
http://www.meldpunt.nl/uploads/upload_documents/Netherlands%203e%20rapport%20- %20cri08-3%20-%20neerlandais.pdf

Ook de VN- rapporteur merkt op dat de moslims –als religieuze minderheid – gediscrimineerd worden:
"De speciale rapporteur voor vrijheid van godsdienst van de VN heeft Europa bekritiseerd vanwege een gebrek aan gelijke behandeling van religies. Er is een duidelijk hellend vlak tussen meerderheids- en minderheidsgodsdiensten, zei Heiner Bielefeldt in een interview met de krant Glaube und Heimat. [...] Ook waarschuwde Bielefeldt ervoor dat 'populistische politici, vaak van oppositiepartijen, ophitsen tegen religieuze minderheden'. Als voorbeeld noemde hij Geert Wilders' PVV. Daar heeft de staat als opdracht het mensenrecht op vrijheid van godsdienstuitoefening voor aanvallen te beschermen."
Bron: Katholiek Nieuwsblad, 15 juli 2010
http://www.radar.nl/read/vn_eist_minder_religieuze_discriminatie_

Uit een onderzoek van de organisatie Motivaction blijkt dat 10% van de Nederlandse bevolking zegt **openlijk racistisch** te zijn. Hetzelfde onderzoek (maart 2006) geeft aan dat 50% van de autochtone Nederlanders een afkeer heeft van moslims. 80% erkent dat het racisme op grote schaal voorkomt. 80% erkent dat het racisme in de afgelopen jaren toegenomen is.

Uit een gelijksoortig onderzoek van Motivaction drie jaar later (2009) blijkt dat moslims vaker worden gediscrimineerd sinds de stijgende populariteit van Wilders: Ik citeer:

"Toenemende populariteit Geert Wilders raakt moslims massaal. 74% Meent dat autochtonen negatiever tegen moslims zijn gaan aankijken sinds de toenemende populariteit van Geert Wilders. 57% Van de moslims zegt zich door de toenemende populariteit van Wilders minder thuis te voelen in Nederland. Bijna een kwart van de moslims (24%) geeft aan dat men 'regelmatig' wordt gediscrimineerd in Nederland en 39% zegt vaker te worden gediscrimineerd sinds de toenemende populariteit van Wilders."
Onderzoek Motivaction voor programma Netwerk, 25 juni 2009
http://www.netwerk.tv/data/files/Stand_tv%20-%20Meting%20-%20%20Moslims%20over%20het%20land%20van%20Wilders%202009-%20Factsheet.pdf

Uit een enquête in 2010 is gebleken dat de meerderheid van de middelbare scholieren tegen migranten zijn.

Een dag na de gemeenteraadsverziekingen waarbij de Partij van Wilders gewonnen had, stapten twee autochtone vrouwen in Almere een bus in waarin ook een Nederlander van Marokkaanse afkomst zat. Zegt de ene vrouw tegen de chauffeur "We hebben nu de macht in Almere !" en kijkend naar de Marokkaanse buspassagier vervolgde ze: "Nu zullen we ze laten voelen dat we de baas zijn!".

De achterban van verdachte bestaat uit verschillende sociale groeperingen. Ook uit extreemrechtse personen die nu openlijker kunnen verklaren over wethouder Assher in Amsterdam " de wethouder is een vuile kankerjood en uitzuiger, hij moet onthoofd worden. Kom maar eens langs in Rotterdam, hond", (Monitor Racisme en Extremisme , Anne Frankstichting over 2007).

Verdachte zal zeggen dat hij niets heeft tegen de joden, integendeel zelfs. Maar hij heeft de Pandora - doos van het racisme en discriminatie open getrokken. Alle soorten racisten hebben nu de politieke wind mee en profiteren van het klimaat en de precedenten die verdachte heeft geschapen. Immers wat je de ene gunt kun je de andere niet verbieden. Binnen de Joodse gemeenschap en het Joodse Marokkaanse Netwerk waarin we - Marokkanen en Joden- samen werken aan de bestrijding van antisemitisme en islamofobie, maken Joodse collega"s zich grote zorgen over de vijandige sfeer die verdachte heeft gecreëerd "Het zijn nu de moslims die aangevallen worden, wie garandeert ons dat het straks niet overslaat naar de Joden en andere minderheden?". Diezelfde vrees heeft trouwens ook de Joodse t.v. presentator in Berlijn , de heer Friedman geuit

(Nieuwsuur 29 sept. 2010), naar aanleiding van het bezoek van verdachte aan de Duitse hoofdstad, onlangs.

3.2 Racistisch geweld.

Volgens het ministerie van VROM is het aantal geweldsincidenten gericht tegen moslims toegenomen:
Ik citeer uit de monitor rassendiscriminatie 2009 van VROM:
"De samengevoegde databestanden tonen dat de laatste jaren het aantal geweldsincidenten gericht tegen moslims toeneemt. Die ontwikkeling is vanaf 2006 waarneembaar en zet zich ook in 2008 voort tot 89 geweldsincidenten, terwijl het totale aantal geweldsincidenten daalt.[...] Uit de landelijke survey Discriminatie-ervaringen van zowel 2005 als 2009 blijkt dat Turken en Marokkanen ten opzichte van andere etnische groepen significant vaker discriminatie ervaren op grond van hun geloof."
Monitor rassendiscriminatie 2009, ministerie van VROM
http://content1d.omroep.nl/17f82da18b0b341e98aa756c7d104b02/4ddab57c/nos/docs/MonitorRassendiscriminatie2009webversie.pdf

Uit alle rapportages over racistisch geweld in de afgelopen jaren (Monitoren Racisme en Extremisme van de Anne Frank Stichting, rapporten van de organisatie Artikel 1, registratie van meldingen door het Landelijk Meldpunt Discriminatie Internet, registratie van Korps Landelijke Politiediensten, KLPD) blijkt dat het geweld tegen moslims voortdurend aan de orde is in de meldingen.

Dit geweld neem verschillende vormen aan, namelijk:

Bedreigingen:

Een Marokkaanse organisatie wordt per telefoon en per email bedreigd na kritiek van Leefbaar Rotterdam en Wilders op een reis van deze organisatie naar Marokko.

Mishandeling:

- In Naaldwijk achtervolgen autochtone jongeren (skinheads) een allochtone leerling tot in de school met een schaar.
- In Noord Holland worden drie jongens uitgescholden voor "kutmoslims"en vervolgens stevig geslagen en geschopt.
- Drie tieners achtervolgen een vrouw met een hoofddoek in en bus. Ze pakten haar beet, duwen haar tegen de muur en draaien haar hand en arm om.
- Een donkere jongen wordt mishandeld door een groep die zich white power noemt, Almere 2007.

Brandstichting, bedreiging, bekladding, vernieling

Sinds eind 2004, namelijk sinds Wilders actief campagne voert tegen de islam en de moslims zijn er diverse geweldsincidenten geweest tegen moskee's, en islamitische scholen.

Alleen al in de periode november 2004 – maart 2005 zijn 135 moskeeën en 29 islamitische scholen doelwit van bedreiging, bekladding, vernieling en brandstichting.

Een greep uit deze geweldsincidenten o.a. uit de lijst van Lid Tweede Kamer Tofik Dibbi(Groen Links):

Kamervragen Tofik Dibi, 28 september 2010

http://www.nieuwsbank.nl/inp/2010/09/28/R283.htm

- 26 maart 2005 Brandstichting Bedir-school Uden
- 26 maart 2005 Brandstichting moskee Oldenzaal
- 15 juni 2005 Brandstichting moskee Rotterdam
- 10 juni 2006 Brandstichting moskee Vlaardingen
- 15 december 2006 Brandstichting moskee Maastricht
- 22 januari 2007 Molotovcocktail in islamitische gebedsruimte in Edam-Volendam tijdens de schapenfeest.
- 24 maart 2007 Brandstichting moskee Huizen
- 20 oktober 2007 Brandstichting moskee Leeuwarden

- 13 juli 2007 Moskeeën Haarlem beklad met leuzen 'fuck Allah'; 'Allah moet dood'
- 21 juli 2007 Molotovcocktails moskee Haarlem
- Wintermaanden 2007/08 Bekladding, ingegooide ruiten, brandbommen, moskee Zeist
- 19 maart 2008 Molotovcocktail moskee Huizen

Enkele recente incidenten met media aandacht
- 8 mei 2009 Molotovcocktail moskee Zoetermeer
- 13 februari 2009, moskee Oosterhout
- 14 februari 2009 Steen door ruit tijdens ochtendgebed, moskee Drachten
- 27 juni 2009 Turks verenigingsgebouw en moskee beklad met leuzen 'Sieg Heil' en 'Geert Wilders'
- 2 augustus 2009 Varkenskop moskee Ede
- 19 november 2009 Molotovcocktail moskee Zoetermeer
- 4 januari 2010: brandstichting moskee Arnhem
- 18 maart 2010: Moskee met bloed besmeurd
- 7 april 2010: Leuzen en vernielingen moskee Veenendaal
- 17 mei 2010: Tegenstanders moskee hangen dood schaap op in Roosendaal
- 3 juni 2010: Ridderkerkse moskee keer op keer beklad
- 3 augustus 2010: Poging tot brandstichting moskee Arnhem
- 19 augustus 2010: vrouwen bij moskee met bier bekogeld
- 28 augustus 2010: Moskee in Zoetermeer beklad.
- 27 september: brandstichting bij Groningse moskee
- 10 oktober 2010: Moskee in Dordrecht beschoten
- 24 januari 2011: Vandalisme bij moskee Nieuwegein
- 2 april 2011: Moskee weer doelwit van vandalen

Enkele incidenten zonder media aandacht
- 30 september 2010, ruiten ingegooid bij moskee Ijsselstein
- 28 oktober 2010 : Vernieling moskee Almere Haven, daarvoor brand van brievenbus
- Oktober 2010: bekladding moskee Almere Stad

3.3 Discriminatie op de arbeidsmarkt.

De permanente hetze van verdachte tegen de moslims schaadt ook hun positie op de arbeidsmarkt.

Uit een onderzoek van de universiteit van Tilburg onder drie grote overheidsinstellingen blijkt dat "Allochtonen moeilijker carrière maken door de negatieve uitspraken van politici als Wilders en Verdonk",(februari 2010).

"Deze uitspraken worden herhaald door collega's op de werkvloer en dit zorgt voor een gevoel van onveiligheid bij de allochtonen. Die onveiligheid speelt parten op cruciale momenten in het carrièrepad, bijvoorbeeld als iemand moet onderhandelen over een salarisverhoging of een promotie wil maken", volgens onderzoeker Hans Sieber. Volgens datzelfde onderzoek maken zich ook overheidsinstellingen zoals gemeenten schuldig aan dit soort praktijken.

Maar ook andere arbeidsorganisaties discrimineren moslims:

- Een marktonderzoeksbureau bij Schiphol weigert om een moslima sollicitante aan te nemen vanwege haar hoofddoek.
- Een moslima wordt een baan als kamermeisje in een hotel geweigerd vanwege haar hoofddoek.
- Uit het laatste onderzoek van het Sociaal Cultureel Planbureau (discriminatiemonitor niet-westerse migranten op de arbeidsmarkt 2010) noemt het SCP het afwijzen van niet–westerse allochtonen en met name moslima's met een hoofddoek zorgwekkend.

3.4. Discriminatie in het Onderwijs:

Ook in de onderwijssector -de plaats waar bij uitstek de waarden en normen worden geleerd- is het tolerantieklimaat jegens moslims en allochtonen helaas verziekt.

Volgens de rapportage van Art1(Landelijke Organisatie Racisme Bestrijding) in 2006 zegt 53% van de docenten één of meer keren per maand te maken te hebben met discriminatie; 36% zegt zelfs één of meer keren per dag te maken te hebben met discriminatie in de klas.

Deze discriminatie is verklaarbaar als we weten dat de partij van verdachte door de meerderheid van middelbare scholieren wordt gesteund (zie de scholierenverkiezingen juni 2010). Het gevolg hiervan is dat de Nederlandse scholieren- en met name de autochtonen onder hen- niet positief zijn over gelijke rechten voor migranten. Hiermee nemen de Nederlandse scholieren samen met de scholieren van Vlaanderen een extreme positie in in Europa.(zie onderzoek van het International Association for Educational Achievement, Zweden juni 2010). De Hogeschool Amsterdam ervaart regelmatig dat moslima's vaak afgewezen worden als stagiairs zowel bij bijzondere scholen als bij openbare scholen.

Op een vmbo-school in Amsterdam, in een 2e klas pesten twee autochtone leerlingen een Marokkaanse meisje, tevens klasgenote. Op een gegeven moment riepen ze haar toe: "Wilders heeft gelijk, Turken en Marokkanen moeten oprotten". Verontwaardigd, wendde het meisje zich tot hun leerkracht om zich hierover te beklagen . De meester reageerde met de onverwachte uitspraak "Wilders heeft gelijk". De vader van het meisje heeft de zaak juridisch

aanhangig gemaakt. Uiteindelijk erkenden zowel het bestuur, de directie als ook de leerkracht dat deze laatste fout handelde. Zij hebben hun verontschuldigingen aan de vader en het meisje aangeboden.

Volgens de militaire vakbond (ACOM, Jan Kleian) is racisme bij de Nederlandse Defensie Academie schering en inslag. De vakbond wijst op het geval van een Nederlands-Turkse cadet die racistisch uitgejouwd werd.

3.5. In het uitgaansleven.

- Een Marokkaan werd door Fitnesscentrum afgewezen vanwege een zogenaamde ledenstop, terwijl zijn Nederlandse partner en haar vader toegelaten werden.
- Een paar moslima's worden door een sportschool afgewezen vanwege hun hoofddoek.
- Een cassière bij en winkel moest haar hoofddoek afdoen als ze niet ontslagen wilde worden. Ze deed dat.
- In Den Haag wordt 4 moslimas de toegang tot een restaurant geweigerd vanwege hun hoofddoek.

3.6. Gezondheid.

- In hun brief aan de **heer Rosenthal**, toenmalige kabinetsinformateur (juni 2010) vragen de psychiaters van de GGZ in Nederland zijn nadrukkelijke aandacht voor de gezondheidsgevolgen voor de migranten van de verharding van de politieke en maatschappelijke verhoudingen in Nederland en de uitsluiting als gevolg daarvan.
- Uit een onderzoek van **Jean-Paul Selten** (psychiater) blijkt dat de tweede generatie Marokkanen 7x meer last heeft van schizofrenie dan autochtone leeftijdsgenoten. Dit komt volgens hem door **de vernedering** die de Marokkanen ondervinden in de samenleving. Als je hier geboren bent dan is het veel erger om te voelen dat je hier niet welkom bent dan wanneer je naar Nederland bent geïmmigreerd.

3.7. Politiek en bestuurlijk.

Verdachte besmet ook de andere politieke partijen in hun politiek t.a.v. moslims en niet-westerse allochtonen. In hun concurrentieslag met verdachte zijn sommige partijen(VVD,CDA) zoals hun programma's aangeven- kennelijk bereid de rechten van migranten te beperken. Inmiddels zijn deze beperkingen opgenomen in het gedoogakkoord tussen de VVD, CDA en de PVV, de partij van verdachte. Een aantal juristen heeft deze partijen ervoor gewaarschuwd dat deze voorgenomen maatregelen in strijd zijn met het Europees recht, Europese

verdragen en Europese richtlijnen en verworpen zullen worden door de Europese rechter.
Onder druk van Wilders worden de Nederlandse burgers van Turkse en Marokkaanse afkomst- de moslims dus- in het gedoogakkoord van het huidige kabinet zwaar in hun grondrechten getroffen in hun rechten, met name in hun grondrecht om een gezin te stichten. Gelukkig is er nog een Europese rechter om deze discriminatie op te heffen. Het is bekend dat Nederland - de hoofdstad van het volkenrecht- de laatste jaren herhaaldelijk werd gecorrigeerd resp. aangesproken door de Europese rechter en de Europese instanties (Europese Commissie, Raad van Europa en de V.N- instanties) met betrekking tot schenden van de mensenrechten van migranten en asielzoekers.

3.8. Emotionele schade.
Naast hun materiële schade lopen de moslims en hun kinderen een diepgaande immateriële schade op. Emotioneel zijn de moslims sterk aangeslagen door de brede vijandigheid die verdachte de laatste jaren onbelemmerd heeft kunnen ontwikkelen tegen de moslims. Vooral de jongeren die hier zijn geboren of opgegroeid hebben een sterke band met Nederland. Ze voelen zich door de uitlatingen van verdachte en het effect daarvan in de maatschappij, in de hoek gedrukt in eigen land. De uitspraken van verdachte tasten het gevoel van veiligheid van moslims aan en versterken hun onzekerheid in de samenleving. We kunnen alleen maar gissen naar de gevolgen hiervan voor betrokkenen en de samenleving in de toekomst.
Een paar voorbeelden:
In het t.v-programma "Pauw & Witteman" op 10 November 2010 rapporteert mevrouw Trudy Coenen, leraar van het jaar, uit een gesprek met haar allochtone leerlingen na de grote winst van Wilders bij de Tweede Kamer - verkiezingen van 9 juni 2010:
"Na de verkiezingen hebben we in de klas gesproken over Wilders en de gedoogsteun. De kinderen zijn bang". Ze zijn bang voor uitzetting. Ze vragen me :" juf, worden we allemaal teruggestuurd?". Ja, de sfeer op school is er zeker angstiger door geworden".

In hetzelfde programma bracht de heer Raymann, een bekende t.v-presentator en cabaretier van Surinaamse afkomst, het volgende over Wilders:

"De vrijheid van meningsuiting is één van de grootste verworvenheden die we hebben; maar met de vrijheid van meningsuiting krijg je de eigen verantwoordelijkheid bij. Zo niet dan komt de vrijheid van meningsuiting neer op het schofferen van mensen. Dan komen we komen we in een wereld terecht waar ik bang ben voor mijn kinderen".

Een zoontje van een Marokkaanse arts in Amsterdam is blij dat hij waardering krijgt van de schooljuf over zijn goed gedocumenteerde verhaal over de Holocaust. Bij zijn terugkomst thuis vertelt hij dat met trots aan zijn ouders, maar voegt hij meteen daaraan de volgende vraag."Het is heel erg wat Hitler heeft gedaan met de joden. Is Wilders dat soms ook met ons van plan? Maar ik zal het niet zover laten komen hoor!".

Een meisje zegt in een discussie "met een aantal vriendinnen over de huidige toestand in Nederland:" gelukkig hebben we in tegenstelling tot de Joden in de Tweede Wereldoorlog nog een herkomstland om daarnaar toe te vluchten"

Een Turkse jongen is verontwaardigd over het feit dat hij zich continu aangevallen voelt door verdachte en zegt op een bijeenkomst van een Turkse Arbeidersorganisatie in Amsterdam, in aanwezigheid van de toenmalige burgemeester." Ik ben hier geboren, ik ben Nederlander, ik ken Turkije nauwelijks, ik spreek nauwelijks Turks en toch wordt ik niet als volle Nederlandse burger erkend. Zo word ik de vijand van mijn eigen land!".

3.9. Wilders jaagt de moslims weg uit Nederland.

Emigratie Turken en Marokkanen: Onderzoeksrapport van organisatie Regioplan:"Emigratie uit Nederland. Een verkennende studie naar de emigratie motieven van hoogopgeleiden". (Dec 2010).
Uitgevoerd in opdracht van het ministerie van BZK op initiatief van de Tweede Kamer (D66 gesteund door andere partijen).

De Turken en Marokkanen- waarvan een belangrijk deel hoogopgeleid is- geven als voornaamst motief voor het verlaten van Nederland het sociale en politieke klimaat. Men voelt zich hier niet meer thuis. Men wordt als een buitenlander behandeld. Men wordt niet als individu behandeld maar als lid van een groep. Dit geldt zelfs voor hier geboren Jongeren, meestal met een Nederlandse pasport.

Conclusie uit het rapport van Regioplan:
"Terugkomend op de vraag of jonge hoogopgeleide Marokkanen en Turken in Nederland terugkeren naar het land van herkomst,als gevolg van groeiende onverdraagzaamheid en intolerantie, kan uit dit onderzoek geconcludeerd worden dat de verharding van sociaal en politieke klimaat in Nederland inderdaad een rol speelt in de hedendaagse emigratie van deze groepen." (blz. 135).

Marokkanen:

	2003	2006	2009 Totaal
Alle leeftijden:	**2313**	**4026**	**2730**
20-45-jaar :	1459	2417	1444
% 20-45 in totale emigratie:	**63%**	60%	**53%**

Turken:

Alle leeftijden:	**2811**	**4930**	**3892**
20-45 jaar:	1795	2994	2149
% 20-45 in Totale emigratie:	**46%**	**61%**	**55%**

Het verziekte klimaat van haat en vijandigheid tegen de moslims die door de hetze van verdachte consequent en stelselmatig werd gevoed in de afgelopen jaren, maakt het leven in Nederland voor de moslims ondragelijk. Sommige moslims sluiten zich af in hun huis en hun gemeenschap. Anderen lopen continu met hun woede in hun ziel. Een aantal Nederlanders van Turkse en Marokkaanse en Antilliaanse afkomst heeft besloten om Nederland te verlaten. Anderen hebben het al gedaan. Dit zijn meestal ondernemende en hoogopgeleide talenten die er genoeg van hebben om in een vijandige sfeer te leven.

Sommige jongeren reageren hun woede af op de verkeerde personen. Dit is uiteraard onacceptabel en dient streng bestreden te worden. Maar het laat wel zien dat generaliserende blindheid bij sommige autochtone burgers beantwoord wordt met dezelfde generaliserende blindheid van deze jongeren.
Het is verdachte gelukt om de sfeer haat en racisme voor doel te laten werken: de botsingen en conflicten tussen autochtonen en allochtonen hoeven volgens niet negatief uit te pakken.

Wij als moslims hebben de plicht en hopelijk ook het geduld en de wijsheid om niet in de val van verdachte te vallen en de autochtone Nederlanders, ook diegenen die uit onwetendheid achter verdachte aanlopen als medeburgers te blijven zien en behandelen. Dat geldt ook voor alle onze medeburgers: homo's, Joden, en alle anderen. Tegen hen zou ik graag via u dit willen zeggen: we zijn bereid om samen met u uw problemen en zorgen in uw wijken te delen en hopelijk oplossen. Uw zorgen zijn onze zorgen, uw problemen zijn onze problemen!

4. Schadevergoeding:
De moslims zitten sinds 11 september 2001- de aanslag op de Twin Towers in New York- in de verdomhoek in de Nederlandse samenleving. Sinds het opkomen van de partij van Wilders en zijn agressieve en continue aanvallen op hen, hebben wij het gevoel een dagelijkse schietschijf te zijn geworden voor alle xenofoben en racisten in de samenleving. Het gevolg is dat onze kinderen onzeker zijn geworden over hun toekomst in Nederland en zich steeds onveiliger voelen. Dit gevoel is des te sterker daar de Nederlandse overheid die -op grond van de internationale en Europese richtlijnen de taak heeft om minderheden te beschermen volledig afwezig is. De overheid die - conform haar eigen beleid en richtlijnen de plicht heeft om "de samenleving te beschermen tegen discriminatie" en "een wezenlijke bijdrage te leveren aan de markering van de wettelijke norm" verzaakt haar plicht om zich "actief op te stellen" in de bescherming van de moslims en niet- westerse allochtonen.

Erger nog: om de politieke steun van Wilders te verkrijgen, heeft de huidige regering in het zogenaamde gedoogakkoord maatregelen tegen de moslims en niet-westerse allochtonen opgenomen, die volledig in strijd zijn zowel met artikel 1 van de Nederlandse grondwet als ook met de Europese en VN-verdragen. Doordat Wilders nu onderdeel van de landelijke politiek macht is geworden, is het hem reeds gelukt om zijn discriminerende en racistische opvattingen over de moslims om te zetten in concreet beleid en concrete maatregelen van de regering.

De schade die de moslims van Wilders ondervinden is niet alleen maar een gevoel; de schade is gebaseerd op concrete feiten. De schade die moslims lijden onder het huidige klimaat van discriminatie , haat en vijandigheid is tweeërlei:

De immateriële schade is diep en- naar ik vrees- duurzaam. Het emotionele leed leidt tot woede, bitterheid en een vergroting van de kloof tussen de moslims en het autochtone deel van de samenleving.

De materiële schade van de moslims komt tot uitdrukking in hun achterstelling op de arbeidsmarkt, het onderwijs en de concrete aantasting van hun rechtspositie, zoals nu in het nieuwe regeerakkoord is vastgelegd.
Wij vragen u niet om de discriminerende politieke maatregelen van het kabinet van Wilders en zijn kabinet, nietig te verklaren. Dat valt nu buiten uw competentie en ligt nu in het domein van de politiek. Wellicht zal later ook de rechter zich buigen over dit onrecht.

De schade die Wilders de moslims heeft toegebracht is niet in financiële termen uit te drukken. De moslims zijn dan ook niet uit op geld; ook niet uit op een gevangenisstraf voor verdachte. Dat is beneden onze waardigheid. Wel vinden wij dat hij de grondslag voor het vreedzaam samenleven van de moslims met andere bevolkingsgroepen zwaar heeft vergiftigd. Onze kinderen zijn bang en onzeker geworden. Dit legt een zware hypotheek op de toekomst van Nederland. Verdachte moet daarom gecorrigeerd worden.
Wij vragen u daarom te vorderen dat verdachte erkent dat hij met zijn uitspraken tot belediging, discriminatie, en haat van de moslims heeft aangezet. Deze erkenning dient hij te publiceren in twee landelijke bladen.

Ten slotte vragen wij om een symbolische schadevergoeding van 1 euro.
Hopelijk komen wij met deze correctie door uw rechtbank terug naar een respectvolle samenleving.

Böhler

Zitting vrijdag 27 mei 2011

Parketnummer 13/524 046-09

TOELICHTING

van mr. Ties Prakken.

op de vordering van de

benadeelde partijen:

Stichting Nederland Bekent Kleur (NBK)

Stichting Landelijk Beraad Marokkanen (LBM)

Stichting Movimentu Antiano i Arubano por Promové Participashon (MAAPP)

Vereniging van Arbeiders uit Turkije in Nederland (HTIB)

En drie natuurlijke personen

tegen:

Geert Wilders

Advocaat Mr A. Moszkowicz

Wat er sinds de vorige behandeling gebeurd is

1. Sinds de eerste keer dat wij de vorderingen van onze cliënten als benadeelde partijen in deze zaak toelichtten zijn wij zeven maanden en een rechtbank verder. In die tijd is van alles gebeurd.

2. In de eerste plaats is er jurisprudentie bijgekomen over aanzetten tot haat, daarop kom ik nog terug.

3. In de tweede plaats is de wet gewijzigd ten gunste van slachtoffers in het strafproces, wat vooral een wat sterkere positie van slachtoffers met betrekking tot de inbreng van processtukken met zich heeft gebracht. Het door ons ingediende bezwaarschrift tegen de weigering van het OM om een steunverklaring ten gunste van de benadeelde partijen met meer dan duizend handtekeningen aan het dossier toe te voegen, is een mogelijkheid die we onder het oude recht niet hadden. Inmiddels staan er trouwens meer dan twee duizend handtekeningen onder.

4. In de derde plaats – naast nieuwe Nederlandse jurisprudentie en nieuwe wetgeving – zijn onze inzichten in de afgelopen maanden gerijpt. Dat betekent in concreto dat we ons meer dan de vorige keer op het IVBPR dan op het EVRM zullen beroepen omdat dat bij nader inzien ons meer te bieden heeft. Ik kom daarop uitvoerig terug.

Vooraf: de legitimiteit van dit proces

5. Voordat ik inga op de juridische argumenten voor toewijzing van

de vordering van onze cliënten, eerst nog een algemene opmerking, die ik in het kort ook al tijdens de regiezitting voor deze rechtbank gemaakt heb. Ook wij volgen de media en het is ons niet ontgaan dat velen, ook mensen die tot het progressieve kamp gerekend worden, vinden dat dit proces beter zou kunnen stoppen. Afgezien van het feit dat dat niet meer kan, zijn onze cliënten het hier ook niet mee eens. De redenering van die mensen is dat Wilders beter in de politiek kan worden bestreden dan in de rechtszaal, want dat uitlatingen over maatschappelijke aangelegenheden, en zeker als die uitlatingen van politici afkomstig zijn, niet in een strafproces beoordeeld horen te worden maar in het publieke debat. Het een sluit het ander echter bepaald niet uit en zeker nu de uitlatingen van Wilders en zijn partij in het publieke debat maar heel beperkt bestreden worden, valt niet in te zien waarom de strafbare aspecten van die uitlatingen niet *ook* in de rechtszaal aan de orde zouden moeten kunnen komen. Dat zijn de inmiddels meer dan twee duizend ondertekenaars van de steunverklaring die het OM niet aan het dossier wil toevoegen met onze cliënten eens. Voor de rechter is in de democratische rechtsstaat een unieke positie weggelegd om minderheden, juist als die in de politieke arena de wind tegen hebben, te beschermen, niet vanuit de gedachte dat de meeste stemmen gelden maar vanuit de gedachte dat de inhoudelijke waarden van de rechtsstaat beschermd dienen te worden, ook tegen de mening van de meerderheid in. Op die potentie van de rechtspraak doen onze cliënten met klem een beroep.

De opbouw van het verdere betoog

6. Ik wil de vordering tot schadevergoeding van onze cliënten toe lichten onder meer door aan te tonen dat en waarom de feiten waarvan Wilders verdacht wordt strafbaar zijn. De grondslag van de vordering is immers de onrechtmatigheid van de uitlatingen in

kwestie en die valt samen met de strafbaarheid van die feiten. De vraag naar de strafbaarheid is niet alleen een zaak van de rechtspraak over artikel 137 Sr, maar omvat ook de vraag van de afweging tegen het grondrecht van vrije meningsuiting. De arresten van het EHRM daarover zijn uitvoerig aan bod gekomen, ik heb daaraan na de vorige keer niets meer toe te voegen. Maar het internationale recht blijft van groot belang, want dat is nu eenmaal de belangrijkste bron van de bestrijding van verschillende vormen van racisme en vreemdelingenhaat en het aanzetten tot haat en discriminatie. Internationaal recht wijst in ieder geval in de richting van een serieuze aanpak van haat zaaien: strafbepalingen moeten in het algemeen strikt worden uitgelegd, maar in ieder geval niet zo strikt dat Nederland niet meer voldoet aan zijn internationale verplichtingen. Internationaalrechtelijk wordt het aanzetten tot haat en discriminatie gezien als ondermijning van een van de essenties van de rechtsstaat, en het bestrijden daarvan dus als een positieve verplichting binnen een rechtsstaat, die de staat heeft na te komen op straffe van internationaalrechtelijke sancties. Ik ga dat allemaal uitwerken. Bij die uitwerking zal vooral aandacht worden besteed aan de vraag welk rechtsgoed artikel 137 d Sr beoogt te beschermen. Dat is niet alleen relevant voor de interpretatie van de reikwijdte van dat artikel, maar ook heel concreet ter bestrijding van de stelling van het OM dat onze cliënten geen rechtstreekse schade hebben geleden. Volgens het artikelsgewijze deel van de Memorie van Toelichting op de wet tot versterking van de positie van het slachtoffer gaat het bij artikel 51 f om:

> '... verhaal van rechtstreekse schade, waarvan sprake is indien iemand is getroffen in een belang dat door de overtreden strafbepaling wordt beschermd.'

De Schutznorm dus, wat voor de hand ligt, maar wat meebrengt dat moet worden vastgesteld wat het belang is dat artikel 137 d beschermt. In dit geval is dat niet meteen op het eerste gezicht duidelijk In het kader van de toelichting op het rechtstreekse

karakter van de door cliënten geleden schade zal ik dus toch wat dieper moeten ingaan op de aard van het delict.

De uitlatingen waarop cliënten hun vorderingen baseren

7. Net als de vorige keer baseren onze cliënten hun vordering niet op alle uitlatingen die in de dagvaarding voorkomen. De vorige keer heb ik per uitlating aangegeven waarom cliënten die strafbaar vonden en waarom zij zich erdoor geschaad achtten. Ik doe dat nu niet opnieuw maar verwijs naar de eerdere toelichting. Het gaat hen alleen om de volgende uitlatingen:

   - Uit een interview met De Volkskrant van 7 oktober 2006, waarin op de vraag wat er zal veranderen wanneer Wilders aan de macht komt het antwoord luidt:

     > 'De grenzen gaan nog diezelfde dag dicht voor alle niet-westerse allochtonen.'

   en:

     > 'De demografische samenstelling van de bevolking is het grootste probleem van Nederland. Ik heb het over wat er naar Nederland komt en wat zich hier voortplant. Als je naar de cijfers kijkt en de ontwikkeling daarin.* Moslims zullen van de grote steden naar het platteland trekken. We moeten de tsunami van de islamisering stoppen. Die raakt ons in ons hart, in onze identiteit, in onze cultuur. Als we ons niet verweren, zullen alle andere punten uit mijn programma voor niks blijken te zijn.'

   en op de vraag over het verband tussen islam en criminaliteit:

     > 'Absoluut. De cijfers tonen dat aan. Een op de vijf Marokkaanse jongeren staat als verdachte bij de politie geregistreerd. Hun gedrag vloeit voort uit hun religie en cultuur. Je kunt dat niet los van elkaar zien. De paus had laatst volkomen gelijk: de islam is een gewelddadige religie. Islam betekent onderwerping en bekering van niet-moslims. Die interpretatie geldt in de huiskamers van die

probleemjongeren, in de moskeeën. Het zit in die gemeenschap zelf.'

en:

'Iedereen past zich aan onze dominante cultuur aan. Wie dat niet doet, is hier over twintig jaar niet meer. Die wordt het land uitgezet.'

en:

'Die Marokkaanse jongens zijn echt gewelddadig. Zij rammen mensen vanwege hun seksuele geaardheid in elkaar.'

- Uit de internetcolumn van 6 februari 2007 op www.geenstijl.nl en/of www.pvv.nl:

'In het Nederlands Dagblad van afgelopen zaterdag wordt ook professor Raphael Israeli geciteerd die een "Derde Islamitische Invasie van Europa" voorspelt middels "penetratie, propaganda, bekering en demografische veranderingen". In zijn ogen plegen de Europeanen met de oprukkende Islam zelfs "demografische zelfmoord". De eerste islamitische invasie werd na de verovering van Spanje, Portugal en het zuiden van Frankrijk in het jaar 732 gestopt bij Poitiers en de tweede invasiepoging door de Ottomaanse Turken werd voor de poorten van Wenen gekeerd toen ze daar in 1683 gelukkig de pan in werden gehakt. Volgens prof. Israeli maakt de derde invasiepoging die nu in Europa gaande is veel meer kans op succes. De man heeft volkomen gelijk.'

- Uit De Pers van 13 februari 2007:

'De grenzen dicht, geen islamieten meer Nederland in, veel moslims Nederland uit, denaturalisatie van Islamitische criminelen.'

en:

'Oud-chef van de Mossad Efraim Halevy zegt dat de Derde Wereldoorlog is begonnen. Die woorden neem ik niet in de mond, maar het klopt wel.'

en:

'Ik weet ook wel dat er over een paar decennia nog geen islamitische meerderheid is. Maar

> het groeit wel. Met agressieve elementen, imperialisme. Loop over straat en zie waar het toe leidt. Je voelt dat je niet meer in je eigen land leeft. Er is een strijd gaande en we moeten ons verdedigen.'

- Uit de Volkskrant van 8 augustus 2007:

> 'Wat schaam ik me voor al diegenen in en buiten kabinet en Tweede Kamer die de islamitische invasie van Nederland weigeren te stoppen. Wat schaam ik me voor de Nederlandse politiek die dag in dag uit de oververtegenwoordiging van allochtonen in de criminaliteit en misdaad accepteert en er geen antwoord op heeft.'

en:

> 'Den Haag zit vol met laffe lieden. Bange mensen die laf zijn geboren en laf zullen sterven. Die vinden en bevorderen dat de Nederlandse cultuur gestoeld zal zijn op een joods-christelijke-islamitische traditie. Die een generaal pardon verlenen aan leugenaars en criminelen.'

en:

> 'Die lak hebben aan de belangen van de Nederlandse burger en meewerken aan de transformatie van Nederland in Nederabië als provincie van de islamitische superstaat Eurabië.'

en:

> 'Ik heb genoeg van de islam in Nederland: geen moslimimmigrant er meer bij.'

- De film Fitna.

Omdat de beschrijving in de tenlastelegging nogal kleurloos is bij gebrek aan beeld en geluid, vonden wij het belangrijk dat de rechtbank de film zou zien. Pas dan wordt de kwaadaardige strekking volledig duidelijk. De verbinding die wordt gelegd tussen flatgebouwen met schotelantennes en de aanslagen in New York en Madrid, om er maar één te noemen. Dat is het soort kwaadaardige associaties waar onze cliënten last van hebben en

met de gevolgen waarvan zij dagelijks worden geconfronteerd. Het is de film waarover secretaris-generaal Ban Ki-moon van de VN zei:

> 'I condemn, in the strongest terms, the airing of Geert Wilders' offensively anti-Islamic film. There is no justification for hate speech or incitement to violence. The right of free expression is not at stake her.'[1]

Artikel 137d, niet artikel 137c is de grondslag van de vordering

8. Uit de selectie van feiten uit de tenlastelegging waarop cliënten hun vordering baseren blijkt dat zij het *niet* willen hebben over belediging van moslims als groep en ook niet over kritiek op de islam. Hoewel die kritiek soms op heel onbehoorlijke en kwetsende manier verwoord is, willen cliënten alleen schadevergoeding vragen voor de uitspraken die overduidelijk over mensen gaan, om precies te zijn over migranten, in de dagvaarding behalve moslims ook wel 'niet westerse allochtonen' genoemd. Cliënten voelen zich niet in de eerste plaats beledigd in hun religieuze gevoelens – hoewel zij zich realiseren dat voor een deel van de in Nederland levende moslims dat wel degelijk centraal staat – maar zij voelen zich vooral bedreigd in een land dat steeds xenofober wordt en waarin zij zich steeds minder thuis voelen. Dat geldt ook voor de niet moslims onder onze cliënten en onder de aanhang van de rechtspersonen die wij vertegenwoordigen. Het is voor hen steeds moeilijker in Nederland zichzelf te zijn en aan dat verslechterde klimaat is Wilders voor een groot deel schuldig. Zij willen dat *dat* in dit proces wordt vastgesteld en bevestigd door een symbolische schadevergoeding door Wilders aan hen te voldoen.

[1] www.un.org/News/Press/docs/2008/sgsm11483.doc.htm

9. Door de Hoge Raad is inmiddels duidelijk gemaakt in zijn arrest van 23 november 2010[2] dat het bij aanzetten tot haat en discriminatie niet alleen om de kale inhoud van uitlatingen gaat maar ook om de associaties die met die uitlatingen gewekt worden. Die zijn natuurlijk essentieel. Het volgende deel van mijn betoog gaat over die associaties.

De dunne scheidslijn tussen islamkritiek en haat zaaien: het begrip 'framing

10. Hoewel cliënten dus schadevergoeding vorderen wegens Wilders' uitlatingen over mensen en niet over de islam, is de scheiding daadwerkelijk moeilijk te maken. Tijdens de zitting voor de vorige rechtbank is de heer Moszkowicz erg boos op mij geweest omdat ik de uitlating van zijn cliënt over de tsunami ten onrechte zou hebben samengevat als 'tsunami van moslims' in plaats van 'tsunami van islamisering'. Dat was inderdaad als citaat niet correct, en de heer Moszkowicz zag hierin allerlei kwaadaardigheid mijnerzijds. Ik kan u verzekeren dat het echt een vergissing was en ik kan ook nog verklaren waar die vergissing vandaan komt: in dezelfde alinea waarin Wilders het heeft over de tsunami van islamisering gaat het over 'wat er naar Nederland komt en wat zich hier voortplant' en over dat 'wij' ons moeten verweren tegen die tsunami die 'onze' cultuur in het hart raakt. De woorden 'wat hier zich voortplant' wekken bij mij alleen associaties met konijnen. En zoals het kamerlid Pechtold al eens opmerkte: de Koran reist niet. Dit gaat natuurlijk allemaal wel degelijk over moslims die met dieren worden vergeleken en als onze vijanden worden aangemerkt en niet over een abstract proces van islamisering. Wilders maakt in zijn woorden steeds een onontwarbare kluwen van schelden op de islam, op de criminele en gewelddadige moslims en hun cultuur (tijdens een van zijn statements hier in deze zaal nog 'woestijncultuur' genoemd). Hij

[2] HR 23 november 2010, LJN BM9132, met conclusie AG Jörg.

geeft dat in hetzelfde interview ook toe waar hij zegt dat de criminaliteit onder moslimmigranten niet los is te zien van de islam. Het spiegelbeeld van deze stelling geldt voor onze cliënten: Wilders' manier van 'islamkritiek' is niet los te zien van het aanzetten tot discriminatie en haat wegens godsdienst of ras. Hoewel islamkritiek in de Wildersstijl dus niet de grondslag van de vordering van onze cliënten vormt, ligt het allemaal wel heel dicht bij elkaar. Wilders weet dat en maakt er gebruik van om de onschuldige godsdienstcriticus uit te kunnen hangen. En daarin heeft hij het OM aan zijn zijde gekregen. In de rechtspraak van de Hoge Raad gaat het echter ook om de associaties die met de uitlatingen gewekt worden.

11. Ik wil op dat begrip 'islamisering' nog even doorgaan. De vorige keer heb ik het gehad over de invloed van het taalgebruik van Wilders en ik heb daarvoor een beroep gedaan op de beroemde studie van Victor Klemperer. Ik doe dat niet nogmaals maar ik verwijs daarnaar. Ik had toen ook gebruik willen maken van het boekje dat de taalkundige Jan Kuitenbrouwer speciaal aan het taalgebruik van Wilders heeft gewijd.[3] Ik kon daar toen helaas de hand niet op leggen want het was overal uitverkocht. Maar nu heb ik het.

12. Kuitenbrouwer besteedt veel aandacht aan het begrip 'framing'. Dommering verwijst daar ook al naar in zijn voortreffelijke artikel in De Groene Amsterdammer[4] dat ik heb overgelegd. Framing is een techniek die ontwikkeld is in de Amerikaanse verkiezingsstrijd en die ook gemeengoed is bij reclamejongens. De Republikeinen pasten het op grote schaal toe, de Democraten aanvankelijk niet en dat hielp bij het aan de macht blijven van George W, vooral door zijn verklaarde 'war on terror'. Dat klonk niet alleen flink, maar

[3] Jan Kuitenbrouwer, *De woorden van Wilders & hoe ze werken,* Amsterdam, de Bezige Bij 2010.
[4] Egbert Dommering, 'Zwijgen is zilver, wraken is goud', De Groene Amsterdammer 4 november 2010.

legitimeerde vooral een reeks maatregelen die alleen in de context van een echte oorlog aanvaardbaar zijn. Het gebruik van het woord 'oorlog' is dus meer dan een suggestieve vergelijking, het heeft consequenties voor de middelen die gebruikt kunnen worden: berechting door militairen bijvoorbeeld en in het algemeen de vrijwel totale rechteloosheid voor de gevangenen op Guantanamo Bay. 'Framing the debate' wordt door Kuitenbrouwer gedefinieerd als: 'door uitgekiende woordkeuze het debat naar je hand zetten'. De Nederlandse primeur van het gebruik van deze techniek ligt volgens hem bij Pim Fortuyn, die in een interview in de Volkskrant in 2002 over de wegens racistische uitspraken veroordeelde leider van de Centrum Democraten zei: '

> 'Janmaat had gewoon voor een deel gelijk. En door de demonisering waaraan uw krant ook heeft meegedaan, kon dat allemaal niet meer gezegd worden.'

Door de introductie van het woord en het begrip 'demoniseren' draaide hij de discussie om: Janmaat stond algemeen als racist bekend en het was dus voor een politicus riskant om zich op hem te beroepen, maar door te zeggen dat Janmaat alleen slachtoffer van demonisering was, werd dát het probleem en ging het niet meer over racisme maar over demoniseren. En waarom zou iemand zich niet vereenzelvigen met een slachtoffer van demonisering? Dat begrip is ook populair in het vocabulaire van Wilders. Wie het niet met hem eens is demoniseert hem en dan is het dus niet de schuld van Wilders die verkeerde dingen zegt maar van zijn criticus die zich aan onbehoorlijke gesprekstechniek schuldig maakt.

13. Belangrijkste 'frame' in het discours van Wilders is volgens Kuitenbrouwer de 'islamisering':

> 'Hét centrale begrip in Wilders' woordenboek is 'islamisering'. Op de PVV-website komt het vijftig keer voor, het maximale aantal vindplaatsen dat de zoekmachine geeft, dus

> waarschijnlijk is het meer. Alfabetiseren is iets alfabetisch maken. Criminaliseren betekent iets crimineel maken. Karamelliseren: iets tot karamel maken. Islamiseren betekent dus: iets dat niet islamitisch is, islamitisch maken. Dit is geen autonoom proces, zegt Wilders, maar een samenzwering, een **intifada** van **kolonisten** onder leiding van geïnfiltreerde **haatimams** en heimelijk gesteund door staatssecretarissen met twee paspoorten en de Marokkaanse burgemeester van onze grootste havenstad, bruggenhoofd nummer 1 van het Kalifaat van de Multicul. Of 'islamisering' nu bestaat of niet, Wilders maakt het tot gespreksonderwerp, net als bij 'demonisering', en dwingt anderen er iets over te zeggen. Dús het bestaat. En wie het ontkent is ziende blind. Of onderdeel van het **complot.'** (p. 77-78)

Toen ik mij tijdens de toelichting op de vordering van de benadeelde partijen voor de vorige rechtbank dus versprak, was ik mij gewoon even niet bewust van de effecten van het verschijnsel framing, en heeft dat procedé ook bij mij even gewerkt zoals Wilders wil dat het werkt. Dat is te betreuren, maar niet door hem. Hij zal tevreden zijn geweest dat ik door de vergelijking met de tsunami, bij het gebruik van de woorden 'wat hier zich voortplant' en de associatie met criminaliteit aan mensen dacht (vergeleken met dieren, dat wel), *moslims* en niet aan de *islam.* Dat was precies de bedoeling, maar door hier in de rechtszaal blijk van te geven was ik even spelbreker in zijn verweer dat hij 'alleen maar' aan islamkritiek doet.

Welk rechtsgoed of welke rechtsgoederen worden door artikel 137 d Sr beschermd?

14. Het non-discriminatiebeginsel is van constitutionele aard en wordt sterk internationaalrechtelijk beschermd, ongeveer even sterk als de vrijheid van meningsuiting. De Grondwet noemt in artikel 7 de vrijheid van meningsuiting en in artikel 1 het non discriminatiebeginsel, al zou Wilders dat willen afschaffen, zoals

hij verklaard heeft toen hij uit de VVD stapte en zijn eigen PVV voorstelde. Het zou hem niet baten want het verbod op discriminatie en op het aanzetten tot haat zijn sterk ingebed in internationale verdragen en voorschriften van verschillende aard.

15. Ook het EHRM heeft zich duidelijk uitgelaten over de vraag *waarom* een uitzondering op de vrijheid van meningsuiting zoals geaccepteerd werd in de zaken Norwood, Féret en Le Pen deze uitzondering op de vrijheid van meningsuiting, het recht dat toch zo'n centrale rol speelt in het concept van de democratische rechtsstaat, er moet zijn, en het antwoord is: eveneens ter bescherming van die democratische rechtsstaat. Het EHRM heeft dat helder onder woorden gebracht in de zaak Féret. Nadat het hof in r.o. 61 t/m 63 nog eens de centrale positie van de vrijheid van meningsuiting in een democratische rechtsstaat uiteen heeft gezet en de zeer strikte condities heeft herhaald waaronder inbreuken volgens de eigen rechtspraak van het hof toelaatbaar zijn, komt het hof in r.o. 64 tot een principiële stellingname over de noodzaak van strafbaarstelling van racistische uitlatingen die haat zaaien:

> 'Tolerantie en respect voor de gelijkwaardigheid van alle mensen vormen het fundament van een democratische en pluralistische samenleving. Daaruit volgt dat men het in principe in democratische staten noodzakelijk kan oordelen om uitingen die haat, gebaseerd op intolerantie (daaronder begrepen religieuze intolerantie) aanmoedigen, ertoe aanzetten, deze bevorderen of rechtvaardigen strafbaar te stellen of zelfs te voorkomen, zolang men ervoor waakt dat de opgelegde "formaliteiten", "voorwaarden", "beperkingen" of "sancties" proportioneel zijn ten opzichte van het legitieme doel dat zij nastreven.' [5]

In een andere zaak, Nachova,[6] wordt de betekenis van het non discriminatiebeginsel voor de democratie nog eens duidelijk uiteen

[5] EHRM 16 juli 2009, appl. 15615/07. (Féret), r.o. 64.
[6] EHRM (Grand Chamber) 6 juli 2005, Reports 2005, VII (Nachova vs Bulgarije), r.o.145.

gezet los van de context van de vrijheid van meningsuiting:

> 'Discriminatie is verschillende behandeling van mensen in op relevante punten gelijke situaties, zonder objectieve en redelijke rechtvaardiging. (...) De autoriteiten (moeten) alle beschikbare middelen gebruiken ter bestrijding van raciaal geweld en racisme, om de democratische maatschappijvisie te versterken waarin diversiteit niet wordt opgevat als bedreiging maar als bron van verrijking. (...)'

Het EHRM wijst zo niet één maar twee kernpunten aan die in een democratische samenleving (al dan niet naast de vrijheid van meningsuiting) centraal staan: het non-discriminatiebeginsel met nadruk op bestrijding van racisme en racistisch geweld, èn het recht gevrijwaard te blijven van uitingen van haat gebaseerd op racistische of religieuze intolerantie. Met deze twee principeverklaringen wordt meteen duidelijk waarom de bestrijding van racisme en discriminatie een aangelegenheid is van het internationale recht: het belang gaat ver uit boven de bestrijding van gewone criminaliteit, die een aangelegenheid is van de afzonderlijke landen. Het internationale recht bemoeit zich alleen met die vormen van criminaliteit die aan elementaire menselijke waardigheid en overlevingskansen raken. Daarvoor moet zelfs de vrijheid van meningsuiting soms wijken, die andere basisvoorwaarde voor het functioneren van democratie. Een democratische rechtsstaat kan het noch zonder vrijheid van meningsuiting, noch zonder effectieve bestrijding van racisme en discriminatie stellen.

16. Dat het om twee rechten of om twee verschillende aspecten gaat wordt nog het duidelijkst in het IVBPR, dat in artikel 19 de vrijheid van meningsuiting vastlegt en in artikel 20 stelt:

> 'Het propageren van op nationale afkomst, ras of godsdienst gebaseerde haatgevoelens die aanzetten tot discriminatie, vijandigheid of geweld, wordt bij de wet verboden.'

Die twee horen dus bij elkaar. Vrijheid van meningsuiting natuurlijk, maar geen vrijheid van haat zaaien. Tegenover het negatief geformuleerde recht op vrije meningsuiting (de staat mag daarop geen inbreuk maken) staat de positieve verplichting om aan de burgers die die vrijheid hebben wel tegelijkertijd grenzen te stellen zodat zij van hun vrijheid geen misbruik maken door medeburgers aan te zetten tot haat of discriminatie tegen andere medeburgers. Burgers, en met name burgers uit minderheidsgroeperingen, hebben niet alleen het recht niet gediscrimineerd te worden, maar ook het recht gevrijwaard te blijven van haatcampagnes op grond van ras of godsdienst. Op die dubbele betekenis van de bepalingen over racisme kom ik nog terug bij de bespreking van de VN verdragen.

17. Maar eerst wil ik nog even in Europa blijven. Behalve het EVRM is er nog het EU Kaderbesluit ter bestrijding van racisme en xenofobie,[7] dat de lidstaten opdraagt uiterlijk 28 november 2010, een half jaar geleden dus, het aanzetten tot haat en discriminatie strafbaar te stellen. Dat is in Nederland al gebeurd krachtens de CERD, maar het onderstreept het bestaan van positieve internationale verplichtingen met betrekking tot de strafrechtelijke aanpak van haat zaaien.

18. Daarnaast is ook de Raad van Europa actief op het gebied van antidiscriminatie, niet alleen in het kader van het EVRM. De Europese Commissie tegen Racisme en Intolerantie (ECRI) brengt regelmatig rapporten uit over de aangesloten landen, waaronder Nederland. In zijn laatste rapport over Nederland uit 2007/2008[8] constateert de ECRI dat:

> 130.(...)'recentelijk met name de PVV een spraakmakende rol heeft gespeeld door het indienen van omstreden beleidsvoorstellen en

[7] EU Framework Decision on combating certain forms of racism and xenophobia by means of criminal law; 2008/913/JHA, OJ L 328.
[8] Derde ECRI-rapport over Nederland, goedgekeurd op 28 juni 2007, CRI (2008) 3.

door racistisch of xenofobisch taalgebruik, met name gericht tegen moslimgemeenschappen.'

Het ECRI geeft daar ook een verklaring voor:

> 138. 'Het is de indruk van ECRI dat politiek taalgebruik hierin een cruciale rol heeft gespeeld. ECRI merkt op dat Nederlandse politici de afgelopen jaren niet zijn teruggeschrokken voor stereotyperende, stigmatiserende en soms ronduit racistische uitspraken over moslims, noch voor denigrerende uitspraken – zowel in culturele als religieuze zin – over de Islam. Typerend voor dit discours was het spreken over moslims in termen van invasies die het land overspoelen en derhalve een majeure bedreiging van de nationale veiligheid en identiteit vertegenwoordigen. (...) De Islam is tevens omschreven als een in essentie gewelddadige godsdienst, waarvan moslims vele aspecten zouden moeten opgeven om zich aan het leven in Nederland aan te passen. Hoewel naar mening van vele waarnemers de grenzen van de strafbepalingen tegen racistische uitingen – met name tegen het oproepen tot rassenhaat, discriminatie en geweld – in sommige gevallen zijn overschreden, zijn ECRI geen gevallen bekend waarbij deze wetsbepalingen voor politici zijn gehandhaafd.(...)'

Deze opmerkingen, die dateren van voor de beschikking van het hof Amsterdam waarin de vervolging van Wilders werd bevolen, laten aan duidelijkheid niets te wensen over.

19. Dan de VN verdragen nader bekeken. Hoewel artikel 20 IVBPR direct moet worden toegepast door implementatie in de wetgeving van de aangesloten landen en door rechtspraak in die geest, is de bepaling nog nader uitgewerkt in artikel 4 van de CERD of IVUR, het VN Verdrag tegen rassendiscriminatie, dat de aanzet gaf tot de huidige redactie van de artikelen 137 c en d Sr. Aan het IVUR is een eigen rechtsprekend orgaan verbonden, dat, zoals ik de vorige keer al heb vermeld, zich ook tegen Nederland heeft uitgesproken.

De zaak was aangespannen door een op de woningmarkt gediscrimineerde Marokkaan die zich beklaagde dat hij met zijn klacht geen toegang tot de rechter kreeg. Nadat hij met veel moeite was heen gebroken door de onwil van de politie om aangifte op te nemen maar niet door de onwil van het OM om te vervolgen, was een artikel 12 beklag door het hof afgewezen omdat geen sprake zou zijn van aanzetten tot discriminatie. De staat beriep zich erop dat hij had voldaan aan de eis van strafbaarstelling. Het CERD comité oordeelde dat onvoldoende en oordeelde bovendien inhoudelijk anders dan het hof en veroordeelde Nederland wegens inadequaat optreden tegen aanzetten tot discriminatie.[9] De VN organen toetsen dus volledig of aanzetten tot haat en discriminatie afdoende worden bestraft door de aangesloten landen. Zich verschuilen achter formaliteiten zoals 'we hebben toch een wet' of 'de rechter heeft anders geoordeeld' helpt niet.

De gevolgen van het IVBPR voor het antwoord op de vraag welk belang art. 137 d Sr beschermt

20. Aanzetten tot haat en discriminatie is dus een van de delicten in de Nederlandse wetgeving die daarin voorkomt omdat het internationale recht dat eist. Dat internationale recht, en met name het IVBPR en de daaraan verbonden rechtspraak geeft echter ook een duidelijk kader voor de interpretatie van artikel 137 d.

21. Van groot belang is dat het verdrag, dat zoals bekend directe werking heeft waar mogelijk, net als het EHRM, op twee verschillende manieren de problematiek van discriminatie en racisme benadert. Artikel 26 behelst het non-discriminatiebeginsel: alle burgers hebben recht op

> 'gelijke en doelmatige bescherming tegen discriminatie op welke grond ook, zoals ras,

[9] Communication No 4/1991: L.K vs. Netherlands, 16/03/93. CERD/C/42/D/4/1991.

> huidskleur, geslacht, taal, godsdienst, politieke of andere overtuiging, nationale of maatschappelijke afkomst, eigendom, geboorte of andere status.'

Daarnaast, en dat is een heel andersoortige bepaling, is er artikel 20, dat de staten opdraagt oorlogspropaganda bij wet te verbieden en eveneens het propageren van haat en aanzetten tot geweld of discriminatie bij wet te verbieden.

Het verdrag beschermt dus twee verschillende rechtsgoederen: dat er niet gediscrimineerd wordt (vooral door de overheid) en dat er geen haatgevoelens worden gepropageerd die aanzetten tot discriminatie en geweld. Bij dat laatste gaat het vooral om het gedrag van burgers onderling, al zal ook de overheid zelf zich van haat zaaien hebben te onthouden. Daarom ligt het voor beantwoording van de vraag wat aanzetten tot haat en discriminatie in de zin van artikel 137 d nu precies is, voor de hand om verdere aanknopingspunten te zoeken in de internationale jurisprudentie.

22. De zoektocht daarnaar hoefde ik niet zelf te doen. Het ICTR, het Rwanda tribunaal was er ook naar op zoek geweest in de zaak tegen de verantwoordelijken voor de radiozender RTLM en andere media, die jarenlang de hutu identiteit profileerden door zich af te zetten tegen de tutsi's en uiteindelijk openlijk aanzetten tot geweld tegen de tutsi's. De radiozender werd gezien als belangrijke aanstoker voor het etnische geweld en de genocide die in Rwanda hebben plaatsgevonden. (Dat dergelijke systematische beeldvorming, waarbij een deel van de bevolking zijn eigen identiteit formuleert door zich af te zetten tegen een bepaalde groep, 'de ander', een cruciale rol speelt bij alle etnische geweld, is knap geanalyseerd door de historicus-socioloog Jacques Sémelin.[10] Hij komt na uitvoerige studie tot de conclusie dat dergelijke profilering van identiteit via haat zaaien en uiteindelijk

[10] Jacques Sémelin, *Purify and Destroy. The Political Uses of Massacre and Genocide,* New York: Columbia University Press 2007.

direct oproepen tot geweld, aan het begin ligt van alle door hem onderzochte genocides: het Derde Rijk, Joegoslavië en Rwanda. Die stelling is natuurlijk niet om te keren.) Het ICTR stond voor de vraag of de verantwoordelijken voor radio RTLM ook strafrechtelijk verantwoordelijk gesteld konden worden voor het aanzetten tot genocide. Voor de juridische basis ging het ICTR te rade bij alle denkbare internationale tribunalen en andere organen die zich over vergelijkbare problemen hebben uitgesproken. Het onderdeel van het ruim 450 pagina's tellende arrest dat dit overzicht van de internationaalrechtelijke jurisprudentie bevat heb ik aan deze toelichting gehecht, opdat de rechtbank mij kan controleren.[11] (Voor alle duidelijkheid en voordat ik van demagogie wordt beticht: mijn vergelijking strekt zover dat ik de aard van het delict aanzetten tot haat of discriminatie wil proberen te doorgronden. Ik zeg of suggereer dus niet dat de woorden van Wilders zullen leiden tot genocide of iets dergelijks.)

23. Het ICTR kwam allereerst terecht bij het Neurenberg tribunaal dat Julius Streicher ter dood heeft veroordeeld voor zijn stelselmatige antisemitische publicaties in Der Stürmer. Het Neurenberg Tribunaal legde *niet* expliciet het verband tussen de publicaties en de holocaust, en stelde ook *niet* vast dat Streicher tot de inner circle van het regiem behoorde en om die reden verantwoordelijk was. Zijn publicaties worden wel gekwalificeerd als vergif,

> 'injected into the minds of thousands of Germans which caused them to follow the National Socialists' policy of Jewish persecution and extermination.'

Het injecteren van dat gif in de maatschappij was dus wat de activiteiten van Streicher strafbaar maakte.

24. Vervolgens bekijkt het ICTR verschillende VN verdragen, te beginnen bij de Universele verklaring van de Rechten van de

[11] ICTR-99-52-T d.d. 05-12-2003; zaak tegen Ferdinand Nahimana, Jean-Bosco Barayagwiza en Hassan Ngeze, p. 325-338.

Mens, waarin zowel de vrijheid van meningsuiting is opgenomen als het recht om gevrijwaard te blijven van discriminatie en van enig aanzetten tot zulke discriminatie (artikel 7).

25. Daarna komt het IVBPR aan bod, waarin zoals hiervoor al uiteen gezet, beide rechten na elkaar zijn opgenomen, met als gevolg dat de vrijheid van meningsuiting niet alleen *mag* maar ook *moet* worden beperkt ter bestrijding van haat zaaien.

26. Deze verplichting is in het kader van de VN dus nader uitgewerkt in de CERD of IVUR. Het rechterlijk orgaan dat toeziet op de naleving van het IVBPR, de Human Rights Committee in Genève, heeft zich over de positieve verplichting tot strafbaarstelling van haat zaaien ook uitgesproken. Interessant is de zaak J.R.T. and the W.G. Party tegen Canada.[12] De staat had hun telefoon afgesloten omdat die telefoon misbruikt werd voor de verspreiding van antisemitische boodschappen. Een klacht over schending van artikel 19 werd niet ontvankelijk verklaard omdat de Committee niet toe kwam aan toetsing aan de beperkingsgronden van artikel 19 lid 2, nu de beperking *verplicht* was op grond van artikel 20.

27. De Human Rights Committee, heeft zich over de positieve verplichting tot strafbaarstelling van haat zaaien ook nog uitgesproken in de zaak Ross, eveneens een zaak over antisemitisme. Ross had opgeroepen het Joodse geloof af te wijzen omdat het de vrijheid, de democratie en het Christelijk geloof ondermijnde. Hij was daarvoor veroordeeld en het HR Committee oordeelde dat het Canadese Supreme Court terecht had vastgesteld dat het redelijk was ervan uit te gaan dat er een causaal verband bestond tussen de uiting van de auteur en de bestaande *vergiftigde atmosfeer*.

28. Het HR Committee kreeg ook te oordelen over een boek van de

[12] J.R.T. and the W.G. Party v. Canada, Case No 104/1981 (declared inadmissible 6 April 1983).

historicus en holocaust ontkenner Faurisson,[13] die door de Franse rechter veroordeeld was en zich bij het Committee beklaagde over schending van zijn vrijheid van meningsuiting. De Franse staat was van oordeel dat door het ontkennen van de gaskamers en de massa vernietiging van Joden de auteur zijn lezers aanzette tot antisemitisch gedrag. Racisme, aldus de Franse regering, is geen mening maar een agressieve daad, die de openbare orde ernstig bedreigt. Het HR Committee is van oordeel dat de vrijheid van meningsuiting van Faurisson niet geschonden was en dat deze beperking ervan noodzakelijk was onder artikel 19 lid 2 IVBPR. In een concurring opinion wordt nog toegelicht dat uit het woordgebruik van Faurisson, bijv. het gebruik van de woorden de 'magic gas chambers' blijkt dat het er hem niet om te doen is een serieuze bijdrage tot het historische debat te leveren, maar om aan te zetten tot antisemitisme. In een concurring opinion wordt het door twee van de rechters nog eens heel duidelijk gezegd: de aan Faurisson opgelegde beperkingen waren direct verbonden met de waarde die zij bedoelden te beschermen*: het recht gevrijwaard te blijven van aanzetten tot racisme of anti-semitisme.*

29. Tenslotte heeft het ICTR de vertegenwoordigers van de media ook veroordeeld, maar niet voor alle gedane uitspraken, er is precies bekeken welke uitspraken wel en welke niet door de beugel konden. Een gehanteerd criterium is het stereotyperen van etniciteit gecombineerd met denigrerende uitlatingen.

Gevolgtrekkingen uit de internationale rechtspraak

30. Welke conclusies kunnen uit deze rechtspraak van verschillende internationale organen getrokken worden voor de aard van het delict van artikel 137d Sr?

In de eerste plaats kunnen we concluderen dat haat zaaien niet of

[13] Robert Faurisson v. France, CCPR/C/58/D/550/1993 (1996).

niet alleen strafbaar is als een vorm van gevaarzetting, dus omdat het kan leiden tot praktijken van discriminatie en geweld. Het is onrecht in zichzelf omdat het schending oplevert van het internationaal erkende recht om gevrijwaard te blijven van aanzetten tot discriminatie en geweld. Omdat mensen, en dat geldt speciaal voor mensen die horen tot minderheidsgroepen, het recht hebben te leven in een maatschappij waarvan de atmosfeer niet vergiftigd is door stelselmatige vernederende taal waarin minderheidsgroepen als minderwaardig en gevaarlijk worden afgeschilderd en als iets waartegen anderen zich hebben te verdedigen. Het beschermde rechtsgoed bestaat dus niet alleen uit de noodzaak van het voorkomen of beperken van het risico op discriminerende handelingen, maar ook uit het zelfstandige recht om gevrijwaard te blijven van een door haat zaaien vergiftigde atmosfeer.

31. Dat moeten we vervolgens concluderen dat het creëren van een vergiftigde atmosfeer niet gebeurt door een enkele uitlating – zelfs Wilders die op dit gebied wat aankan is daar niet toe in staat – maar door de opeenvolging van uitingen, waardoor een bepaald negatief beeld van een groep erin wordt geramd. Het Amsterdamse hof heeft dus heel terecht vastgesteld dat de gewraakte uitlatingen van Wilders *'in onderlinge samenhang bezien'* strafbaar zijn omdat door de eenzijdige, sterk generaliserende formuleringen met een radicale strekking, niet aflatende herhaling en een toenemende felheid, er van haat zaaien sprake is. Dat haat zaaien is dus precies het goede woord juist omdat de herhalingen en de onderlinge samenhang van verschillende uitingen precies de kern uitmaken van de delictsomschrijving die zich keert tegen het vergiftigen van de maatschappelijke atmosfeer. Uw rechtbank moet dus vooral die samenhang tussen de verschillende uitlatingen in de dagvaarding goed in het oog houden. Voor de vaststelling of onze cliënten rechtstreeks schade hebben geleden moet dus gekeken worden naar de continuïteit van de uitlatingen van Wilders en naar de

associaties die zij wekken want dat is de betekenis van de geschonden norm.

Conclusie:

De uitlatingen van Wilders waarop onze cliënten hun vordering hebben gebaseerd zijn strafbaar op grond van artikel 137 d Sr en omdat cliënten veel last hebben van de vergiftigde atmosfeer die hij daarmee in Nederland gecreëerd heeft, hebben zij recht op schadevergoeding.

De natuurlijke personen onder hen vragen daarom toekenning van €1 als symbolische schadevergoeding aan elk van hen, de organisaties vragen publicatie van het vonnis van de rechtbank op de website van Wilders en op die van de PVV, waarover Wilders de zeggenschap heeft.

members and *Impuzamugambi*, the Chamber finds Barayagwiza guilty of genocide pursuant to Article 6(3) of its Statute.

977A. As founder, owner and editor of *Kangura*, a publication that instigated the killing of Tutsi civilians, and for his individual acts in ordering and aiding and abetting the killing of Tutsi civilians, the Chamber finds Hassan Ngeze guilty of genocide, pursuant to Article 6(1) of its Statute.

3. Direct and Public Incitement to Commit Genocide

Jurisprudence

978. The Tribunal first considered the elements of the crime of direct and public incitement to commit genocide in the case of *Akayesu*, noting that at the time the Convention on Genocide was adopted, this crime was included "in particular, because of its critical role in the planning of a genocide". The *Akayesu* judgement cited the explanatory remarks of the delegate from the USSR, who described this role as essential, stating, "It was impossible that hundreds of thousands of people should commit so many crimes unless they had been incited to do so." He asked "how in these circumstances, the inciters and organizers of the crime should be allowed to escape punishment, when they were the ones really responsible for the atrocities committed."[1091]

979. The present case squarely addresses the role of the media in the genocide that took place in Rwanda in 1994 and the related legal question of what constitutes individual criminal responsibility for direct and public incitement to commit genocide. Unlike Akayesu and others found by the Tribunal to have engaged in incitement through their own speech, the Accused in this case used the print and radio media systematically, not only for their own words but for the words of many others, for the collective communication of ideas and for the mobilization of the population on a grand scale. In considering the role of mass media, the Chamber must consider not only the contents of particular broadcasts and articles, but also the broader application of these principles to media programming, as well as the responsibilities inherent in ownership and institutional control over the media.

980. To this end, a review of international law and jurisprudence on incitement to discrimination and violence is helpful as a guide to the assessment of criminal accountability for direct and public incitement to genocide, in light of the fundamental right of freedom of expression.

The International Military Tribunal at Nuremberg

Streicher

981. Characterized by the Tribunal in its *Akayesu* judgment as the "most famous conviction for incitement" and noted in the Tribunal's *Ruggiu* judgment as "particularly

[1091] *Akayesu* (TC) para. 551.

relevant" is the case of Julius Streicher, who was sentenced to death by the International Military Tribunal at Nuremberg for the anti-Semitic articles that he published in his weekly newspaper *Der Stürmer*. Known widely as "Jew-Baiter Number One", Julius Streicher was the publisher of *Der Stürmer* from 1923 to 1945 and served as its editor until 1933. In its judgement, the Nuremberg Tribunal quoted Streicher's own writing, articles he published, and a letter he published from one of the newspaper's readers, all calling for the extermination of Jews. The Nuremberg judgement found that although in his testimony at trial, Streicher denied any knowledge of mass executions of Jews, in fact he continually received information on the deportation and killing of Jews in Eastern Europe. However, the judgment does not explicitly note a direct causal link between Streicher's publication and any specific acts of murder. Rather it characterizes his work as a poison "injected into the minds of thousands of Germans which caused them to follow the National Socialists' policy of Jewish persecution and extermination".[1092] Although Streicher was found by the Nuremberg Tribunal not to have been within Hitler's inner circle of advisers or even connected to the formulation of policy, he was convicted of crimes against humanity for his incitement to murder and extermination of Jews, which was found to have constituted the crime of "persecution" as defined by the Charter of the International Military Tribunal.

Fritzsche

982. Also charged with incitement as a crime against humanity, Hans Fritzsche was acquitted by the International Military Tribunal. Head of the Radio Section of the Propaganda Ministry during the war, Fritzsche was well-known for his weekly broadcasts. In his defense, Fritzsche asserted that he had refused requests from Goebbels to incite antagonism and arouse hatred, and that he had never voiced the theory of the "master race". In fact, he had expressly prohibited the term from being used by German press and radio that he controlled. He also testified that he had expressed his concern over the content of the newspaper *Der Stürmer*, published by Julius Streicher, and that he had tried twice to ban it. In its judgement for acquittal, the Tribunal found that Fritzsche had not had control over the formulation of propaganda policies, that he had merely been a conduit to the press of directives passed down to him. With regard to the charge that had incited the commission of war crimes by deliberately falsifying news to arouse passions in the German people, the Tribunal found that although he had sometimes spread false news, it had not been established that he knew it to be false.

United Nations Conventions

983. International law protects both the right to be free from discrimination and the right to freedom of expression. The Universal Declaration of Human Rights provides in Article 7 that "All are entitled to equal protection against any discrimination . . . and against any incitement to such discrimination." Article 19 states: "Everyone has the right to freedom of opinion and expression." Both of these principles are elaborated in

[1092] Nazi Conspiracy and Aggression, Opinion and Judgment (October 1, 1946), OFFICE OF THE U.S. CHIEF OF COUNSEL FOR PROSECUTION OF AXIS CRIMINALITY 56 (1947).

international and regional treaties, as is the relation between these two fundamental rights, which in certain contexts may be seen to conflict, requiring some mediation.

984. The International Covenant on Civil and Political Rights (ICCPR) provides in Article 19(2) that "Everyone shall have the right to freedom of expression," while noting in Article 19(3) that the exercise of this right "carries with it special duties and responsibilities" and may therefore be subject to certain necessary restrictions: "for respect of the rights or reputations of others", and "for the protection of national security or of public order (ordre public), or of public health or morals". In its interpretation of this language, in a General Comment on Article 19, the United Nations Human Rights Committee has stated, "It is the interplay between the principle of freedom of expression and such limitations and restrictions which determines the actual scope of the individual's right."[1093] The Committee also noted in its General Comment that permissible restrictions on the right to freedom of expression "may relate either to the interests of other persons or to those of the community as a whole".[1094]

985. By virtue of Article 20 of the ICCPR, certain speech not only may but in fact must be restricted. Article 20(2) provides that "Any advocacy of national, racial or religious hatred that constitutes incitement to discrimination, hostility or violence shall be prohibited by law." Similarly, Article 4(a) of the International Convention on the Elimination of all Forms of Racial Discrimination (CERD) requires States Parties to declare as an offence punishable by law "all dissemination of ideas based on racial superiority or hatred, incitement to racial discrimination, as well as all acts of violence or incitement to such acts against any race or group of persons of another colour or ethnic origin, and also the provision of any assistance to racist activities, including the financing thereof." Article 4(b) of CERD further requires the prohibition of organizations and all other organized propaganda activities that "promote and incite racial discrimination", and the recognition of participation in such organizations or activities as an offence punishable by law.

986. The jurisprudence on Article 19 of the ICCPR affirms the duty to restrict freedom of expression for the protection of other rights. In *Ross v. Canada*, the Human Rights Committee upheld the disciplinary action taken against a school teacher in Canada for statements he made that were found to have "denigrated the faith and beliefs of Jews and called upon true Christians to not merely question the validity of Jewish beliefs and teachings but to hold those of the Jewish faith and ancestry in contempt as undermining freedom, democracy and Christian beliefs and values".[1095] The Human Rights Committee noted in its views the finding of the Canadian Supreme Court that "it was reasonable to anticipate that there was a causal link between the expressions of the author and the poisoned atmosphere".[1096]

[1093] Human Rights Committee, General Comment 10, para. 3.
[1094] *Ibid.*, para. 4.
[1095] *Ross v. Canada* (736/1997, views adopted October 2000), para. 11.5.
[1096] *Ibid.*, para. 11.6.

987. Another case from Canada, *J.R.T. and the W.G. Party v. Canada*, a complaint alleging a violation of the right to freedom of expression under Article 19, was declared inadmissible by the Human Rights Committee. The authors of the complaint had been precluded from using public telephone services after using them to circulate messages warning of the dangers of international Jewry leading the world into wars, unemployment and inflation and the collapse of world values and principles. The Human Rights Committee determined that the opinions being disseminated "clearly constitute the advocacy of racial or religious hatred which there is an obligation under art 20(2) to prohibit."[1097] In effect, it found that there was no scope to consider the complaint under the Article 19 right of a state to restrict freedom of expression because in this case the restriction was required under Article 20 of the ICCPR.

988. In *Robert Faurisson v. France*, the Human Rights Committee considered the meaning of the term "incitement" in Article 20(2) of the ICCPR. The author of the complaint challenged as a violation of his right to freedom of expression under Article 19 of the ICCPR his conviction in France for publishing his view doubting the existence of gas chambers for extermination purposes at Auschwitz and other Nazi concentration camps. The French government took the position that "by challenging the reality of the extermination of Jews during the Second World War, the author incites his readers to anti-semitic behaviour", arguing more generally that "racism did not constitute an opinion but an aggression, and that every time racism was allowed to express itself publicly, the public order was immediately and severely threatened". The Committee held in the case that the restriction on publication of these views did not violate the right to freedom of expression in Article 19 and in fact that the restriction was necessary under Art 19(3).[1098]

989. A concurring opinion in the *Faurisson* case highlighted evidence that the motivating purpose of the author of the complaint was not an interest in historical research, as he claimed, and it expressed the view that it was important to "link liability with the intent of the author".[1099] The opinion noted the "tendency of the publication to incite to anti-semitism", relying on this tendency to distinguish the author's work from *bona fide* historical research that should be protected against restriction "even when it challenges accepted historical truths and by so doing offends people". Citing the language of the author, such as his references to "particularly Jewish historians" or the "magic gas chamber" and the context, i.e. a challenge to well-documented historical facts with the implication "under the guise of impartial academic research that the victims of Nazism were guilty of dishonest fabrication", to support its finding of anti-semitic purpose, the opinion concluded: "The restrictions placed on the author did not curb the core of his right to freedom of expression, nor did they in any way affect his freedom of research: they were intimately linked to the value they were meant to protect - the right to be free from incitement to racism or anti-semitism."

[1097] *J.R.T. and the W.G. Party v. Canada*, Case No. 104/1981 (declared inadmissible 6 April 1983).
[1098] *Robert Faurisson v. France*, CCPR/C/58/D/550/1993 (1996).
[1099] *Ibid.*, Concurring Opinion by Elizabeth Evatt and David Kretzmer, joined by Eckart Klein.

990. While endorsing the state's right to restrict freedom of expression in this case under Article 19(3) as necessary for the respect of the rights of others, the concurring opinion noted that the crime for which the complainant was convicted did not expressly include the element of incitement, and the statements for which he was convicted did not "fall clearly within the boundaries of incitement, which the State party was bound to prohibit" under Article 20(2) of the ICCPR. Nevertheless, the opinion suggested:

> However, there may be circumstances in which the right of a person to be free from incitement to discrimination on grounds of race, religion or national origins cannot be fully protected by a narrow, explicit law on incitement that falls precisely within the boundaries of article 20, paragraph 2. This is the case where, in a particular social and historical context, statements that do not meet the strict legal criteria of incitement can be shown to constitute part of a pattern of incitement against a given racial, religious or national group, or where those interested in spreading hostility and hatred adopt sophisticated forms of speech that are not punishable under the law against racial incitement, even though their effect may be as pernicious as explicit incitement, if not more so.[1100]

The European Convention on Human Rights

991. At the regional level, the European Convention on Human Rights has given rise to extensive jurisprudence on the proper balancing of the right to freedom of expression, guaranteed by Article 10(1) of the Convention, and the right to restrict such freedom *inter alia* "in the interests of national security" and "for the protection of the reputation or rights of others", pursuant to Article 10(2) of the Convention. The approach to this balancing test, much like the one used for the ICCPR, review (i) whether the restrictions are prescribed by law; (ii) whether their aim is legitimate; and (iii) whether they can be considered necessary in a democratic society, taken to imply the existence of a "pressing social need" and an intervention "proportionate to the legitimate aims pursued". While the language of Article 10 of the European Convention is comparable to the language of Article 19 of the ICCPR, the European Convention has no provision comparable to Article 20 of the ICCPR, prohibiting incitement of discrimination, hostility or violence based on national, racial or religious grounds. Nevertheless, many of the cases that have been adjudicated by the European Court of Human Rights under Article 10 arise in connection with national laws that prohibit such incitement.

992. A number of the European Court cases address the role of journalists, as well as editors and publishers, and their responsibility for the dissemination of views promoting discrimination. In *Jersild v. Denmark*[1101], the Court overturned the conviction of a journalist for the Danish Broadcasting Corporation, based on his interview of three "Greenjackets", members of a racist youth group in Denmark. The interview was broadcast on *Sunday News Magazine*, described by the Court as a "serious television programme intended for a well-informed audience, dealing with a wide range of social and political issues, including xenophobia, immigration and refugees". In the interview, the Greenjackets identified themselves as racist and made extremely offensive remarks

[1100] *Ibid.*, para. 4.
[1101] *Jersild v. Denmark*, European Court of Human Rights (ECHR), Judgment of 22 August 1994.

about black people and immigrants. Together with them, the journalist who interviewed them was convicted by Denmark under its law prohibiting "dissemination of ideas based on racial superiority or hatred, incitement to racial discrimination, as well as acts of violence or incitement to such acts against any race or group of persons of another colour or ethnic origin..." In the interview, the journalist had asked one or two questions suggesting that there were very accomplished black people and in the introduction the youth had been clearly identified as racist. The program was presented as an exploration of their thinking and background, but there was no explicit condemnation of them.

993. In the decision of the Court holding that the journalist's conviction violated Article 10 of the European Convention, the program's introduction was a critical factor. The Court stated, "an important factor in the Court's evaluation will be whether the item in question, when considered as a whole, appeared from an objective point of view to have had as its purpose the propagation of racist views and ideas." The Court cited the introduction and expressed the view that with regard to the journalist the program "clearly disassociated him from the persons interviewed", noting that he described them as "extremist youths" and that he rebutted some of their statements. Using the same analytical framework, two dissenting opinions expressed the view that the conviction of the journalist should be upheld, as not enough was said in the program to condemn the racist views of the youth. While the majority decision affirmed that it was "undisputed that the purpose of the applicant in compiling the broadcast in question was not racist", the decisive issue in the case was how much he distanced himself from the racist views and condemned them. One dissenting opinion stated, "Neither the written text of the interview... nor the video film we have seen makes it clear that the remarks of the Greenjackets are intolerable in a society based on respect for human rights."[1102] The other dissent concluded that the statements made "without any significant reaction on the part of the commentator, did indeed amount to incitement to contempt... While appreciating that some judges attach particular importance to freedom of expression, ... we cannot accept that this freedom should extend to encouraging racial hatred, contempt for races other than the one to which we belong, and defending violence against those who belong to the races in question."[1103]

994. The European Court of Human Rights has also considered extensively in its jurisprudence the extent to which national security concerns justify restrictions on the right to freedom of expression. In a series of cases from Turkey, the Court has explored the extent to which Article 10 of the European Convention protects the right to express support for, and to disseminate expression of support for, political goals that are identified with violent means used in an effort to attain them. In *Zana v. Turkey*[1104], the Court considered the "fair balance" between an individual's right to freedom of expression and a democratic society's right to protect itself from the activities of terrorist organizations. The court upheld the conviction of the applicant, a former mayor of Diyarbakir in south-east Turkey, an area under emergency rule where violent clashes were raging between security forces and the members of the Workers' Party of Kurdistan

[1102] *Ibid.*, Dissent of Judges Ryssdal, Bernhardt, Spielmann and Loizou.

[1103] *Ibid.*, Dissent of Judges Gölcüklü, Russo and Valticos.

[1104] *Zana v. Turkey*, ECHR, Judgment of 25 November 1997.

(PKK). From prison Zana made the following statement: "I support the PKK national liberation movement, on the other hand, I am not in favour of massacres. Anyone can make mistakes, and the PKK kill women and children by mistake", which was published in the national daily newspaper and coincided with the killing of civilians by PKK militants. The Court noted that Zana's words were contradictory and ambiguous in simultaneously supporting the PKK, a terrorist organization, and opposing massacres, and in disapproving the massacre of women and children while at the same time suggesting that these are mistakes anyone could make. The Court took into account in its decision the fact that Zana was a former mayor quoted in a major national daily newspaper, coinciding with attacks. In these circumstances, the Court concluded that the statement "had to be regarded as likely to exacerbate an already explosive situation in that region".

995. In *Incal v. Turkey*[1105], the European Court upheld the publication of a People's Labour Party leaflet, complaining of hostility towards citizens of Kurdish origin in İzmir and suggesting that certain measures that had been taken ostensibly to clean up the city and ease traffic congestion, such as operations against street traders, were directed against them in particular, to force them to leave the city. The applicant argued that the opinions expressed in the leaflet were based on actual events and were limited to "criticism of the discriminatory administrative and economic pressure brought to bear on citizens of Kurdish origin". The Government argued that its operations had no purpose other than prevention of disorder and that the "racial perspective of the leaflet", presenting these operations as targeting Kurdish people, was "likely to incite citizens of 'Kurdish' origin to believe that they suffered from discrimination and that, as victims of a 'special war', they were justified in acting in self-defence against the authorities by setting up 'neighbourhood committees'". The Court acknowledged the phrases urging people of Kurdish origin "to band together to raise certain political demands", and while characterizing the reference to "neighbourhood committees" as "unclear", it determined that these appeals could not, "if read in context, be taken as incitement to the use of violence, hostility or hatred between citizens". The Court noted that in other circumstances, one cannot rule out the possibility that "such a text may conceal objectives and intentions different from the ones it proclaims", but it found no evidence in the case "of any concrete action which might belie the sincerity of the aim declared by the leaflet's authors" and therefore no reason to doubt it. As well as highlighting the particular importance of protecting the freedom of expression of political parties, and the need for "the closest scrutiny" in cases involving opposition parties, the Court noted that criticism of the government should be given additional latitude.

996. The European Court further explored these issues in a series of cases from Turkey decided in July 1999, which clarify the standards of review applicable to the reporting of news relating to armed insurrection. In *Arslan v. Turkey*[1106], the Court considered the contents of a book entitled *History in Mourning, 33 bullets*, for which its author had been convicted of disseminating separatist propaganda. The applicant argued that his book related to events that pre-dated the conflict in south-east Turkey and the creation of the

[1105] *Incal v. Turkey*, ECHR, Judgment of 9 June 1998.
[1106] *Arslan v. Turkey*, ECHR, Judgment of 8 July 1999.

PKK, and that no link could be established between his book and that conflict, that his writings did not promote secessionism, did not contain opinion tinged by hate and was not likely to arouse people against the government. The Government argued that the applicant had described the Turkish state as an aggressor, had incited readers of Kurdish origin to take up arms, and had publicly defended a terrorist organization. Noting that the book was written in the form of a "literary historical narrative," the Court found it "obvious that this was not a 'neutral' description of historical facts" and was intended to criticize the actions of Turkish authorities. Nevertheless, the Court again noted that there is little scope for restrictions on political speech or on debate on questions of public interest and that criticism of the Government must be given more latitude. While recalling that where statements incite to violence, there is a "wider margin of appreciation" for interference with freedom of expression, the Court held that with regard to the book, although certain passages were "particularly acerbic" and "paint an extremely negative picture of the population of Turkish origin", they did not constitute incitement to violence, armed resistance or uprising, which the Court characterized as "a factor which it is essential to take into consideration". The Court also distinguished the book as a literary work rather than mass media, as a factor limiting the potential impact on national security and public order.

997. In *Sürek and Özdemir v. Turkey*[1107], the European Court upheld the right of a weekly review to publish an interview with the leader of the PKK, explaining the goals of the organization, the reasons it had turned to violent means in pursing its objectives, and proclaiming its determination to continue fighting. The review also published a joint statement of several organizations, representing a call "to unite forces" against state terrorism, repression of Kurdish people, unemployment, sex discrimination, etc. Sürek, a major shareholder of the weekly review, and Özdemir, its Editor-in-Chief, maintained that neither they nor the review had any links with the PKK. They did not praise the organization or comment favorably on it, and asserted that the review was written with objectivity and in accordance with the principles of journalism, to inform the public about the PKK. They asserted that the interview did not promote terrorism or threaten public order. Sürek also pleaded that as owner of the review he had no editorial responsibility for its content. In its decision, the Court characterized statements from the interview such as "The war will go on until there is only one single individual left on our side" as a reflection of the resolve of the PKK to pursue its goals and commented: "Seen in this vein, the interviews had a newsworthy content which allowed the public both to have an insight into the psychology of those who are the driving force behind the opposition to official policy in south-east Turkey and to assess the stakes involved in the conflict." Noting the delicate balance of rights and responsibilities in situations of conflict and tension, the Court expressed the following view:

> Particular caution is called for when consideration is being given to the publication of the views of representatives of organisations which resort to violence against the State lest the media become a vehicle for the dissemination of hate speech and the promotion of violence. At the same time, where such views cannot be categorised as such, Contracting States cannot with reference to

[1107] *Sürek and Özdemir v. Turkey*, ECHR, Judgment of 8 July 1999.

> the protection of territorial integrity or national security or the prevention of crime or disorder restrict the right of the public to be informed of them by bringing the weight of the criminal law to bear on the media.[1108]

998. In a concurring opinion, five judges of the Court suggested that less attention should be given to the form of the words used and more attention to the general context in which the words were used and their likely impact. The key questions put forward by the concurring opinion were, "Was the language intended to inflame or incite to violence?" and "Was there a real and genuine risk that it might actually do so?"

999. In contrast, in *Sürek v. Turkey (No.1)*[1109], the European Court of Human Rights upheld the conviction of Sürek for the publication in his weekly review of two letters from readers, vehemently condemning the military actions of the authorities in south-east Turkey and accusing them of brutal suppression of Kurdish people. One letter entitled "Weapons cannot win against freedom" referred to two massacres that the writer claimed were intentionally committed by the authorities as part of a strategic campaign to eradicate the Kurds and concluded by reaffirming the Kurds' determination to win their freedom. The second letter, entitled "It is our fault" alleged that the Turkish authorities connived in imprisonment, torture and killing of dissidents in the name of the protection of democracy and the Republic. In its judgment in this case, the Court found a clear intent to stigmatise the authorities through use of labels such as "the fascist Turkish army", the "TC murder gang" and "the hired killers of imperialism", and determined that strong language in the letters such as "massacres", "brutalities", and "slaughter" amounted to "an appeal to bloody revenge by stirring up base emotions and hardening already embedded prejudices which have manifested themselves in deadly violence". Noting that one of the letters "identified persons by name, stirred up hatred for them and exposed them to the possible risk of physical violence", the Court reiterated that while the mere fact that information or ideas offend, shock or disturb does not justify restriction on freedom of expression, at issue in the case was "hate speech and the glorification of violence". The Court addressed the question of shareholder responsibility as well, holding:

> While it is true that the applicant did not personally associate himself with the views contained in the letters, he nevertheless provided their writers with an outlet for stirring up violence and hatred. The Court does not accept his argument that he should be exonerated from any criminal liability for the content of the letters on account of the fact that he only has a commercial and not an editorial relationship with the review. He was an owner and as such had the power to shape the editorial direction of the review. For that reason, he was vicariously subject to the "duties and responsibilities" which the review's editorial and journalistic staff undertake in the collection and dissemination of information to the public and which assume an even greater importance in situations of conflict and tension.[1110]

[1108] *Ibid.*
[1109] *Sürek v. Turkey (No.1)*, ECHR, Judgment of 8 July 1999.
[1110] *Ibid.*

Discussion of General Principles

1000. A number of central principles emerge from the international jurisprudence on incitement to discrimination and violence that serve as a useful guide to the factors to be considered in defining elements of "direct and public incitement to genocide" as applied to mass media.

Purpose

1001. Editors and publishers have generally been held responsible for the media they control. In determining the scope of this responsibility, the importance of intent, that is the purpose of the communications they channel, emerges from the jurisprudence – whether or not the purpose in publicly transmitting the material was of a *bona fide* nature (e.g. historical research, the dissemination of news and information, the public accountability of government authorities). The actual language used in the media has often been cited as an indicator of intent. For example, in the *Faurisson* case, the term "magic gas chamber" was seen by the UN Human Rights Committee as suggesting that the author was motivated by anti-Semitism rather than pursuit of historical truth. In the *Jersild* case, the comments of the interviewer distancing himself from the racist remarks made by his subject were a critical factor for the European Court of Human Rights in determining that the purpose of the television program was the dissemination of news rather than propagation of racist views.

1002. In the Turkish cases on national security concerns, the European Court of Human Rights carefully distinguishes between language that explains the motivation for terrorist activities and language that promotes terrorist activities. Again, the actual language used is critical to this determination. In *Sürek (No.1)*, the Court held a weekly review responsible for the publication of letters from readers critical of the Government, citing the strong language in these letters, which led the Court to view the letters as "an appeal to bloody revenge by stirring up base emotions and hardening already embedded prejudices..." In contrast, in *Sürek and Özdemir* the European Court upheld the right of the same weekly review to publish an interview with a PKK leader, in which he affirmed his determination to pursue his objective by violent means on the grounds that the text as a whole should be considered newsworthy rather than as "hate speech and the glorification of violence". The sensitivity of the Court to volatile language goes to the determination of intent, as evidenced by one of the questions put forward in a concurring opinion in this case: "Was the language intended to inflame or incite to violence?"

1003. In determining the scope of liability for editors and publishers, the content of a text is taken to be more important than its author. In *Sürek (No.1)*, even letters from readers are treated without distinction as subject to liability. Moreover, publishers and editors are regarded as equally responsible on the grounds that they are providing a forum and that owners have "the power to shape the editorial direction..." A critical distance was identified as the key factor in evaluating the purpose of the publication.

Context

1004. The jurisprudence on incitement highlights the importance of taking context into account when considering the potential impact of expression. In *Faurisson*, the Human Rights Committee noted that, in context, the impact of challenging the existence of gas chambers, a well-documented historical fact, would promote anti-Semitism. Similarly in the *Zana* case, the European Court of Human Rights considered the general statement made about massacres by the former mayor of Diyarbakir in the context of the fact that massacres were taking place at that time, which in the Court's view made the statement "likely to exacerbate an already explosive situation…"

1005. In several cases, as in the *Incal* decision of the European Court, it is noted that a text may "conceal objectives and intentions different from the ones it proclaims". In that case, where distribution of a leaflet highlighting the particular impact on Kurdish people of regulatory measures taken by the authorities was at issue, the Court found no evidence on which to challenge the sincerity of the author. Nevertheless, the Court acknowledged the theoretical possibility that such expression might in fact be intended to inflame terrorist activity taking place elsewhere in furtherance of the aims of Kurdish independence. It is a question of evidence and judicial determination of the actual intent of the expression, taking the context into account.

1006. Other factors relating to context that emerge from the jurisprudence, particularly that of the European Court, include the importance of protecting political expression, particularly the expression of opposition views and criticism of the government. On the other hand, in cases where there are issues of national security and where statements incite to violence, a "wider margin of appreciation" is given to the discretion of authorities to restrict freedom of expression. The context is taken into account in determining the potential impact on national security and public order. In *Arslan*, for example, the Court distinguished the publication of a book from mass media, suggesting that a literary work would have less of an impact.

Causation

1007. In considering whether particular expression constitutes a form of incitement on which restrictions would be justified, the international jurisprudence does not include any specific causation requirement linking the expression at issue with the demonstration of a direct effect. In the *Streicher* case, there was no allegation that the publication *Der Stürmer* was tied to any particular violence. Much more generally, it was found to have "injected in to the minds of thousands of Germans" a "poison" that caused them to support the National Socialist policy of Jewish persecution and extermination. In the Turkish cases considered by the European Court of Human Rights, no specific acts of violence are cited as having been caused by the applicant's expression. Rather, the question considered is what the likely impact might be, recognizing that causation in this context might be relatively indirect.

1008. The Chamber notes that international standards restricting hate speech and the protection of freedom of expression have evolved largely in the context of national initiatives to control the danger and harm represented by various forms of prejudiced communication. The protection of free expression of political views has historically been balanced in the jurisprudence against the interest in national security. The dangers of censorship have often been associated in particular with the suppression of political or other minorities, or opposition to the government. The special protections developed by the jurisprudence for speech of this kind, in international law and more particularly in the American legal tradition of free speech, recognize the power dynamic inherent in the circumstances that make minority groups and political opposition vulnerable to the exercise of power by the majority or by the government. These circumstances do not arise in the present case, where at issue is the speech of the so-called "majority population", in support of the government. The special protections for this kind of speech should accordingly be adapted, in the Chamber's view, so that ethnically specific expression would be more rather than less carefully scrutinized to ensure that minorities without equal means of defence are not endangered.

1009. Similarly, the Chamber considers that the "wider margin of appreciation" given in European Court cases to government discretion in its restriction of expression that constitutes incitement to violence should be adapted to the circumstance of this case. At issue is not a challenged restriction of expression but the expression itself. Moreover, the expression charged as incitement to violence was situated, in fact and at the time by its speakers, not as a threat to national security but rather in defence of national security, aligning it with state power rather than in opposition to it. Thus there is justification for adaptation of the application of international standards, which have evolved to protect the right of the government to defend itself from incitement to violence by others against it, rather than incitement to violence on its behalf against others, particularly as in this case when the others are members of a minority group.

1010. Counsel for Ngeze has argued that United States law, as the most speech-protective, should be used as a standard, to ensure the universal acceptance and legitimacy of the Tribunal's jurisprudence. The Chamber considers international law, which has been well developed in the areas of freedom from discrimination and freedom of expression, to be the point of reference for its consideration of these issues, noting that domestic law varies widely while international law codifies evolving universal standards. The Chamber notes that the jurisprudence of the United States also accepts the fundamental principles set forth in international law and has recognized in its domestic law that incitement to violence, threats, libel, false advertising, obscenity, and child pornography are among those forms of expression that fall outside the scope of freedom of speech protection.[1111] In *Virginia v. Black*, the United States Supreme Court recently

[1111] *Brandenburg v. Ohio*, 395 U.S. 444, 447 (1969); *Chaplinsky v. New Hampshire*, 315 U.S. 568, 572 (1941); *Watts v. United States*, 394 U.S. 705 (1969); *Miller v. California*, 413 U.S. 15 (1973); *Gertz v. Robert Welch, Inc.*, 418 U.S. 323 (1974); *Virginia State Board of Pharmacy v. Virginia Citizens Consumer Council, Inc.*, 425 U.S. 748, 771-73 & n. 24 (1976); *Posadas de Puerto Rico Assocs. v. Tourism Co.*, 478 U.S. 328 (1986); *NLRB v. Gissel Packing Co.*, 395 U.S. 575, 618 (1969); *New York v. Ferber*, 458 U.S. 747 (1982); *F.C.C. v. Pacifica Foundation*, 438 U.S. 726 (1978); *Beauharnais v. Illinois*, 343 U.S. 250, 251 (1952).

interpreted the free speech guarantee of the First Amendment of the Constitution to permit a ban on cross burning with intent to intimidate. The historical terrorization of African Americans by the Ku Klux Klan through cross burnings, in the Court's view, made the burning of a cross, as a recognized symbol of hate and a "true threat", unprotected as symbolic expression. Intimidation was held to be constitutionally proscribable "where a speaker directs a threat to a person or group of persons with the intent of placing the victim in fear of bodily harm or death".[1112] In the immigration context, adherents of National Socialism have been stripped of citizenship and deported from the United States on the basis of their anti-semitic writings.[1113]

ICTR Jurisprudence

1011. The ICTR jurisprudence provides the only direct precedent for the interpretation of "direct and public incitement to genocide". In *Akayesu*, the Tribunal reviewed the meaning of each term constituting "direct and public incitement". With regard to "incitement", the Tribunal observed that in both common law and civil law systems, "incitement", or "provocation" as it is called under civil law, is defined as encouragement or provocation to commit an offence. The Tribunal cited the International Law Commission as having characterized "public" incitement as "a call for criminal action to a number of individuals in a public place or to members of the general public at large by such means as the mass media, for example, radio or television".[1114] While acknowledging the implication that "direct" incitement would be "more than mere vague or indirect suggestion", the Tribunal nevertheless recognized the need to interpret the term "direct" in the context of Rwandan culture and language, noting as follows:

> ...[T]he Chamber is of the opinion that the direct element of incitement should be viewed in the light of its cultural and linguistic content. Indeed, a particular speech may be perceived as 'direct' in one country, and not so in another, depending on the audience. The Chamber further recalls that incitement may be direct, and nonetheless implicit....
>
> The Chamber will therefore consider on a case-by-case basis whether, in light of the culture of Rwanda and the specific circumstances of the instant case, acts of incitement can be viewed as direct or not, by focusing mainly on the issue of whether the persons for whom the message was intended immediately grasped the implication thereof.[1115]

1012. In *Akayesu*, the Tribunal defined the *mens rea* of the crime as follows:

> The *mens rea* required for the crime of direct and public incitement to commit genocide lies in the intent to directly prompt or provoke another to commit genocide. It implies a desire on the part of the perpetrator to create by his actions

[1112] *Virginia v. Black*, 123 S. Ct. 1536 (2003).
[1113] *United States v. Sokolov*, 814 F.2d 864 (1987); *United States v. Ferenc Koreh*, aff'd., 59 F.3d 431 (2d Cir., 1995).
[1114] *Akayesu* (TC) footnote 126.
[1115] *Akayesu* (TC) paras. 557-558.

> a particular state of mind necessary to commit such a crime in the minds of the person(s) he is so engaging. That is to say that the person who is inciting to commit genocide must have himself the specific intent to commit genocide, namely, to destroy, in whole or in part, a national, ethnical, racial or religious group, as such.[1116]

1013. The *Akayesu* judgement also considered whether the crime of direct and public incitement to commit genocide can be punished even where such incitement was unsuccessful and concluded that the crime should be considered as an inchoate offence under common law, or an *infraction formelle* under civil law, i.e. punishable as such. The Tribunal highlighted the fact that "such acts are in themselves particularly dangerous because of the high risk they carry for society, even if they fail to produce results" and held that "genocide clearly falls within the category of crimes so serious that direct and public incitement to commit such a crime must be punished as such, even where such incitement failed to produce the result expected by the perpetrator".[1117]

1014. In determining more precisely the contours of the crime of direct and public incitement to commit genocide, the Trial Chamber notes the factual findings of the Tribunal in *Akayesu* that the crowd addressed by the accused, who urged them to unite and eliminate the enemy, the accomplices of the Inkotanyi, understood his call as a call to kill the Tutsi, that the accused was aware that what he said would be so understood, and that there was a causal relationship between his words and subsequent widespread massacres of Tutsi in the community.

1015. In *Akayesu*, the Tribunal considered in its legal findings on the charge of direct and public incitement to genocide that "there was a causal relationship between the Defendant's speech to [the] crowd and the ensuing widespread massacres of Tutsis in the community". The Chamber notes that this causal relationship is not requisite to a finding of incitement. It is the potential of the communication to cause genocide that makes it incitement. As set forth in the Legal Findings on Genocide, when this potential is realized, a crime of genocide as well as incitement to genocide has occurred.

Charges Against the Accused

1016. Count 3 of the Nahimana Indictment and Count 4 of the Barayagwiza and Ngeze Indictments charge the Accused with direct and public incitement to commit genocide pursuant to Article 2(3)(c) of the Statute, in that they are responsible for direct and public incitement to kill and cause serious bodily or mental harm to members of the Tutsi population with the intent to destroy, in whole or in part, an ethnic or racial group as such.

1017. The Chamber notes, as discussed in paragraphs 100-104, that the crime of direct and public incitement to commit genocide, like conspiracy, is an inchoate offence that continues in time until the completion of the acts contemplated. The Chamber

[1116] *Ibid.*, para. 560.
[1117] *Ibid.*, para. 562.

accordingly considers that the publication of *Kangura*, from its first issue in May 1990 through its March 1994 issue, the alleged impact of which culminated in events that took place in 1994, falls within the temporal jurisdiction of the Tribunal to the extent that the publication is deemed to constitute direct and public incitement to genocide. Similarly, the Chamber considers that the entirety of RTLM broadcasting, from July 1993 through July 1994, the alleged impact of which culminated in events that took place in 1994, falls within the temporal jurisdiction of the Tribunal to the extent that the broadcasts are deemed to constitute direct and public incitement to genocide.

1018. The Chamber further notes, as found in paragraph 257, that the competition published in Kangura twice in March 1994 was intended to direct the attention of readers to back issues of the publication and effectively brought back these back issues into circulation in Rwanda in March 1994.

1019. In its review of *Kangura* and RTLM, the Chamber notes that some of the articles and broadcasts highlighted by the Prosecution convey historical information, political analysis, or advocacy of an ethnic consciousness regarding the inequitable distribution of privilege in Rwanda. Barayagwiza's RTLM broadcast of 12 December 1993, for example, is a moving personal account of his experience of discrimination as a Hutu. Prosecution Expert Witness Alison Des Forges, in cross-examination, would not comment on the propriety of this particular broadcast, citing as her concern the repeated emphasis and priority given to ethnicity, rather than any single broadcast. She stated her view that undue emphasis on ethnicity and presentation of all issues in ethnic terms exacerbated ethnic tensions.[1118]

1020. The Chamber considers that it is critical to distinguish between the discussion of ethnic consciousness and the promotion of ethnic hatred. This broadcast by Barayagwiza is the the former but not the latter. While the impact of these words, which are powerful, may well have been to move listeners to want to take action to remedy the discrimination recounted, such impact would be the result, in the Chamber's view, of the reality conveyed by the words rather than the words themselves. A communication such as this broadcast does not constitute incitement. In fact, it falls squarely within the scope of speech that is protected by the right to freedom of expression. Similarly, public discussion of the merits of the Arusha Accords, however critical, constitutes a protected exercise of free speech.

1021. The Chamber considers that speech constituting ethnic hatred results from the stereotyping of ethnicity combined with its denigration. The Accused have maintained in their defence that certain communications made by them about the Tutsi population were simply true, for example the broadcast stating that 70% of the taxis in Rwanda were owned by people of Tutsi ethnicity. The accuracy of this statement was not established one way or the other by the evidence presented, but the statement is informational in nature. Its impact, if true, might well be to generate resentment over the inequitable distribution of wealth in Rwanda. However, this impact, in the Chamber's view, would be a result of the inequitable distribution of wealth in Rwanda, the information conveyed

[1118] T. 27 May 2002, pp. 28-29.

by the statement rather than the statement itself. If it were not true, the inaccuracy of the statement might then be an indicator that the intent of the statement was not to convey information but rather to promote unfounded resentment and inflame ethnic tensions. The RTLM broadcast stating about the Tutsi that "they are the ones who have all the money" differs from the statement about taxi ownership in that it is a generalization that has been extended to the Tutsi population as a whole. The tone of the broadcast is different and conveys the hostility and resentment of the journalist, Kantano Habimana. While this broadcast, which does not call on listeners to take action of any kind, does not constitute direct incitement, it demonstrates the progression from ethnic consciousness to harmful ethnic stereotyping.

1022. On cross-examination, Ferdinand Nahimana said he could not judge a statement made in Nazi Germany that the Jews have all the money, suggesting that his judgement would depend on the facts and accordingly the accuracy of the statement. In the Chamber's view, the accuracy of the statement is only one factor to be considered in the determination of whether a statement is intended to provoke rather than to educate those who receive it. The tone of the statement is as relevant to this determination as is its content. That Nahimana was aware of the relevance of tone to culpability was evidenced by his reluctance to acknowledge the text of the broadcast, "they are the ones who have all the money", when he was questioned on it. Eventually, he said about it that he would not have used such language but would have expressed the same reality in a different way. The Chamber also considers the context in which the statement is made to be important. A statement of ethnic generalization provoking resentment against members of that ethnicity would have a heightened impact in the context of a genocidal environment. It would be more likely to lead to violence. At the same time the environment would be an indicator that incitement to violence was the intent of the statement.

1023. Even-handedness was presented in defence of both *Kangura* and RTLM. That *Kangura* reprinted the *19 Commandments* of the Tutsi and that RTLM broadcast an interview with an RPF leader were cited by Defence as distancing the channel of communication from the harmful effects attributed to it. The Chamber notes that in both of these cases, the examples cited do not in fact establish the even-handedness suggested, largely due to the tone and manner in which they were presented. As published, the *19 Commandments* and *The Ten Commandments* are greatly differentiated; *Kangura's* rejection of the former is as apparent as its support of the latter. The clear intent of the publication is through the *19 Commandments* to spread the fear that the Tutsi endanger the Hutu, and then in *The Ten Commandments* to tell the Hutu how to protect themselves from that danger. The message, and the denigration of the Tutsi population, is the same. Similarly, the manner in which RTLM journalist Kantano Habimana presented the RPF, with derogatory references to the tall, milk-drinking Tutsi, hardly suggests even-handedness. The journalist exudes scorn and contempt for the Tutsi while boasting that "even" the *Inkotanyi* can speak on RTLM. Kangura and RTLM were not open or neutral fora. They had a well-defined perspective for which they were known.

1024. The Chamber recognizes that some media are advocacy-oriented and considers that the issue of importance to its findings is not whether the media played an advocacy

role but rather the content of what it was actually advocating. In cases where the media disseminates views that constitute ethnic hatred and calls to violence for informative or educational purposes, a clear distancing from these is necessary to avoid conveying an endorsement of the message and in fact to convey a counter-message to ensure that no harm results from the broadcast. The positioning of the media with regard to the message indicates the real intent of the message, and to some degree the real message itself. The editor of *Kangura* and the journalists who broadcast on RTLM did not distance themselves from the message of ethnic hatred. Rather they purveyed the message.

1025. The Accused have also cited in their defence the need for vigilance against the enemy, the enemy being defined as armed and dangerous RPF forces who attacked the Hutu population and were fighting to destroy democracy and reconquer power in Rwanda. The Chamber accepts that the media has a role to play in the protection of democracy and where necessary the mobilization of civil defence for the protection of a nation and its people. What distinguishes both *Kangura* and RTLM from an initiative to this end is the consistent identification made by the publication and the radio broadcasts of the enemy as the Tutsi population. Readers and listeners were not directed against individuals who were clearly defined to be armed and dangerous. Instead, Tutsi civilians and in fact the Tutsi population as a whole were targeted as the threat.

1026. Both *Kangura* and RTLM, as well as CDR in its communiqués, named and listed individuals suspected of being RPF or RPF accomplices. In their defence, the Accused stated that these individuals were, at least in some cases, RPF members. Nahimana pointed out that the RTLM broadcast of 14 March 1994 included reading from a letter explicitly addressed to an RPF brigade. The letter does indicate, as he noted, that RPF brigades existed. This is not contested. In this broadcast, it was the naming of family members, who were subsequently killed, that was at issue, and even Nahimana conceded that he did not like the practice of broadcasting names, especially when it might bring about their death. Ngeze established with regard to some of the lists published in *Kangura* that the names came from government sources and were therefore official suspects. The Chamber accepts that the publication of official information is a legitimate function of the media. Not all lists and names published or broadcasts came from such sources, however. To the contrary, the evidence reviewed by the Chamber indicates a pattern of naming people on vague suspicion, without articulated grounds, or in those cases where the grounds were articulated they were highly speculative or in some cases entirely unfounded. In these cases, the only common element is the Tutsi ethnicity of the persons named, and the evidence in some cases clearly indicates that their ethnicity was in fact the reason they were named.

1027. Both Nahimana and Ngeze professed a commitment to the truth and defended their communications on that basis. The Chamber questions this commitment and notes the testimony of Nahimana regarding the false RTLM report of the death of Kanyarengwe and Bizimungu. "When there is war, there is war", he said, "and propaganda is part of it". Ngeze's relationship to the truth is reviewed in detail by the Chamber in its discussion of his testimony in paragraphs 875-878. The Chamber considers that the Accused understood their media initiative in the context of war

propaganda, and the truth was subservient to their objective of protecting the population from the RPF through the destruction of the Tutsi ethnic group.

1028. The names published and broadcast were generally done so in the context of a threat that varied in explicitness. An official list of 123 names of suspects was published in *Kangura* No. 40 with an express warning to readers that the government was not effectively protecting them from these people and that they needed to organize their own self-defence to prevent their own extermination. This message classically illustrates the incitement of *Kangura* readers to violence: by instilling fear in them, giving them names to associate with this fear, and mobilizing them to take independent, proactive measures in an effort to protect themselves. In some instances, names were mentioned by *Kangura* without such an explicit call to action. The message was nevertheless direct. That it was clearly understood is overwhelmingly evidenced by the testimony of witnesses that being named in *Kangura* would bring dire consequences. François-Xavier Nsanzuwera called *Kangura* "the bell of death" (see paragraph 237). Similarly, RTLM broadcast a message of fear, provided listeners with names, and encouraged them to defend and protect themselves, incessantly telling them to "be vigilant", which became a coded term for aggression in the guise of self-defence.

1029. With regard to causation, the Chamber recalls that incitement is a crime regardless of whether it has the effect it intends to have. In determining whether communications represent an intent to cause genocide and thereby constitute incitement, the Chamber considers it significant that in fact genocide occurred. That the media intended to have this effect is evidenced in part by the fact that it did have this effect.

1030. The ICTR Appeals Chamber has affirmed that distinct crimes may justify multiple convictions, provided that each statutory provision that forms the basis for a conviction has a materially distinct element not contained in the other.[1119] With regard to incitement, the Chamber notes that instigation as an act of commission of genocide, pursuant to Article 6(1) of the Statute, does not necessarily require the existence of a public call to commit genocide, an element at the core of the crime of public and direct incitement to genocide.

RTLM

1031. RTLM broadcasting was a drumbeat, calling on listeners to take action against the enemy and enemy accomplices, equated with the Tutsi population. The phrase "heating up heads" captures the process of incitement systematically engaged in by RTLM, which after 6 April 1994 was also known as "Radio Machete". The nature of radio transmission made RTLM particularly dangerous and harmful, as did the breadth of its reach. Unlike print media, radio is immediately present and active. The power of the human voice, heard by the Chamber when the broadcast tapes were played in Kinyarwanda, adds a quality and dimension beyond words to the message conveyed. In this setting, radio heightened the sense of fear, the sense of danger and the sense of urgency giving rise to the need for action by listeners. The denigration of Tutsi ethnicity was augmented by the

[1119] *Musema* (AC) paras. 361-363.

Sagittarius

Van: "adrienne schimmel" <adrienneschimmel@hotmail.com>
Aan: <sagitar@hetnet.nl>
Verzonden: vrijdag 27 mei 2011 13:12
Onderwerp: RE: de nachtzaluwen ; duin- en kruidberg - avonturen met Piet Hein

Lieve Nico,

Jee, wat een avonturen allemaal! En zeker dat verhaal over die nachtelijke ontmoeting met die reebok maakte diepe indruk op me.
Heel leuk om het te lezen.
Las trouwens van de week nog in de Volkskrant dat je wekker verstek had laten gaan en dat je sinds kort fervent sportartikelenlezer bent. De wonderen zijn de wereld nog niet uit.
Ik bel je dit weekend.
Dikke kus,
Adrienne

From: sagitar@hetnet.nl
To: adrienneschimmel@hotmail.com
Subject: Fw: de nachtzaluwen ; duin- en kruidberg - avonturen met Piet Hein
Date: Fri, 20 May 2011 16:59:27 +0200

---- Original Message ----
From: Sagittarius
To: n-oomen@planet.nl ; c.gigengack@rocmn.nl ; amber.boven@gmail.com ; mem.steijnen@noorderpoort.nl ; mthg@xs4all.nl ; bettekaspers@hotmail.com ; n-oomen@zonnet.nl ; Rob Boogert ; gvmoll@zonnet.nl
Sent: Friday, May 20, 2011 4:57 PM
Subject: Fw: de nachtzaluwen ; duin- en kruidberg - avonturen met Piet Hein

VERSLAG VAN EEN WARME VOORJAARSNACHT IN APRIL 2011 OP DE VELUWE MET EEN ONTDEKKING

Gisteren nacht heb ik nog op de hei geslapen bij Stroe. Het was prachtig. ´s Avonds zeker vier koekoeken vlak bij me druk roepend in de weer. En heel heel langzaam werd het donker. Nog even een paar leeuwerikken. En even het geratel van een nachtzwaluw. Dan valt de natuur stil, geen wind. Nachten in de open lucht, zonder wind en zwoel, zijn altijd overweldigend. Ze nemen bezit van je. Daarna slecht geslapen, want mijn slaapzak was toch te koud. 38 keer eruit om te piesen. En dan wordt het langzaam sprookjesachtig paars licht, heel teer. De leeuwerikken vullen met hun geluid weer de lucht en ook de koekoeken beginnen opnieuw. Het was weer balsem voor mijn ziel.

Waar was het me om te doen? Vorig jaar hebben (met zekerheid) nog 3 draaihalzen in Nederland gebroed, dat duurt dus niet lang meer. Hoewel ´territoriale' draaihalzen - er trekken er ook een aantal door - op waarneming.nl strikt verborgen worden gehouden, meende ik toch uit intensief googelen te kunnen afleiden dat op die plek er al zo´n 10 dagen eentje zat te roepen en te baltsen. Heb ik hem gezien ? Ja hoor, om zo´n uur op negen meldde hij zich daar al roepend present. Maar toen had ik al urenlang in het omringende gebied tot ver in de omtrek rondgezworven, op zoek naar een mogelijke plek waarnaar hij eventueel verkast zou kunnen zijn. Ik had toen ook al gezien een paartje grauwe kiekendieven (!) en een zwarte wouw, jagend boven heide. En twee wilde zwijnen. Verder had een twee herpetologen ontmoet, die me vertelden dat het gebied goed is voor adders, gladde slangen, hazelwormen en zandhagedissen, en ik had toen zelf al op een fietspad een doodgereden jong addertje gevonden. Het was prachtig daar, ook met al dat jonge frisse groen.

Buiten slapen op een mooie plek onder de open hemel is, ook in Nederland, een bijna transcendente ervaring. Maar voor mij moet het dan wel een warme nacht zijn. Er zijn nog best veel geschikte plaatsen voor, ook in ons land. De duinen, de Veluwe. En ook op de Leusderheide heb ik een prachtige plek, met gegarandeerd ´s nachts en ´s morgens het geratel van nachzwaluwen om je heen. Ga je een volgende keer mee? En mischien is het ook iets voor je dochters en Lia. Per slot van rekening hebben jullie de goeie uitrusting voor nachten buiten!

Nico
---- Original Message ----
From: Paul Steijnen

OM vraagt opnieuw om vrijspraak voor Wilders

26-5-11

AMSTERDAM • Het Openbaar Ministerie heeft gisteren voor de rechtbank in Amsterdam opnieuw algehele vrijspraak gevraagd van PVV-leider Geert Wilders. Volgens de officieren van justitie Birgit van Roessel en Paul Velleman heeft Wilders zich niet schuldig gemaakt aan het beledigen van moslims, het aanzetten tot haat en tot discriminatie.

Wilders heeft zich volgens het OM uitgelaten over de islam, niet over de belijders van die religie. Daarmee is hij niet strafbaar. Bovendien deed Wilders een aantal van zijn omstreden uitspraken in het het politieke debat. De aanklagers vroegen ook vrijspraak voor het aanzetten tot haat en tot discriminatie op grond van ras.

Volgens het OM moeten de vorderingen van de benadeelde partijen niet-ontvankelijk worden verklaard, omdat er voor Wilders integrale vrijspraak is gevraagd. Ook ontbreekt er een rechtstreeks verband tussen eventuele schade en de uitlatingen van Wilders. De benadeelde partijen (behalve individuele personen diverse minderhedenorganisaties en moskeeën) kunnen hun standpunten vrijdag toelichten.

wilders mag doorgaan

stellen. In een lang betoog maakten officieren van justitie Birgit van Roessel en Paul Velleman gisteren duidelijk waarom justitie geen zaak tegen Wilders heeft aangespannen. De PVV-leider heeft zich volgens hen niet schuldig gemaakt aan het beledigen van moslims, het aanzetten tot haat en tot discriminatie.

Volgens justitie moet zijn taakan schappelijke vrede' en is erin ge slaagd om politici te beschuldigen van het aanzetten tot haat tegen moslims heeft, maar dat tegen de islam als zodanig.

Dat is de essentie van de redenering van het OM. Wilders richt in haar pu blieke debat steeds zijn pijlen op de islam als politieke en religieuze ideologie, maar stelt het zijn uitspraken niet over de gelovigen. Ook linkse kringen gaten worden als kliksgroep – moslims – of individuele leden daarvan. Zolang uitspraken niet onmiskenbaar betrekking hebben op een groep mensen wegens hun godsdienst, zijn ze volgens justitie niet strafbaar. Wilders mag dus stellen dat hij een hekel heeft aan het boek de koran, de profeet mohammed of de islam, zolang hij maar niet zegt dat moslims daarom minderwaardig zijn.

Bij het duo niet aan tot haat en/of discriminatie, zegt het OM. Wilders kan immers niet bedoeld hebben op te roepen tot haat, 'alweer het welbevuld opeenhopen van de term islam in de context van de overige uitlatingen van de verdachte leden daartoe niet', aldus de officieren van justitie.

Het is bovendien volgens justitie niet strafbaar om te zeggen dat de koran een fascistisch boek is, dat de profeet mohammed een pedofiel was of dat de islam een achterlijke religie is. Wilders mag heel veel zeggen, betoogden de officieren. In een zeer uitvoerig, grotendeels gelijkluidend requisitoir als in de eerste ronde eisten ze weer vrijspraak op alle punten.

Als hij onschuldig is, zijn er ook geen slachtoffers

Nu vrijspraak is geëist tegen Geert Wilders, hebben de 'benadeelde partijen' geen positie meer, zegt justitie. Het OM heeft alle begrip voor emoties en beroering, maar als Wilders onschuldig is, kunnen er geen slachtoffers bijkomen.

Gisteren is de rechtbank advocaat Nico Steijnen, de man met de grijze pandemonium', moet zijn pleitnota inleveren bij de rechtbank alvorens hij mag spreken. In de bodemheid van de zaak zou dat namelijk een grote stroom door zijn verhaal en geeft precies aan wat hij wel en niet mag uitspreken. De positie van de benadeelde partijen in het proces is beperkt en in de eerste ronde was de chaos rond hun advocaten nog groot, dat wil de rechtbank na voorkomen.

Advocaat Steijnen neemt er vrees genomen mee en bezi maakte kunnen worden," zegt Steijnen. De kwaadwilligheid van Wilders, klinkt de advocaten, wordt gestaafd door Wilders' uitspraken naar een immunitetszaal voor moslims, een verbod op de bouw van moskeeën en een korenverbod.

"Wij komen op voor de gevaren, dat de verdachte wil de- graderen tot mensen van wie tan- gamentele richten met wapens ge- mogen worden," zegt Steijnen. De kwaadwilligheid van Wilders, klinkt de advocaten, wordt gestaafd door Wilders' uitspraken naar een immunitetszaal voor moslims, een verbod op de bouw van moskeeën en een korenverbod.

"Geen enkele moslim gelooft nog dat zo politieke redenen een onbelangrijke te vallen. Het dan zet op te komen voor de fundamentele vrijheden van moslims, zegt Steijnen. Hij vindt dat Wilders' uitlatingen over moslims 'een verdergaande strafbare belediging' zijn.

Ook met de gecensureerde versie van de plotseling aangeleverde pleitnota van Steijnen zijn de officieren van justitie het niet eens. Ze willen de woorden 'de profeet is klaar' en zijn advocaat Bram Moszkowicz, en ook nog in bezwaar te kunnen. Het dan zet op te komen voor de fundamentele vrijheden van moslims, zegt Steijnen. Hij vindt dat Wilders' uitlatingen over moslims 'een verdergaande strafbare belediging' zijn.

Oosten, die sommige passages ook nog 'tijdens het requisitoir' wil kunnen aanpassen. Het OM en de benadeelde partijen, eerder deze maand zich niet te gedragen als 'assistent van het OM'.

Justitie:

26-5-2011
VK

ALBERT DE LANGE

AMSTERDAM – Het Openbaar Ministerie heeft gisteren voor de rechtbank in Amsterdam opnieuw vrijspraak voor Geert Wilders. Zijn beruchte uitspraken zijn 'functioneel in het licht van zijn boodschap', vindt de aanklager.

Een politicus mag moeilijk alles zeggen. Dat is bijvoorbeeld het geval in fora waar bewoordingen van Europa door de islam – te lijd gaat in forse bewoordingen, dan heeft Wilders die vrijheid.

Een verbod op de boerka van zeer strikt islamitisch geloof opgevoede moslimvrouwen, zoals Wilders dat wil, is voor zijn boodschap 'strikt noodzakelijk'. Wilders' verbale uitspraken zijn aanvaarden tot discriminatie, een doordachte metafoor gewoonten en de vrijheid van meningsuiting, zeiden de officieren van justitie Birgit van Roessel en Paul Velleman gisteren in hun requisitoir.

Wilders' uitspraken zijn soms zeer grof en zullen minstens zo vaak als erg kwetsend worden ervaren. Maar desondanks, zo klonk het, blijft hij met zijn uitspraken over de islam binnen de kaders van de wet.

Aan de hand van de wetsgeschiedenis, het Europese recht en een rijke jurisprudentie tekenden de officieren een meetlat waarlangs de uitspraken van Wilders moeten worden gelegd. Op die meetlat staan een paar belangrijke criteria.

De uitspraken moeten over mensen gaan, en niet over de religie die mensen aanhangen. Gelovigen kun je beledigen, een geloof niet.

Gaan de uitspraken over mensen, dan kan de context van de uitspraak ervoor zorgen dat ze toch niet strafbaar zijn. En bovendien mag er in het maatschappelijke en met name het politieke debat erg veel gezegd worden.

Slotsom van die exercitie, zeggen de officieren: Wilders heeft moslims niet beledigd, hij heeft niet aangezet tot haat en hij heeft niet aangezet tot discriminatie.

Maandag mag Wilders' madsman Bram Moszkowicz op het requisitoir reageren.

OM vraagt vrijspraak voor Wilders

26-5-11 TROUW

- PVV-leider is grof maar binnen de wet
- Aandacht voor proces stuk minder

Nico de Pijter

De officieren van justitie merkten het ook nog maar eens op, en er klonk enige opluchting in door: door alle juridische omzwervingen van de afgelopen zeven maanden zou je haast vergeten waar het Wilders-proces ook al weer over gaat. Wat mag Wilders zeggen? Waar liggen de grenzen van de vrijheid van meningsuiting?

Dés te wranger dat au die vragen moeten worden beantwoord de aandacht voor het proces dansig is afgenomen: nog maar een handvol journalisten hoorde gisteren in de rechtszaal aan hoe de twee officieren tot hun antwoorden kwamen op die vragen. Op de publieke tribune was het vrijwel uitgestorven. Dat was tijdens de juridische omzwervingen idrie wraakingen, getuigenverhoren over het berochte diner, inleidende beschietingen en gedelibereer over de vraag of het een eerlijk proces zij wel anders.

Wilders mag heel veel zeggen, betoogden de officieren. In een zeer uitvoerig, grotendeels gelijkluidend requisitoir als in de eerste ronde eisten ze weer vrijspraak op alle punten.

Ja, Wilders' uitspraken zijn soms zeer grof en zullen minstens zo vaak als erg kwetsend worden ervaren. Maar desondanks, zo klonk het, blijft hij met zijn uitspraken over de islam binnen de kaders van de wet.

Aan de hand van de wetsgeschiedenis, het Europese recht en een rijke jurisprudentie tekenden de officieren een meetlat waarlangs de uitspraken van Wilders moeten worden gelegd. Op die meetlat staan een paar belangrijke criteria.

De uitspraken moeten over mensen gaan, en niet over de religie die mensen aanhangen. Gelovigen kun je beledigen, een geloof niet.

Gaan de uitspraken over mensen, dan kan de context van de uitspraak ervoor zorgen dat ze toch niet strafbaar zijn. En bovendien mag er in het maatschappelijke en met name het politieke debat erg veel gezegd worden.

Slotsom van die exercitie, zeggen de officieren: Wilders heeft moslims niet beledigd, hij heeft niet aangezet tot haat en hij heeft niet aangezet tot discriminatie.

Maandag mag Wilders' madsman Bram Moszkowicz op het requisitoir reageren.

OM eist opnieuw vrijspraak Wilders

26-5-2011 Telegraaf

door Saskia Belleman

AMSTERDAM, donderdag de tweede keer gevorderd vrijspraak voor alle fronten. De politierol heeft zich volgens het OM niet schuldig gemaakt aan groepsbelediging, of haat aanzetten tot haat en discriminatie op grond van ras en geloof.

In oktober 2010 vroeg het OM ook al om vrijspraak, maar werd gewraakt. De hele zaak moest over.

Het requisitoir van de officieren van justitie Velleman en Van Roessel bevatte weinig nieuws. Het was vooral de lijn van de dag deed zich aan het begin van de avond voor. De rechtbank besloot de plaidooien van één van de advocaten van de eiseste partijen

• Mr. Steijnen

dat de bijzonder van het proces, nou enkele nu onderbroken, omdat bij zich niet beperkte tot het toelichten van de schade die zijn den, maar zelf een soort requisitoir hield.

Gisteren week Steijnen vee

Ingekorte vorm

ook zijn pleitnota aan d

waarna de rechtbank zich een half uur terugtrok om de tekst te controleren. De strafplicter kreeg zijn verhaal in sterk ingekorte vorm terug. Hij tekende gezamenlijke overheidsaansprakelijkheid van de Staat der Nederlanden, Ahmed Marcouch, Oud Graaf de Savornin Lohman, Oud Graaf de Geer en Hendrik Colijn.

Oud-burgemeester Marcouch van Arnhem, Oud-minister Ronald Plasterk van Binnenlandse Zaken en Oud-minister Piet Hein Donner van Justitie hebben volgens Steijnen 'de grondrechten van moslims' geschonden door rechtshandelingen te verrichten die 'in strijd zijn met de grondbeginselen van het Europese recht'.

Steijnen vindt dat de drie oud-bewindslieden 'de grondrechten van moslims' geschonden door rechtshandelingen te verrichten die 'in strijd zijn met de grondbeginselen van het Europese recht'.

Steijnen vindt dat de drie oud-bewindslieden 'de grondrechten van moslims' geschonden door rechtshandelingen te verrichten die 'in strijd zijn met de grondbeginselen van het Europese recht'.

Benadeelden proces-Wilders ingetoomd

26-5-2011 Volkskrant

AMSTERDAM • In het proc tegen Geert Wilders wegens be leidigen van moslims was het gisteren een mens dat voor de benadeelde partijen zij moesten vertegenwoordigers van de te- aanzetten tot haat tegen moslims. Zo mochten ze geen 'ondraaglijke claims' maken, zoals het verwijt dat Wilders 'verbale terreur' pleegt. Het OM heeft in het proces bepaald dat de benadeelde partijen Wilders, verdachte van aanzetten tot discriminatie, een doodsbedreiging gestuurd zou hebben. Oud-advocaat Bram Moszkowicz, die namens de benadeelde partijen het woord voerde, zei dat hij niet van plan was om de bedreiging te bespreken. Hij wilde het alleen hebben over de 'essentiële beledigingen' van Wilders.

Redelijken en gekken op zoek naar luisteraars in zaak-Wilders

28-5-2011

Van onze verslaggever
Toine Heijmans

AMSTERDAM Het was de dag van de 'benadeelden', zoals de slachtoffers van Geert Wilders in de rechtszaal worden genoemd. Het was de dag van de pijn, de woede, de frustratie en het ongeloof, van de redelijken en van de gekken – maar niemand had nog echt oren naar dat verhaal.

Het einde lonkte, nog maar twee zittingsdagen te gaan, en het leek alsof iedereen het wel had gezien. Zoals een dansvloer ineens leeg kan lopen, zo liep de rechtszaal leeg.

Verslaggevers, cameralui en Rutger Castricum bleven weg. De supportersploeg van Wilders was teruggebracht tot één man: Tweede Kamerlid Harm Beertema. De hashtag #wildersproces deed weinig meer; alleen toen een verwarde man het woord kreeg, kwam Twitter even tot leven (#kreek).

'Het is toch een beetje *Spiderman 2*', zei een journalist die het proces tot nu toe minutieus volgde. 'Het nieuwe is eraf.'

Dat was sneu voor de 'benadeelden', die toch al moeite hadden hun boodschap aan de man te brengen. Ze probeerden van alles. Ze deden werkelijk hun best. De één (Amal Bensalah, een jonge Amsterdamse) vertelde in een persoonlijk verhaal over de schade die Geert Wilders haar had toegebracht. Over de 'hypotheek van haat en angst' die op haar schouders was gelegd, 'een last die ik onmogelijk kan aflossen en waaronder ik bezwijk'.

Een ander (Ties Prakken, emeritus hoogleraar en advocaat) volgde de internationale juridisch-wetenschappelijke weg; ze meanderde van Neurenberg naar Rwanda naar Amsterdam, maar werd telkens geblokkeerd door de rechtbankvoorzitter die zijn strenge gezicht had opgezet, en niet van plan was de boel uit de hand te laten lopen. Soms leek het even alsof ook de rechtbankvoorzitter genoeg had van de dansvloer.

> “Dit is belangrijker dan de kleur van de wijn bij een etentje
>
> Mohamed Rabbae
> 'Benadeelde' in zaak-Wilders

Dat was frustrerend, voor de benadeelden. Een van hen (Mohamed Rabbae) vatte het mooi samen, toen hij opnieuw door de rechter werd onderbroken. 'Deze opmerkingen', zei hij over zijn eigen verhaal, 'zijn belangrijker dan de kleur van de wijn bij een etentje dat hier uitvoerig is behandeld'. Toen dat etentje in de rechtszaal werd besproken, een paar weken geleden, was het proces-Wilders opening van het Journaal, en trending op Twitter (#schalke #hendriks #jansen).

De 'benadeelden' hebben een merkwaardige positie in het proces. Ze mogen hun verhaal vertellen, maar eigenlijk ook niet. Eigenlijk moet het Openbaar Ministerie hun grieven vertalen, maar dat wil vrijspraak. Ook Geert Wilders wil vrijspraak. De 'benadeelden' zijn als enigen uit op een veroordeling, maar daar mogen ze niets over zeggen. Ze mogen alleen iets zeggen over de schade, die ze is toegebracht.

Zo bungelden ze er een beetje bij.

'Wij zitten hier niet in de Tweede Kamer', onderbrak de rechtbankvoorzitter het pleidooi van Mohamed Rabbae. 'Dus wilt u dat onderdeel liever laten?' Niet veel later onderbrak hij hem nog een keer. 'In het Engels zouden we zeggen: *point taken*.'

Moszkowicz zuchtte en steunde. In een pauze praatte hij even met Jeroen de Kreek, een 'benadeelde' die vingerschoenen droeg. 'Mooie schoenen heb je', zei hij.

Het pleidooi van De Kreek dat volgde, was dat van een hevig verwarde man. Hij wilde Geert Wilders, de 'imposante misdadiger', achter de tralies: 'Ik sta hier de democratische rechtsstaat te verdedigen'.

Ties Prakken, Amal Bensalah en alle anderen die serieus werk hadden gemaakt van hun rol als 'benadeelde', krompen ineen.

RECHTBANK AMSTERDAM

Parketnummer: 13/425046-09

PROCES-VERBAAL TERECHTZITTING

Proces-verbaal van de in het openbaar gehouden terechtzitting van bovengenoemde rechtbank, meervoudige strafkamer, op 25 mei 2011.

Tegenwoordig:
mr. A.A.M. van Oosten, voorzitter,
mrs. G.P.C. Janssen en J.C. Boeree, rechters
en mrs. R.R. Eijsten en A. Bernsen, griffiers.

Het Openbaar Ministerie wordt vertegenwoordigd door mrs. B.C.C. van Roessel en P.C. Velleman, beiden officier van justitie.

De voorzitter doet de zaak tegen na te noemen verdachte uitroepen.

De voorzitter stelt de identiteit van de verdachte vast.

De verdachte antwoordt op de vragen van de voorzitter te zijn genaamd:

Geert WILDERS,

geboren in Venlo op 6 september 1963,
ingeschreven in de gemeentelijke basisadministratie persoonsgegevens op het adres Binnenhof 1 A (2513 AA) te 's-Gravenhage.

Als raadsman van verdachte is ter terechtzitting aanwezig mr. A.M. Moszkowicz, advocaat te Amsterdam.

Tevens zijn ter terechtzitting aanwezig mrs. M. Pestman en N.M.P. Steijnen, raadslieden van benadeelde partijen en advocaat respectievelijk te Amsterdam en te Utrecht, en de heren J. De Kreek en M. Rabbae, benadeelde partijen.

De rechtbank hervat het onderzoek in de stand waarin het zich bevond op het tijdstip van de schorsing ter terechtzitting van 23 mei 2011.

De voorzitter vermaant verdachte oplettend te zijn op hetgeen hij zal horen en deelt hem mee dat hij niet tot antwoorden is verplicht.

De voorzitter verklaart het volgende, zakelijk weergegeven:

Zoals bekend heeft een aantal benadeelde partijen bezwaar gemaakt tegen de weigering van het openbaar ministerie om bepaalde stukken toe te voegen aan het

dossier. Op deze bezwaarschriften heeft de rekestenkamer van de rechtbank afgelopen maandagmiddag een beslissing genomen.
Als gevolg daarvan is de petitie, die door mr. Prakken was ingediend, toegevoegd aan het dossier. Alle stukken die besproken moesten worden zijn besproken.
Het openbaar ministerie kan dus direct beginnen aan het requisitoir.

Officier van justitie Van Roessel verklaart het volgende, zakelijk weergegeven:
Wij verwachten ongeveer zes uur bezig te zijn met de voordracht van het requisitoir.

De officieren van justitie voeren beurtelings het woord in overeenstemming met het door de officieren van justitie op schrift gestelde en aan de rechtbank overgelegde requisitoir. De vordering wordt voorgelezen en overhandigt aan de rechtbank.

Het op schrift gestelde requisitoir is als bijlage aan dit proces-verbaal gehecht. De inhoud daarvan geldt als hier ingevoegd.

De officier van justitie vraagt op pagina 6 van het op schrift gestelde requisitoir of de verdediging en de rechtbank akkoord kunnen gaan met aanhechting van het eerder in oktober 2010 gevoerde requisitoir aan het huidige requisitoir, zodat zij daarnaar kunnen verwijzen. Indien dit het geval is, vraagt de officier van justitie daarvan akte.

De raadsman verklaart het volgende, zakelijk weergegeven:
De verdediging is mild vandaag. Dat mag u als ja beschouwen.

De voorzitter deelt mee dat de rechtbank er eveneens mee instemt.

De officieren van justitie zetten het requisitoir voort tot en met pagina 32.

De rechtbank beveelt een onderbreking van het onderzoek voor het nemen van rust.

De rechtbank hervat het onderzoek in de stand waarin het zich voor de onderbreking bevond.

De officieren van justitie zetten het requisitoir voort tot en met pagina 68.

Terwijl de officieren van justitie het woord voeren hebben mrs. L. Nix en T. Prakken, raadslieden van benadeelde partijen en beiden advocaat te Amsterdam, de zaal betreden.

De rechtbank beveelt een onderbreking van het onderzoek voor het nemen van rust.

De rechtbank hervat het onderzoek in de stand waarin het zich voor de onderbreking bevond.

De officieren van justitie zetten het requisitoir voort tot en met pagina 104.

De rechtbank beveelt een onderbreking van het onderzoek voor het nemen van rust.

De rechtbank hervat het onderzoek in de stand waarin het zich voor de onderbreking bevond.

De officieren van justitie ronden het requisitoir af.

Inzake: G. Wilders
Parketnummer: 13/425046-09

De voorzitter verklaart het volgende, zakelijk weergegeven:

Mr. Steijnen heeft op de zitting van afgelopen maandag aangegeven dat hij vandaag zijn vordering zou willen toelichten. Ik wil de camera's vragen te voorkomen dat deze raadsman in beeld komt.

Mr. Steijnen verklaart het volgende, zakelijk weergegeven:

Als ik het goed begrijp, gaan we dus door. Ik heb de rechtbank per e-mail laten weten hoeveel tijd ik nodig heb.

De voorzitter vraagt mr. Steijnen of het klopt dat hij in totaal ongeveer twee uur nodig heeft om de vordering toe te lichten.

Mr. Steijnen antwoordt bevestigend en overhandigt zijn pleitnotities aan de rechtbank. Deze pleitnotities zijn aan dit proces-verbaal gehecht.

De voorzitter verklaart het volgende, zakelijk weergegeven:

De officier van justitie heeft zojuist het kader van wat u als benadeelde partij/slachtoffer mag zeggen weergegeven. Gemakshalve gebruik ik op dit moment de titel slachtoffers. Of de personen die zich als slachtoffer gesteld hebben ook daadwerkelijk slachtoffer zijn, kunnen wij pas later vaststellen.

In de tweede plaats is mij duidelijk geworden dat er veel discussie is geweest over de interpretatie van het wettelijk kader tijdens de behandeling van de vorderingen van de benadeelde partijen door de vorige rechtbank. Het lijkt de rechtbank daarom praktisch dat u van het hypothetische geval uitgaat dat de ten laste gelegde uitlatingen strafbaar zijn. Dat is een veronderstelling. Als die conditio sine qua non niet is vervuld, komt uw vordering niet aan de orde.

De rechtbank beveelt een onderbreking van het onderzoek voor beraad in raadkamer.

De rechtbank hervat het onderzoek in de stand waarin het zich voor de onderbreking bevond.

De voorzitter verklaart het volgende, zakelijk weergegeven:

Indachtig de woorden van de officier van justitie en de rechtbank ten aanzien van het wettelijk kader, heeft de rechtbank, bij doorlezing van uw pleitnotities, kritische kanttekeningen geplaatst bij wat u naar voren wenst te brengen. De rechtbank heeft doorgestreept wat niet binnen dit kader valt. U moet zich beperken tot onderbouwing van de vordering tot schadevergoeding.

Mr. Steijnen verklaart het volgende, zakelijk weergegeven:

Is het ook mogelijk om voor een andere oplossing te kiezen? Ik zou willen voorstellen dat mijn pleitnotities in de gestreepte versie aan het dossier worden toegevoegd. Dan zal ik me bij de bespreking beperken tot een aantal opmerkingen daaromheen. Dan zijn we eerder klaar. Ik heb geen behoefte om het en plein public naar voren te brengen. Als u mij dat toestaat, dan kunnen de andere partijen daar later op reageren. Ik heb er vrede mee als we tot die oplossing zouden kunnen komen. Ik wil dan nog wel een paar opmerkingen maken ten aanzien van wat het openbaar ministerie heeft gezegd.

De voorzitter verklaart het volgende, zakelijk weergegeven:

Het lijkt mij verstandig dat u dat gedeelte van de pleitnota dat niet door de rechtbank is weggestreept voorhoudt. U hebt dat uitgebreid voorbereid. Als u nu improviseert dan slaat u wellicht dingen over die u wel had willen zeggen.

Mr. Steijnen verklaart het volgende, zakelijk weergegeven:

Ik heb daar geen behoefte aan.

De voorzitter verklaart het volgende, zakelijk weergegeven:

Indien uw pleitnotities zouden worden aangehecht aan het proces-verbaal van de zitting moet u uw pleitnotities wel hebben uitgesproken, een en ander volgens de regels van het Wetboek van Strafvordering.

Mr. Steijnen verklaart het volgende, zakelijk weergegeven:

Mijn voorstel was dat het gecommuniceerd zou kunnen worden naar de andere partijen.

Voorafgaand aan mijn pleitnotities heb ik een paar opmerkingen ten aanzien van wat de officieren van justitie hebben gezegd. Het gaat hier met name om wie een actie zouden hebben en wie rechtstreeks belanghebbende zijn. De officieren noemden volgens mij het arrest Jannaat. Daaruit zou blijken dat clubs of personen niet kunnen worden aangemerkt als zijnde in hun persoonlijk belang getroffen. Als dat inderdaad de inhoud van het arrest is, vind ik dat daar vraagtekens bij gezet moeten worden. De kring van belanghebbenden is een heel specifieke figuur, ook in het civiele en in het bestuursrecht.
In deze tijd gaat het vaak om honderden, duizenden, miljoenen getroffen mensen. Dat kan bijvoorbeeld gebeuren door een kernramp. Daarvan kan iedereen slachtoffer worden. Dat is niet voldoende specificeerbaar. Dat geldt bij kerncentrales, maar ook in dit geval. Iedereen dreigt te worden getroffen door de aanval op de rechtsstaat.

Mr. Steijnen voert het woord in overeenstemming met de door de rechtbank gestreepte versie van zijn pleitnotities. Deze versie van de pleitnotities is als bijlage aan dit proces-verbaal gehecht

De raadsman van verdachte verklaart het volgende, zakelijk weergegeven:

Ik weet niet wat de rechtbank heeft doorgestreept in de pleitnotities, maar als ik hoor wat er nog staat dan kan ik me daar wel iets bij voorstellen. Ik heb de laatste vijf alinea's aangehoord en gewacht tot ik iets zou zeggen, maar ik vind dat mr. Steijnen nu buiten het wettelijke kader treedt. Ik verzoek de rechtbank nogmaals naar de inhoud van de pleitnotities te kijken.

De voorzitter verklaart het volgende, zakelijk weergegeven:

De rechtbank heeft tijdens de schorsing de pleitnotities gescreend. De rechtbank heeft niet elk woord kunnen beoordelen. De rechtbank weet niet precies wat mr. Steijnen gaat zeggen. Achteraf zal de rechtbank de relevantie zorgvuldig bepalen en geen rekening houden met dingen die niet relevant zijn. Zo nu en dan zullen er dingen gezegd worden die in het grensgebied liggen.

Inzake: G. Wilders
Parketnummer: 13/425046-09

De raadsman verklaart het volgende, zakelijk weergegeven:
Het gaat er mij niet om dat ik iets hoor wat ik niet prettig vind. Ik heb te waken voor de belangen van mijn cliënt en ik vraag uw rechtbank om op te treden tegen de raadsman van de benadeelde partij, die buiten de kaders treedt.

De voorzitter verklaart het volgende, zakelijk weergegeven:
Door daarover discussie te voeren gaat het langer duren. Met deze incidenten kost het meer tijd.

De raadsman verklaart het volgende, zakelijk weergegeven:
Het gaat mij niet om incidenten. Ik vind nog steeds dat de rechtbank heeft te bepalen of mr. Steijnen buiten het kader treedt. U zegt terecht dat u niet weet wat hij gaat zeggen, maar u moet wel ingrijpen op het moment dat het te ver gaat.

De voorzitter verklaart het volgende, zakelijk weergegeven:
Het is aan mij daarover te beslissen. De rechtbank doet haar best om zo scherp mogelijk te zijn. Als u mr. Steijnen nu verder laat spreken.

De raadsman verklaart het volgende, zakelijk weergegeven:
Dat doe ik niet op het moment dat hij verder gaat op de manier zoals hij nu doet.

Mr. Steijnen verklaart het volgende, zakelijk weergegeven:
Al zal mr. Moszkowicz het niet prettig vinden, ik zal kort wat herhalen.

Mr. Steijnen en zijn kantoorgenoot, mr. E. Olof, eveneens advocaat te Utrecht, dragen de pleitnotities verder voor, voor zover deze niet is doorgestreept.

Vervolgens deelt de voorzitter als beslissing van de rechtbank mee dat het onderzoek wordt geschorst tot de terechtzitting van **27 mei 2011 om 09.00 uur**.

De voorzitter zegt verdachte en de raadsman aan tegen voornoemd tijdstip wederom ter terechtzitting te verschijnen.

Waarvan is opgemaakt dit proces-verbaal, dat door de voorzitter en de griffiers is vastgesteld en ondertekend.

Advocatenkantoor Steijnen, Olaf & Stelling
Couwenhoven 32-05
3703 ER ZEIST
tel. 030-6956867
e-mail: sagitar@hetnet.nl

PLEITNOTITIES

voor de zitting van **25 mei 2011** van de meervoudige strafkamer van de rechtbank te Amsterdam

van

mr. N.M.P. Steijnen

inzake

OM/Wilders, parketnummer 425046-09

namens de vertegenwoordigde benadeelde partijen

Voorzitter, leden van de rechtbank,

I. Beperking tot alleen een aantal kernopraepen van de verdachte

1.1 Wij komen hier met onze aktie benadeelde partijen met name op voor 'gewone' moslims in ons land. Dit via de door ons vertegenwoordigde organisaties, met name ook moslim-organisaties, waaronder een aantal moskeeën, en natuurlijke personen.

1.2 Wij komen daarmee op precies voor die bevolkingsgroep die de verdachte tot tweederangs burgers wil devalueren. Die de verdachte wil degraderen tot burgers van ons land, waarvan fundamentele mensenrechten dus gerust

niet de vrijheid zouden mogen worden getreden. Alhans volgens de verdachte.

1.3 Als we het over de persoon van Wilders hebben, zullen wij in het vervolg geregeld van 'de verdachte' spreken. Want het zijn van verdachte is per slot van rekening hier in dit strafproces nog steeds zijn positie. Al is hij door zichzelf, door de media, door de publieke opinie en ook door uw collega-magistraten rechts van u, het OM, al lang en breed uitgeroepen tot de vermoorde onschuld. En wordt hij tegelijkertijd systematisch voorgesteld als slachtoffer van dit 'heksenjacht-proces'.

1.4 Het volgende is hier dan speciaal van belang:
Wij keren ons, in het kader van onze vordering benadeelde partijen niet tegen alle uitlatingen van de verdachte die hier door het OM ten laste zijn gelegd. Want de benadering van het OM om, reeds ten tijde van de initiële fase van de aangiftes, in een aantal gevallen zelfs jaren te wachten met een oordeel over deze aangiftes en dan, als er dan toch eindelijk eens een keer van moest komen, meteen maar gelijk een hele schoenendoos met losse citaten van Wilders op tafel leeg te kieperen, wordt door ons beschouwd als een doelbewuste poging van dit OM om alleen maar zoveel mogelijk mist te creëren.

1.5 In plaats daarvan ontlenen wij onze vordering benadeelde partijen uitsluitend aan een drietal hetze-oproepen van de verdachte tegen moslims, en daarmee dus tegen onze cliënten, waartegen door ons reeds in een vroeg stadium, in feite al van meet af aan, door middel van het doen van aangifte juridische acties ondernomen.

Door ons werd daarvan dan ook al aangifte gedaan onmiddellijk nadat de verdachte met de drie hier bedoelde hetze-oproepen was gekomen.

1.6 Bij het drietal hetze-oproepen van de verdachten waar het ons hier om gaat, handelt het om een aantal 'kernuitlatingen' van de verdachte, die als het meest verstrekkend zijn aan te merken en die als volgt zijn te parafraseren: de oproep 'Stop de verdere toelating van moslims tot Nederland', de oproep 'Verbiedt de bouw van nieuwe moskeeën in Nederland' en de oproep 'Verbiedt de koran in ons land'.

1.7 Het zijn met name déze hetze-oproepen van Wilders, waartegen door ons dus reeds eerder, namens onze cliënten, meteen al aangiftes werden gericht, die de mate van kwaadwillendheid van deze verdachte het meest

direct weerspiegelen

2. Het optreden van Wilders als juridische en feitelijke realiteit - imminente dreiging

2.1 Als wij het hier, in het vervolg, zullen hebben over deze drie hetze-oproepen van de verdachte, dan zullen wij het in dit verband doorgaans **niet** hebben over, kort en goed, deze drie uitingen van Wilders, maar in het vervolg hoofdzakelijk spreken van wat wij dan verder zullen aanduiden als 'het optreden van Wilders'. En van wat dit 'optreden van de verdachte' voor onze cliënten als benadeelde partijen voor rechtstreekse schadelijke gevolgen heeft. Ook het OM spreekt overigens regelmatig van 'handelingen' van Wilders als het over zijn uitingen gaat.

2.2. Waarom zullen wij hier verder consequent spreken van 'het optreden van Wilders' en 'de directe gevolgen daarvan voor mijn cliënten' waar het, formeel-juridisch gesteld, gaat om bepaalde uitlatingen van Wilders?

Wij zullen hier in het vervolg consequent spreken van 'het optreden van Wilders' en niet over 'de uitlatingen van Wilders', omdat, voorzitter, anders dan de diep gewortelde mythe luidt, de hier in het geding zijnde uitlatingen van Wilders het stadium van het zijn van enkel en alleen maar uitlatingen - zo zij al ooit juridisch als 'enkel en alleen uitlatingen' beschouwd konden worden - althans dan in elk geval **nú** reeds lang voorbij zijn.

2.3 De verdachte gaat er prat op dat hij, anders dan de door hem verfoeide politici, zegt wat hij meent en meent wat hij zegt.
Hij heeft daar zelfs zijn politieke handelsmerk van gemaakt.

2.4 Maar met dat laatste heeft zich hier dan inmiddels ook tegelijkertijd een reusachtig en schrikbarend element in onze maatschappelijke constellatie genesteld. En dat is dat de verdachte hier niet alleen zegt wat hij meent. Maar bezig is met een keiharde politieke machtsvorming om wat hij zegt ook in de praktijk uitgevoerd te krijgen.

2.5 De uitlatingen 'er mogen geen moslims meer tot Nederland toegelaten', 'er worden geen nieuwe moskeeën in ons land gebouwd' en 'het wordt in ons land verboden om nog langer de koran te lezen' zijn dan ook geen eenmalige uitlatingen, die de verdachte zich zomaar eens een keer heeft laten ontvallen. Maar het zijn daarentegen, in alle openheid, voor de verdachte

programmapunten die deel uitmaken van zijn politieke agenda.

2.6 Deze kernuitlatingen van de verdachte, waarin hij aangeeft wat hem **werkelijk** voor ogen staat, waar het hem **werkelijk** om te doen is, zijn dan ook - zo zij al ooit enkel als zo maar uitlatingen te beschouwen zijn geweest - het karakter van alleen zomaar uitingen al ver ontstegen. Lichtjaren ver.

2.7 En zo wordt dat dan ook gevoeld in de dagelijkse beleving van onze cliënten, de 'gewone' moslims in ons land. En wie in ons land zal, anders nog dan de moslims in ons land, waaronder onze cliënten, in het klimaat dat vandaag de dag in ons land is ontstaan, nog met de hand op het hart durven volhouden dat een politieke realiteit in ons land, zoals door de verdachte hier met deze hetze-oproepen als diens streven wordt verfolkt

> - en waarin dus wordt opgeroepen tot het totstandbrengen van een maatschappelijke realiteit waarin een verdere toelating van moslims tot ons land, een verbod van de bouw van nieuwe moskeeën in ons land en een verbod van de koran in ons land -

ook op de langere duur tot de politieke onmogelijkheden zou behoren?

2.8 Geen zinnig mens zal kunnen ontkennen dat de verdachte met de politieke machtsvorming, gericht op het voor mijn cliënten absolute schrikbeeld dat voortaan geen moslims meer naar Nederland zullen mogen komen, dat zij hier in ons land niet langer moskeeën zullen mogen bouwen en in ons land niet langer meer de koran zullen mogen lezen, al een heel eind op streek is.

2.9 Het staat dan ook vast dat geen enkele moslim, waaronder ook niet onze cliënten, diep in zijn of haar hart nog zonder meer gelooft dat een dergelijke politieke realiteit waartoe deze verdachte ophitst, een voor wat betreft ons land nog altijd geheel irreëel perspectief zou vormen.
Onze moslim-cliënten voelen de slagschaduw van een daadwerkelijke voltrekking van een dergelijk angstaanjagend scenario al lange tijd steeds verder over zich heen kruipen.

2.10 Deze uitingen van de verdachten zijn dan ook, zoals gezegd, al lang geen uitlatingen meer. Maar het zijn, voor onze cliënten, al lang levende fantomen geworden. Die zich aan hen als reëel dreigende perspectieven voor ogen spoken. Die zich, ten koste van hen, reëel dreigen te materialiseren.

Het zijn opzweepingen van de verdachte, die voor onze cliënten grimmige werkelijkheid dreigen te worden.

3. Wat hier juridisch daadwerkelijk ter beoordeling voorligt

3.1 Wij zijn hiermee dan inmiddels aangeland bij een belangrijk onderdeel van de rechtstreekse negatieve consequenties van dit optreden van de verdachte voor onze cliënten

3.2 Voorzitter, zoals ook al in onze "**Amicus curiae-brief in de zaak Wilders**", die door ons aan het procesdossier is toegevoegd nader wordt geanalyseerd: als rechtens zou worden aanvaard dat de verdachte voor deze verderfelijke programmapunten aan politieke machtsvorming zou mogen doen, dan is de logische consequentie daarvan dat, als de verdachte daarvoor uiteindelijk een politieke meerderheid weet te vinden, deze programmapunten, gericht tegen onze cliënten, ook daadwerkelijk mogen worden uitgevoerd.

3.3 Anders zou immers 'democratie' een systeem zijn van elkaar voor de gek houden. Waarbij wél, ten einde bepaalde programmapunten te bereiken, aan politieke machts -vorming zou mogen worden gedaan. Zoals de verdachte nu uitdrukkelijk doet ten aanzien van de programmapunten 'een verbod om nog langer moslims tot Nederland toe te laten', 'een verbod om hier in Nederland nog langer moskeeën te bouwen' en 'een verbod om in Nederland nog langer de koran te lezen'. Maar waarbij dan, als daar dan uiteindelijk een politieke meerderheid voor tot stand zou zijn gebracht - en dus puntje bij paaltje zou zijn gekomen - een dergelijk hellefestijn plotseling niet door zou mogen gaan. En invoering van dergelijke programmapunten plotseling niet zou zijn toegestaan en een strafbaar feit zou vormen.
Democratie zou op die manier dan een fopspeen zijn van ongekend formaat.

3.4 De conclusie kan dan ook geen andere zijn dan deze.
Als de verdachte, ten koste van onze cliënten, aan politieke machtsvorming mag doen voor zijn politieke agendapunten 'een verbod om nog langer moslims tot Nederland toe te laten', 'een verbod om hier nog langer de koran te lezen' en 'een verbod om nog langer in ons land moskeeën te bouwen' - als dat juridisch aanvaardbaar wordt geacht en niet in strijd met de nationale en internationale anti-discriminatiewetgeving wordt geoor-

deeld, dan betekent dit dat, als de verdachte daarvoor uiteindelijk een politieke meerderheid vindt, ook de daadwerkelijke uitvoering van deze programma-punten als rechtens toelaatbaar moet worden aanvaard.

3.5 Er kan er geen sprake van zijn dat, als de verdachte voor deze programmapunten een meerderheid zou hebben gevonden, hier plotseling een cesuur zou gelden, waarin dan als het ware gesteld zou worden:

> 'ja, maar de verdachte mocht wél proberen een politieke meerderheid - de vijftig procent plus één - voor de invoering van deze programmapunten tot stand te brengen, maar nu het zover is en de meerderheid van de bevolking heeft hierop ingezet, blijkt het toch opeens niet te mogen'.

Nogmaals, zo'n hantering van de democratie zou je reinste verlakkerij zijn van het electoraat, en daarmee van de Nederlandse bevolking.

3.6 De mogelijkheid dat de verdachte voor de hier in het geding zijnde uitlatingen - die dus inmiddels al lang en breed deel uitmaken van zijn politieke agenda en als zodanig onderwerp zijn van politieke machtsvorming - inderdaad uiteindelijk een politieke meerderheid zal vinden, hangt daarbij als een zwaard van Damocles boven de hoofden van onze cliënten. En werpt zijn schaduw reeds vooruit

3.7 En alleen al het streven ernaar vergiftigt intussen al lang en breed het maatschappelijke klimaat jegens de gewone moslims, die onze cliënten zijn.

3.8 En van deze vergiftiging van het politieke klimaat door de verdachte zijn hier met name ook onze cliënten rechtstreeks het slachtoffer.

3.9 Het gaat in de onderhavige rechtszaak tegen de verdachte dus al lang niet meer - zo het daarover ooit is gegaan - om de vraag of Wilders mag zeggen 'Verbiedt de verdere toelating van moslims tot Nederland', 'Verbiedt de bouw van nieuwe moskeeën in ons land' en 'Verbiedt de koran in ons land'. Maar of hij, gericht tegen onze cliënten, zijn verderfelijke politieke machtsvorming met betrekking tot deze programma-leuzen mag voortzetten.

3.10 Daarom, voorzitter, spreken wij hier niet in termen van de 'uitlatingen van Wilders', maar van 'het optreden van Wilders'.

De onderhavige hetze-oproepen van de verdachte waar het hier om gaat zijn immers geen, al of niet eenmalige, uitlatingen. Het gaat hier om een continuüm van politieke streven, serieus gericht op een te bereiken politiek en maatschappelijk doel. De invoering van een programma tot politieke en maatschappelijke ontrechting van onze cliënten en de aantasting van hun fundamentele mensenrechten.

3.11 Daarom ook, voorzitter en leden van deze rechtbank, anders dan diep gewortelde mythe en de maatschappijbrede waanvoorstelling die hier in dit verband kunstmatig in stand worden gehouden willen, staat in deze strafzaak veel meer terecht dan zomaar enkele uitlatingen van de verdachte.

Wat hier, in zijn meest verstrekkende gedaante - en over die meest verstrekkende gedaante hebben we het hier - thans ter beoordeling voorstaat is - zo dit overigens al ooit anders geweest zou zijn - immers inmiddels niet langer: mag Wilders zeggen wat hij van plan is te doen, maar mag Wilders doen wat hij zegt ?

3.12 Met andere woorden, anders dan de diep gewortelde mythe hier luidt, waarbij dan steeds weer, maatschappijbreed de roep klinkt:

> 'Wat zullen we nou beleven, Wilders mag toch zeker zeggen wat hij wil?
> We hebben hier toch immers vrijheid van meningsuiting?',

gaat het bij de onderhavige zaak in hoofdzaak al lang niet meer de vrijheid van meningsuiting van Wilders. Wat hier, in deze rechtszaak, op het spel staat en ter beoordeling voorligt is, veel verder dan dat, de vraag - en we hebben het hier dan nadrukkelijk en bij uitstek over een rechtsvraag -: mag Wilders de hier aldus door hem geformuleerde programmapunten ook daadwerkelijk in praktijk brengen?

3.13 Deze ten laste gelegde uitlatingen dienen dan ook niet uitsluitend en alleen als al of niet strafbare uitingen te worden beoordeeld, maar de rechter heeft de taak om hier ook in zijn oordeelsvorming te betrekken of in het kader van het hier tenlastegelegde ook wellicht andere strafrechtelijke normen, verbonden met discriminatie, zijn overschreden. Waaromtrent het OM dan een strafrechtelijke beoordeling achterwege heeft gelaten. Zoals bijvoorbeeld de normen van artikel 137c of 137f Sr.

4. **De exclusieve en rechtstreekse verantwoordelijkheid van de verdachte voor de gevolgen van diens optreden**

4.1 In dit verband willen wij nu even een zijstap maken naar de rechtstreekse verantwoordelijkheis die de verdachte valt toe te rekenen voor de schade die hij met zijn optreden onze cliënten toebrengt.
Voorzitter, om daar nu maar meteen geen misverstand over te laten bestaan, als het aankomt op de vergiftiging van ons maatschappelijke klimaat jegens onze cliënten, die van dit optreden de dupe zijn - en over dat rechtstreeks de dupe zijn van onze cliënten van dit optreden van de verdachte komen we verderop nog uitgebreid inhoudelijk te spreken -, dan is er maar één persoon die voor de aldus ook aan onze cliënten rechtstreeks toegebrachte schade de verantwoordelijkheid draagt. En dat is de persoon van de verdachte.

4.2 Dit niet alleen omdat hij de exclusieve bron is van deze politieke programmapunten 'geen moslims meer tot ons land toelaten, 'geen nieuwe moskeeën in ons land' en 'de koran moet verboden worden' Maar ook omdat hier geldt: buiten Wilders bestaat er niets op het onderhavige vlak.

4.3 Het bedrijf-Wilders is een absoluut eenmansbedrijf. De zogeheten Partij voor de Vrijheid (PVV) bestaat juridisch wel, maar is tegelijkertijd louter een maatschappelijke fictie Het is een partij bestaande uit één lid, enkel de verdachte. Alles wat door die zogeheten 'PVV' aan politiek en aan beleid wordt opgezet, waar ook in Nederland en op welk politiek of maatschappelijk echelon dan ook, is dus terug te voeren op de verdachte.

4.4 Het is dan ook volstrekt eenvoudig: als het er om gaat wie hier verantwoordelijk is voor de aanzetten tot haat en discriminatie die uit de partijprogrammapunten 'geen verdere toelating van moslims meer in ons land ', 'geen nieuwe moskeeën meer in ons land' en 'het lezen van de koran wordt hier verboden' spreken, en voor de reeds thans als gevolg van deze hetze-oproepen optredende vergiftiging van het maatschappelijke klimaat, waarvan onze cliënten de dupe zijn, dan is dat enkel en alleen de verdachte

4.5 Als het erom gaat wie verder als drijvende kracht verantwoordelijk is voor de politieke machtsvorming met betrekking tot deze abjecte politieke agendapunten en voor de pogingen tot volvoering tot dit politieke doel dan is dat niet zoiets als 'de PVV' als feitelijke abstractie en mystificatie. Dan is dat maar één man: de verdachte.
Alles is tot hem terug te voeren.

Hij trekt aan de touwtjes en de poppen bewegen.

4.6 Als het er dan ook om gaat wie hier de rechtstreekse verantwoordelijkheid draagt voor de gevolgen van de hier aan de orde zijnde hetze-oproepen en daarop gebaseerde politieke campagne, gericht op discriminatie, als het gaat om de ontsteltenis, de sfeer van dreiging en de toenemende tekeningen van maatschappelijke diskwalificatie en uitsluiting die hiermee in ons land nu al jegens moslims, en daarmee ook jegens onze cliënten worden bewerkstelligd - wij komen daarover nog nader te spreken - dan is de zaak dus simpel en eenvoudig: dat is enkel en alleen de verdachte.

4.7 Het is dan ook maar één persoon, die voor de aldus ook aan onze cliënten rechtstreeks toegebrachte schade de verantwoordelijkheid draagt. En dat is de persoon van de verdachte.

5. Inhoud en karakter van de schade die de verdachte aan onze cliënten rechtstreeks toebrengt

5.1 Voorzitter, het vormt ook voor u en de leden van uw rechtbank - evenals voor ieder ander in ons land - een evident en glashelder maatschappelijk gegeven: alleen al het openlijke streven van de verdachte naar een steeds groeiende politieke machtsvorming met betrekking tot het verbieden om verder nog moslims tot ons land toe te laten, het verbieden om nog langer moskeeën in ons land te bouwen en het verbieden om in ons land nog langer de koran te lezen, trekt op onze cliënten een ongelooflijk zware wissel.

5.2 De vanzelfsprekendheid van het feit dat zij deel uitmaken van de Nederlandse samenleving wordt aldus steeds verder ondergraven en hun recht op het ongestoord uitoefenen van hun religie komt daarmee steeds verder onder pressie.

5.3 Nogmaals - het kan niet genoeg worden benadrukt -, het is dus bepaald een dwaling dat hier de kernvraag zou zijn - of zelfs maar ooit geweest zou zijn - of de verdachte mag zeggen: 'Verbiedt de verdere toelating van moslims tot ons land', 'Verbiedt de bouw van nieuwe moskeeën in ons land', 'Verbiedt de koran in ons land'. De juiste juridische vraagstelling is hier - en dat is dan ook wat hier voor u ter beoordeling voorligt - de vraag of het rechtens toelaatbaar is dat de verdachte, met het oogmerk om deze onderwerpen als onderdeel van zijn politieke programma door te voeren,

voor de realisatie van deze oproepen aan politieke machtsvorming doet. En daarbij reeds nu, in deze fase van machtsvorming voor een dergelijk politiek programma, het politieke en maatschappelijke klimaat voor onze cliënten steeds verder vergiftigt en onleefbaar maakt.

6. Een oproep 'Verbiedt de verdere komst van christenen naar ons land' versus een oproep 'Verbiedt de verdere komst van moslims naar ons land'

6.1 Voorzitter, het is hier wellicht het juiste moment om hier even nog een volgende zijsprong te maken. Wij willen hier, en dit dus hier terzijde, in dit verband gelijk maar even ingaan op wat we hier zouden willen aanduiden als een plompe vergelijking. En dat is de vergelijking dat omdat immers iedereen in ons land zou mogen roepen: 'Verbiedt de verdere komst van christenen naar ons land', 'Verbiedt de verdere bouw van christelijke kerken in ons land 'en 'Verbiedt in ons land verder het lezen van de bijbel', dus ook geroepen zou mogen worden waartoe de verdachte hier oproept: 'Verbiedt de verdere komst van moslims naar ons land', 'Verbiedt de verder bouw van moskeeën in ons land' en 'Verbiedt hier verder het lezen van de koran' .Voor velen in ons land is een dergelijke vergelijking klaarblijkelijk het toppunt van hun gevoel voor logica en tegelijk de top van intellectuele inspanning .

6.2 Wij hebben in dit verband al gewezen op een fundamenteel aspect van het beoordelingskader dat hier, in deze zaak, aan de orde is. Wilders roept niet zomaar iets. Hij is bezig met de realisatie en uitvoering van een gericht politiek programma.

6.3 Het roepen van leuzen als 'Verbiedt de verdere komst van christenen naar ons land', 'Verbiedt de verdere bouw van christelijke kerken' en 'Verbiedt het lezen van de bijbel' zal daarbij dan, maatschappelijk gezien - als het al gemeend zou zijn - niets anders representeren dan de mening van een zonderling of een handvol zonderlingen. Met - en daar gaat het om - een maatschappelijke impact van nul. Niemand heeft daarvan dan ook maar iets te vrezen.

6.4 Zouden zonderlingen die dergelijke leuzen serieus aanheffen, een politieke beweging oprichten om de inhoud van dergelijke leuzen als politieke programmapunten daadwerkelijk als hun politieke doel gerealiseerd te krijgen, dan is de kans dat dit een serieus te nemen politieke beweging

wordt, eveneens volstrekt nul

6.5 Dergelijke zonderlingen zouden zich immers, met een dergelijk programma, ook niet keren tegen een maatschappelijke minderheid, maar zich richten tegen wat al tweeduizend jaar lang tot de kern van onze samenleving behoort.

6.6 Ook het OM geeft in zijn requisitoir aan dat als, in het algemeen gesproken, er van een op zichzelf discriminatoire uitlating geen serieuze impact is te verwachten geen negatieve uitwerking op derden, de ratio voor toepassing van de anti-discriminatiebepa-lingen in een dergelijk geval ontbreekt.

6.6 Hoe anders is dat bij wat de verdachte doet.
Die keert zich met dergelijke programmapunten, op een manier die we in onze recente geschiedenis al eerder hebben gezien, tegen een kwetsbare minderheid. Waaronder dus onze cliënten. Gericht op discriminatie en uitsluiting van die minderheid. En deze verdachte heeft daarvoor, met dank aan het OM dat al die tijd - jarenlang dus - heeft stilgezeten, inmiddels al een kolossale maatschappelijke ondersteuning weten te genereren.

6.7 Wat de verdachte doet dreigt daarbij steeds ernstiger serieuze maatschappelijke implicaties te krijgen, ten koste van een kwetsbare minderheid. Wat een willekeurige 'hadjememaar'-figuur zou roepen, gericht op uitbanning van het christendom en van cristenen, zou nul implicatie hebben. Als er verder al enige maatschappelijke aandacht aan zou worden besteed, waarvoor de kans eveneens zo ongeveer nul is

6.8 Iedereen die hier dan ook niet de meteen al in het oog springende reusachtige verschillen ziet tussen wat de figuur van de verdachte doet als hij oproept tot - alsmede in snel tempo politieke macht vergaart gericht op - discriminatie en uitsluiting van moslims in ons land, waaronder dus ook van onze cliënten, en wat enig ander 'hadjememaar'-figuur hier zou doen, die zou oproepen tot discriminatie en uitsluiting van christenen in ons land, is ofwel of behept met verstandelijke gebreken ofwel volstrekt te kwader trouw.
Meestal zal het hier dan neerkomen op kwade trouw.

7. De maatschappijbreed gekoesterde fabel dat Wilders zich alleen tegen 'de islam' zou keren

7.1 Voorzitter, dan is er hier het volgende.
Wij willen het hier in dit proces tegen de verdachte, op dit moment en in deze rechtszaal, duidelijk en ondubbelzinnig gesteld hebben: de brede maatschappelijke cohorten - commentatoren, media-vertegenwoordigers, politici en heel speciaal met ook het OM - die, tegen de alles verpletterende evidentie van het tegendeel in, meegaan met de volstrekt loze en brutaal misleidende bewering van de verdachte dat hij zich niet zou keren tegen moslims, maar alleen tegen de islam, handelen daarmee, willens en wetens, eveneens volstrekt te kwader trouw.

7.2 Een uitlating van de verdachte als

> **"De kern van het probleem is de fascistische islam, de zieke ideologie van Allah en Mohammed zoals neergelegd in de islamitische Mein Kampf: de Koran"**,

vormt bij dit alles voor Wilders precies de reden en de grondslag waarom deze verdachte allerlei draconische maatregelen eist tegen moslims, en daarmee tegen onze cliënten.

7.3 En over die tegen moslims, en daarmee tegen onze cliënten gerichte maatregelen hebben we het hier nu juist.

7.4 Want, zoals voor iedereen die ogen heeft om te zien en oren om te horen, volstrekt helder en ondubbelzinnig is, eist de verdachte geen maatregelen tegen 'de islam', maar eist hij maatregelen tegen reëel bestaande mensen. Tegen een hele bevolkingsgroep. Tegen moslims. En daarmee tegen onze cliënten.

7.5 **ZIJ** - met de nadruk op zij - moeten verder uit Nederland geweerd worden. Moslims dus.

Niet zo iets als 'de islam' moet verder uit Nederland geweerd worden. Maar moslims.

ZIJ - met de nadruk zij - mogen verder in Nederland geen moskeeën meer bouwen. Dat wil dus zeggen: moslims dienen verder van het recht worden uitgesloten om hier nog langer moskeeën te bouwen.

Niet zoiets als 'de islam' zal hier verder geen mos-

kunnen meer mogen bouwen, maar moslims
Onze cliënten dus

ZIJ - met de nadruk op zij - mogen verder, als het aan de verdachte ligt, niet langer de koran lezen. Moslims dus.
Waaronder onze cliënten.

Niet zo iets als 'de islam' zal dan ook door een verbod om de koran te lezen, zoals door de verdachte gewild, worden getroffen, maar moslims
Waaronder dus onze cliënten

7.6 Bij dit alles moet worden vastgesteld - en in de overwegingen en de beoordeling van uw rechtbank worden betrokken - dat de verdachte er in is geslaagd om, als een ware rattenvanger van Hamelen, hele reeksen opinieleiders, commentatoren, politici, en zelfs ook het OM, ook wat dit aangaat in zijn voetspoor mee te krijgen. Als zou de verdachte zich tegen 'de islam' keren.

8. Een zogenaamd 'publiek debat' over de programmapunten van de verdachte als zijnde inmiddels volstrekt salonfähig - rechtstreekse schadelijke gevolgen van het optreden van de verdachte voor onze cliënten

8.1 Maar niet alleen is de verdachte er in geslaagd om, tegen elke evidentie in, hele reeksen opinieleiders, commentatoren, politici en - wij herhalen - zelfs ook het OM achter zijn even evidente als brutale leugen te krijgen dat hij zich in hoofdzaak tegen zoiets als 'de islam' zou keren, in plaats van tegen moslims, maar - nog ernstiger - de verdachte is er ook in geslaagd om diezelfde volksstammen van commentatoren, opinieleiders, politici en dergelijke tot het uitgangspunt te brengen dat over de hier in het geding zijnde weerzinwekkende maatregelen tegen moslims - een verbod om nog langer moslims tot ons land toe te laten, een verbod om hier nog langer moskeeën te bouwen en hier nog langer vrijelijk de koran te mogen lezen - een serieus publiek debat mogelijk zou moeten zijn.

8.2 Kunt u zich enigzins een voorstelling maken van wat de impact is - in termen van en nog verdere toename en versterking van gevoelens van totale ontrechting, ja van existentiële bedreiging - voor onze cliënten, die hier uitgaat van het feit dat ook het OM in diens requisitoir te kennen geeft dat een maatschappelijk debat over de hier aan de orde zijnde politieke

programmapunten van de verdachte tot invoering van een verbod om nog langer moslims tot Nederland toe te laten, een verbod om hier nog langer de koran te lezen en een verbod om hier nog langer moskeeën te bouwen, als een maatschappelijk zeer wenselijke aangelegenheid moet worden beschouwd?

Kunt u zich voorstellen wat voor **extra** angst en **extra** gevoelens van totaal in de steek gelaten worden het bij onze cliënten te weeg brengt als nota bene het OM het maatschappelijk belang van een serieus maatschappelijk debat over deze politieke haat-agenda van de verdachte zelfs als zo zwaarwegend aanmerkt, dat daarmee, althans volgens het OM, de strafbaarheid aan deze op pure discriminatie gerichte hetze-oproepen zou komen te ontvallen?

8.2 De verdachte is, zo moet hier worden geconstateerd, er inmiddels al volledig geslaagd om, ten koste van onze cliënten, niet alleen het vrijelijk discussiëren over eventuele invoering van dergelijke volstrekt discriminatoire maatregelen van de verdachte al geheel salonfähig te maken, maar ook het doen aan politieke machtsvorming voor de uiteindelijke invoering van een degelijk programma van haat en discriminatie als een volkomen normale zaak geaccepteerd te krijgen.

En tot grote schade aan onze cliënten, die daarmee hun maatschappelijk isolement, het maatschappelijk tot hun schade totaal in de steek gelaten zijn als het gaat om de verdediging van hun door de verdachte aangevallen fundamentele mensenrechten, alleen nog maar verder zien toenemen, schaart ook het OM zich hier dus onder de maatschappelijke geledingen die van oordeel zijn dat de verdachte gerust dergelijke op discriminatie en haat gerichte programmapunten in een politiek programma mag opnemen en daarvoor aan politieke machtsvorming mag doen.

Zoals al gezegd komt daarmee, behoudens regelrecht politiek en electoraal bedrog, zelfs een eventuele daadwerkelijke invoering zelf op onderdelen al bijna onder handbereik. Want als er geen juridisch taboe zou gelden op het verwerven van een politieke meerderheid voor dergelijke perverse programmapunten als die van de verdachte, dan valt niet in te zien hoe, bij het bereiken van een meerderheid voor een dergelijke agenda, hier nog ruimte zou zijn voor een plotseling juridisch ingrijpen.
Voor alle moslims in ons land, waaronder dus onze cliënten, een afschuwelijk schrikbeeld.

8.3 De gewone moslims, die door ons rechtstreeks en via hun moskee-organisaties worden vertegenwoordigd, voelen zich door het optreden van de verdachte dan ook niet alleen beledigd en geschokt. Zij voelen zich door het optreden van de verdachte niet alleen in hun integriteit als mens aangetast.
Want er is nog meer dan dat.

8.4 Zij voelen zich door het optreden van de verdachte niet alleen - en zelfs niet op de eerste plaats - geschoffeerd, in hun integriteit als mens aangetast en niet langer als volwaardig burgers van dit land geaccepteerd, maar bovenal voelen zij zich door het optreden van de verdachte, en de weerklank die hij hiermee, maatschappijbreed ondervindt, vooral ook ten diepste door blijvende gevoelens van angst belaagd.

8.5 Zij voelen zich, door het optreden van deze verdachte wezenlijk in hun existentie bedreigd.

8.6 Veel gewone moslims - waaronder dus ook de moslims die door ons worden vertegenwoordigd - voelen zich, als gevolg van het optreden van de verdachte en die gevolgen die dat optreden voor hen heeft, inmiddels ook dermate onwelkom in de Nederlandse samenleving, zodanig tot tweederangs burgers gedevalueerd en zodanig existentieel onveilig en bedreigd, dat zij zich in toenemende mate de vraag stellen of er in ons land nog wel een toekomst is voor hen.
En vooral of er een toekomst in Nederland is voor hun kinderen.

8.7 Hen wordt door het optreden van de verdachte niet alleen hun maatschappelijke veiligheid ontnomen, maar zij worden door de verdachte ook van een veilig toekomstperspectief beroofd voor wat betreft henzelf en hun kinderen.

8.8 Er is dan ook een groeiend aantal, met name ook goed opgeleide moslims, die overwegen ons land te verlaten, of dat al gedaan hebben. Of een vertrek aan het voorbereiden zijn. Zij wenden zich tot het land van herkomst of tot het land waar hun ouders vandaan komen. En, vooral als het gaat om hoger opgeleiden, kunnen zij het zich permitteren om er op in te zetten daar een hernieuwd bestaan op te bouwen.
Maar de massa van niet-hoogopgeleide moslims, waaronder veel van onze cliënten, kan zich zoiets financieel niet permitteren en mist daar een perspectief. En zal dus hetgeen Wilders zaait hier over zich heen moeten laten komen.

8.9 De immateriële schade die onze cliënten hiermee, als gevolg van dit optreden van de verdachte, rechtstreeks ondervinden is wellicht onpeilbaar groot. Want weinig zaken zijn ernstiger dan dreigende aantasting van fundamentele mensenrechten, het teloor gaan van gevoelens van maatschappelijke veiligheid en het onderhevig zijn aan existentiële bedreigingen en het gevoel te worden gedeclasseerd tot tweede rangs burgers en voor zichzelf en diens kinderen een veilige toekomst te missen.

8.10 Inmiddels heeft de kanker die de verdachte in de maatschappij verspreid de hele samenleving doorwoekerd en zich diep, diep in het centrum van de macht gevestigd.

8.11 Nog maar korte tijd geleden - zeer korte tijd - werd het als onmogelijk en onvoorstelbaar geoordeeld dat een verbod om nog nieuwe moskeeën te bouwen, überhaupt ooit echt, in bepaalde provincies of gemeentes, werkelijk reëel aan de orde zou komen. Maar met verbijstering en angst moeten onze cliënten, gewone moslims, nu toezien dat het politiek aan de orde stellen hiervan op het bestuurlijke niveau van provincies en gemeentes, waarin de marionetten van de verdachte inmiddels een politieke factor van grote betekenis zijn geworden, thans al schering en inslag is.

8.12 Nog maar enkele jaren geleden werd het als onmogelijk gevoeld dat ooit serieus zou worden voorgesteld om vrouwen met een hoofddoek uit het publieke domein, zoals openbare gebouwen en het openbaar vervoer, te weren. Zulke voorstellen worden nu, geïnstigeerd en georganiseerd door deze verdachte, serieus in omloop gebracht.

9. Hebben onze cliënten de vergiftiging door de verdachte van het maatschappelijke klimaat jegens hen te dulden?

9.1 De vraag is overigens niet alleen: zullen maatregelen die de verdachte voor onze maatschappij in petto heeft nog gestopt worden en wie of wat gaat hem hierbij dan wel stoppen? De vraag is ook: daaraan voorafgaand: hebben onze cliënten de vergiftiging van het politieke en maatschappelijke klimaat, die alleen al van het de vrije loop laten van een campagne gericht op dergelijke verderfelijke programmapunten als hier van de verdachte jegens hen uitgaat, wel zonder meer te dulden? En zo nee, wie of wat zal dan aan een dergelijke voor onze cliënten als burgers vernederende en belastende campagne dan wel niet een einde moeten of kunnen maken?

9.2 Een vernederende en stigmatiserende campagne, waarbij onze cliënten onvermijdelijk, maatschappijbreed, steeds verder als tweederangs burgers worden gepercipieerd. Wier fundamentele mensenrechten wel zouden mogen worden aangetast.

9.3 Op deze laatste vraag, namelijk mag door de verdachte een dergelijke vernederende en stigmatiserende campagne, en dus voor alle moslims zeer schadelijke campagne, jegens onze cliënten gevoerd worden, luidt het antwoord ondubbelzinnig 'nee'. Anders dan het OM voorwendt, dat letterlijk stelt dat de gevoelens van door de anti-discriminatiewetgeving beschermde groepen bij de juridische beoordeling in geen enkele rol vermogen te spelen.

9.4 Het antwoord luidt hier ondubbelzinnig 'nee', want onze cliënten ondervinden van de voortgaande vergiftiging van het politieke klimaat door de strevingen, rechtstreeks uitgaande van de verdachte, om hen fundamentele mensenrechten te ontnemen, nu al directe schade, zoals hierboven aangegeven. Die zij niet hoeven te dulden.

9.5 Maar daarmee blijft de vraag open: wie of wat moet de als gevolg van het optreden van de verdachte jegens hen voortgaande vergiftiging van het maatschappelijke klimaat stoppen? En wie of wat moet de uiteindelijke implementatie van de strevingen van de verdachte jegens hen nog definitief een halt toeroepen?

10. De grote factoren die tesamen een reële dreiging opleveren dat de politieke strevingen van de verdachte niet zullen worden gestopt

10.1 En daarmee, voorzitter, zijn we aangeland bij een belangrijk aspect van deze zaak, gericht op de schade die het optreden van de verdachte direct aan onze cliënten toebrengt. En dat is dat een aantal factoren hier samenkomen, die elk voor zichzelf, maar bepaald ook gezamenlijk, bewerkstelligen dat er een reële dreiging bestaat dat het proces van vergiftiging van het maatschappelijke klimaat jegens de moslims in ons land, en daarmee jegens onze cliënten, niet gestopt dreigt e worden.

En dat, geheel of gedeeltelijk, een uiteindelijke daadwerkelijke invoering van de onderhavige perverse strevingen niet zal worden geblokkeerd.

10.2 Deze factoren die hier samenkomen, en die elk voor zich en gezamenlijk voor onze cliënten een reële dreiging opleveren dat de hetze die door de verdachte tegen hen wordt gevoerd niet zal worden gestopt en een uiteindelijke verwerkelijking van zijn perverse politieke voornemens niet zal worden geblokkeerd, versterken daarmee dan als zodanig in hoge mate de impact, en daarmee de schade die het optreden van de verdachte jegens onze cliënten heeft.

10.3 En versterken daarmee dan tegelijkertijd ook in hoge mate de schade die onze clienten van het optreden van de verdachte ondervinden

10.4 En dat is nu precies waar het hier in dit verband, bij onze actie benadeelde partijen, om gaat: er zijn hier een aantal factoren in het spel die de impact van het optreden van de verdachte voor onze cliënten ook nog eens in hoge mate versterken. En die daarmee de directe schade die dit optreden van de verdachte rechtstreeks aan onze cliënten toebrengt ook nog eens in aanzienlijke mate vergroten. En wel omdat zij ertoe leiden dat de hetze die de verdachten tegen onze cliënten voert niet dreigt te worden gestopt en de uiteindelijke verwerkelijking van diens met name ook jegens onze cliënten volstrekt verderfelijke politieke strevingen niet dreigt te worden geblokkeerd.

10.4 Deze factoren die, elk voor zich en allemaal tesamen, hier dan bewerkstelligen dat het perverse optreden van de verdachte voor onze cliënten alleen nog maar verder verergert en onze cliënten daarmee door het optreden de verdachte nóg meer schade wordt toegebracht, zijn dan - en we zullen ze hier straks achtereenvolgens, een voor een, bespreken - de volgende:

1. Het reële gevaar dat het rechtse politieke blok uit machtspolitieke overwegingen de voor onze cliënten verderfelijke politieke strevingen van de verdachte overneemt;

2. de toenemende zelfcensuur die brede maatschappelijke geledingen zichzelf steeds meer opleggen als het erom gaat kritiek op de rechtens onaanvaardbare politieke strevingen van de verdachte tot uitdrukking te brengen;

3. de opstelling van onze hoogste nationale rechter, de Hoge Raad, die het strafrechtelijk toelaatbaar oordeelt dat in ons land wordt opgeroepen tot een hetze tegen moslims, mits een dergelijke hetze

maar wordt gecamoufleerd als een actie tegen de islam'.

4 de razendsnelle uithollung van het gezag van en respect voor uitspraken van internationale rechtscolleges, die men zich momenteel kan zien voltrekken, met name als deze voor de verdachte en diens strevingen een belemmering zouden vormen, of zelfs maar zouden **kunnen** vormen.

10.5 En er is hier dan tenslotte nog een vijfde factor, die we later nog als zodanig zullen benoemen
Een factor die er wel het allermeest van allemaal toe bijdraagt dat hetgeen hier door de verdachte over onze cliënten, tot hun schade, wordt uitgestort reeds maatschappelijk volop wortel heeft kunnen schieten en die, eveneens tot hun schade, bewerkstelligt dat ook in de toekomst de verdachte geen strobreed in de weg dreigt te worden gelegd als het erom gaat zijn jegens onze cliënten verderfelijke campagne voort te zetten. En die verder in de hand werkt dat aan deze verdachte ook in de toekomst alle kansen zullen worden geboden om zijn maatschappelijke onheil jegens onze cliënten uiteindelijk ook daadwerkelijk te realiseren
Zodat op die manier de negatieve impact die het optreden van de verdachte voor onze cliënte op zichzelf al heeft, ook als gevolg hiervan nog buitensporig wordt geïntensiveerd.

10.6 Deze vijfde factor zullen wij aan het eind van ons pleidooi benoemen.

10.7 Wij zullen nu de eerste vier hier genoemde specifiek factoren, die maken dat de impact van de schade die de verdachte hier met zijn optreden daadwerkelijk jegens onze cliënten veroorzaakt nog eens uitdrukkelijk wordt vergroot, achtereenvolgens in kort bestek nader toelichten.

10.8 Maar eerst is hier, inleidend, nog een **algemene** opmerking op zijn plaats.

De rechtsstaat, die hier in dit kader als een cordon sanitaire zou moeten fungeren om deze voortgaande vergiftiging van het maatschappelijke klimaat jegens onze cliënten de kop in te drukken en een daadwerkelijke implementatie van dergelijke verderfelijke maatregelen als die door de verdachte worden nagestreefd als het erop aankomt, af te weren - deze rechtstaat en die rechtsstatelijkheid, die enkele jaren geleden in veel kringen nog als een onneembare veste werd gevoeld, blijkt in toenemende mate een uiterst zwak geheel te vormen.
Zodat hier in de toekomst vanuit het optreden van de verdachte alleen maar

verdere rampspoed en voor onze cliënten is te vrezen.

10.9 **Allereerst** blijkt er in de politieke praktijk en realiteit van vandaag de dag, voor velen volkomen onverwacht, sprake te zijn van een serieus en toenemend gevaar dat het rechtse blok van - ik noem ze maar even - VVD, CDA en SGP hier de rechtsstaat zal inruilen voor machtpolitiek. En zich uiteindelijk achter deze rattenvanger zal scharen, als het om de uitvoering van dergelijke maatregelen als door hem gewenst gaat.

10.10 Onze cliënten, gewone moslims in ons land, zien hier met vrees in het hart het moment tegemoet, waarin deze machtspartijen de rechtsstaat de rechtsstaat zullen laten. En omwille van de macht dictaten van de verdachten tot invoering van dergelijke maatregelen zullen gaan slikken.

Het klimaat daarvoor wordt politiek in hoog tempo verder rijp gemaakt.

10.11 Want intussen - wij komen nu bij de **tweede** door ons genoemde factor - wordt ook de zelfcensuur die de maatschappij zich in brede kring oplegt als het gaat om kritiek op dergelijke verderfelijke programmapunten als die van de verdachte, zienderogen steeds groter.

En ook daarmee doet de verdachte, als het gaat om het onheil dat hij wil verwezenlijken, zijn voordeel.

10.12 En ook dat versterkt het gevoel van existentiële bedreiging, dat onze cliënten toch al met zich meedragen als gevolg van het optreden van de verdachte, alleen maar nog maar verder.

10.13 De verdachte duldt geen kritiek. Zoals hier zelfs ook in dit strafproces zelf door hem brutaalweg aan de dag wordt gelegd. Met als ridiculi hoogtepunt dat we de verdachte in dit proces zelfs steeds hebben horen verbieden om hem, die is opgetrokken uit islamofobie, en inmiddels tot wanstaltige politieke proporties is uitgedijd juist door zijn islamofobie, in dit proces zelfs maar een islamofoob te noemen.

10.14 Politici over het hele land houden zich in en ontbieden zich in toenemende mate van elke kritiek. Wat de verdachte ook aan beledigende, haatzaaiende en tot discriminatie aanzettende programmapunten voorlegt. Dit zich van kritiek op de verdachte onthouden is, landelijk en veelal ook plaatselijk, inmiddels al veelal officieel geaccordeerd beleid geworden.

10.15 Een recent voorbeeld van het gestaagd uitoefenen van regelrechte intimidatie en censuur is hier de afgelasting van de Arondéus lezing door het provinciebestuur van Noord-Holland. Ik citeer hier wat de spreektrompet van de verdachte in de Staten van Noord-Holland, Brinkman, blijkens de NRC van 22 april op dit punt gezegd zou hebben:

> "De vertegenwoordigers van CDA en VVD vertelden me dat er in Von der Dunks lezing een aantal partijpolitieke passages stonden die niet positief waren voor de PVV. Ik heb toen gezegd: als jullie deze antisemiet Von der Dunk een podium geven om zich tegen de PVV af te zetten, zal ik hem niet alleen in het debat bij de enkels afzagen, maar dan is het misschien ook de laatste Willem Arondéus lezing geweest."

10.16 Wij komen dan nu tot de **derde** door ons genoemde factor, die de impact van het optreden van de verdachte jegens mijn cliënten voor hen des te ingrijpender maakt en daarmee de schade die hen door de verdachte rechtstreeks wordt toegebracht nog aanzienlijk versterkt. En dat is het optreden van de nationale rechter.

10.17 Want hoe zit het dan met die rechter? Die is hier toch uiteindelijk een effectieve waarborg en toevlucht tegen het daadwerkelijk invoeren van de door de verdachte voorgestane ontsporingen, zoals een daadwerkelijke invoering van een verbod om nog langer moslims tot Nederland toe te laten, nog langer hier het lezen van de koran te dulden en nog langer hier nieuwe moskeeën te bouwen?

10.18 De onafhankelijke rechter zal toch wel paal en perk stellen aan het creëeren van een klimaat van angst en dreiging jegens moslims in ons land, waarin zij, zoals ook onze cliënten, zich steeds verder tot, volstrekt onwelkome, tweederangs-burgers gedevalueerd voelen, waarvoor in ons land geen plaats meer is?

10.19 In een interview in Vrij Nederland van 5 februari j.l. wordt door de president Corstens van de Hoge Raad aangegeven dat de rechter "de plicht heeft om te mishagen". En dat is dan gelijk ook de titel van dit interview met de president van de Hoge Raad in Vrij Nederland.

10.20 Maar de recente ervaringen met de Hoge Raad zelf zijn in dit opzicht voor onze cliënten weinig hoopgevend.

10.21 Zoals door ons al is aangegeven in de nadere analyse van het arrest van de Hoge Raad van 10 maart 2009, LJN:BH0655 over het verspreiden door een, ook de feitenrechter als zodanig daadwerkelijk onderkende en gekwalificeerde, geheide rechts-extremist, van posters met de tekst **'Stop het gezwel dat de islam heet'** - een analyse onder de titel **"De Hoge Raad, een 'Faux Pas' van een Prima Ballerina"**, die door ons reeds aan het dossier is toegevoegd - zien we de Hoge Raad van Corstens zelf hier helemaal geen aanstalte maken om te mishagen. Maar zien we hier de Hoge Raad daarentegen volop meedobberen op de, publiekelijk torenhoog opgezweepte, golven van het credo van de 'vrije meningsuiting'.

Waarbij de Hoge Raad zich dan, welbewust, de mogelijkheid tot dit meedobberen verschaft door simpelweg de eenvoudige werkelijkheid te loochenen dat extreem-
rechtse figuren, zoals ook deze verdachte, nu eenmaal 'de islam' bezigen als **pars pro toto**. Zodat, als zij oproepen om **'het gezwel dat islam heet'** te bestrijden, zij daarmee geen oproep doen tot het bedrijven van een soortement van religie-kritiek - in dit geval dan op de islam als religie -, maar zij daarmee een oproep doen om **de moslims** te bestrijden.

10.22 En dit dan, los daarvan, ook nog eens met een geheel voorbij gaan aan het feit dat het, zoals ook de Hoge Raad heel goed weet, bovendien natuurlijk op zich al een gegeven is dat een islam zonder moslims eenvoudig niet bestaat. Zodat ook de Hoge Raad zich hier geheel bewust is geweest van het feit dat, van welke kant ook bezien, een oproep om **'het gezwel dat islam heet'** te bestrijden, onontkoombaar een oproep behelsde om juist ook **moslims**, waaronder dus ook onze cliënten, te bestrijden.

10.23 De Hoge Raad verschafte aldus, doelgericht, in de meest algemene zin ruim baan voor, als oproepen om **'de islam'** te bestrijden gecamoufleerde, hetze-uitingen direct gericht tegen **moslims**. Waaronder dus ook gericht tegen onze cliënten.

10.24 En dit dan in weerwil van het directe voorbeeld dat de Hoge Raad hier rechtstreeks voor ogen had. Namelijk in de vorm van het arrest **Norwood** van het Europese Hof voor de rechten van de mens. Waarin het Europese Hof, bij een nadere beoordeling van een poster **'Islam out of Britain'**, er uitgesproken blijk van had gegeven **wél** te onderkennen dat een dergelijke tekst **'Islam out of Britain'**, op een hier eveneens door een geheide rechts-extremist gehanteerde poster, niet alleen tegen 'de islam' was gericht. Maar automatisch ook tegen **moslims**.

10.25 Wat hier geldt voor de poster-tekst '**Islam out of Britain**' geldt natuurlijk ook onverkort voor de poster-tekst '**Stop het gezwel dat islam heet**'. Voor beide oproepen geldt hier gelijkelijk dat, zoals het Europese Hof voor de rechten van de mens aangeeft, zij zich niet alleen - of zelfs maar op de eerste plaats - keren tegen '**de islam**'. Maar in plaats daarvan allereerst rechtstreeks tegen **moslims** zijn gericht, en daarmee tegen onze cliënten.

10.26 De Hoge Raad weigerde aldus zonder meer de moslims in ons land, en daarmee onze cliënten, de hen rechtens toekomende rechtsbescherming te bieden.

10.27 Deze weigering van de Hoge Raad om hen hier de hen toekomende rechtsbescherming te waarborgen, vond dan plaats onder het mom blind te zijn voor het feit dat - voor heel Nederland evident behalve dan zogenaamd voor de Hoge Raad zelf - in een dergelijke leus het begrip '**de islam**' als pars pro toto wordt gehanteerd - of meer correct, als 'totum pro parte' - voor met name ook alle **moslims**.

10.28 Met het hiermee op zijn wenken bedienen van de verdachte, die immers ook een patent heeft op de leugen dat hij zich uitsluitend tegen '**de islam**' keert en daarmee niets onwelvoeglijks doet, is er geen plaats meer voor enig optimisme dat de Hoge Raad geneigd zou zijn zich van 'de plicht om te mishagen' ook maar enigzins te kwijten. Integendeel, dit arrest werd overal in den lande door de hogepriesters en het kerkvolk van de religie van het zogenaamde 'vrije woord', die hier te lande inmiddels maatschappij-breed het heft in handen hebben, met buitengewone instemming verwelkomd. En vormde aldus een tribuut aan, en zoenoffer voor, het zogenaamde 'vrije woord'.

10.29 Wij spreken hier van 'het zogenaamde vrije woord', omdat het nu eenmaal tot de wezenstrekken van ons systeem van mensenrechten behoort - en als zodanig ook een door geen integer mens te ontkennen essentiale vorm van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens -, dat de vrijheid van meningsuiting daar zijn onmiddellijke begrenzing vindt, waar wordt opgeroepen om de fundamentele mensenrechten van anderen onderuit te halen.
Zoals de verdachte hier met zijn optreden jegens onze cliënten op een perverse en grootscheepse wijze manier doet.

10.30 Zoals gezegd, van die eenvoudige en alles overheersende essentie dat het recht van vrije meningsuiting daar ophoudt waar de fundamentele mensenrechten van anderen rechtstreeks in het geding worden gebracht, is ons systeem van mensenrechtenbescherming doortrokken. Zodat hier nog slechts plaats is voor feitelijke vragen als: is deze of die uiting van politiek streven er inderdaad op gericht om de mensenrechten van anderen onderuit te halen? En als dan de Hoge Raad, ook ten koste van onze cliënten, blijk geeft van een manifeste onwil om door de opzichtige facade heen te prikken dat als rechts-extremisten oproepen om 'de islam' te bestrijden, zij daarmee klip en klaar bedoelen om de moslims, en daarmee rechtsreeks onze cliënten te bestrijden, dan rest hier in elk geval voor wat betreft enig vertrouwen in onze eigen hoogste nationale rechter voor onze cliënten weinig hoop.

10.31 Resteert hier op die manier niet alleen voor vertrouwen in onze nationale hoogste nationale rechter nog maar weinig hoop, maar is hiermee dan tevens aanleiding voor nog verder toenemende gevoelens van vrees en bedreiging bij onze cliënten voor het optreden van de verdachte. Nu de Hoge Raad zich maar al te gretig bereid toont om zich door de ook door deze verdachte voortdurend gehanteerde verpakking dat hij zich zogenaamd uitsluitend tegen **'de islam'** zou keren, te laten laten misleiden.

10.32 We komen dan vervolgens bij de **vierde** factor die de impact van het optreden van de verdachte voor onze cliënten nog ernstiger maakt dan dit op zichzelf al is.
En welke daarmee de aldus toegebrachte schade nog verergert.

En dat is: maar hoe zit het hier dan met de internationale rechter, met het Europese Mensenrechtenhof zelf?
Als onze eigen Hoge Raad, ons eigen hoogste rechtscollege, hier geen betrouwbaar bastion blijkt te willen vormen voor moslims, en dus ook niet voor onze cliënten, tegen aanrandingen gericht op hun fundamentele mensenrechten, en daarmee tegen onze cliënten als zodanig

> - aanrandingen tot uitdrukking komend in oproepen als **'bestrijdt het gezwel dat islam heet'**, waarmee voor heel Nederland, behalve dan zogenaamd voor de Hoge Raad, duidelijk is dat daarmee regelrecht wordt opgeroepen om **moslims**, dus onze cliënten, te bestrijden -,

vormt hier dan het Europese Hof toch niet uiteindelijk een solide en betrouwbare laatste toevlucht als het er om gaat onze cliënten de rechtsbe-

scherming voor hun onvervreemdbare mensenrechten te bieden, die hen tegen het optreden van de verdachte toekomt?

10.33 Wat dit aangaat zien we echter dat, in toenemende mate, ook ons land als verdragspartij een - nu al - steeds verder toenemende halsstarrigheid aan de dag legt als het er op aankomt om zich, zoals het Europese Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens voorschrijft, naar uitspraken van het Europese Hof voor de rechten van de mens te voegen. En deze fair en te goeder trouw uit te voeren.

10.34 En wat zal dan van het zich richten naar deze verdragsverplichting nog overblijven als de verdachte straks zelf regelrecht van de regering zal deel uitmaken?

10.35 Hier zien we dan trouwens tegelijkertijd, onheilspellend, nog een ander onverwacht verschijnsel opdoemen.
Aan de andere kant van het spectrum zien we dat er, vanuit wat dan 'de wetenschappelijke hoek' pretendeert te zijn, inmiddels met volle energie en overgave wordt geknaagd aan de positie van het Europese Hof voor de rechten van de mens als zodanig. Als boven-nationale rechtsinstantie, die hier een laatste toevluchtsoord zou dienen te vormen tegen maatregelen en besluiten, zoals de verdachte die jegens onze cliënten ingevoerd wil zien. Zoals dus een verbod tot verdere toelating van moslims tot ons land, een verbod om hier nog langer nieuwe moskeeën te bouwen en een verbod om hier nog langer de Koran in omloop te hebben.

10.36 Inmiddels is bij de universiteit van Leiden - professor Cleveringa zou zich omdraaien in zijn graf - al de een of andere zogenaamd wetenschappelijk 'Hadjememaar'-figuur gepromoveerd tot doctor op wat dan als een serieus proefschrift zou dienen te worden beschouwd tegen wat daarin wordt gekwalificeerd als wat omschreven kan worden: 'de vergaande bemoeizucht van het Europese Hof met de nationale bevoegdheden'. Het aantonen van de onzinnigheid van deze valse, zogenaamd 'wetenschappelijke' campagne tegen het Europese Hof valt als zodanig uiteraard hier buiten het bestek van dit pleidooi, maar u weet, als rechters, dat ook van die kant inmiddels hard gewerkt wordt aan ondermijning van de positie van het Europese Hof in ons bestel.

10.37 Ook van die kant, de zogenaamd 'wetenschappelijke' kant, wordt dus - met dank van de verdachte aan de universiteit van Leiden - ook de Maginotlinie die het Europese Hof voor de rechten van de mens ter bescherming van de

rechtsstaat en de rechtszekerheid, en daarmee ter bescherming van onze cliënten zou moeten bieden, momenteel in hoog tempo ondermijnd.

10.38 De conclusie die uit dit alles valt te trekken is dan ook deze. Onze cliënten zien, tot hun enorme verontrusting, met grote vaart alles wat hen tegen de verdachte en zijn perverse strevingen bescherming zou moeten bieden eroderen.

10.39 **Nú**, in dit tijdsgewricht, worden in provincies en gemeentes waarin de pionnen van de verdachte zich inmiddels al diep hebben genesteld, de daarin door de marionetten van de verdachte al regelmatig daadwerkelijke gelanceerde maatregelen tot een verbod op de verdere bouw van moskeeën en tot het dragen van hoofddoekjes in het openbaar vervoer en in publieke gebouwen nog weggestemd. Maar voor hoe lang nog?

10.40 Wat kunnen onze cliënten nog verwachten van de nationale rechter en welke rechtsbescherming durft de nationale rechter hen, tegen de stroom in, hier ook op de wat langere duur nog te bieden? Hoever gaat daarbij de 'civil courage' van de Nederlandse rechters van dienst?

10.41 Het feit dat hier van enigerlei bescherming door de overheid en de rechter tot op heden niets, maar dan ook helemaal niets is gebleken, ervaren onze cliënten daarbij als voor hen buitengewoon bedreigend. Met het toelaten van een campagne onder de leus '**Stop het gezwel dat de islam heet**' heeft in elk geval de Hoge Raad, onze hoogste nationale rechter, duidelijk gemaakt onze cliënten, op essentiële momenten, de noodzakelijke rechtsbescherming tegen het optreden van de verdachte te weigeren.

10.42 Dit maakt onze cliënten voor het optreden van de verdachte alleen nog maar eens extra kwetsbaar. En dat optreden brengt hen op die manier alleen nog maar eens extra schade toe.

11. De grondslag voor onze vordering benadeelde partijen

11.1 Voorzitter, wij komen thans terug op de grondslag van onze vordering benadeelde partijen. Wij willen deze grondslag voor uw rechtbank nog eens in een paar minuten resumeren en expliciteren.

11.2 Wij hebben er eerder al op gewezen dat de verdachte een eenmansbedrijf is. Dat alles met betrekking tot zijn optreden aan hem, en alleen aan hem is toe

te rekenen. Dat al hetgeen ook het Amsterdamse hof in het arrest waarin het OM opdracht kreeg om, tegen hem en mede, deze verdachte alsnog te vervolgen, aangevoerd heeft tegen deze verdachte alleen en uitsluitend voor verantwoordelijkheid van deze verdachte komt. Dat zoiets als de PVV, als zelfstandige entiteit, juridisch slechts uit alleen de verdachte bestaat en daarmee maatschappelijk niets anders dan een fictie is. Dat het de verdachte is die hier overal aan de touwtjes trekt

11.3 Het is dan ook uitsluitend de verdachte die hier juridisch verantwoordelijk is voor het optreden jegens onze cliënten, dat wij hier aan de orde stellen

11.4 Zoals het alleen de verdachte is, en hij alleen, die hier verantwoordelijk is voor de boodschap die onze cliënten over zich heen krijgen dat moslims niet langer tot Nederland moeten worden toegelaten en dat hun vrijheid van godsdienstuitoefening hier te lande verder onmogelijk moet worden gemaakt.

11.5 Het is daarbij dan ook alleen deze verdachte, die bij uitsluiting verantwoordelijk is voor het drijven tot de hier door ons aan de orde gestelde discriminatie en tot het aanzetten tot haat tegen de moslims in ons land, en daarmee tegen onze cliënten. Waarbij de eisen tot het stoppen van een verdere toelating van moslims tot ons land, het stoppen van de bouw van moskeeën in ons land en het instellen van een verbod om in ons land nog langer de koran te lezen, van aanvankelijke hetze-oproepen inmiddels zijn uitgegroeid tot bestanddelen van een volkomen abject politiek programma met massale electorale ondersteuning, hetgeen voor onze cliënten in toenemende mate een afschuwelijk schrikbeeld vormt.

11.6 En het is daarbij dan ook voorts ook nog eens alleen de verdachte zelf, die er als enige voor verantwoordelijk is dat deze hetze-oproepen voor onze cliënten dus inmiddels al lang de proportie hebben aangenomen van levende fantomen, die hen als reëel dreigende perspectieven voor ogen spoken. En die voor voor onze cliënten grimmige werkelijkheid dreigen te worden.

11.7 Het is daarbij de persoon van de verdachte, en alleen deze verdachte, die uitsluitend verantwoordelijk is voor de stelselmatige vergiftiging van het maatschappelijke klimaat jegens moslims in ons land, en daarmee jegens onze cliënten.

11.8 Het is daarmee dan ook de verdachte, en niemand anders dan de verdachte, die verantwoordelijk is voor het feit dat onze cliënten, tot hun afschuw en ontsteltenis, hun recht op het ongestoord uitoefenen van hun religie hier in ons land steeds verder onder pressie voelen komen te staan.

11.9. Het is daarbij aan deze verdachte toe te rekenen, en uitsluitend aan deze verdachte, dat deze politieke machtsvorming, gericht op daadwerkelijke realisering van deze voor onze cliënten absolute schrikbeelden, inmiddels al een heel eind op streek is gebracht.
En het is dan ook uitsluitend aan deze verdachte toe te rekenen dat onze cliënten de slagschaduw van een daadwerkelijke voltrekking van een dergelijk angstaanjagend scenario al lange tijd steeds verder over zich heen voelen kruipen.

11.10 Zoals het hier eveneens uitsluitend de verdachte is, die juridisch verantwoordelijk is voor het feit dat hij, inmiddels bekleed met steeds meer macht, zich aldus, op een manier die we in onze recente geschiedenis al eerder hebben gezien, keert tegen een kwetsbare minderheid, waaronder dus ook onze cliënten. Gericht op discriminatie en uitsluiting van die minderheid, waaronder onze cliënten.

11.11 Dat deze dreigende perspectieven op onze cliënten een ongelooflijk zware wissel trekken, komt daarbij dan eveneens uitsluitend voor rekening van de verdachte.

11.12 Zoals alleen de verdachte er juridisch verantwoordelijk voor is dat niet alleen het vrijelijk discussiëren over de daadwerkelijke invoering van dergelijke maatregelen, tot verbijstering en ontsteltenis van onze cliënten, inmiddels al geheel salonfähig is geworden. En zelfs ook het doen aan politieke machtsvorming voor dergelijke verderflijke programma, en voor onze cliënten onnoemelijk schadelijke programmapunten. Waarbij dan ook een daadwerkelijke invoering hiervan, tot vebijstering van onze cliënten, steeds verder onder handbereik komt

11.13 Door middel van zijn op discriminatie, uitsluiting en het zaaien van haat gerichte optreden, zoals hier aangegeven, handelt de verdachte meer dan alleen maar zonder meer onrechtmatig jegens moslims in ons land, en daarmee jegens onze cliënten. Welk onrechtmatig handelen van de verdachte overigens op zichzelf al een geheel toereikende grondslag zou vormen voor de aktie van onze cliënten als benadeelde partijen

11.14 Want niet alleen velen moslims in ons land, waaronder dus ook onze cliënten, zich door het optreden van de verdachte geschokt en beledigd maar het optreden van de verdachte maakt daarbij ook nog eens dat zij niet langer als volwaardig burgers van dit land worden geaccepteerd. De vanzelfsprekendheid dat zij deel uitmaken van de Nederlandse samenleving zien onze cliënten door het optreden van deze verdachte daarmee steeds verder ondergraven. Door het optreden van de verdachte ervaren zij zichzelf steeds meer als maatschappelijk buitengesloten als volwaardige burgers. Als gevolg van dit optreden van de verdachten worden moslims in ons land, en daarmee onze cliënten, op die manier dan ook nog eens in hun integriteit als mens en als burger aangetast.

11.15 Maar bovenal worden onze cliënten door het optreden van de verdachte, en de weerklank die hij daarvoor inmiddels maatschappijbreed ondervindt, ook ten diepste door permanente gevoelens van angst belaagd. Moslims in ons land, waaronder ook onze cliënten, weten zich door het optreden van de verdachte hier in ons land wezenlijk in hun existentie bedreigd.

11.16 En wel zodanig dat velen zich in toenemende mate afvragen of er hier in ons land nog wel een toekomst is voor hen en hun kinderen. Hen wordt door het optreden van de verdachte niet alleen hun maatschappelijke veiligheid ontnomen, maar ook een veilig toekomstperspectief voor hen en hun kinderen.

11.17 **Dàt** is de volle dimensie van wat het optreden van de verdachte jegens onze cliënten aanricht.
Dat de verdachte met dit alles aan onze cliënten een enorme immateriële schade toebrengt is evident. Weinig zaken zijn immers ernstiger dat het schaden van andermans fundamentele mensenrechten, het aantasten van andermans integriteit als mens, het veroorzaken van gevoelens bij mensen dat zij tweederangs burgers zijn, het veroorzaken van gevoelens van angst en van existentiële bedreiging bij mensen.

11.18 Namens onze cliënten vragen wij voor dit alles een symbolische schadevergoeding. Waarbij het hier verder wordt opengelaten of het ook bij een eventueel hoger beroep bij een dergelijke louter symbolische schadevergoeding zal blijven.
De zaak is immers buitengewoon ernstig. En rechtvaardigt zeker ook volledig serieuze schadevergoedingen voor de getroffenen.

11.19 De verdachte handelt bij dit alles bovendien immers niet tegen eenlingen of tegen enkele personen. Maar keert zich hierbij tegen een hele bevolkingsgroep. Waarvan onze cliënten dus deel uitmaken. En misschien moeten in een later stadium zo veel mogelijk leden van die bevolkingsgroep, in latere processen, maar eens een echte schadevergoeding van de verdachte eisen. Voor het leed dat hij door zijn optreden hen, stuk voor stuk, aandoet. De zaak is er, nogmaals, ernstig genoeg voor. Want discriminatie en haatzaaien tegen complete bevolkingsgroepen behoren, naar internationaalrechtgelijke maatstaven, tot meest zwaarwegend misdrijven die het recht kent.

11.20 Voorzitter, leden van de rechtbank, zoals u weet heeft de verdachte in het verleden herhaalde malen verklaard dat hij artikel 1 van de Grondwet afgeschaft wil zien, dat hij van onderdelen van het Europees Verdrag tot bescherming van rechten van de mens af wil. U kent ook allemaal artikel 7 van de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens, dat luidt:

> "Allen zijn gelijk voor de wet en hebben zonder onderscheid aanspraak op gelijke bescherming van de wet. Allen hebben aanspraak op gelijke bescherming tegen iedere achterstelling in strijd met deze Verklaring en tegen iedere ophitsing tot een dergelijke achterstelling."

11.21 De verdachte heeft van een dergelijke ophitsing tot achterstelling zijn levensvervulling gemaakt.

11.22 U kent verder natuurlijk ook allemaal artikel 18 van deze Universele Verklaring van de Rechten van de mens, luidende voor zover hier relevant:

> "Een ieder heeft recht op vrijheid van (..) godsdienst: dit recht omvat tevens (..) de vrijheid hetzij alleen, hetzij met anderen (..) in het openbaar (..) zijn godsdienst te belijden door het onderwijzen ervan, door de praktische toepassing, door eredienst en de inachtneming van de gebeden en voorschriften."

11.23 De verdachte heeft er zijn levenswerk van gemaakt om met alleen de Nederlandse grondwet en de Nederlandse wetten, maar ook de internationale wetgeving op dit punt, en zelfs de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens, onderuit te halen.

11.24 Voorzitter, leden van de rechtbank, deze verdachte levert, tot grote directe en rechtstreekse schade van onze cliënten, een groot gevaar op voor onze rechtsorde, dat blijkt ook vanuit dit laatste gezichtspunt, onbetwistbaar, een objectief vaststaand feit.

11.25 Onze vordering tot schadevergoeding ligt dan ook zonder meer voor toewijzing gereed

12. De vijfde factor die een reële dreiging oplevert dat de politieke strevingen van de verdachte niet zullen worden gestopt, zodat als gevolg daarvan onze cliënten extra schade ondervinden

12.1 Voorzitter, het maatschappelijk beeld is voor onze cliënten uitermate somber.
Niemand zal het, zoals al aangegeven, in het huidige maatschappelijke klimaat aandurven om 'de politiek' of 'de democratie' in ons land als een betrouwbare factor te kwalificeren als het erom gaat in de komende jaren een eventuele uitvoering van de voor onze cliënte verderfelijke politieke plannen van de verdachte in ons land buiten de deur te houden.

12.2 Maatschappijbreed wordt momenteel een verdere komst van moslims naar ons land inmiddels al volop geproblematiseerd en wordt het intussen als zogenaamd 'volstrekt normaal' geaccepteerd dat daarover een zogenaamd 'publiekelijk debat' zou worden gevoerd.

12.3 Wij blijven het begrip 'volstrekt normaal' en het begrip 'publiek debat' hier uitdrukkelijk tussen haakjes zetten. Maar wij zijn daarmee, zoals u weet, intussen maatschappelijk al in een minderheidspositie beland.

12.4 Tot verbijstering van onze cliënten strekt deze vrijwel maatschappijbrede acceptatie dat het zogenaamd 'volstekt normaal' zou zijn om over een verbod tot verdere toelating van moslims tot ons land een zogenaamd 'publiek debat' te voeren zich inmiddels ook al uit tot het Openbaar Ministerie.

12.5 Het is de opstelling die het OM jegens de verdachte aan de dag legt, die de vijfde grote factor vormt die de schade die de verdachte met zijn optreden aan onze cliënten toebrengt nog groter maakt dan deze op zich al is.

12.6 Opnieuw wordt thans immers door het OM niet-ontvankelijkheid gevorderd terzake van de vorderingen benadeelde partijen, zoals uit het

requisitoir is gebleken

12.7 Niet-ontvankelijkheid van de vorderingen benadeelde partijen wordt hier opnieuw door het OM gevorderd op een dubbele grondslag, zoals bedoeld in het tweede lid van artikel 361 Sv onder a en b. I.e. wel de grondslag dat onvoldoende zou zijn gebleken van een rechtstreekse schade, door de verdachte toegebracht aan de benadeelde partijen, als ook op de grondslag dat de benadeelde partijen jegens de verdachte in het geheel geen zaak zouden hebben, aangezien van strafbaarheid en strafwaardigheid van het optreden van de verdachte volgens het OM in het geheel geen sprake zou zijn.

Het gaat hier om de beide in het tweede lid van artikel 361 Sv genoemde grondslagen, die, omgekeerd, allebei vervuld moeten zijn, wil een veroordeling schadevergoeding benadeelde partijen überhaupt kunnen volgen.

12.8 Beide grondslagen waarop het OM hier niet-ontvankelijkheid van de benadeelde partijen vordert, zijn daarbij door het OM in het requisitoir apart ingeroepen en apart zelfstandig nader uiteengezet en gemotiveerd.

12.9 Na alles wat door ons reeds uitvoerig is gesteld omtrent het rechtstreekse verband tussen het optreden van de verdachte en de schade die daarvan door onze cliënten wordt geleden, laten wij de rechtsvraag in hoeverre dit vereiste van het tweede lid van artikel 361 Sv onder b hier is vervuld, verder zonder meer aan het oordeel van uw rechtbank over. Dit waar het OM dus op dit onderdeel met het standpunt komt dat onvoldoende gebleken zou zijn van rechtstreekse schade aan onze cliënten als gevolg van het optreden van de verdachte.

12.10 Resteert hier dan nog een wederwoord op de tweede door het OM jegens onze vordering benadeelde partijen aangevoerde niet-ontvankelijkheidsgrond van artikel 361 lid 2 Sv, en wel de stellingname van het OM dat de benadeelde partijen jegens de verdachte überhaupt geen zaak zouden hebben, omdat, althans volgens het OM, aan het optreden van de verdachte elke strafbaarheid en strafwaardigheid zou ontbreken

12.11 Het feit dat het OM in diens requisitoir ook nu weer, zoals eerder al over een lange, lange reeks van jaren het geval is geweest, het optreden van de verdachte als niet strafbaar en strafwaardig kwalificeert, zodat dus ook de vordering van onze benadeelde partijen daarop al onmiddellijk zou behoren

te stranden, hebben wij eerder al in de uitvoerig onderbouwde schriftuur **"Het Schandaal van Nederland - juni 2008: de uitverkoop van de mensenrechten van bijna 1 miljoen burgers in Nederland door het Openbaar Ministerie"**, dat door ons reeds aan het dossier werd toegevoegd, als buitengewoon schadelijk en beschadigend voor onze cliënten, gewone moslims in ons land, aan de kaak gesteld.

12.12 De hier door het OM nu ook weer opnieuw te berde gebrachte grondslag van diens vordering dat de benadeelde partijen zonder meer niet-ontvankelijk verklaard zouden dienen te worden

> - en dit dan aangezien aan het optreden van de verdachte bovendien ook nog elke strafbaarheid en strafwaardigheid zou ontbreken -,

waarbij dus zonder meer wordt vastgehouden aan de nu al vele, vele jaren lang door het OM ingenomen positie dat het optreden van de verdachte juridisch volstrekt toelaatbaar zou zijn, maakt de existentiële bedreiging, waarmee onze cliënten zich als gevolg van het optreden van de verdachte geconfronteerd zien, alleen maar nog intenser. En daarmee de schade die zij als gevolg van dit optreden van de verdachte rechtstreeks ondervinden alleen maar nog groter.

12.13 Onze cliënten zouden zich door het optreden van de verdachte niet zodanig existentieel bedreigd weten, niet zodanig beangstigd voelen in die mate als thans het geval is, als zij zich door het feit dat het OM hier hun vordering benadeelde partijen afwijst, niet zo volledig door het OM in steek gelaten zouden weten.
Een afwijzing met hier immers, op dit stuk, ook als reden dat de verdachte nu eenmaal, althans volgens het OM, niets strafbaars zou hebben gedaan.

12.14 Zij zouden zich dan ook door het optreden van de verdachte ook veel minder beschadigd weten, wanneer het OM ook maar enigzins blijk van zou geven van enig elementair besef dat het optreden van de verdachte op enig moment grenzen zouden dienen te worden gesteld.

12.15 Maar het OM laat het optreden van de verdachte jegens onze cliënten des te harder aankomen - en verhoogt aldus de gevoelens van angst, bedreiging en deprivatie die onze cliënten van het optreden van de verdachte ondervinden nog in hoge mate - door ook nu weer te volharden in diens nu al jarenlange eis dat het optreden van de verdachte jegens moslims, en daarmee jegens onze cliënten, volstrekt op z'n beloop moet worden gelaten.

En dit hier dan weerspiegelt in de eis van het OM aan de rechtbank de benadeelde partijen ook reeds daarom niet-ontvankelijk te verklaren aangezien zij nu eenmaal tegen de verdachte in het geheel geen zaak zouden hebben, omdat de verdachte strafrechtelijk niets laakbaars zou ondernemen.

12.16 Datzelfde OM, dat - volstrekt terecht, laat dat duidelijk zijn ! - als de een of andere kwalijke figuur hier in ons land zou oproepen om verder geen joden meer tot ons land toe te laten, meteen alle vervolgingsregisters wagenwijd zou opentrekken, neemt hier niet alleen het volstrekt abjecte standpunt in dat met het voeren van een zogenaamd 'publiek debat' over het al dan niet nog verder toelaten van moslims tot ons land nota bene een zodanig maatschappelijk belang gediend zou zijn, dat daarmee de strafbaarheid aan door de verdachte gedane hetze-oproepen zou worden ontnomen, maakt bovendien aldus ook eens een, vanuit het gelijkheidsbeginsel, volstrekt onbevattelijk en absoluut onaanvaardbaar onderscheid tussen een zogenaamd 'publiek debat' over het verbieden van verdere toelating van joden tot ons land, dat dan volgens het OM als een evident misdaad zou zijn te beschouwen, en over het verbieden van verdere toelating van moslims tot ons land, waarmee dan zogenaamd zelfs 'een maatschappelijk belang' zou zijn gediend.

12.17 De beslissende rol die het de verdachte uiteindelijk mogelijk zal maken om diens doelgerichte politieke campagne om te komen tot een verbod om nog langer moslims tot ons land toe te laten, nog langer toe te staan dat in ons land moskeeën gebouwd zullen worden en nog langer toe te staan dat de koran hier in ons land in omloop is, dreigt hier dan uiteindelijk te zijn weggelegd voor het OM, dat aan het optreden van de verdachte consequent strafrechtelijk geen strobreed in de weg gelegd wil zien.

12.18 Het feit dat het OM, ondanks diens rechtstatelijke, wettelijke en grondwettelijke taak om de rechtsorde en de rechtsstatelijkheid van ons land te verdedigen en ondanks diens wettelijke verplichting om tegen aanrandingen van minderheden handhavend op te treden, blijkens diens hernieuwde niet-ontvankelijkheidsvordering jegens onze benadeelde partijen, hier niet alleen onze cliënten volstrekt in de steek laat bij het hen bieden van bescherming tegen het optreden van de verdachte, maar zelfs uitdrukkelijk partij kiest voor de verdachte, maakt daarbij overigens nu al de impact van het optreden van de verdachte jegens onze cliënten alleen maar des te ernstiger. En daarmee de hen door dit optreden van de verdachte toegebrachte schade ook nu al alleen maar des te groter.

12.19 Dit uit het gevoel van acute existentiële bedreiging dat hier van het optreden van de verdachte voor de moslims in ons land uitgaat, en daarmee de rechtens te honoreren schade die hiermee ook aan onze cliënten wordt toegebracht

- en dit dan in het kader van dien optreden om te komen tot een verbod om nog verder moslims tot ons land toe te laten, hier in ons land nog langer moskeeën te houwen en hier nog langer de koran te mogen lezen -

als gevolg van deze opstelling van het OM nog eens exponentieel wordt geïntensiveerd

12.20 Met conclusie tot toewijzing van onze vordering benadeelde partijen.

N.M.P. Steijnen

Advocatenkantoor Steijnen, Olof & Stelling
Couwenhoven 52-05
3703 ER ZEIST
tel. 030-6956867
e-mail: sagitar@hetnet.nl

Advocatenkantoor Enaït
Mauritsweg 32A
3012 JT ROTTERDAM
tel. 010-4331192
fax 010-4138771
e-mail: info@enait.nl

PLEITNOTITIES

voor de zitting van **25 mei 2011** van de meervoudige strafkamer van de rechtbank te Amsterdam

van

mr. N.M.P. Steijnen en mr. M.F.A. Enaït

inzake

OM/Wilders, parketnummer 425046-09

namens de vertegenwoordigde benadeelde partijen

Voorzitter, leden van de rechtbank,

1. Beperking tot alleen een aantal kernoproepen van de verdachte

1.1 Wij komen hier met onze aktie benadeelde partijen met name op voor 'gewone' moslims in ons land. Dit via de door ons vertegenwoordigde organisaties, met name ook moslim-organisaties, waaronder een aantal moskeeën, en natuurlijke personen.

1.2 Wij komen daarmee op precies voor die bevolkingsgroep die de verdachte tot tweederangs burgers wil devalueren. Die de verdachte wil degraderen tot burgers van ons land, waarvan fundamentele mensenrechten dus gerust

met de voeten zouden mogen worden getreden. Alhans volgens de verdachte.

1.3 Als we het over de persoon van Wilders hebben, zullen wij in het vervolg geregeld van 'de verdachte' spreken. Want het zijn van verdachte is per slot van rekening hier in dit strafproces nog steeds zijn positie. Al is hij door zichzelf, door de media, door de publieke opinie en ook door uw collega-magistraten rechts van u, het OM, al lang en breed uitgeroepen tot de vermoorde onschuld. En wordt hij tegelijkertijd systematisch voorgesteld als slachtoffer van dit 'heksenjacht-proces'.

1.4 Het volgende is hier dan speciaal van belang.
Wij keren ons, in het kader van onze aktie benadeelde partijen niet tegen alle uitlatingen van de verdachte die hier door het OM ten laste zijn gelegd. Want de benadering van het OM om, reeds ten tijde van de initiële fase van de aangiftes, in een aantal gevallen zelfs jaren te wachten met een oordeel over deze aangiftes en dan, als er dan toch eindelijk eens een keer van moest komen, meteen maar gelijk een hele schoenendoos met losse citaten van Wilders op tafel leeg te kieperen, wordt door ons beschouwd als een doelbewuste poging van dit OM om alleen maar zoveel mogelijk mist te creëren.

1.5 In plaats daarvan ontlenen wij onze vordering benadeelde partijen uitsluitend aan een drietal hetze-oproepen van de verdachte tegen moslims, en daarmee dus tegen onze cliënten, waartegen door ons reeds in een vroeg stadium, in feite al van meet af aan, door middel van het doen van aangifte juridische aktie is ondernomen.

Door ons werd daarvan dan ook al aangifte gedaan onmiddellijk nadat de verdachte met de drie hier bedoelde hetze-oproepen was gekomen.

1.6 Bij het drietal hetze-oproepen van de verdachten waar het ons hier om gaat, handelt het om een aantal 'kernuitlatingen' van de verdachte, die als het meest verstrekkend zijn aan te merken en die als volgt zijn te parafraseren: de oproep 'Stop de verdere toelating van moslims tot Nederland', de oproep 'Verbiedt de bouw van nieuwe moskeeën in Nederland' en de oproep 'Verbiedt de koran in ons land'.

1.7 Het zijn met name **déze** hetze-oproepen van Wilders, waartegen door ons dus reeds eerder, namens onze cliënten, meteen al aangiftes werden gericht, die de mate van kwaadwillendheid van deze verdachte het meest

direct weerspiegelen.

2. Het optreden van Wilders als juridische en feitelijke realiteit - imminente dreiging

2.1 Als wij het hier, in het vervolg, zullen hebben over deze drie hetze-oproepen van de verdachte, dan zullen wij het in dit verband doorgaans **niet** hebben over, kort en goed, deze drie uitingen van Wilders, maar in het vervolg hoofdzakelijk spreken van wat wij dan verder zullen aanduiden als 'het optreden van Wilders'. En van wat dit 'optreden van de verdachte' voor onze cliënten als benadeelde partijen voor rechtstreekse schadelijke gevolgen heeft. Ook het OM spreekt overigens regelmatig van 'handelingen' van Wilders als het over zijn uitingen gaat.

2.2. Waarom zullen wij hier verder consequent spreken van 'het optreden van Wilders' en 'de directe gevolgen daarvan voor mijn cliënten' waar het, formeel-juridisch gesteld, gaat om bepaalde uitlatingen van Wilders?

Wij zullen hier in het vervolg consequent spreken van 'het optreden van Wilders' en niet over 'de uitlatingen van Wilders', omdat, voorzitter, anders dan de diep gewortelde mythe luidt, de hier in het geding zijnde uitlatingen van Wilders het stadium van het zijn van enkel en alleen maar uitlatingen - zo zij al ooit juridisch als 'enkel en alleen uitlatingen' beschouwd konden worden - althans dan in elk geval **nú** reeds lang voorbij zijn.

2.3 De verdachte gaat er prat op dat hij, anders dan de door hem verfoeide politici, zegt wat hij meent en meent wat hij zegt.
Hij heeft daar zelfs zijn politieke handelsmerk van gemaakt.

2.4 Maar met dat laatste heeft zich hier dan inmiddels ook tegelijkertijd een reusachtig en schrikbarend element in onze maatschappelijke constellatie genesteld. En dat is dat de verdachte hier niet alleen zegt wat hij meent. Maar bezig is met een keiharde politieke machtsvorming om wat hij zegt ook in de praktijk uitgevoerd te krijgen.

2.5 De uitlatingen 'er mogen geen moslims meer tot Nederland toegelaten', 'er worden geen nieuwe moskeeën in ons land gebouwd' en 'het wordt in ons land verboden om nog langer de koran te lezen' zijn dan ook geen eenmalige uitlatingen, die de verdachte zich zomaar eens een keer heeft laten ontvallen. Maar het zijn daarentegen, in alle openheid, voor de verdachte

programmapunten die deel uitmaken van zijn politieke agenda.

2.6 Deze kernuitlatingen van de verdachte, waarin hij aangeeft wat hem **werkelijk** voor ogen staat, waar het hem **werkelijk** om te doen is, zijn dan ook - zo zij al ooit enkel als zo maar uitlatingen te beschouwen zijn geweest - het karakter van alleen zomaar uitingen al ver ontstegen. Lichtjaren ver.

2.7 En zo wordt dat dan ook gevoeld in de dagelijkse beleving van onze cliënten, de 'gewone' moslims in ons land. En wie in ons land zal, anders nog dan de moslims in ons land, waaronder onze cliënten, in het klimaat dat vandaag de dag in ons land is ontstaan, nog met de hand op het hart durven volhouden dat een politieke realiteit in ons land, zoals door de verdachte hier met deze hetze-oproepen als diens streven wordt vertolkt

> - en waarin dus wordt opgeroepen tot het totstandbrengen van een maatschappelijke realiteit waarin een verdere toelating van moslims tot ons land, een verbod van de bouw van nieuwe moskeeën in ons land en een verbod van de koran in ons land -

ook op de langere duur tot de politieke onmogelijkheden zou behoren?

2.8 Geen zinnig mens zal kunnen ontkennen dat de verdachte met de politieke machtsvorming, gericht op het voor mijn cliënten absolute schrikbeeld dat voortaan geen moslims meer naar Nederland zullen mogen komen, dat zij hier in ons land niet langer moskeeën zullen mogen bouwen en in ons land niet langer meer de koran zullen mogen lezen, al een heel eind op streek is.

2.9 Het staat dan ook vast dat geen enkele moslim, waaronder ook niet onze cliënten, diep in zijn of haar hart nog zonder meer gelooft dat een dergelijke politieke realiteit waartoe deze verdachte ophitst, een voor wat betreft ons land nog altijd geheel irreëel perspectief zou vormen.
Onze moslim-cliënten voelen de slagschaduw van een daadwerkelijke voltrekking van een dergelijk angstaanjagend scenario al lange tijd steeds verder over zich heen kruipen.

2.10 Deze uitingen van de verdachten zijn dan ook, zoals gezegd, al lang geen uitlatingen meer. Maar het zijn, voor onze cliënten, al lang levende fantomen geworden. Die zich aan hen als reëel dreigende perspectieven voor ogen spoken. Die zich, ten koste van hen, reëel dreigen te materialiseren.

Het zijn opzwepingen van de verdachte, die voor onze cliënten grimmige werkelijkheid dreigen te worden.

3. Wat hier juridisch daadwerkelijk ter beoordeling voorligt

3.1 Wij zijn hiermee dan inmiddels aangeland bij een belangrijk onderdeel van de rechtstreekse negatieve consequenties van dit optreden van de verdachte voor onze cliënten.

3.2 Voorzitter, zoals ook al in onze "**Amicus curiae-brief in de zaak Wilders**", die door ons aan het procesdossier is toegevoegd nader wordt geanalyseerd: als rechtens zou worden aanvaard dat de verdachte voor deze verderfelijke programmapunten aan politieke machtsvorming zou mogen doen, dan is de logische consequentie daarvan dat, als de verdachte daarvoor uiteindelijk een politieke meerderheid weet te vinden, deze programmapunten, gericht tegen onze cliënten, ook daadwerkelijk mogen worden uitgevoerd.

3.3 Anders zou immers 'democratie' een systeem zijn van elkaar voor de gek houden. Waarbij wél, ten einde bepaalde programmapunten te bereiken, aan politieke machts -vorming zou mogen worden gedaan. Zoals de verdachte nu uitdrukkelijk doet ten aanzien van de programmapunten 'een verbod om nog langer moslims tot Nederland toe te laten', 'een verbod om hier in Nederland nog langer moskeeën te bouwen' en 'een verbod om in Nederland nog langer de koran te lezen'. Maar waarbij dan, als daar dan uiteindelijk een politieke meerderheid voor tot stand zou zijn gebracht - en dus puntje bij paaltje zou zijn gekomen - een dergelijk hellefestijn plotseling niet door zou mogen gaan. En invoering van dergelijke programmapunten plotseling niet zou zijn toegestaan en een strafbaar feit zou vormen.
Democratie zou op die manier dan een fopspeen zijn van ongekend formaat.

3.4 De conclusie kan dan ook geen andere zijn dan deze.
Als de verdachte, ten koste van onze cliënten, aan politieke machtsvorming mag doen voor zijn politieke agendapunten 'een verbod om nog langer moslims tot Nederland toe te laten', 'een verbod om hier nog langer de koran te lezen' en 'een verbod om nog langer in ons land moskeeën te bouwen' - als dat juridisch aanvaardbaar wordt geacht en niet in strijd met de nationale en internationale anti-discriminatiewetgeving wordt geoor-

deeld, dan betekent dit dat, als de verdachte daarvoor uiteindelijk een politieke meerderheid vindt, ook de daadwerkelijke uitvoering van deze programma-punten als rechtens toelaatbaar moet worden aanvaard.

3.5 Er kan er geen sprake van zijn dat, als de verdachte voor deze programmapunten een meerderheid zou hebben gevonden, hier plotseling een cesuur zou gelden, waarin dan als het ware gesteld zou worden:

> 'ja, maar de verdachte mocht wél proberen een politieke meerderheid - de vijftig procent plus één - voor de invoering van deze programmapunten tot stand te brengen, maar nu het zover is en de meerderheid van de bevolking heeft hierop ingezet, blijkt het toch opeens niet te mogen'.

Nogmaals, zo'n hantering van de democratie zou je reinste verlakkerij zijn van het electoraat, en daarmee van de Nederlandse bevolking.

3.6 De mogelijkheid dat de verdachte voor de hier in het geding zijnde uitlatingen - die dus inmiddels al lang en breed deel uitmaken van zijn politieke agenda en als zodanig onderwerp zijn van politieke machtsvorming - inderdaad uiteindelijk een politieke meerderheid zal vinden, hangt daarbij als een zwaard van Damocles boven de hoofden van onze cliënten. En werpt zijn schaduw reeds vooruit.

3.7 En alleen al het streven ernaar vergiftigt intussen al lang en breed het maatschappelijke klimaat jegens de gewone moslims, die onze cliënten zijn.

3.8 En van deze vergiftiging van het politieke klimaat door de verdachte zijn hier met name ook onze cliënten rechtstreeks het slachtoffer.

3.9 Het gaat in de onderhavige rechtszaak tegen de verdachte dus al lang niet meer - zo het daarover ooit is gegaan - om de vraag of Wilders mag zeggen 'Verbiedt de verdere toelating van moslims tot Nederland', 'Verbiedt de bouw van nieuwe moskeeën in ons land' en 'Verbiedt de koran in ons land'. Maar of hij, gericht tegen onze cliënten, zijn verderfelijke politieke machtsvorming met betrekking tot deze programma-leuzen mag voortzetten.

3.10 Daarom, voorzitter, spreken wij hier niet in termen van de 'uitlatingen van Wilders', maar van 'het optreden van Wilders'.

De onderhavige hetze-oproepen van de verdachte waar het hier om gaat zijn immers geen, al of niet eenmalige, uitlatingen. Het gaat hier om een continuum van politieke streven, serieus gericht op een te bereiken politiek en maatschappelijk doel. De invoering van een programma tot politieke en maatschappelijke ontrechting van onze cliënten en de aantasting van hun fundamentele mensenrechten.

3.11 Daarom ook, voorzitter en leden van deze rechtbank, anders dan diep gewortelde mythe en de maatschappijbrede waanvoorstelling die hier in dit verband kunstmatig in stand worden gehouden willen, staat in deze strafzaak veel meer terecht dan zomaar enkele uitlatingen van de verdachte.

Wat hier, in zijn meest verstrekkende gedaante - en over die meest verstrekkende gedaante hebben we het hier - thans ter beoordeling voorstaat is - zo dit overigens al ooit anders geweest zou zijn - immers inmiddels niet langer: mag Wilders zeggen wat hij van plan is te doen, maar mag Wilders doen wat hij zegt ?

3.12 Met andere woorden, anders dan de diep gewortelde mythe hier luidt, waarbij dan steeds weer, maatschappijbreed de roep klinkt:

> 'Wat zullen we nou beleven, Wilders mag toch zeker zeggen wat hij wil?
> We hebben hier toch immers vrijheid van meningsuiting?',

gaat het bij de onderhavige zaak in hoofdzaak al lang niet meer de vrijheid van meningsuiting van Wilders. Wat hier, in deze rechtszaak, op het spel staat en ter beoordeling voorligt is, veel verder dan dat, de vraag - en we hebben het hier dan nadrukkelijk en bij uitstek over een rechtsvraag -: mag Wilders de hier aldus door hem geformuleerde programmapunten ook daadwerkelijk in praktijk brengen?

3.13 Deze ten laste gelegde uitlatingen dienen dan ook niet uitsluitend en alleen als al of niet strafbare uitingen te worden beoordeeld, maar de rechter heeft de taak om hier ook in zijn oordeelsvorming te betrekken of in het kader van het hier tenlastegelegde ook wellicht andere strafrechtelijke normen, verbonden met discriminatie, zijn overschreden. Waaromtrent het OM dan een strafrechtelijke beoordeling achterwege heeft gelaten. Zoals bijvoordbeeld de normen van artikel 137e of 137f Sr.

4. De exclusieve en rechtstreekse verantwoordelijkheid van de verdachte voor de gevolgen van diens optreden

4.1 In dit verband willen wij nu even een zijstap maken naar de rechtstreekse verantwoordelijkheis die de verdachte valt toe te rekenen voor de schade die hij met zijn optreden onze cliënten toebrengt.
Voorzitter, om daar nu maar meteen geen misverstand over te laten bestaan, als het aankomt op de vergiftiging van ons maatschappelijke klimaat jegens onze cliënten, die van dit optreden de dupe zijn - en over dat rechtstreeks de dupe zijn van onze cliënten van dit optreden van de verdachte komen we verderop nog uitgebreid inhoudelijk te spreken -, dan is er maar één persoon die voor de aldus ook aan onze cliënten rechtstreeks toegebrachte schade de verantwoordelijkheid draagt. En dat is de persoon van de verdachte.

4.2 Dit niet alleen omdat hij de exclusieve bron is van deze politieke programmapunten 'geen moslims meer tot ons land toelaten, 'geen nieuwe moskeeën in ons land' en 'de koran moet verboden worden'. Maar ook omdat hier geldt: buiten Wilders bestaat er niets op het onderhavige vlak.

4.3 Het bedrijf-Wilders is een absoluut eenmansbedrijf. De zogeheten Partij voor de Vrijheid (PVV) bestaat juridisch wel, maar is tegelijkertijd louter een maatschappelijke fictie. Het is een partij bestaande uit één lid, enkel de verdachte. Alles wat door die zogeheten 'PVV' aan politiek en aan beleid wordt opgezet, waar ook in Nederland en op welk politiek of maatschappelijk echelon dan ook, is dus terug te voeren op de verdachte.

4.4 Het is dan ook volstrekt eenvoudig: als het er om gaat wie hier verantwoordelijk is voor de aanzetten tot haat en discriminatie die uit de partijprogrammapunten 'geen verdere toelating van moslims meer in ons land ', 'geen nieuwe moskeeën meer in ons land' en 'het lezen van de koran wordt hier verboden' spreken, en voor de reeds thans als gevolg van deze hetze-oproepen optredende vergiftiging van het maatschappelijke klimaat, waarvan onze cliënten de dupe zijn, dan is dat enkel en alleen de verdachte.

4.5 Als het erom gaat wie verder als drijvende kracht verantwoordelijk is voor de politieke machtsvorming met betrekking tot deze abjecte politieke agendapunten en voor de pogingen tot volvoering tot dit politieke doel dan is dat niet zoiets als 'de PVV' als feitelijke abstractie en mystificatie. Dan is dat maar één man: de verdachte.
Alles is tot hem terug te voeren.

Hij trekt aan de touwtjes en de poppen bewegen.

4.6 Als het er dan ook om gaat wie hier de rechtstreekse verantwoordelijkheid draagt voor de gevolgen van de hier aan de orde zijnde hetze-oproepen en daarop gebaseerde politieke campagne, gericht op discriminatie, als het gaat om de ontsteltenis, de sfeer van dreiging en de toenemende tekeningen van maatschappelijke diskwalificatie en uitsluiting die hiermee in ons land nu al jegens moslims, en daarmee ook jegens onze cliënten worden bewerkstelligd - wij komen daarover nog nader te spreken - dan is de zaak dus simpel en eenvoudig: dat is enkel en alleen de verdachte.

4.7 Het is dan ook maar één persoon, die voor de aldus ook aan onze clienten rechtstreeks toegebrachte schade de verantwoordelijkheid draagt. En dat is de persoon van de verdachte.

5. Inhoud en karakter van de schade die de verdachte aan onze cliënten rechtstreeks toebrengt

5.1 Voorzitter, het vormt ook voor u en de leden van uw rechtbank - evenals voor ieder ander in ons land - een evident en glashelder maatschappelijk gegeven: alleen al het openlijke streven van de verdachte naar een steeds groeiende politieke machtsvorming met betrekking tot het verbieden om verder nog moslims tot ons land toe te laten, het verbieden om nog langer moskeeën in ons land te bouwen en het verbieden om in ons land nog langer de koran te lezen, trekt op onze cliënten een ongelooflijk zware wissel.

5.2 De vanzelfsprekendheid van het feit dat zij deel uitmaken van de Nederlandse samenleving wordt aldus steeds verder ondergraven en hun recht op het ongestoord uitoefenen van hun religie komt daarmee steeds verder onder pressie.

5.3 Nogmaals - het kan niet genoeg worden benadrukt -, het is dus bepaald een dwaling dat hier de kernvraag zou zijn - of zelfs maar ooit geweest zou zijn - of de verdachte mag zeggen: 'Verbiedt de verdere toelating van moslims tot ons land', 'Verbiedt de bouw van nieuwe moskeeën in ons land', 'Verbiedt de koran in ons land'. De juiste juridische vraagstelling is hier - en dat is dan ook wat hier voor u ter beoordeling voorligt - de vraag of het rechtens toelaatbaar is dat de verdachte, met het oogmerk om deze onderwerpen als onderdeel van zijn politieke programma door te voeren,

voor de realisatie van deze oproepen aan politieke machtsvorming doet. En daarbij reeds nu, in deze fase van machtsvorming voor een dergelijk politiek programma, het politieke en maatschappelijke klimaat voor onze cliënten steeds verder vergiftigt en onleefbaar maakt.

6. Een oproep 'Verbiedt de verdere komst van christenen naar ons land' versus een oproep 'Verbiedt de verdere komst van moslims naar ons land'

6.1 Voorzitter, het is hier wellicht het juiste moment om hier even nog een volgende zijsprong te maken. Wij willen hier, en dit dus hier terzijde, in dit verband gelijk maar even ingaan op wat we hier zouden willen aanduiden als een plompe vergelijking. En dat is de vergelijking dat omdat immers iedereen in ons land zou mogen roepen: 'Verbiedt de verdere komst van christenen naar ons land', 'Verbiedt de verdere bouw van christelijke kerken in ons land 'en 'Verbiedt in ons land verder het lezen van de bijbel', dus ook geroepen zou mogen worden waartoe de verdachte hier oproept: 'Verbiedt de verdere komst van moslims naar ons land', 'Verbiedt de verder bouw van moskeeën in ons land' en 'Verbiedt hier verder het lezen van de koran' .Voor velen in ons land is een dergelijke vergelijking klaarblijkelijk het toppunt van hun gevoel voor logica en tegelijk de top van intellectuele inspanning .

6.2 Wij hebben in dit verband al gewezen op een fundamenteel aspect van het beoordelingskader dat hier, in deze zaak, aan de orde is. Wilders roept niet zomaar iets. Hij is bezig met de realisatie en uitvoering van een gericht politiek programma.

6.3 Het roepen van leuzen als 'Verbiedt de verdere komst van christenen naar ons land', 'Verbiedt de verdere bouw van christelijke kerken' en 'Verbiedt het lezen van de bijbel' zal daarbij dan, maatschappelijk gezien - als het al gemeend zou zijn - niets anders representeren dan de mening van een zonderling of een handvol zonderlingen. Met - en daar gaat het om - een maatschappelijke impact van nul. Niemand heeft daarvan dan ook maar iets te vrezen.

6.4 Zouden zonderlingen die dergelijke leuzen serieus aanheffen, een politieke beweging oprichten om de inhoud van dergelijke leuzen als politieke programmapunten daadwerkelijk als hun politieke doel gerealiseerd te krijgen, dan is de kans dat dit een serieus te nemen politieke beweging

wordt, eveneens volstrekt nul.

6.5 Dergelijke zonderlingen zouden zich immers, met een dergelijke programma, ook niet keren tegen een maatschappeljke minderheid, maar zich richten tegen wat al tweeduizend jaar lang tot de kern van onze samenleving behoort.

6.6 Ook het OM geeft in zijn requisitoir aan dat als, in het algemeen gesproken, er van een op zichzelf discriminatoire uitlating geen serieuze impact is te verwachten, geen negatieve uitwerking op derden, de ratio voor toepassing van de anti-discriminatiebepa-lingen in een dergelijk geval ontbreekt.

6.6 Hoe anders is dat bij wat de verdachte doet.
Die keert zich met dergelijke programmapunten, op een manier die we in onze recente geschiedenis al eerder hebben gezien, tegen een kwetsbare minderheid. Waaronder dus onze ciënten. Gericht op discriminatie en uitsluiting van die minderheid. En deze verdachte heeft daarvoor, met dank aan het OM dat al die tijd - jarenlang dus - heeft stilgezeten, inmiddels al een kolossale maatschappelijke ondersteuning weten te genereren.

6.7 Wat de verdachte doet dreigt daarbij steeds ernstiger serieuze maatschappelijke implicaties te krijgen, ten koste van een kwetsbare minderheid. Wat een willekeurige 'hadjememaar'-figuur zou roepen, gericht op uitbanning van het christendom en van cristenen, zou nul implicatie hebben. Als er verder al enige maatschappelijke aandacht aan zou worden besteed, waarvoor de kans eveneens zo ongeveer nul is.

6.8 Iedereen die hier dan ook niet de meteen al in het oog springende reusachtige verschillen ziet tussen wat de figuur van de verdachte doet als hij oproept tot - alsmede in snel tempo politieke macht vergaart gericht op - discriminatie en uitsluiting van moslims in ons land, waaronder dus ook van onze cliënten, en wat enig ander 'hadjememaar'-figuur hier zou doen, die zou oproepen tot discriminatie en uitsluiting van christenen in ons land, is ofwel of behept met verstandelijke gebreken ofwel volstrekt te kwader trouw.
Meestal zal het hier dan neerkomen op kwade trouw.

7. De maatschappijbreed gekoesterde fabel dat Wilders zich alleen tegen 'de islam' zou keren

7.1 Voorzitter, dan is er hier het volgende.
Wij willen het hier in dit proces tegen de verdachte, op dit moment en in deze rechtszaal, duidelijk en ondubbelzinnig gesteld hebben: de brede maatschappelijke cohorten - commentatoren, media-vertegenwordigers, politici en heel speciaal met ook het OM - die, tegen de alles verpletterende evidentie van het tegendeel in, meegaan met de volstrekt loze en brutaal misleidende bewering van de verdachte dat hij zich niet zou keren tegen moslims, maar alleen tegen de islam, handelen daarmee, willens en wetens, eveneens volstrekt te kwader trouw.

7.2 Een uitlating van de verdachte als

> **"De kern van het probleem is de fascistische islam, de zieke ideologie van Allah en Mohammed zoals neergelegd in de islamitische Mein Kampf: de Koran"**,

vormt bij dit alles voor Wilders precies de reden en de grondslag waarom deze verdachte allerlei draconische maatregelen eist tegen moslims, en daarmee tegen onze cliënten.

7.3 En over die tegen moslims, en daarmee tegen onze cliënten gerichte maatregelen hebben we het hier nu juist.

7.4 Want, zoals voor iedereen die ogen heeft om te zien en oren om te horen, volstrekt helder en ondubbelzinnig is, eist de verdachte geen maatregelen tegen 'de islam', maar eist hij maatregelen tegen reëel bestaande mensen. Tegen een hele bevolkingsgroep. Tegen moslims. En daarmee tegen onze cliënten.

7.5 **ZIJ** - met de nadruk op zij - moeten verder uit Nederland geweerd worden. Moslims dus.

Niet zo iets als 'de islam' moet verder uit Nederland geweerd worden. Maar moslims.

ZIJ - met de nadruk zij - mogen verder in Nederland geen moskeeën meer bouwen. Dat wil dus zegggen: moslims dienen verder van het recht worden uitgesloten om hier nog langer moskeeën te bouwen.

Niet zoiets als 'de islam' zal hier verder geen mos-

keeën meer mogen bouwen, maar moslims.
Onze cliënten dus.

ZLI - met de nadruk op zij - mogen verder, als het aan de verdachte ligt, niet langer de koran lezen. Moslims dus.
Waaronder onze cliënten.

Niet zo iets als 'de islam' zal dan ook door een verbod om de koran te lezen, zoals door de verdachte gewild, worden getroffen, maar moslims.
Waaronder dus onze cliënten.

7.6 Bij dit alles moet worden vastgesteld - en in de overwegingen en de beoordeling van uw rechtbank worden betrokken - dat de verdachte er in is geslaagd om, als een ware rattenvanger van Hamelen, hele reeksen opinieleiders, commentatoren, politici, en zelfs ook het OM, ook wat dit aangaat in zijn voetspoor mee te krijgen. Als zou de verdachte zich tegen 'de islam' keren.

8. Een zogenaamd 'publiek debat' over de programmapunten van de verdachte als zijnde inmiddels volstrekt salonfähig - rechtstreekse schadelijke gevolgen van het optreden van de verdachte voor onze cliënten

8.1 Maar niet alleen is de verdachte er in geslaagd om, tegen elke evidentie in, hele reeksen opinieleiders, commentatoren, politici en - wij herhalen - zelfs ook het OM achter zijn even evidente als brutale leugen te krijgen dat hij zich in hoofdzaak tegen zoiets als 'de islam' zou keren, in plaats van tegen moslims, maar - nog ernstiger - de verdachte is er ook in geslaagd om diezelfde volksstammen van commentatoren, opinieleiders, politici en dergelijke tot het uitgangspunt te brengen dat over de hier in het geding zijnde weerzinwekkende maatregelen tegen moslims - een verbod om nog langer moslims tot ons land toe te laten, een verbod om hier nog langer moskeeën te bouwen en hier nog langer vrijelijk de koran te mogen lezen - een serieus publiek debat mogelijk zou moeten zijn.

8.2 Kunt u zich enigzins een voorstelling maken van wat de impact is - in termen van en nog verdere toename en versterking van gevoelens van totale ontrechting, ja van existentiële bedreiging - voor onze cliënten, die hier uitgaat van het feit dat ook het OM in diens requisitoir te kennen geeft dat een maatschappelijk debat over de hier aan de orde zijnde politieke

programmapunten van de verdachte tot invoering van een verbod om nog langer moslims tot Nederland toe te laten, een verbod om hier nog langer de koran te lezen en een verbod om hier nog langer moskeeën te bouwen, als een maatschappelijk zeer wenselijke aangelegenheid moet worden beschouwd?

Kunt u zich voorstellen wat voor **extra** angst en **extra** gevoelens van totaal in de steek gelaten worden het bij onze cliënten te weeg brengt als nota bene het OM het maatschappelijk belang van een serieus maatschappelijk debat over deze politieke haat-agenda van de verdachte zelfs als zo zwaarwegend aanmerkt, dat daarmee, althans volgens het OM, de strafbaarheid aan deze op pure discriminatie gerichte hetze-oproepen zou komen te ontvallen?

8.2 De verdachte is, zo moet hier worden geconstateerd, er inmiddels al volledig geslaagd om, ten koste van onze cliënten, niet alleen het vrijelijk discussiëren over eventuele invoering van dergelijke volstrekt discriminatoire maatregelen van de verdachte al geheel salonfähig te maken, maar ook het doen aan politieke machtsvorming voor de uiteindelijke invoering van een degelijk programma van haat en discriminatie als een volkomen normale zaak geacepteerd te krijgen.

En tot grote schade aan onze cliënten, die daarmee hun maatschappelijk isolement, het maatschappelijk tot hun schade totaal in de steek gelaten zijn als het gaat om de verdediging van hun door de verdachte aangevallen fundamentele mensenrechten, alleen nog maar verder zien toenemen, schaart ook het OM zich hier dus onder de maatschappelijke geledingen die van oordeel zijn dat de verdachte gerust dergelijke op discriminatie en haat gerichte programmapunten in een politiek programma mag opnemen en daarvoor aan politieke machtsvorming mag doen.

Zoals al gezegd komt daarmee, behoudens regelrecht politiek en electoraal bedrog, zelfs een eventuele daadwerkelijke invoering zelf op onderdelen al bijna onder handbereik. Want als er geen juridisch taboe zou gelden op het verwerven van een politieke meerderheid voor dergelijke perverse programmapunten als die van de verdachte, dan valt niet in te zien hoe, bij het bereiken van een meerderheid voor een dergelijke agenda, hier nog ruimte zou zijn voor een plotseling juridisch ingrijpen.
Voor alle moslims in ons land, waaronder dus onze cliënten, een afschuwelijk schrikbeeld.

8.3 De gewone moslims, die door ons rechtstreeks en via hun moskee-organisaties worden vertegenwoordigd, voelen zich door het optreden van de verdachte dan ook niet alleen beledigd en geschokt. Zij voelen zich door het optreden van de verdachte niet alleen in hun integriteit als mens aangetast.
Want er is nog meer dan dat.

8.4 Zij voelen zich door het optreden van de verdachte niet alleen - en zelfs niet op de eerste plaats - geschoffeerd, in hun integriteit als mens aangetast en niet langer als volwaardig burgers van dit land geaccepteerd, maar bovenal voelen zij zich door het optreden van de verdachte, en de weerklank die hij hiermee, maatschappijbreed ondervindt, vooral ook ten diepste door blijvende gevoelens van angst belaagd.

8.5 Zij voelen zich, door het optreden van deze verdachte wezenlijk in hun existentie bedreigd .

8.6 Veel gewone moslims - waaronder dus ook de moslims die door ons worden vertegenwoordigd - voelen zich, als gevolg van het optreden van de verdachte en die gevolgen die dat optreden voor hen heeft, inmiddels ook dermate onwelkom in de Nederlandse samenleving, zodanig tot tweederangs burgers gedevalueerd en zodanig existentieel onveilig en bedreigd, dat zij zich in toenemende mate de vraag stellen of er in ons land nog wel een toekomst is voor hen.
En vooral of er een toekomst in Nederland is voor hun kinderen.

8.7 Hen wordt door het optreden van de verdachte niet alleen hun maatschappelijke veiligheid ontnomen, maar zij worden door de verdachte ook van een veilig toekomstperspectief beroofd voor wat betreft henzelf en hun kinderen.

8.8 Er is dan ook een groeiend aantal, met name ook goed opgeleide moslims, die overwegen ons land te verlaten, of dat al gedaan hebben. Of een vertrek aan het voorbereiden zijn. Zij wenden zich tot het land van herkomst of tot het land waar hun ouders vandaan komen. En, vooral als het gaat om hoger opgeleiden, kunnen zij het zich permitteren om er op in te zetten daar een hernieuwd bestaan op te bouwen.
Maar de massa van niet-hoogopgeleide moslims, waaronder veel van onze cliënten, kan zich zoiets financieel niet permitteren en mist daar een perspectief. En zal dus hetgeen Wilders zaait hier over zich heen moeten laten komen.

8.9 De immateriële schade die onze cliënten hiermee, als gevolg van dit optreden van de verdachte, rechtstreeks ondervinden is welhaast onpeilbaar groot. Want weinig zaken zijn ernstiger dan dreigende aantasting van fundamentele mensenrechten, het teloor gaan van gevoelens van maatschappelijke veiligheid en het onderhevig zijn aan existentiële bedreigingen en het gevoel te worden gedeclasseerd tot tweede rangs burgers en voor zichzelf en diens kinderen een veilige toekomst te missen.

8.10 Inmiddels heeft de kanker die de verdachte in de maatschappij verspreid de hele samenleving doorwoekerd en zich diep, diep in het centrum van de macht gevestigd.

8.11 Nog maar korte tijd geleden - zeer korte tijd - werd het als onmogelijk en onvoorstelbaar geoordeeld dat een verbod om nog nieuwe moskeeën te bouwen, überhaupt ooit echt, in bepaalde provincies of gemeentes, werkelijk reëel aan de orde zou komen. Maar met verbijstering en angst moeten onze cliënten, gewone moslims, nu toezien dat het politiek aan de orde stellen hiervan op het bestuurlijke niveau van provincies en gemeentes, waarin de marionetten van de verdachte inmiddels een politieke factor van grote betekenis zijn geworden, thans al schering en inslag is.

8.12 Nog maar enkele jaren geleden werd het als onmogelijk gevoeld dat ooit serieus zou worden voorgesteld om vrouwen met een hoofddoek uit het publieke domein, zoals openbare gebouwen en het openbaar vervoer, te weren. Zulke voorstellen worden nu, geïnstigeerd en georganiseerd door deze verdachte, serieus in omloop gebracht.

9. Hebben onze cliënten de vergiftiging door de verdachte van het maatschappelijke klimaat jegens hen te dulden?

9.1 De vraag is overigens niet alleen: zullen maatregelen die de verdachte voor onze maatschappij in petto heeft nog gestopt worden en wie of wat gaat hem hierbij dan wel stoppen? De vraag is ook, daaraan voorafgaand: hebben onze cliënten de vergiftiging van het politieke en maatschappelijke klimaat, die alleen al van het de vrije loop laten van een campagne gericht op dergelijke verderfelijke programmapunten als hier van de verdachte jegens hen uitgaat, wel zonder meer te dulden? En zo nee, wie of wat zal dan aan een dergelijke voor onze cliënten als burgers vernederende en belastende campagne dan wel niet een einde moeten of kunnen maken?

9.2 Een vernederende en stigmatiserende campagne, waarbij onze cliënten onvermijdelijk, maatschappijbreed, steeds verder als tweederangs burgers worden gepercipieerd. Wier fundamentele mensenrechten wel zouden mogen worden aangetast.

9.3 Op deze laatste vraag, namelijk mag door de verdachte een dergelijke vernederende en stigmatiserende campagne, en dus voor alle moslims zeer schadelijke campagne, jegens onze cliënten gevoerd worden, luidt het antwoord ondubbelzinnig 'nee'. Anders dan het OM voorwendt, dat letterlijk stelt dat de gevoelens van door de anti-discrimina-tiewetgeving beschermde groepen bij de juridische beoordeling in geen enkele rol vermogen te spelen

9.4 Het antwoord luidt hier ondubbelzinnig 'nee', want onze cliënten ondervinden van de voortgaande vergiftiging van het politieke klimaat door de strevingen, rechtstreeks uitgaande van de verdachte, om hen fundamentele mensenrechten te ontnemen, nu al directe schade, zoals hierboven aanggeven. Die zij niet hoeven te dulden.

9.5 Maar daarmee blijft de vraag open: wie of wat moet de als gevolg van het optreden van de verdachte jegens hen voortgaande vergiftiging van het maatschappelijke klimaat stoppen? En wie of wat moet de uiteindelijke implementatie van de strevingen van de verdachte jegens hen nog definitief een halt toeroepen?

10. De grote factoren die tesamen een reële dreiging opleveren dat de politieke strevingen van de verdachte niet zullen worden gestopt

10.1 En daarmee, voorzitter, zijn we aangeland bij een belangrijk aspect van deze zaak, gericht op de schade die het optreden van de verdachte direct aan onze cliënten toebrengt. En dat is dat een aantal factoren hier samenkomen, die elk voor zichzelf, maar bepaald ook gezamenlijk, bewerkstelligen dat er een reële dreiging bestaat dat het proces van vergiftiging van het maatschappelijke klimaat jegens de moslims in ons land, en daarmee jegens onze cliënten, niet gestopt dreigt e worden.

En dat, geheel of gedeeltelijk, een uiteindelijke daadwerkelijke invoering van de onderhavige perverse strevingen niet zal worden geblokkeerd.

10.2 Deze factoren die hier samenkomen, en die elk voor zich en gezamenlijk voor onze cliënten een reële dreiging opleveren dat de hetze die door de verdachte tegen hen wordt gevoerd niet zal worden gestopt en een uiteindelijke verwerkelijking van zijn perverse politieke voornemens niet zal worden geblokkeerd, versterken daarmee dan als zodanig in hoge mate de impact, en daarmee de schade die het optreden van de verdachte jegens onze cliënten heeft.

10.3 En versterken daarmee dan tegelijkertijd ook in hoge mate de schade die onze cliënten van het optreden van de verdachte ondervinden.

10.4 En dat is nu precies waar het hier in dit verband, bij onze actie benadeelde partijen, om gaat: er zijn hier een aantal factoren in het spel die de impact van het optreden van de verdachte voor onze cliënten ook nog eens in hoge mate versterken. En die daarmee de directe schade die dit optreden van de verdachte rechtstreeks aan onze cliënten toebrengt ook nog eens in aanzienlijke mate vergroten. En wel omdat zij ertoe leiden dat de hetze die de verdachten tegen onze cliënten voert niet dreigt te worden gestopt en de uiteindelijke verwerkelijking van diens met name ook jegens onze cliënten volstrekt verderfelijke politieke strevingen niet dreigt te worden geblokkeerd.

10.4 Deze factoren die, elk voor zich en allemaal tesamen, hier dan bewerkstelligen dat het perverse optreden van de verdachte voor onze cliënten alleen nog maar verder verergert en onze cliënten daarmee door het optreden de verdachte nóg meer schade wordt toegebracht, zijn dan - en we zullen ze hier straks achtereenvolgens, een voor een, bespreken - de volgende:

1. Het reële gevaar dat het rechtse politieke blok uit machtspolitieke overwegingen de voor onze cliënten verderfelijke politieke strevingen van de verdachte overneemt;

2. de toenemende zelfcensuur die brede maatschappelijke geledingen zichzelf steeds meer opleggen als het erom gaat kritiek op de rechtens onaanvaardbare politieke strevingen van de verdachte tot uitdrukking te brengen;

3. de opstelling van onze hoogste nationale rechter, de Hoge Raad, die het strafrechtelijk toelaatbaar oordeelt dat in ons land wordt opgeroepen tot een hetze tegen moslims, mits een dergelijke hetze

maar wordt gecamoufleerd als een actie tegen 'de islam';

4. de razendsnelle uitholling van het gezag van en respect voor uitspraken van internationale rechtscolleges, die men zich momenteel kan zien voltrekken, met name als deze voor de verdachte en diens strevingen een belemmering zouden vormen, of zelfs maar zouden **kunnen** vormen.

10.5 En er is hier dan tenslotte nog een vijfde factor, die we later nog als zodanig zullen benoemen.
Een factor die er wel het allermeest van allemaal toe bijdraagt dat hetgeen hier door de verdachte over onze cliënten, tot hun schade, wordt uitgestort reeds maatschappelijk volop wortel heeft kunnen schieten en die, eveneens tot hun schade, bewerkstelligt dat ook in de toekomst de verdachte geen strobreed in de weg dreigt te worden gelegd als het erom gaat zijn jegens onze cliënten verderfelijke campagne voort te zetten. En die verder in de hand werkt dat aan deze verdachte ook in de toekomst alle kansen zullen worden geboden om zijn maatschappelijke onheil jegens onze cliënten uiteindelijk ook daadwerkelijk te realiseren.
Zodat op die manier de negatieve impact die het optreden van de verdachte voor onze cliënte op zichzelf al heeft, ook als gevolg hiervan nog buitensporig wordt geïntensiveerd.

10.6 Deze vijfde factor zullen wij aan het eind van ons pleidooi benoemen.

10.7 Wij zullen nu de eerste vier hier genoemde specifiek factoren, die maken dat de impact van de schade die de verdachte hier met zijn optreden daadwerkelijk jegens onze cliënten veroorzaakt nog eens uitdrukkelijk wordt vergroot, achtereenvolgens in kort bestek nader toelichten.

10.8 Maar eerst is hier, inleidend, nog een **algemene** opmerking op z'n plaats.

De rechtsstaat, die hier in dit kader als een cordon sanitaire zou moeten fungeren om deze voortgaande vergiftiging van het maatschappelijke klimaat jegens onze cliënten de kop in te drukken en een daadwerkelijke implementatie van dergelijke verderfelijke maatregelen als die door de verdachte worden nagestreefd als het erop aankomt, af te weren - deze rechtstaat en die rechtsstatelijkheid, die enkele jaren geleden in veel kringen nog als een onneembare veste werd gevoeld, blijkt in toenemende mate een uiterst zwak geheel te vormen.
Zodat hier in de toekomst vanuit het optreden van de verdachte alleen maar

verdere rampspoed, en voor onze cliënten is te vrezen.

10.9 **Allereerst** blijkt er in de politieke praktijk en realiteit van vandaag de dag, voor velen volkomen onverwacht, sprake te zijn een serieus en toenemend gevaar dat het rechtse blok van - ik noem ze maar even - VVD, CDA en SGP hier de rechtsstaat zal inruilen voor machtpolitiek. En zich uiteindelijk achter deze rattenvanger zal scharen, als het om de uitvoering van dergelijke maatregelen als door hem gewenst gaat.

10.10 Onze cliënten, gewone moslims in ons land, zien hier met vrees in het hart het moment tegemoet, waarin deze machtspartijen de rechtsstaat de rechtsstaat zullen laten. En omwille van de macht dictaten van de verdachten tot invoering van dergelijke maatregelen zullen gaan slikken.

Het klimaat daarvoor wordt politiek in hoog tempo verder rijp gemaakt.

10.11 Want intussen - wij komen nu bij de **tweede** door ons genoemde factor - wordt ook de zelfcensuur die de maatschappij zich in brede kring oplegt als het gaat om kritiek op dergelijke verderfelijke programmapunten als die van de verdachte, zienderogen steeds groter.

En ook daarmee doet de verdachte, als het gaat om het onheil dat hij wil verwezenljken, zijn voordeel.

10.12 En ook dat versterkt het gevoel van existentiële bedreiging, dat onze cliënten toch al met zich meedragen als gevolg van het optreden van de verdachte, alleen maar nog maar verder.

10.13 De verdachte duldt geen kritiek. Zoals hier zelfs ook in dit strafproces zelf door hem brutaalweg aan de dag wordt gelegd. Met als ridicuul hoogtepunt dat we de verdachte in dit proces zelfs steeds hebben horen verbieden om hem, die is opgetrokken uit islamofobie, en inmiddels tot wanstaltige politieke proporties is uitgedijd juist door zijn islamofobie, in dit proces zelfs maar een islamofoob te noemen.

10.14 Politici over het hele land houden zich in en onthouden zich in toenemende mate van elke kritiek. Wat de verdachte ook aan beledigende, haatzaaiende en tot discriminatie aanzettende programmapunten voorlegt. Dit zich van kritiek op de verdachte onthouden is, landelijk en veelal ook plaatselijk, inmiddels al veelal officieel geaccordeerd beleid geworden.

10.15 Een recent voorbeeld van het geslaagd uitoefenen van regelrechte intimidatie en censuur is hier de afgelasting van de Arondéus lezing door het provinciebestuur van Noord-Holland. Ik citeer hier wat de spreektrompet van de verdachte in de Staten van Noord-Holland, Brinkman, blijkens de NRC van 22 april op dit punt gezegd zou hebben:

> "De vertegenwoordigers van CDA en VVD vertelden me dat er in Von der Dunks lezing een aantal partijpolitieke passages stonden die niet positief waren voor de PVV. Ik heb toen gezegd: als jullie deze antisemiet Von der Dunk een podium geven om zich tegen de PVV af te zetten, zal ik hem niet alleen in het debat bij de enkels afzagen, maar dan is het misschien ook de laatste Willem Arondéus lezing geweest."

10.16 Wij komen dan nu tot de **derde** door ons genoemde factor, die de impact van het optreden van de verdachte jegens mijn cliënten voor hen des te ingrijpender maakt en daarmee de schade die hen door de verdachte rechtstreeks wordt toegebracht nog aanzienlijk versterkt. En dat is het optreden van de nationale rechter.

10.17 Want hoe zit het dan met die rechter? Die is hier toch uiteindelijk een effectieve waarborg en toevlucht tegen het daadwerkelijk invoeren van de door de verdachte voorgestane ontsporingen, zoals een daadwerkelijke invoering van een verbod om nog langer moslims tot Nederland toe te laten, nog langer hier het lezen van de koran te dulden en nog langer hier nieuwe moskeeën te bouwen?

10.18 De onafhankelijke rechter zal toch wel paal en perk stellen aan het creëeren van een klimaat van angst en dreiging jegens moslims in ons land, waarin zij, zoals ook onze cliënten, zich steeds verder tot, volstrekt onwelkome, tweederangs-burgers gedevalueerd voelen, waarvoor in ons land geen plaats meer is?

10.19 In een interview in Vrij Nederland van 5 februari j.l. wordt door de president Corstens van de Hoge Raad aangegeven dat de rechter "de plicht heeft om te mishagen". En dat is dan gelijk ook de titel van dit interview met de president van de Hoge Raad in Vrij Nederland.

10.20 Maar de recente ervaringen met de Hoge Raad zelf zijn in dit opzicht voor onze cliënten weinig hoopgevend.

10.21 Zoals door ons al is aangegeven in de nadere analyse van het arrest van de Hoge Raad van 10 maart 2009; LJN:BF0655 over het verspreiden door een, ook de feitenrechter als zodanig daadwerkelijk onderkende en gekwalifceerde, geheide rechts-extremist, van posters met de tekst '**Stop het gezwel dat de islam heet**' - een analyse onder de titel "**De Hoge Raad, een 'Faux Pas' van een Prima Ballerina**", die door ons reeds aan het dossier is toegevoegd - zien we de Hoge Raad van Corstens zelf hier helemaal geen aanstalte maken om te mishagen. Maar zien we hier de Hoge Raad daarentegen volop meedobberen op de, publiekelijk torenhoog opgezweepte, golven van het credo van de 'vrije meningsuiting'.

Waarbij de Hoge Raad zich dan, welbewust, de mogelijkheid tot dit meedobberen verschaft door simpelweg de eenvoudige werkelijkheid te loochenen dat extreem-
rechtse figuren, zoals ook deze verdachte, nu eenmaal 'de islam' bezigen als **pars pro toto**. Zodat, als zij oproepen om '**het gezwel dat islam heet**' te bestrijden, zij daarmee geen oproep doen tot het bedrijven van een soortement van religie-kritiek - in dit geval dan op de islam als religie -, maar zij daarmee een oproep doen om **de moslims** te bestrijden.

10.22 En dit dan, los daarvan, ook nog eens met een geheel voorbij gaan aan het feit dat het, zoals ook de Hoge Raad heel goed weet, bovendien natuurlijk op zich al een gegeven is dat een islam zonder moslims eenvoudig niet bestaat. Zodat ook de Hoge Raad zich hier geheel bewust is geweest van het feit dat, van welke kant ook bezien, een oproep om '**het gezwel dat islam heet**' te bestrijden, onontkoombaar een oproep behelsde om juist ook **moslims**, waaronder dus ook onze cliënten, te bestrijden.

10.23 De Hoge Raad verschafte aldus, doelgericht, in de meest algemene zin ruim baan voor, als oproepen om '**de islam**' te bestrijden gecamoufleerde, hetze-uitingen direct gericht tegen **moslims**. Waaronder dus ook gericht tegen onze cliënten.

10.24 En dit dan in weerwil van het directe voorbeeld dat de Hoge Raad hier rechtstreeks voor ogen had. Namelijk in de vorm van het arrest **Norwood** van het Europese Hof voor de rechten van de mens. Waarin het Europese Hof, bij een nadere beoordeling van een poster '**Islam out of Britain**', er uitgesproken blijk van had gegeven **wél** te onderkennen dat een dergelijke tekst '**Islam out of Britain**', op een hier eveneens door een geheide rechts-extremist gehanteerde poster, niet alleen tegen '**de islam**' was gericht. Maar automatisch ook tegen **moslims**.

10.25 Wat hier geldt voor de poster-tekst '**Islam out of Britain**' geldt natuurlijk ook onverkort voor de poster-tekst '**Stop het gezwel dat islam heet**'. Voor beide oproepen geldt hier gelijkelijk dat, zoals het Europese Hof voor de rechten van de mens aangeeft, zij zich niet alleen - of zelfs maar op de eerste plaats - keren tegen '**de islam**'. Maar in plaats daarvan allereerst rechtstreeks tegen **moslims** zijn gericht, en daarmee tegen onze cliënten.

10.26 De Hoge Raad weigerde aldus zonder meer de moslims in ons land, en daarmee onze cliënten, de hen rechtens toekomende rechtsbescherming te bieden.

10.27 Deze weigering van de Hoge Raad om hen hier de hen toekomende rechtsbescherming te waarborgen, vond dan plaats onder het mom blind te zijn voor het feit dat - voor heel Nederland evident behalve dan zogenaamd voor de Hoge Raad zelf - in een dergelijke leus het begrip '**de islam**' als pars pro toto wordt gehanteerd - of meer correct, als 'totum pro parte' - voor met name ook alle **moslims**.

10.28 Met het hiermee op zijn wenken bedienen van de verdachte, die immers ook een patent heeft op de leugen dat hij zich uitsluitend tegen '**de islam**' keert en daarmee niets onwelvoeglijks doet, is er geen plaats meer voor enig optimisme dat de Hoge Raad geneigd zou zijn zich van 'de plicht om te mishagen' ook maar enigzins te kwijten. Integendeel, dit arrest werd overal in den lande door de hogepriesters en het kerkvolk van de religie van het zogenaamde 'vrije woord', die hier te lande inmiddels maatschappij-breed het heft in handen hebben, met buitengewone instemming verwelkomd. En vormde aldus een tribuut aan, en zoenoffer voor, het zogenaamde 'vrije woord'.

10.29 Wij spreken hier van 'het zogenaamde vrije woord', omdat het nu eenmaal tot de wezenstrekken van ons systeem van mensenrechten behoort - en als zodanig ook een door geen integer mens te ontkennen essentiale vormt van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens -, dat de vrijheid van meningsuiting daar zijn onmiddellijke begrenzing vindt, waar wordt opgeroepen om de fundamentele mensenrechten van anderen onderuit te halen.
Zoals de verdachte hier met zijn optreden jegens onze cliënten op een perverse en grootscheepse wijze manier doet.

10.30 Zoals gezegd, van die eenvoudige en alles overheersende essentie dat het recht van vrije meningsuiting daar ophoudt waar de fundamentele mensenrechten van anderen rechtstreeks in het geding worden gebracht, is ons systeem van mensenrechtenbescherming doortrokken. Zodat hier nog slechts plaats is voor feitelijke vragen als: is deze of die uiting van politiek streven er inderdaad op gericht om de mensenrechten van anderen onderuit te halen? En als dan de Hoge Raad, ook ten koste van onze cliënten, blijk geeft van een manifeste omwil om door de opzichtige facade heen te prikken dat als rechts-extremisten oproepen om 'de islam' te bestrijden, zij daarmee klip en klaar bedoelen om de moslims, en daarmee rechtsreeks onze cliënten te bestrijden, dan rest hier in elk geval voor wat betreft enig vertrouwen in onze eigen hoogste nationale rechter voor onze cliënten weinig hoop.

10.31 Resteert hier op die manier niet alleen voor vertrouwen in onze nationale hoogste nationale rechter nog maar weinig hoop, maar is hiermee dan tevens aanleiding voor nog verder toenemende gevoelens van vrees en bedreiging bij onze cliënten voor het optreden van de verdachte. Nu de Hoge Raad zich maar al te gretig bereid toont om zich door de ook door deze verdachte voortdurend gehanteerde verpakking dat hij zich zogenaamd uitsluitend tegen '**de islam**' zou keren, te laten laten misleiden.

10.32 We komen dan vervolgens bij de **vierde** factor die de impact van het optreden van de verdachte voor onze cliënten nog ernstiger maakt dan dit op zichzelf al is.
En welke daarmee de aldus toegebrachte schade nog verergert.

En dat is: maar hoe zit het hier dan met de internationale rechter, met het Europese Mensenrechtenhof zelf?
Als onze eigen Hoge Raad, ons eigen hoogste rechtscollege, hier geen betrouwbaar bastion blijkt te willen vormen voor moslims, en dus ook niet voor onze cliënten, tegen aanrandingen gericht op hun fundamentele mensenrechten, en daarmee tegen onze cliënten als zodanig

> - aanrandingen tot uitdrukking komend in oproepen als '**bestrijdt het gezwel dat islam heet**', waarmee voor heel Nederland, behalve dan zogenaamd voor de Hoge Raad, duidelijk is dat daarmee regelrecht wordt opgeroepen om **moslims**, dus onze cliënten, te bestrijden -,

vormt hier dan het Europese Hof toch niet uiteindelijk een solide en betrouwbare laatste toevlucht als het er om gaat onze cliënten de rechtsbe-

scherming voor hun onvervreemdbare mensenrechten te bieden, die hen tegen het optreden van de verdachte toekomt?

10.33 Wat dit aangaat zien we echter dat, in toenemende mate, ook ons land als verdragspartij een - nu al - steeds verder toenemende halsstarrigheid aan de dag legt als het er op aankomt om zich, zoals het Europese Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens voorschrijft, naar uitspraken van het Europese Hof voor de rechten van de mens te voegen. En deze fair en te goeder trouw uit te voeren.

10.34 En wat zal dan van het zich richten naar deze verdragsverplichting nog overblijven als de verdachte straks zelf regelrecht van de regering zal deel uitmaken?

10.35 Hier zien we dan trouwens tegelijkertijd, onheilspellend, nog een ander onverwacht verschijnsel opdoemen.
Aan de andere kant van het spectrum zien we dat er, vanuit wat dan 'de wetenschappelijke hoek' pretendeert te zijn, inmiddels met volle energie en overgave wordt geknaagd aan de positie van het Europese Hof voor de rechten van de mens als zodanig. Als boven-nationale rechtsinstantie, die hier een laatste toevluchtsoord zou dienen te vormen tegen maatregelen en besluiten, zoals de verdachte die jegens onze cliënten ingevoerd wil zien. Zoals dus een verbod tot verdere toelating van moslims tot ons land, een verbod om hier nog langer nieuwe moskeeën te bouwen en een verbod om hier nog langer de Koran in omloop te hebben.

10.36 Inmiddels is bij de universiteit van Leiden - professor Cleveringa zou zich omdraaien in zijn graf - al de een of andere zogenaamd wetenschappelijk 'Hadjememaar'-figuur gepromoveerd tot doctor op wat dan als een serieus proefschrift zou dienen te worden beschouwd tegen wat daarin wordt gekwalificeerd als wat omschreven kan worden: 'de vergaande bemoeizucht van het Europese Hof met de nationale bevoegdheden'. Het aantonen van de onzinnigheid van deze valse, zogenaamd 'wetenschappelijke' campagne tegen het Europese Hof valt als zodanig uiteraard hier buiten het bestek van dit pleidooi, maar u weet, als rechters, dat ook van die kant inmiddels hard gewekt wordt aan ondermijning van de positie van het Europese Hof in ons bestel.

10.37 Ook van die kant, de zogenaamd 'wetenschappelijke' kant, wordt dus - met dank van de verdachte aan de universiteit van Leiden - ook de Maginotlinie die het Europese Hof voor de rechten van de mens ter bescherming van de

rechtsstaat en de rechtsstatelijkheid, en daarmee ter bescherming van onze cliënten zou moeten bieden, momenteel in hoog tempo ondermijnd.

10.38 De conclusie die uit dit alles valt te trekken is dan ook deze. Onze cliënten zien, tot hun enorme verontrusting, met grote vaart alles wat hen tegen de verdachte en zijn perverse strevingen bescherming zou moeten bieden eroderen.

10.39 **Nú**, in dit tijdsgewricht, worden in provincies en gemeentes waarin de pionnen van de verdachte zich inmiddels al diep hebben genesteld, de daarin door de marionetten van de verdachte al regelmatig daadwerkelijke gelanceerde maatregelen tot een verbod op de verdere bouw van moskeeën en tot het dragen van hoofddoekjes in het openbaar vervoer en in publieke gebouwen nog weggestemd. Maar voor hoe lang nog?

10.40 Wat kunnen onze cliënten nog verwachten van de nationale rechter en welke rechtsbescherming durft de nationale rechter hen, tegen de stroom in, hier ook op de wat langere duur nog te bieden? Hoever gaat daarbij de 'civil courage' van de Nederlandse rechters van dienst?

10.41 Het feit dat hier van enigerlei bescherming door de overheid en de rechter tot op heden niets, maar dan ook helemaal niets is gebleken, ervaren onze cliënten daarbij als voor hen buitengewoon bedreigend. Met het toelaten van een campagne onder de leus **'Stop het gezwel dat de islam heet'** heeft in elk geval de Hoge Raad, onze hoogste nationale rechter, duidelijk gemaakt onze cliënten, op essentiële momenten, de noodzakelijke rechtsbescherming tegen het optreden van de verdachte te weigeren.

10.42 Dit maakt onze cliënten voor het optreden van de verdachte alleen nog maar eens extra kwetsbaar. En dat optreden brengt hen op die manier alleen nog maar eens extra schade toe.

11. De grondslag voor onze vordering benadeelde partijen

11.1 Voorzitter, wij komen thans terug op de grondslag van onze vordering benadeelde partijen. Wij willen deze grondslag voor uw rechtbank nog eens in een paar minuten resumeren en expliciteren.

11.2 Wij hebben er eerder al opgewezen dat de verdachte een eenmansbedrijf is. Dat alles met betrekking tot zijn optreden aan hem, en alleen aan hem is toe

te rekenen. Dat al hetgeen ook het Amsterdamse hof in het arrest waarin het OM opdracht kreeg om, tegen heug en meug, deze verdachte alsnog te vervolgen, aangevoerd heeft tegen deze verdachte alleen en uitsluitend voor verantwoordelijkheid van deze verdachte komt. Dat zoiets als de PVV, als zelfstandige entiteit, juridisch slechts uit alleen de verdachte bestaat en daarmee maatschappelijk niets anders dan een fictie is. Dat het de verdachte is die hier overal aan de touwtjes trekt.

11.3 Het is dan ook uitsluitend de verdachte die hier juridisch verantwoordelijk is voor het optreden jegens onze cliënten, dat wij hier aan de orde stellen.

11.4 Zoals het alleen de verdachte is, en hij alleen, die hier verantwoordelijk is voor de boodschap die onze cliënten over zich heen krijgen dat moslims niet langer tot Nederland moeten worden toegelaten en dat hun vrijheid van godsdienstuitoefening hier te lande verder onmogelijk moet worden gemaakt.

11.5 Het is daarbij dan ook alleen deze verdachte, die bij uitsluiting verantwoordelijk is voor het drijven tot de hier door ons aan de orde gestelde discriminatie en tot het aanzetten tot haat tegen de moslims in ons land, en daarmee tegen onze cliënten. Waarbij de eisen tot het stoppen van een verdere toelating van moslims tot ons land, het stoppen van de bouw van moskeeën in ons land en het instellen van een verbod om in ons land nog langer de koran te lezen, van aanvankelijke hetze-oproepen inmiddels zijn uitgegroeid tot bestanddelen van een volkomen abject politiek programma met massale electorale ondersteuning, hetgeen voor onze cliënten in toenemende mate een afschuwelijk schrikbeeld vormt.

11.6 En het is daarbij dan ook voorts ook nog eens alleen de verdachte zelf, die er als enige voor verantwoordelijk is dat deze hetze-oproepen voor onze cliënten dus inmiddels al lang de proportie hebben aangenomen van levende fantomen, die hen als reëel dreigende perspectieven voor ogen spoken. En die voor voor onze cliënten grimmige werkelijkheid dreigen te worden.

11.7 Het is daarbij de persoon van de verdachte, en alleen deze verdachte, die uitsluitend verantwoordelijk is voor de stelselmatige vergiftiging van het maatschappelijke klimaat jegens moslims in ons land, en daarmee jegens onze cliënten.

11.8 Het is daarmee dan ook de verdachte, en niemand anders dan de verdachte, die verantwoordelijk is voor het feit dat onze cliënten, tot hun afschuw en ontsteltenis, hun recht op het ongestoord uitoefenen van hun religie hier in ons land steeds verder onder pressie voelen komen te staan.

11.9. Het is daarbij aan deze verdachte toe te rekenen, en uitsluitend aan deze verdachte, dat deze politieke machtsvorming, gericht op daadwerkelijke realisering van deze voor onze cliënten absolute schrikbeelden, inmiddels al een heel eind op streek is gebracht.
En het is dan ook uitsluitend aan deze verdachte toe te rekenen dat onze cliënten de slagschaduw van een daadwerkelijke voltrekking van een dergelijk angstaanjagend scenario al lange tijd steeds verder over zich heen voelen kruipen.

11.10 Zoals het hier eveneens uitsluitend de verdachte is, die juridisch verantwoordelijk is voor het feit dat hij, inmiddels bekleed met steeds meer macht, zich aldus, op een manier die we in onze recente geschiedenis al eerder hebben gezien, keert tegen een kwetsbare minderheid, waaronder dus ook onze cliënten. Gericht op discriminatie en uitsluiting van die minderheid, waaronder onze cliënten.

11.11 Dat deze dreigende perspectieven op onze cliënten een ongelooflijk zware wissel trekken, komt daarbij dan eveneens uitsluitend voor rekening van de verdachte.

11.12 Zoals alleen de verdachte er juridisch verantwoordelijk voor is dat niet alleen het vrijelijk discussiëren over de daadwerkelijke invoering van dergelijke maatregelen, tot verbijstering en ontsteltenis van onze cliënten, inmiddels al geheel salonfähig is geworden. En zelfs ook het doen aan politieke machtsvorming voor dergelijke verderflijke programma, en voor onze cliënten onnoemelijk schadelijke programmapunten. Waarbij dan ook een daadwerkelijke invoering hiervan, tot vebijstering van onze cliënten, steeds verder onder handbereik komt

11.13 Door middel van zijn op discriminatie, uitsluiting en het zaaien van haat gerichte optreden, zoals hier aangegeven, handelt de verdachte meer dan alleen maar zonder meer onrechtmatig jegens moslims in ons land, en daarmee jegens onze cliënten. Welk onrechtmatig handelen van de verdachte overigens op zichzelf al een geheel toereikende grondslag zou vormen voor de aktie van onze cliënten als benadeelde partijen.

11.14 Want niet alleen voelen moslims in ons land, waaronder dus ook onze cliënten, zich door het optreden van de verdachte geschokt en beledigd, maar het optreden van de verdachte maakt daarbij ook nog eens dat zij niet langer als volwaardig burgers van dit land worden geaccepteerd. De vanzelfsprekendheid dat zij deel uitmaken van de Nederlandse samenleving zien onze cliënten door het optreden van deze verdachte daarmee steeds verder ondergraven. Door het optreden van de verdachte ervaren zij zichzelf steeds meer als maatschappelijk buitengesloten als volwaardige burgers. Als gevolg van dit optreden van de verdachten worden moslims in ons land, en daarmee onze cliënten, op die manier dan ook nog eens in hun integriteit als mens en als burger aangetast.

11.15 Maar bovenal worden onze cliënten door het optreden van de verdachte, en de weerklank die hij daarvoor inmiddels maatschappijbreed ondervindt, ook ten diepste door permanente gevoelens van angst belaagd. Moslims in ons land, waaronder ook onze cliënten, weten zich door het optreden van de verdachte hier in ons land wezenlijk in hun existentie bedreigd.

11.16 En wel zodanig dat velen zich in toenemende mate afvragen of er hier in ons land nog wel een toekomst is voor hen en hun kinderen. Hen wordt door het optreden van de verdachte niet alleen hun maatschappelijke veiligheid ontnomen, maar ook een veilig toekomstperspectief voor hen en hun kinderen.

11.17 **Dàt** is de volle dimensie van wat het optreden van de verdachte jegens onze cliënten aanricht.
Dat de verdachte met dit alles aan onze cliënten een enorme immateriële schade toebrengt is evident. Weinig zaken zijn immers ernstiger dat het schaden van andermans fundamentele mensenrechten, het aantasten van andermans integriteit als mens, het veroorzaken van gevoelens bij mensen dat zij tweederangs burgers zijn, het veroorzaken van gevoelens van angst en van existentiële bedreiging bij mensen.

11.18 Namens onze cliënten vragen wij voor dit alles een symbolische schadevergoeding. Waarbij het hier verder wordt opengelaten of het ook bij een eventueel hoger beroep bij een dergelijke louter symbolische schadevergoeding zal blijven.
De zaak is immers buitengewoon ernstig. En rechtvaardigt zeker ook volledig serieuze schadevergoedingen voor de getroffenen.

11.19 De verdachte handelt bij dit alles bovendien immers niet tegen eenlingen of tegen enkele personen. Maar keert zich hierbij tegen een hele bevolkingsgroep. Waarvan onze cliënten dus deel uitmaken. En misschien moeten in een later stadium zo veel mogelijk leden van die bevolkingsgroep, in latere processen, maar eens een echte schadevergoeding van de verdachte eisen. Voor het leed dat hij door zijn optreden hen, stuk voor stuk, aandoet. De zaak is er, nogmaals, ernstig genoeg voor. Want discriminatie en haatzaaien tegen complete bevolkingsgroepen behoren, naar internationaalrechtgelijke maatstaven, tot meest zwaarwegend misdrijven die het recht kent.

11.20 Voorzitter, leden van de rechtbank, zoals u weet heeft de verdachte in het verleden herhaalde malen verklaard dat hij artikel 1 van de Grondwet afgeschaft wil zien, dat hij van onderdelen van het Europees Verdrag tot bescherming van rechten van de mens af wil. U kent ook allemaal artikel 7 van de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens, dat luidt:

> "Allen zijn gelijk voor de wet en hebben zonder onderscheid aanspraak op gelijke bescherming van de wet. Allen hebben aanspraak op gelijke bescherming tegen iedere achterstelling in strijd met deze Verklaring en tegen iedere ophitsing tot een dergelijke achterstelling."

11.21 De verdachte heeft van een dergelijke ophitsing tot achterstelling zijn levensvervulling gemaakt.

11.22 U kent verder natuurlijk ook allemaal artikel 18 van deze Universele Verklaring van de Rechten van de mens, luidende voor zover hier relevant:

> "Een ieder heeft recht op vrijheid van (..) godsdienst: dit recht omvat tevens (..) de vrijheid hetzij alleen, hetzij met anderen (..) in het openbaar (..) zijn godsdienst te belijden door het onderwijzen ervan, door de praktische toepassing, door eredienst en de inachtneming van de gebeden en voorschriften."

11.23 De verdachte heeft er zijn levenswerk van gemaakt om niet alleen de Nederlandse grondwet en de Nederlandse wetten, maar ook de internationale wetgeving op dit punt, en zelfs de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens, onderuit te halen.

11.24 Voorzitter, leden van de rechtbank, deze verdachte levert, tot grote directe en rechtstreekse schade van onze cliënten, een groot gevaar op voor onze rechtsorde, dat blijkt ook vanuit dit laatste gezichtspunt, onbetwistbaar, een objectief vaststaand feit.

11.25 Onze vordering tot schadevergoeding ligt dan ook zonder meer voor toewijzing gereed.

12. De vijfde factor die een reële dreiging oplevert dat de politieke strevingen van de verdachte niet zullen worden gestopt, zodat als gevolg daarvan onze cliënten extra schade ondervinden

12.1 Voorzitter, het maatschappelijk beeld is voor onze cliënten uitermate somber.
Niemand zal het, zoals al aangegeven, in het huidige maatschappelijke klimaat aandurven om 'de politiek' of 'de democratie' in ons land als een betrouwbare factor te kwalificeren als het erom gaat in de komende jaren een eventuele uitvoering van de voor onze cliënte verderfelijke politieke plannen van de verdachte in ons land buiten de deur te houden.

12.2 Maatschappijbreed wordt momenteel een verdere komst van moslims naar ons land inmiddels al volop geproblematiseerd en wordt het intussen als zogenaamd 'volstrekt normaal' geaccepteerd dat daarover een zogenaamd 'publiekelijk debat' zou worden gevoerd.

12.3 Wij blijven het begrip 'volstrekt normaal' en het begrip 'publiek debat' hier uitdrukkelijk tussen haakjes zetten. Maar wij zijn daarmee, zoals u weet, intussen maatschappelijk al in een minderheidspositie beland.

12.4 Tot verbijstering van onze cliënten strekt deze vrijwel maatschappijbrede acceptatie dat het zogenaamd 'volstekt normaal' zou zijn om over een verbod tot verdere toelating van moslims tot ons land een zogenaamd 'publiek debat' te voeren zich inmiddels ook al uit tot het Openbaar Ministerie.

12.5 Het is de opstelling die het OM jegens de verdachte aan de dag legt, die de vijfde grote factor vormt die de schade die de verdachte met zijn optreden aan onze cliënten toebrengt nog groter maakt dan deze op zich al is.

12.6 Opnieuw wordt thans immers door het OM niet-ontvankelijkheid gevorderd terzake van de vorderingen benadeelde partijen, zoals uit het

requisitoir is gebleken.

12.7 Niet-ontvankelijkheid van de vorderingen benadeelde partijen wordt hier opnieuw door het OM gevorderd op een dubbele grondslag, zoals bedoeld in het tweede lid van artikel 361 Sv onder a en b. En wel de grondslag dat onvoldoende zou zijn gebleken van een rechtstreekse schade, door de verdachte toegebracht aan de benadeelde partijen, als ook op de grondslag dat de benadeelde partijen jegens de verdachte in het geheel geen zaak zouden hebben, aangezien van strafbaarheid en strafwaardigheid van het optreden van de verdachte volgens het OM in het geheel geen sprake zou zijn.

Het gaat hier om de beide in het tweede lid van artikel 361 Sv genoemde grondslagen, die, omgekeerd, allebei vervuld moeten zijn, wil een veroordeling schadevergoeding benadeelde partijen überhaupt kunnen volgen.

12.8 Beide grondslagen waarop het OM hier niet-ontvankelijkheid van de benadeelde partijen vordert, zijn daarbij door het OM in het requisitoir apart ingeroepen en apart zelfstandig nader uiteengezet en gemotiveerd.

12.9 Na alles wat door ons reeds uitvoerig is gesteld omtrent het rechtstreekse verband tussen het optreden van de verdachte en de schade die daarvan door onze cliënten wordt geleden, laten wij de rechtsvraag in hoeverre dit vereiste van het tweede lid van artikel 361 Sv onder b hier is vervuld, verder zonder meer aan het oordeel van uw rechtbank over. Dit waar het OM dus op dit onderdeel met het standpunt komt dat onvoldoende gebleken zou zijn van rechtstreekse schade aan onze cliënten als gevolg van het optreden van de verdachte.

12.10 Resteert hier dan nog een wederwoord op de tweede door het OM jegens onze vordering benadeelde partijen aangevoerde niet-ontvankelijkheidsgrond van artikel 361 lid 2 Sv, en wel de stelllingname van het OM dat de benadeelde partijen jegens de verdachte überhaupt geen zaak zouden hebben, omdat, althans volgens het OM, aan het optreden van de verdachte elke strafbaarheid en strafwaardigheid zou ontbreken.

12.11 Het feit dat het OM in diens requisitoir ook nu weer, zoals eerder al over een lange, lange reeks van jaren het geval is geweest, het optreden van de verdachte als niet strafbaar en strafwaardig kwalificeert, zodat dus ook de vordering van onze benadeelde partijen daarop al onmiddellijk zou behoren

te stranden, hebben wij eerder al in de uitvoerig onderbouwde schriftuur **"Het Schandaal van Nederland - juni 2008: de uitverkoop van de mensenrechten van bijna 1 miljoen burgers in Nederland door het Openbaar Ministerie"**, dat door ons reeds aan het dossier werd toegevoegd, als buitengewoon schadelijk en beschadigend voor onze cliënten, gewone moslims in ons land, aan de kaak gesteld.

12.12 De hier door het OM nu ook weer opnieuw te berde gebrachte grondslag van diens vordering dat de benadeelde partijen zonder meer niet-ontvankelijk verklaard zouden dienen te worden

> - en dit dan aangezien aan het optreden van de verdachte bovendien ook nog elke strafbaarheid en strafwaardigheid zou ontbreken -,

waarbij dus zonder meer wordt vastgehouden aan de nu al vele, vele jaren lang door het OM ingenomen positie dat het optreden van de verdachte juridisch volstrekt toelaatbaar zou zijn, maakt de existentiële bedreiging, waarmee onze cliënten zich als gevolg van het optreden van de verdachte geconfronteerd zien, alleen maar nog intenser. En daarmee de schade die zij als gevolg van dit optreden van de verdachte rechtstreeks ondervinden alleen maar nog groter.

12.13 Onze cliënten zouden zich door het optreden van de verdachte niet zodanig existentiëel bedreigd weten, niet zodanig beangstigd voelen in die mate als thans het geval is, als zij zich door het feit dat het OM hier hun vordering benadeelde partijen afwijst, niet zo volledig door het OM in steek gelaten zouden weten.
Een afwijzing met hier immers, op dit stuk, ook als reden dat de verdachte nu eenmaal, althans volgens het OM, niets strafbaars zou hebben gedaan.

12.14 Zij zouden zich dan ook door het optreden van de verdachte ook veel minder beschadigd weten, wanneer het OM ook maar enigzins blijk van zou geven van enig elementair besef dat het optreden van de verdachte op enig moment grenzen zouden dienen te worden gesteld.

12.15 Maar het OM laat het optreden van de verdachte jegens onze cliënten des te harder aankomen - en verhoogt aldus de gevoelens van angst, bedreiging en deprivatie die onze cliënten van het optreden van de verdachte ondervinden nog in hoge mate - door ook nu weer te volharden in diens nu al jarenlange eis dat het optreden van de verdachte jegens moslims, en daarmee jegens onze cliënten, volstrekt op z'n beloop moet worden gelaten.

En dit hier dan weerspiegelt in de eis van het OM aan uw rechtbank de benadeelde partijen ook reeds daarom niet-ontvankelijk te verklaren aangezien zij nu eenmaal tegen de verdachte in het geheel geen zaak zouden hebben, omdat de verdachte strafrechtelijk niets laakbaars zou ondernemen.

12.16 Datzelfde OM, dat - volstrekt terecht, laat dat duidelijk zou zijn ! - als de een of andere kwalijke figuur hier in ons land zou oproepen om verder geen joden meer tot ons land toe te laten, meteen alle vervolgingsregisters wagenwijd zou opentrekken, neemt hier niet alleen het volstrekt abjecte standpunt in dat met het voeren van een zogenaamd 'publiek debat' over het al dan niet nog verder toelaten van moslims tot ons land nota bene een zodanig maatschappelijk belang gediend zou zijn, dat daarmee de strafbaarheid aan door de verdachte gedane hetze-oproepen zou worden ontnomen, maakt bovendien aldus ook eens een, vanuit het gelijkheidsbeginsel, volstrekt onbevattelijk en absoluut onaanvaardbaar onderscheid tussen een zogenaamd 'publiek debat' over het verbieden van verdere toelating van joden tot ons land, dat dan volgens het OM als een evident misdaad zou zijn te beschouwen, en over het verbieden van verdere toelating van moslims tot ons land, waarmee dan zogenaamd zelfs 'een maatschappelijk belang' zou zijn gediend.

12.17 De beslissende rol die het de verdachte uiteindelijk mogelijk zal maken om diens doelgerichte politieke campagne om te komen tot een verbod om nog langer moslims tot ons land toe te laten, nog langer toe te staan dat in ons land moskeeën gebouwd zullen worden en nog langer toe te staan dat de koran hier in ons land in omloop is, dreigt hier dan uiteindelijk te zijn weggelegd voor het OM, dat aan het optreden van de verdachte consequent strafrechtelijk geen strobreed in de weg gelegd wil zien.

12.18 Het feit dat het OM, ondanks diens rechtstatelijke, wettelijke en grondwettelijke taak om de rechtsorde en de rechtsstatelijkheid van ons land te verdedigen en ondanks diens wettelijke verplichting om tegen aanrandingen van minderheden handhavend op te treden, blijkens diens hernieuwde niet-ontvankelijkheidsvordering jegens onze benadeelde partijen, hier niet alleen onze cliënten volstrekt in de steek laat bij het hen bieden van bescherming tegen het optreden van de verdachte, maar zelfs uitdrukkelijk partij kiest voor de verdachte, maakt daarbij overigens nu al de impact van het optreden van de verdachte jegens onze cliënten alleen maar des te ernstiger. En daarmee de hen door dit optreden van de verdachte toegebrachte schade ook nu al alleen maar des te groter.

12.19 Dit nu het gevoel van acute existentiële bedreiging dat hier van het optreden van de verdachte voor de moslims in ons land uitgaat, en daarmee de rechtens te honoreren schade die aldus ook aan onze cliënten wordt toegebracht

> - en dit dan in het kader van diens optreden om te komen tot een verbod om nog verder moslims tot ons land toe te laten, hier in ons land nog langer moskeeën te bouwen en hier nog langer de koran te mogen lezen -,

als gevolg van deze opstelling van het OM nog eens exponentieel wordt geïntensiveerd.

12.20 Met conclusie tot toewijzing van onze vordering benadeelde partijen.

N.M.P. Steijnen
M.F.A. Enaït

ZAAK WILDERS

PLEIDOOI BENADEELDE PARTIJEN 25 MEI 2011

NIET MAG

- Het praten over W. als de vermoorde onschuld
- Het OM beschuldigen van malicieus opstellen door hun geen akte te andervaren en een schoenendoos leeg te kiepen
- stellen dat de verdachte van politieke meerderheid blijk dat en dat, als hij de meerderheid daarvan krijgt, het een affront zou zijn voor de democratie dat hij dat dan niet zou mogen uitvoeren - en dit dan sec. o.i.v.z. los van de schade benadeelde partijen
- stellen dat 't uw mag gaat dan enkel te uitlatingen van Wilders, maar dan tegen cast er van alles om de hand; nog e.e.a. uitgezocht worden, het gaat dan ook het eerste Beveiligings-beeld en de rechter behoort te zijn
- De figuren van Wilders als exclusief verantwoordelijke voor de bijgate publieke proyectmuppeten
- Vergelijking van de oproepen tegen moslims - met behalen, etc en tegen Christenen - met behalen, etc.
- met zonde naar stellen dat dit bewijs dat Wilders zich alleen tegen de islam maar manifest niet richt
- met stellen dat als er geen juridisch taboe is op meerderheids-dan zeer al geen juridisch taboe is op minderheden, belagen van charter een schuldeeld vormt
- met stellen dat de kracht van de verdachte zich diep in het centrum van de macht heeft geworteld
- Niet mag gedeeld worden dat Wilders tegenover moslims het klimmet verzuftigt

2

- Als factoren die de zaak van onze cliënt verergeren, mag niet gewaard worden het optreden van de Hoge Raad, wél multidisciplinaire samenspanning, kennelijk zelfcensuur, intimidatie en gevaar internationale rechtsverlies
- niet stellen de rechtsstaat niet functioneert als afweer tegen het slecht van de verdachte
- multidisciplinaire samenspanning mag bij zaak inderdaad niet
- kennelijke zelfcensuur mag bij zaak evenzeer ook niet
- niet mag zonder meer gesteld worden dat Wilders een hatelijk delict
- niet mag hatelijk worden gegeven op overige rechtsorganen, als Turkse minderheid
- bij zaak mag ook niet gesteld worden dat een intimidatie in het geval van internationale rechtsorganen gevaarlijk wordt
- niet mag gesteld worden dat het OM een verergerende factor is voor cliënt.
- niet mag uitgegaan worden op de eerste niet-onafhankelijkheids gezel beroepsbelangen partijen, nl dat volgens het OM er geen slachtofferbelang zou zijn

Wildersproces Moeite met officier

Klaagster: Israël-connectie OM

5-2-2010 PKRS

Op z'n vroegst in juni gaat de zaak publiekelijk verder. Maar intussen gaan de schermutselingen door. Met verhoren en, zo blijkt, ook met brieven waarin een klaagster het OM ervan beschuldigt zich niet goed in te zetten én zich te laten leiden door Israël-sympathieën.

Kustaw Bessems
AMSTERDAM

•••

Een van de klagers in de Wilders-zaak is zeer ontevreden over het Openbaar Ministerie. Zij heeft hierover twee brieven gestuurd aan de rechtbank.

Yvonne Wolthuis heeft er grote moeite mee dat Paul Velleman officier van justitie is in dit proces. Wolthuis is een van de mensen die bij het gerechtshof in Amsterdam afdwongen dat het OM – hoewel het dat niet wilde – Geert Wilders moet vervolgen. Zij voegt zich nu als 'benadeelde partij' in het proces tegen Wilders.

Velleman was medeverantwoordelijk voor dat eerdere besluit om Wilders niet te vervolgen. 'Niet uit te sluiten valt dat mr. Velleman verlies van de zaak als winst ('zie je wel') zal ervaren', schrijft Wolthuis' advocaat Henry Sarolea aan de rechtbank.

Reprimande

Eerder uitten andere klagers in de media hun ongenoegen over Velleman. Wolthuis heeft meer bezwaren tegen hem. In 2002 diende onder anderen Bram Moszkowicz – de huidige advocaat van Wilders – een klacht in tegen Palestina-activiste Gretta Duisenberg omdat die zich aan antisemitisme zou hebben schuldig gemaakt. Velleman was de officier die besloot haar niet te vervolgen, maar hij gaf haar wel een reprimande voor haar taalgebruik.

'Wilders staat bekend als een uitgesproken pro-Israël politicus. Mr. Velleman heeft minimaal de schijn gewekt een grote sympathie te koesteren voor pro-Israël-aanhangers en ook zijn werk als officier daardoor te laten beïnvloeden', schrijft Sarolea in een brief van 18 januari.

Wolthuis zit in de kunst en was ooit raadslid voor De Groenen in Amsterdam-Zuidoost. Ze werd bekend toen ze werd gehoord in de parlementaire enquête naar de Bijlmerramp. Zij eist van Wilders één euro voor 'immateriele schade bestaande uit de gevolgen van angst, woede, verdriet en schaamte', zoals het in een stuk staat dat haar advocaat heeft voorbereid. Wilders heeft volgens haar aangezet tot haat tegen niet-westerse allochtonen en als zwarte vrouw heeft zij daardoor vaker discriminerende opmerkingen naar haar hoofd gekregen, stelt ze. Een reden om met gezin naar de Antillen te verhuizen.

Twijfels

Na de eerste regiezitting, waarop Wilders achttien getuigen vroeg, heeft Wolthuis de rechters laten weten dat zij 'in ernstige mate is bevestigd in haar twijfels' over het OM.

Over de tweede officier, Birgit van Roessel, is zij meer te spreken, maar zij 'maakt zich zorgen', omdat het OM weinig bezwaar heeft gemaakt tegen Wilders' getuigenlijst. Ze vreesde dat het proces zou verworden tot 'een podium voor keiharde, volgens menigeen in verbittering te ver doorgeslagen islamcritici, met radicale moslims'.

De rechtbank en Moszkowiz willen niet reageren op de brieven. Het OM stelt dat Velleman deskundig is en professioneel genoeg en dat hij nog een officier naast zich heeft.

Volgens hoogleraar strafrecht Theo de Roos hebben de brieven van Wolthuis geen bijzondere status, maar zouden ze deel kunnen gaan uitmaken van het dossier. Sarolea zegt dat zijn cliënte het recht heeft om bij de rechtbank alarm te slaan als zij meent dat aan het bevel van het hof om Wilders te vervolgen niet goed gevolg wordt gegeven.

Wolthuis is tevreden met de beslissing van de rechtbank dat Wilders slechts drie getuigen mag horen achter gesloten deuren. 'We weten niet of de brieven hebben meegespeeld, maar Wolthuis is wel opgelucht dat de rechtbank zich niet door Wilders laat imponeren'.

De rechtbank in deze zaak mag veel post ontvangen. Gisteren werd bekend dat ook vijf wetenschappers een brief hebben gestuurd. Daarin betogen zij dat Wilders Korancitaten uit hun verband trekt.

Woensdag 16 mei 2012. Het laatste nieuws het eerst op NU.nl

'Ruzie in top justitie over vervolging Wilders'

Laatste update: 10 december 2011 13:25

AMSTERDAM - De toenmalig baas van justitie Harm Brouwer botste met toenmal minister van Justitie Ernst Hirsch Ballin (CDA) over de vraag of PVV-leider Geert moest worden vervolgd.

Foto: ANP

Brouwer wilde niet vervolgen, maar Hirsch Ballin dacht daar a over, meldt omroep HUMAN zaterdag. Dat was niet de enige strubbeling in de top van justitie.

In februari en maart 2008 zouden Hirsch Ballin en Brouwer me gesprekken over de zaak Wilders hebben gevoerd. Dat gebeu volgens de omroep aanvankelijk onder vier ogen in de werkka de minister, maar later schoof ook procureur-generaal Han MO RAAK aan.

Het college van procureurs-generaal, waar Brouwer voorzitter van was, wilde Wilders n vervolgen. Hirsch Ballin wilde dat dit wel gebeurde, waarop Brouwer voorstelde dat Hir Ballin een aanwijzing tot vervolging gaf. Dat is een opdracht van de minister om toch te vervolgen die het OM dan 'loyaal' zou uitvoeren. De minister besloot dat niet te doen.

Verdeeldheid

Later was opnieuw sprake van verdeeldheid in de top van justitie. Het OM besloot niet vervolgen, waarop de partijen die aangifte tegen Wilders hadden gedaan bezwaar maa

Advocaat-generaal Ank Kengen onderzocht het bezwaar en concludeerde dat de klage hadden. Wilders moest volgens haar dus worden vervolgd. Haar leidinggevende, hoofdadvocaat-generaal Peter van Kesteren, was het met haar eens.

Toen het college van procureurs-generaal dat hoorde, werd Van Kesteren volgens de omroep te verstaan gegeven dat hij zich moest voegen naar de lijn die in eerste aanleg was gevolgd, namelijk dat Wilders niet moest worden vervolgd.

Eigen oordeel

Uiteindelijk handelde Van Kesteren de zaak zelf af en betoogde hij in december 2008 voor het gerechtshof in Amsterdam tegen zijn eigen oordeel in dat Wilders niet moet worden vervolgd.

Het hof bepaalde echter dat de zaak wel voor de rechter moest komen. Wilders werd in de zaak uiteindelijk vrijgesproken, zoals het Openbaar Ministerie ook had geëist.

Human heeft een driedelige documentaireserie gemaakt over het proces. Vorige week stelde de omroep dat toenmalig minister van Buitenlandse Zaken Maxime Verhagen (CDA) via de AIVD en de beveiliging van Wilders te weten wilde komen wat voor plannen Wilders met zijn anti-islamfilm Fitna had. Het tweede deel wordt maandagavond uitgezonden.

Eerdere berichten

Vandaag

- Geen steun voor plan Bleker Hedwigepolder
- Bewindslieden VVD op kieslijst Kamer
- 'Leidraad moet mbo-leerlingen duidelijkheid geven over kosten'
- Roken in kleine kroegen blijft toegestaan
- 'Treinverkeer rond Amsterdam moet anders'
- 'Eigen risico zorg naar 350 euro'
- Deel ontslagvergoeding hogeschool teruggeëist
- 'Begrotingsakkoord definitief'
- 'Kritiek Wijffels onder de gordel'

Gisteren

- Hulp aan Afghanistan na 2014 onduidelijk
- 'Geen valse hoop asielzoekers Ter Apel'
- Laatste punten van begrotingsakkoord op tafel
- Minder asielzoekers uitgezet
- G500 wil half miljoen ophalen voor campagne
- Ombudsman wil meer voorlichting alcoholslot
- 'Datum nieuwe paspoorteis kinderen ongunstig'
- Kamer legt regie over spoor bij minister
- Brinkman mag partijnaam OBP gebruiken
- Wilders begint met keuren kandidaten verkiezingen
- 'Schippers misleidt Kamer over tabakslobby'
- Opnieuw debat over Hedwigepolder
- Sap bewondert passie van Dibi
- Wijffels hoopt op nieuw gezicht bij CDA
- Laatste onderhandelingen over begrotingsakkoord
- Leers noemt situatie Ter Apel 'onhoudbaar'
- Politiebonden en minister hervatten gesprekken
- 'Nederlands spreken voorwaarde voor bijstand'
- Fraudeurs krijgen zwaardere straffen
- GHB op lijst van harddrugs
- Ombudsman wil opschorting uitzetten asielkinderen
- Verhagen vertrouwt op btw-compensatie
- 'Asielbeleid niet strenger geworden'
- Hillen waarschuwt om te waken voor onbetrouwbaarheid
- De Jager ziet geen alternatief voor Griekenland
- EU-leiders mogelijk afwezig op EK in Oekraïne
- 'Ik word geen volgens-het-boekje-leider'
- EU begint politieke dialoog met Suriname
- Dibi wil 'scherpte en originaliteit' voor GroenLinks

Zaak-Wilders: klacht bij VN tegen Staat

17 NOV 2011

Door een onzer redacteuren

AMSTERDAM. Drie Marokkaanse Nederlanders hebben vandaag een klacht tegen de Nederlandse Staat ingediend bij het Mensenrechtencomité van de Verenigde Naties in Genève. Volgens hun advocaat, Ties Prakken, is de Staat tekortgeschoten in het beschermen van haar burgers tegen haat zaaien door politicus Geert Wilders.

De drie klagers, onder wie oud-politicus Mohamed Rabbae, hadden zich ook als benadeelde partij gevoegd in het strafproces tegen Wilders dat in juni in vrijspraak eindigde. Wilders werd vervolgd voor groepsbelediging, discriminatie en haat zaaien. Direct na de vrijspraak in deze zaak kondigde Prakken al aan zich namens haar cliënten te zullen wenden tot de VN. Zij kozen voor de VN en niet voor het Europese Hof voor de Rechten van de Mens in Straatsburg, omdat het Internationaal verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten van de VN volgens Prakken „expliciet" stelt dat een staat zijn burgers moet beschermen tegen haat zaaien.

Voor een klachtenprocedure bij het Mensenrechtencomité van de VN is vereist dat alle rechtsmiddelen in het land waar het om gaat, uitgeput zijn. Volgens Prakken is dat in deze zaak het geval. „Omdat het OM en Wilders niet in beroep zijn gegaan, is de uitspraak definitief." Wilders hoeft zelf geen rol te spelen in de klachtenprocedure.

Zo'n procedure kan jaren duren. Uitspraken van het Comité zijn niet bindend, wel gezaghebbend. In 2009 kreeg de Nederlandse Staat te horen dat de euthanasiewetgeving patiënten te weinig bescherming bood.

Camera's in de rechtszaal geven slechts problemen

Rechtszaken live uitzenden is een slecht idee, vinden **Nel Ruigrok** en **Bernadette Kester**. In de sociale media hebben burgerjournalisten hun oordeel al gauw geveld.

Volgens de commissie-Van Rooy, die de zaak-Wilders heeft geëvalueerd, is meer openheid nodig om het gezag van de rechtspraak te waarborgen. Een manier om openheid te geven, zo stelt de commissie, is het toestaan van tv-camera's in de rechtszaal. Zij pleit zelfs voor een landelijk themakanaal waarop rechtszaken live zijn te volgen (NRC Handelsblad, 25 oktober).

Het is een misvatting te denken dat camera's in de rechtszaal het gezag van de rechtspraak kunnen waarborgen. Hier wordt geen rekening gehouden met (semi)journalisten die de rechtszaak al twitterend becommentariëren. Vaak is nog voordat de rechtszaak aanvangt het oordeel al geveld op de sociale netwerken. Vooral burgerjournalisten en bezoekers van *social media* hebben weinig oog voor het wettelijke kader waarbinnen de rechtspraak geschiedt, blijkt uit onderzoek van de Nederlandse Nieuwsmonitor en de afdeling communicatie en media van de Erasmus Universiteit.

Openbaarheid en transparantie van de rechtspraak zijn belangrijke beginselen van de rechtsstaat. Het zonder meer uitzenden van processen is evenwel niet toereikend. Ten eerste is het moeilijk om de privacy te garanderen als zittingen integraal worden uitgezonden en verdachten en slachtoffers duidelijk in beeld komen. Ook is het moeilijk om een rechtszaak te volgen zonder kennis van zaken en context. Verkeerd geïnterpreteerde informatie is mogelijk nog schadelijker dan te weinig informatie. Een camera registreert, maar geeft geen commentaar of uitleg.

> Juist voorafgaand aan een zaak is er behoefte aan informatie

Bovendien is het middel ontoereikend. Juist vooral voor aanvang van een spraakmakend proces bestaat veel behoefte aan informatie. In een strafzaak kan tussen delict, arrestatie en inhoudelijke behandeling veel tijd zitten en juist in die tijd draait de geruchtenmachine op volle toeren. Op sociale media is het een sport naam, toenaam, foto en adres van verdachten te vinden. De advocaat zit al aan tafel bij *Pauw & Witteman*. Een officiële reactie vanuit de rechtspraak blijft meestal uit. Hierdoor staat de rechtspraak meteen op achterstand. Als rechtbanken het publiek van de nodige juridische informatie zouden voorzien, zou meer begrip ontstaan voor de positie van rechters en dus voor de rechtspraak.

Wellicht kan een proactieve houding burgers ervan doordringen dat ze allen slachtoffer kunnen worden van *trial by media*. De rechter moet oordelen. Een onafhankelijke rechtspraak is in ieders belang. Dat rechters steun zouden moeten zoeken bij de journalistiek, zoals de commissie voorstelt, gaat voorbij aan het feit dat deze twee partijen verschillende rollen vervullen. Ze staan eerder tegenover dan naast elkaar. Wel is het van belang dat ook de journalistiek zich rekenschap geeft van de mogelijke gevolgen van haar berichtgeving.

Nel Ruigrok is hoofd onderzoek van de Nederlandse Nieuwsmonitor. Bernadette Kester is universitair docent communicatie en media aan de Erasmus Universiteit Rotterdam. Een samenvatting van hun onderzoek staat op nieuwsmonitor.net

Sagittarius

Van: "Sagittarius" <sagitar@hetnet.nl>
Aan: "Rabbae (M.)" <mrabbae@hotmail.com>; <sarolea@senvs.nl>
Verzonden: vrijdag 26 augustus 2011 14:21
Onderwerp: Fw: opinie-stuk over het vonnis-Wilders

Beste mensen,

Ik geloof niet dat we de uitspraak in de zaak-Wilders verder rechtstreeks onbetwist moeten laten als er mogelijkheden zijn om die verder juridisch aan te vechten. Inmiddels heb ik, tot mijn verrassing, een arrest gevonden van het Europese Hof voor de Rechten van de Mens dat reële aanknopingspunten biedt om de Wilders-uitspraak zelf voor dit Hof aan te vechten. Ik kom hierover binnenkort, zodra ik tijd heb, met nadere informatie en roep dan graag ook jullie medewerking in om een dergelijk beroep eventueel in te stellen. Ook als medewerking geen samenwerking zou betekenen.

Een drastisch verknipt artikeltje, dat niettemin in elk geval de voor ons de maatschappelijk meest vergaande vergaande effecten van de Wilders-uitingen
nog eens op een rijtje zet hierbij voorlopig even als toetje.

met vriendelijke groet,

Nico Steijnen

---- Original Message ----
From: Redactie, Opinie BD
To: Sagittarius
Cc: Vos, Tom
Sent: Monday, June 27, 2011 12:56 PM
Subject: RE: opinie-stuk over het vonnis-Wilders

geachte heer Steijnen,

Omdat ik vrijdagmiddag niets meer van u hoorde en ook omdat u -zie onderstaande mail- schreef dat we gerechtigd waren om het stuk in te korten, heb ik uw opinieverhaal toch geredigeerd en laten publiceren in de krant van zaterdag. Ook in verkorte vorm vond ik het stuk interessant genoeg om aan onze lezers voor te leggen.

Hier de link naar het verhaal, dat vanochtend ook op onze website is geplaatst. Ik hoop dat u zich kunt vinden in het uiteindelijke resultaat.
http://www.brabantsdagblad.nl/mening/9003778/Vonnis-zaakWilders-slaat-gapend-gat-in-rechtsstaat.ece

met vriendelijke groet,
Rene van der Lee
opinieredactie Brabants dagblad

Van: Sagittarius [mailto:sagitar@hetnet.nl]
Verzonden: vrijdag 24 juni 2011 13:20
Aan: Redactie, Opinie BD
Onderwerp: Fw: opinie-stuk over het vonnis-Wilders

Geachte heer/mevrouw,

Als een van de advocaten voor de benadeelde partijen in de zaak-Wilders heb ik voor uw courant het

gaande achtergrond-artikel geschreven.

Indien u tot plaatsing zou willen overgaan, bent u uiteraard gerechtigd daaarin wijzigingen/ bekortingen aan te brengen.

hoogachtend,

N.M.P. Steijnen,

advocaat benadeelde partijen

26-8-11

Vonnis zaak-Wilders slaat gapend gat in rechtsstaat

Auteur: door Nico Steijnen | maandag 27 juni 2011 | 09:19 | Laatst bijgewerkt op: maandag 27 juni 2011 | 09:21

Als Geert Wilders oproept tot het invoeren van een verbod om nog langer in ons land de koran te lezen, een verbod om nog langer in Nederland moskeeën te bouwen en een verbod nog langer moslims tot ons land toe te laten - om maar eens drie van de maatschappelijk en politiek meest verstrekkende uitlatingen van Wilders aan te halen -, dan zijn het Nederlandse OM en de terzake competente rechters het er roerend over eens dat Wilders zich daarmee niet keert tegen moslims, maar tegen de islam.
Zo blijkt uit het vonnis in de Wilders-zaak.

Helaas willen de moslims zelf in Nederland dit maar niet snappen. Die menen dat deze voorstellen tegen hén gericht zijn, dat zij daarmee in hun grondrechten dreigen te worden aangetast. Maar Wilders is erin geslaagd om in zijn strafproces het overtuigende bewijs te leveren dat zij zich deerlijk vergissen: Wilders heeft niets tegen moslims, welke maatregelen hij overigens ook tegen hen eist. Want hij keert zich immers alleen tegen de islam. Een mens vraagt zich af: hoe krom kan het recht zijn.

"De islam", dat zijn dus geen mensen. En dus kan daar geen haat tegen gezaaid worden of discriminatie tegen worden bedreven. Dat kan, juridisch gesproken, alleen maar tegen levende wezens.

Voor de vraag of deze uitlatingen beledigend zouden kunnen zijn, is het dan al meteen van hetzelfde laken een pak. Als de uitlatingen niet tegen moslims zijn gericht maar tegen de islam, kunnen zij eveneens ook onmogelijk beledigend zijn voor moslims.

Eerder al had het Europese Hof voor de Rechten van de Mens in de zaak-Norwood echter blijk gegeven van meer werkelijkheidsbesef, toen een daarop gericht verweer met betrekking tot een soortgelijke poster-tekst 'Islam out of Britain' werd verworpen. Het Europese Hof oordeelde toen dat de hoogste Engelse strafrechter hier volkomen terecht tot het oordeel was gekomen dat ieder redelijk denkend mens op zijn klompen aanvoelt dat een dergelijke leus ook direct tegen moslims is gericht. Al was het alleen al maar omdat de islam niet zonder moslims kan bestaan en omgekeerd. Maar onze Hoge Raad meende niettemin hier een gekunsteld onderscheid te moeten aanbrengen. En de rechtbank-Van Oosten kiest er voor om onze nationale hoogste rechter te volgen.

Dit heeft verstrekkende politieke en maatschappelijke consequenties. Want als nu maar, overal en tegen beter weten in, stijf wordt volgehouden dat het optreden van Wilders enkel tegen de islam is gericht, dan wordt zelfs een politieke effectuering van het Wilders-programma tot een verbod om nog langer moslims tot ons land toe te laten, een verbod om nog langer hier te lande de koran te lezen en een verbod om hier nog langer moskeeën te bouwen, daarmee, op slag buiten de begrenzingen van het strafrecht gemanoeuvreerd.

Het vonnis van de rechtbank, maar vooral ook de inrichting daarvan, brengt dan ook niet de rechtsstaat in de waagschaal. Maar veel verder, slaat daarin al onmiddellijk een gapend gat. Het betekent juridisch een vrijbrief voor Wilders om zijn abjecte politieke agenda nu verder ook daadwerkelijk te gaan uitvoeren. Met dit vonnis is de beer dus los. Meer dan 1 miljoen landgenoten zijn hun rechtsbescherming definitief kwijt. Voortaan zal de willekeur van de politiek over hun fundamentele mensenrechten beschikken.

Mr. Nico Steijnen was één van de advocaten van de benadeelde partijen in het proces-Wilders

© Brabants Dagblad 2011, op dit artikel rust copyright.